

ഖുദുകനികായേ

ഉദാനപാളി

൧. ബോധിവശ്ശോ

൧. പഠമബോധിസുത്തം

൧. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ ഉരുവേലായം വിഹരതി നജ്ജാ നേരഞ്ജരായ തീരേ ബോധിരുക്ഖമൂലേ പഠമാഭിസമ്ബുദ്ധോ. തേന ഖോ പന സമയേന ഭഗവാ സത്താഹം ഏകപല്ലങ്കേന നിസിന്നോ ഹോതി വിമുത്തിസുഖപടിസംവേദീ [\[വിമുത്തിസുഖം പടിസംവേദീ \(സ്യാം പീം കം\)\]](#). അഥ ഖോ ഭഗവാ തസ്സ സത്താഹസ്സ അച്ചയേന തമ്ഹാ സമാധിമ്ഹാ വുട്ഠഹിത്വാ രത്തിയാ പഠമം യാമം പടിച്ചസമുപ്പാദം അനുലോമം സാധുകം മനസാകാസി -

“ഇതി ഇമസ്ഥിം സതി ഇദം ഹോതി, ഇമസ്സുപ്പാദാ ഇദം ഉപ്പജ്ജതി, യദിദം - അവിജ്ജാപച്ചയാ സഞ്ചാരാ, സഞ്ചാരപച്ചയാ വിഞ്ഠാണം, വിഞ്ഠാണപച്ചയാ നാമരൂപം, നാമരൂപപച്ചയാ സളായതനം, സളായതനപച്ചയാ ഫസ്സോ, ഫസ്സപച്ചയാ വേദനാ, വേദനാപച്ചയാ തണ്ഹാ, തണ്ഹാപച്ചയാ ഉപാദാനം, ഉപാദാനപച്ചയാ ഭവോ, ഭവപച്ചയാ ജാതി, ജാതിപച്ചയാ ജരാമരണം സോകപരിദേവദുക്ഖദോമനസ്സുപായാസാ സമ്ഭവന്തി. ഏവമേതസ്സ കേവലസ്സ ദുക്ഖക്ഖന്ധസ്സ സമുദയോ ഹോതീ”തി.

അഥ ഖോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിത്വാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി -

“യദാ ഹവേ പാതുഭവന്തി ധമ്മാ,
ആതാപിനോ ത്യായതോ ബ്രാഹ്മണസ്സ;
അഥസ്സ കഞ്ഛാ വപയന്തി സബ്ബാ,
യതോ പജാനാതി സഹേതുധമ്മ”ന്തി. പഠമം;

൨. ദുതിയബോധിസുത്തം

൨. ഏവം മേ സുതം - ഏക സമയം ഭഗവാ ഉരുവേലായം വിഹരതി നജ്ജാ നേരഞ്ജരായ തീരേ ബോധിരുക്ഖമൂലേ പഠമാഭിസമ്ബുദ്ധോ. തേന ഖോ പന സമയേന ഭഗവാ സത്താഹം ഏകപല്ലങ്കേന നിസിന്നോ ഹോതി വിമുത്തിസുഖപടിസംവേദീ. അഥ ഖോ ഭഗവാ തസ്സ സത്താഹസ്സ അച്ചയേന തമ്ഹാ സമാധിമ്ഹാ വുട്ഠഹിത്വാ രത്തിയാ മജ്ജിമം യാമം പടിച്ചസമുപ്പാദം പടിലോമം സാധുകം മനസാകാസി -

“ഇതി ഇമസ്മിം അസതി ഇദം ന ഹോതി, ഇമസ്സ നിരോധാ ഇദം നിരുജ്ജ്വതി, യദിദം - അവിജ്ജാനിരോധാ സഞ്ചാരനിരോധോ, സഞ്ചാരനിരോധാ വിത്താണനിരോധോ, വിത്താണനിരോധാ നാമരൂപനിരോധോ, നാമരൂപനിരോധാ സളായതനനിരോധോ, സളായതനനിരോധാ ഫസ്സനിരോധോ, ഫസ്സനിരോധാ വേദനാനിരോധോ, വേദനാനിരോധാ തണ്ഹാനിരോധോ, തണ്ഹാനിരോധാ ഉപാദാനനിരോധോ, ഉപാദാനനിരോധാ ഭവനിരോധോ, ഭവനിരോധാ ജാതിനിരോധോ, ജാതിനിരോധാ ജരാമരണം സോകപരിഭവദുക്ഖദോമനസ്സുപായാസാ നിരുജ്ജ്വന്തി. ഏവമേതസ്സ കേവലസ്സ ദുക്ഖക്ഖന്ധസ്സ നിരോധോ ഹോതി”തി.

അഥ ഖോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിത്വാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി -

“യദാ ഹവേ പാതുഭവന്തി ധമ്മാ,
ആതാപിനോ ത്യായതോ ബ്രാഹ്മണസ്സ;
അമസ്സ കഞ്ഛാ വപയന്തി സബ്ബാ,
യതോ ഖയം പച്ചയാനം അവേദീ”തി. ദുതിയം;

൩. തതീയബോധിസുത്തം

൩. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ ഉരുവേലായം വിഹരതി നജ്ജാ നേരഞ്ജരായ തീരേ ബോധിരുക്ഖമൂലേ പമാഭിസമ്ബുദ്ധോ. തേന ഖോ പന സമയേന ഭഗവാ സത്താഹം ഏകപല്ലങ്കേന നിസിന്നോ ഹോതി വിമുത്തിസുഖപടിസംവേദീ. അഥ ഖോ ഭഗവാ തസ്സ സത്താഹസ്സ അച്ചയേന തത്ഥാ സമാധിമ്ഹാ വുട്ഠഹിത്വാ രത്തിയാ പച്ഛിമം യാമം പടിച്ചസമുപ്പാദം അനുലോമപടിലോമം സാധുകം മനസാകാസി -

“ഇതി ഇമസ്മിം സതി ഇദം ഹോതി, ഇമസ്സുപ്പാദാ ഇദം ഉപ്പജ്ജതി, ഇമസ്മിം അസതി ഇദം ന ഹോതി, ഇമസ്സ നിരോധാ ഇദം നിരുജ്ജ്വതി; യദിദം - അവിജ്ജാപച്ചയാ സഞ്ചാരാ, സഞ്ചാരപച്ചയാ വിത്താണം, വിത്താണപച്ചയാ നാമരൂപം, നാമരൂപപച്ചയാ സളായതനം, സളായതനപച്ചയാ ഫസ്സോ, ഫസ്സപച്ചയാ വേദനാ, വേദനാപച്ചയാ തണ്ഹാ, തണ്ഹാപച്ചയാ ഉപാദാനം, ഉപാദാനപച്ചയാ ഭവോ, ഭവപച്ചയാ ജാതി, ജാതിപച്ചയാ ജരാമരണം സോകപരിഭവദുക്ഖദോമനസ്സുപായാസാ സമ്ഭവന്തി. ഏവമേതസ്സ കേവലസ്സ ദുക്ഖക്ഖന്ധസ്സ സമുദയോ ഹോതി.

“അവിജ്ജായ ത്വേവ അസേസവിരാഗനിരോധാ സഞ്ചാരനിരോധോ, സഞ്ചാരനിരോധാ വിത്താണനിരോധോ, വിത്താണനിരോധാ നാമരൂപനിരോധോ, നാമരൂപനിരോധാ സളായതനനിരോധോ, സളായതനനിരോധാ ഫസ്സനിരോധോ, ഫസ്സനിരോധാ വേദനാനിരോധോ, വേദനാനിരോധാ തണ്ഹാനിരോധോ , തണ്ഹാനിരോധാ ഉപാദാനനിരോധോ, ഉപാദാനനിരോധാ ഭവനിരോധോ, ഭവനിരോധാ ജാതിനിരോധോ, ജാതിനിരോധാ ജരാമരണം സോകപരിഭവദുക്ഖദോമനസ്സുപായാസാ നിരുജ്ജ്വന്തി. ഏവമേതസ്സ കേവലസ്സ ദുക്ഖക്ഖന്ധസ്സ നിരോധോ ഹോതി”തി.

അഥ വോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിത്വാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി -

“യദാ ഹവേ പാതുഭവന്തി ധമ്മാ,
ആതാപിനോ ത്യായതോ ബ്രാഹ്മണസ്സ;
വിധൂപയം തിട്ഠന്തി മാദസേനം,
സൂരിയോവ [സൂരിയോവ (സീം സ്യാം കം പീം)]
ഓഭാസയമന്തലിക്ഖ”ന്തി. തതിയം;

൪. ഹുംഹുകസുത്തം

൪. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ ഊവേലായം വിഹരതി നജ്ജാ നേരഞ്ജരായ തീരേ അജപാലനിഗ്രോധേ പമാഭിസമ്ബുദ്ധോ. തേന വോ പന സമയേന ഭഗവാ സത്താഹം ഏകപല്ലങ്കേന നിസിന്നോ ഹോതി വിമുത്തിസുഖപടിസംവേദീ. അഥ വോ ഭഗവാ തസ്സ സത്താഹസ്സ അച്ചയേന തമ്ഹാ സമാധിമ്ഹാ വുട്ഠാസി.

അഥ വോ അത്തതരോ ഹുംഹുകജാതികോ [ഹുംഹുകജാതികോ (സീം സ്യാം കം പീം)] ബ്രാഹ്മണോ യേന ഭഗവാ തേനുപസങ്കമി; ഉപസങ്കമിത്വാ ഭഗവതാ സദ്ധിം സമ്മോദി. സമ്മോദനീയം കഥം സാരണീയം വീതിസാരേത്വാ ഏകമന്തം അട്ഠാസി. ഏകമന്തം റീതോ വോ സോ ബ്രാഹ്മണോ ഭഗവന്തം ഏതദവോച - “കിത്താവതാ നു വോ, ഭോ ഗോതമ, ബ്രാഹ്മണോ ഹോതി, കതമേ ച പന ബ്രാഹ്മണകരണാ [ബ്രാഹ്മണകാരകാ (കം)] ധമ്മാ”തി?

അഥ വോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിത്വാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി -

“യോ ബ്രാഹ്മണോ ബാഹിതപാപധമ്മോ,
നിഹുംഹുകോ [നിഹുംഹുകോ (സീം സ്യാം കം പീം)] നിക്കസാവോ യതത്തോ;
വേദന്തഗു വൂസിതബ്രഹ്മചരിയോ,
ധമ്മേന സോ ബ്രഹ്മവാദം വദേയു;
യസ്സുസ്സദാ നത്ഥി കുഹിഞ്ചി ലോകേ”തി. ചതുത്ഥം;

൫. ബ്രാഹ്മണസുത്തം

൫. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ സാവത്ഥിയം വിഹരതി ജേതവനേ അനാഥപിണ്ഡികസ്സ ആരാമേ. തേന വോ പന സമയേന ആയസ്ഥാ ച സാരിപുത്തോ ആയസ്ഥാ ച മഹാമോഗ്ഗല്ലാനോ ആയസ്ഥാ ച മഹാകസ്സപോ ആയസ്ഥാ ച മഹാകച്ചാനോ [മഹാകച്ചായനോ (സീം പീം കം)] ആയസ്ഥാ ച മഹാകോട്ഠികോ ആയസ്ഥാ ച മഹാകപ്പിനോ ആയസ്ഥാ ച മഹാചുന്ദോ ആയസ്ഥാ ച അനുരൂദ്ധോ ആയസ്ഥാ ച രേവതോ ആയസ്ഥാ ച നന്ദോ [ആനന്ദോ (സീം പീം)] യേന ഭഗവാ തേനുപസങ്കമിംസു .

അദുസാ വോ ഭഗവാ തേ ആയസ്ഥന്തേ ദൂരതോവ ആഗച്ഛന്തേ; ദിസ്വാന്ന ഭിക്ഖു ആമന്തേസി - “ഏതേ, ഭിക്ഖവേ, ബ്രാഹ്മണാ ആഗച്ഛന്തി; ഏതേ,

ഭിക്ഖവേ, ബ്രാഹ്മണാ ആഗച്ഛന്തി”തി. ഏവം വുത്തേ , അത്തേതരോ ബ്രാഹ്മണജാതികോ ഭിക്ഖു ഭഗവന്തം ഏതദവോച - “കിത്താവതാ നു ഖോ, ഭന്തേ, ബ്രാഹ്മണോ ഹോതി, കതമേ ച പന ബ്രാഹ്മണകരണാ ധമ്മാ”തി?

അഥ ഖോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിത്വാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി -

“ബാഹിത്വാ പാപകേ ധമ്മേ, യേ ചരന്തി സദാ സതാ;
ഖീണസന്ധോജനാ ബുദ്ധാ, തേ വേ [തേവ (സീ°)] ലോകസ്ഥി
ബ്രാഹ്മണാ”തി. പഞ്ചമം;

൬. മഹാകസ്സപസുത്തം

൬. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ രാജഗഹേ വിഹരതി വേളുവനേ കലന്ദകനിവാപേ. തേന ഖോ പന സമയേന ആയസ്ഥാ മഹാകസ്സപോ പിപ്പലിഗുഹായം [പിപ്ഫലിഗുഹായം (സ്യാ°), സിമ്ബലിഗുഹായം (ക°)] വിഹരതി ആബാധികോ [ആബാധികോ ഹോതി (സ്യാ° പീ°)] ദുക്ഖിതോ ബാല്യഹഗിലാനോ. അഥ ഖോ ആയസ്ഥാ മഹാകസ്സപോ അപരേന സമയേന തമ്ഹാ ആബാധാ വുട്ഠാസി. അഥ ഖോ ആയസ്ഥതോ മഹാകസ്സപസ്സ തമ്ഹാ ആബാധാ വുട്ഠിതസ്സ ഏതദഹോസി - “യംനുനാഹം രാജഗഹം പിണ്ഡായ പവിസേയ്യ”ന്തി.

തേന ഖോ പന സമയേന പഞ്ചമത്താനി ദേവതാസതാനി ഉസ്സുക്കം ആപന്നാനി ഹോന്തി ആയസ്ഥതോ മഹാകസ്സപസ്സ പിണ്ഡപാതപടിലാഭായ. അഥ ഖോ ആയസ്ഥാ മഹാകസ്സപോ താനി പഞ്ചമത്താനി ദേവതാസതാനി പടിക്ഖിപിത്വാ പുബ്ബണ്ണഹസമയം നിവാസേത്വാ പത്തചീവരമാദായ രാജഗഹം പിണ്ഡായ പാവിസി - യേന ദലിദ്ദവിസിവാ കപണവിസിവാ പേസകാരവിസിവാ. അദ്ദസാ ഖോ ഭഗവാ ആയസ്ഥന്തം മഹാകസ്സപം രാജഗഹേ പിണ്ഡായ ചരന്തം യേന ദലിദ്ദവിസിവാ കപണവിസിവാ പേസകാരവിസിവാ.

അഥ ഖോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിത്വാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി -

“അനത്തപോസിമത്താതം, ദന്തം സാരേ പതിട്ഠിതം;
ഖീണാസവം വന്തദോസം, തമഹം ബ്രൂമി ബ്രാഹ്മണ”ന്തി. ഛട്ഠം;

൭. അജകലാപകസുത്തം

൭. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ പാവായം [പാടലിയം (പീ°)] വിഹരതി അജകലാപകേ ചേതിയേ, അജകലാപകസ്സ യക്ഖസ്സ ഭവനേ. തേന ഖോ പന സമയേന ഭഗവാ രത്തന്ധകാരതിമിസായം അബ്ഭോകാസേ നിസിന്നോ ഹോതി; ദേവോ ച ഏകമേകം ഫുസായതി. അഥ ഖോ അജകലാപകോ യക്ഖോ ഭഗവതോ ഭയം ഛരമ്ഭിതത്തം ലോമഹംസം ഉപ്പാദേതുകാമോ യേന ഭഗവാ തേനുപസങ്കമി; ഉപസങ്കമിത്വാ ഭഗവതോ അവിദ്വരേ തിക്ഖത്തും

“അക്കുലോ പക്കുലോ”തി അക്കുലപക്കുലികം അകാസി - “ഏസോ തേ, സമണ, പിസാചോ”തി.

അഥ ഖോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിത്വാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി -

“യദാ സകേസു ധമ്മേസു, പാരഗു ഹോതി ബ്രാഹ്മണോ;
അഥ ഏതം പിസാചഞ്ച, പക്കുലഞ്ചാതിവത്തതീ”തി. സത്തമം;

വ. സങ്ഗാമജിസുത്തം

വ. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ സാവത്ഥിയം വിഹരതി ജേതവനേ അനാഥപിണ്ഡികസ്സ ആരാമേ. തേന ഖോ പന സമയേന ആയസ്ഥാ സങ്ഗാമജി സാവത്ഥിം അനുപ്പത്തോ ഹോതി ഭഗവന്തം ദസ്സനായ. അസ്സോസി ഖോ ആയസ്ഥതോ സങ്ഗാമജിസ്സ പുരാണദുതിയികാ - “അയ്യോ കിര സങ്ഗാമജി സാവത്ഥിം അനുപ്പത്തോ”തി. സാ ദാരകം ആദായ ജേതവനം അഗമാസി.

തേന ഖോ പന സമയേന ആയസ്ഥാ സങ്ഗാമജി അഞ്ഞതരസ്ഥിം രുക്ഖമൂലേ ദിവാവിഹാരം നിസിന്നോ ഹോതി. അഥ ഖോ ആയസ്ഥതോ സങ്ഗാമജിസ്സ പുരാണദുതിയികാ യേനായസ്ഥാ സങ്ഗാമജി തേനുപസങ്കമി; ഉപസങ്കമിത്വാ ആയസ്ഥന്തം സങ്ഗാമജിം ഏതദവോച - “ഖുദുപുത്തഞ്ഹി [\[ഖുദുപുത്താമ്ഹി \(സീം\)\]](#), സമണ, പോസ മ”ന്തി. ഏവം വുത്തേ, ആയസ്ഥാ സങ്ഗാമജി തുണ്ഹീ അഹോസി.

ദുതിയമ്പി ഖോ ആയസ്ഥതോ സങ്ഗാമജിസ്സ പുരാണദുതിയികാ ആയസ്ഥന്തം സങ്ഗാമജിം ഏതദവോച - “ഖുദുപുത്തഞ്ഹി, സമണ, പോസ മ”ന്തി. ദുതിയമ്പി ഖോ ആയസ്ഥാ സങ്ഗാമജി തുണ്ഹീ അഹോസി.

തതീയമ്പി ഖോ ആയസ്ഥതോ സങ്ഗാമജിസ്സ പുരാണദുതിയികാ ആയസ്ഥന്തം സങ്ഗാമജിം ഏതദവോച - “ഖുദുപുത്തഞ്ഹി, സമണ, പോസ മ”ന്തി. തതീയമ്പി ഖോ ആയസ്ഥാ സങ്ഗാമജി തുണ്ഹീ അഹോസി.

അഥ ഖോ ആയസ്ഥതോ സങ്ഗാമജിസ്സ പുരാണദുതിയികാ തം ദാരകം ആയസ്ഥതോ സങ്ഗാമജിസ്സ പുരതോ നിക്ഖിപിത്വാ പക്കാമി [\[പക്കാമി \(കം\) ഏവമുപരിപി\]](#) - “ഏസോ [\[ഏസ \(സീം കം\)\]](#) തേ, സമണ, പുത്തോ; പോസ ന”ന്തി.

അഥ ഖോ ആയസ്ഥാ സങ്ഗാമജി തം ദാരകം നേവ ഓലോകേസി നാപി ആലപി. അഥ ഖോ ആയസ്ഥതോ സങ്ഗാമജിസ്സ പുരാണദുതിയികാ അവിദുരം [\[അവിദുരേ \(സ്യം പീം\)\]](#) ഗത്വാ അപലോകേന്തി അദുസ ആയസ്ഥന്തം സങ്ഗാമജിം തം ദാരകം നേവ ഓലോകേന്തം നാപി ആലപന്തം, ദിസ്യാനസ്സാ ഏതദഹോസി - “ന ചായം സമണോ പുത്തേനപി അത്ഥികോ”തി. തതോ പടിനിവത്തിത്വാ ദാരകം ആദായ പക്കാമി. അദുസാ ഖോ ഭഗവാ ദിണ്ണേന ചക്ഖുനാ വിസുദ്ധേന അതിക്കന്തമാനുസകേന ആയസ്ഥതോ സങ്ഗാമജിസ്സ പുരാണദുതിയികായ ഏവരുപം വിപ്പകാരം.

അഥ വോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിത്വാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി -

“ആയന്തിം നാഭിനന്ദതി, പക്കമന്തിം ന സോചതി;
സങ്ഗാ സങ്ഗാമജിം മുത്തം, തമഹം ബ്രൂമി ബ്രാഹ്മണ”ന്തി. അട്ഠമം;

൯. ജടിലസുത്തം

൯. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ ഗയായം വിഹരതി ഗയാസീസേ. തേന വോ പന സമയേന സമ്ബഹുലാ ജടിലാ സീതാസു ഹേമന്തികാസു രത്തിസു അന്തരട്ഠകേ ഹിമപാതസമയേ ഗയായം ഉമ്മുജ്ജന്തിപി നിമുജ്ജന്തിപി, ഉമ്മുജ്ജനിമുജ്ജമ്പി കരോന്തി ഓസിഞ്ചന്തിപി, അഗ്ഗിമ്പി ജുഹന്തി - “ഇമിനാ സുദ്ധീ”തി.

അദസാ വോ ഭഗവാ തേ സമ്ബഹുലേ ജടിലേ സീതാസു ഹേമന്തികാസു രത്തിസു അന്തരട്ഠകേ ഹിമപാതസമയേ ഗയായം ഉമ്മുജ്ജന്തേപി നിമുജ്ജന്തേപി ഉമ്മുജ്ജനിമുജ്ജമ്പി കരോന്തേ [\[ഉമ്മുജ്ജനിമുജ്ജം കരോന്തേപി \(സീം പീം കം\)\]](#) ഓസിഞ്ചന്തേപി അഗ്ഗിമ്പി ജുഹന്തേ - “ഇമിനാ സുദ്ധീ”തി.

അഥ വോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിത്വാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി -

“ന ഉദകേന സുചി ഹോതീ, ബഹേവത്ഥ ന്ഹായതീ [\[നഹായതീ \(സീം\)\]](#) ജനോ;
യമ്ഹി സച്ചഞ്ച ധമ്മോ ച, സോ സുചി സോ ച ബ്രാഹ്മണോ”തി.
നവമം;

൧൦. ബാഹിയസുത്തം

൧൦. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ സാവത്ഥിയം വിഹരതി ജേതവനേ അനാഥപിണ്ഡികസ്സ ആരാമേ. തേന വോ പന സമയേന ബാഹിയോ ദാരുചീരിയോ സുപ്പാരകേ പടിവസതി സമുദുതീരേ സക്കത്തോ ഗരുകത്തോ മാനിത്തോ പൂജിത്തോ അപചിത്തോ ലാഭീ ചിവരപിണ്ഡപാതസേനാസനഗിലാനപച്ചയഭേസജ്ജപരിക്ഖാരാനം. അഥ വോ ബാഹിയസ്സ ദാരുചീരിയസ്സ രഹോഗതസ്സ പടിസല്ലീനസ്സ ഏവം ചേതസോ പരിവിതക്കോ ഉദപാദി - “യേ വോ കേചി ലോകേ അരഹന്തോ വാ അരഹത്തമഗ്ഗം വാ സമാപന്നാ, അഹം തേസം അഞ്ഞതരോ”തി.

അഥ വോ ബാഹിയസ്സ ദാരുചീരിയസ്സ പുരാണസാലോഹിതാ ദേവതാ അനുകമ്പികാ അത്ഥകാമാ ബാഹിയസ്സ ദാരുചീരിയസ്സ ചേതസാ ചേതോപരിവിതക്കമഞ്ഞായ യേന ബാഹിയോ ദാരുചീരിയോ തേനുപസങ്കമി; ഉപസങ്കമിത്വാ ബാഹിയം ദാരുചീരിയം ഏതദവോച - “നേവ വോ ത്വം , ബാഹിയ, അരഹാ, നാപി അരഹത്തമഗ്ഗം വാ സമാപന്നോ. സാപി തേ പടിപദാ നത്ഥി യായ ത്വം അരഹാ വാ അസ്സ [\[അസ്സസി \(സ്യാം കം\)\]](#) അരഹത്തമഗ്ഗം വാ സമാപന്നോ”തി.

“അഥ കേ ചരഹി സദേവകേ ലോകേ അരഹന്തോ വാ അരഹന്തമഗ്നം വാ സമാപനോ”തി? “അത്ഥി, ബാഹിയ, ഉത്തരേസു ജനപദേസു [ജനപദേ (സീ°)] സാവത്ഥി നാമ നഗരം. തത്ഥ സോ ഭഗവാ ഏതരഹി വിഹരതി അരഹം സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ. സോ ഹി, ബാഹിയ, ഭഗവാ അരഹാ ചേവ അരഹന്തായ ച ധമ്മം ദേസേതീ”തി.

അഥ ഖോ ബാഹിയോ ദാരുചീരിയോ തായ ദേവതായ സംവേജിതോ താവദേവ സുപ്പാരകമ്ഹാ പക്കാമി. സബ്ബത്ഥ ഏകരത്തിപരിവാസേന യേന സാവത്ഥി ജേതവനം അനാഥപിണ്ഡികസ്സ ആരാമോ തേനുപസങ്കമി. തേന ഖോ പന സമയേന സമ്ബഹുലാ ഭിക്ഖു അബ്ഭോകാസേ ചക്ഷമന്തി. അഥ ഖോ ബാഹിയോ ദാരുചീരിയോ യേന തേ ഭിക്ഖു തേനുപസങ്കമി; ഉപസങ്കമിത്വാ തേ ഭിക്ഖു ഏതദവോച - “കഹം നു ഖോ, ഭന്തേ, ഏതരഹി ഭഗവാ വിഹരതി അരഹം സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ? ദസ്സനകാമമ്ഹാ മയം തം ഭഗവന്തം അരഹന്തം സമ്മാസമ്ബുദ്ധ”തി. “അന്തരഘരം പവിട്ഠോ ഖോ, ബാഹിയ, ഭഗവാ പിണ്ഡായാ”തി.

അഥ ഖോ ബാഹിയോ ദാരുചീരിയോ തരമാനരുപോ ജേതവനാ നിക്ഖമിത്വാ സാവത്ഥിം പവിസിത്വാ അദുസ ഭഗവന്തം സാവത്ഥിയം പിണ്ഡായ ചരന്തം പാസാദികം പസാദനീയം സന്തിന്ദ്രിയം സന്തമാനസം ഉത്തമദമമസമമനുപ്പന്തം ദന്തം ഗുന്തം യതിന്ദ്രിയം നാഗം. ദിസ്വാന യേന ഭഗവാ തേനുപസങ്കമി; ഉപസങ്കമിത്വാ ഭഗവതോ പാദേ സിരസാ നിപതിത്വാ ഭഗവന്തം ഏതദവോച - “ദേസേതു മേ, ഭന്തേ ഭഗവാ, ധമ്മം; ദേസേതു, സുഗതോ, ധമ്മം, യം മമസ്സ ദീഘരന്തം ഹിതായ സുഖായാ”തി. ഏവം വുന്തേ, ഭഗവാ ബാഹിയം ദാരുചീരിയം ഏതദവോച - “അകാലോ ഖോ താവ, ബാഹിയ, അന്തരഘരം പവിട്ഠമ്ഹാ പിണ്ഡായാ”തി.

ദുതിയന്ധി ഖോ ബാഹിയോ ദാരുചീരിയോ ഭഗവന്തം ഏതദവോച - “ദുജ്ജാനം ഖോ പന്നേതം, ഭന്തേ, ഭഗവതോ വാ ജീവിതന്തരായാനം, മയ്ഹം വാ ജീവിതന്തരായാനം . ദേസേതു മേ, ഭന്തേ ഭഗവാ, ധമ്മം; ദേസേതു, സുഗതോ, ധമ്മം, യം മമസ്സ ദീഘരന്തം ഹിതായ സുഖായാ”തി. ദുതിയന്ധി ഖോ ഭഗവാ ബാഹിയം ദാരുചീരിയം ഏതദവോച - “അകാലോ ഖോ താവ, ബാഹിയ, അന്തരഘരം പവിട്ഠമ്ഹാ പിണ്ഡായാ”തി.

തതിയന്ധി ഖോ ബാഹിയോ ദാരുചീരിയോ ഭഗവന്തം ഏതദവോച - “ദുജ്ജാനം ഖോ പന്നേതം, ഭന്തേ, ഭഗവതോ വാ ജീവിതന്തരായാനം, മയ്ഹം വാ ജീവിതന്തരായാനം. ദേസേതു മേ ഭന്തേ ഭഗവാ, ധമ്മം; ദേസേതു, സുഗതോ, ധമ്മം, യം മമസ്സ ദീഘരന്തം ഹിതായ സുഖായാ”തി.

“തസ്മാതിഹ തേ, ബാഹിയ, ഏവം സിക്ഖിതബ്ബം - ‘ദിട്ഠേ ദിട്ഠമത്തം ഭവിസ്സതി, സുതേ സുതമത്തം ഭവിസ്സതി, മുതേ മുതമത്തം ഭവിസ്സതി, വിഞ്ഠാതേ വിഞ്ഠാതമത്തം ഭവിസ്സതി’തി. ഏവഞ്ഹി തേ, ബാഹിയ, സിക്ഖിതബ്ബം. യതോ ഖോ തേ, ബാഹിയ, ദിട്ഠേ ദിട്ഠമത്തം ഭവിസ്സതി, സുതേ സുതമത്തം ഭവിസ്സതി, മുതേ മുതമത്തം ഭവിസ്സതി, വിഞ്ഠാതേ വിഞ്ഠാതമത്തം ഭവിസ്സതി, തതോ ത്വം, ബാഹിയ, ന തേന; യതോ ത്വം, ബാഹിയ, ന തേന തതോ ത്വം, ബാഹിയ, ന തത്ഥ ; യതോ ത്വം, ബാഹിയ, ന തത്ഥ, തതോ ത്വം, ബാഹിയ, നേവിധ ന ഹുരം ന ഉഭയമന്തരേന. ഏസേവന്തോ ദുക്ഖസ്സാ”തി.

അഥ വോ ബാഹിയസ്സു ദാരുചീരിയസ്സു ഭഗവതോ ഇമായ സംഖിത്തായ ധമ്മദേസനായ താവദേവ അനുപാദായ ആസവേഹി ചിത്തം വിമുച്ചി.

അഥ വോ ഭഗവാ ബാഹിയം ദാരുചീരിയം ഇമിനാ സംഖിത്തേന ഓവാദേന ഓവദിത്വാ പക്കാമി. അഥ വോ അചിരപക്കന്തസ്സു ഭഗവതോ ബാഹിയം ദാരുചീരിയം ഗാവീ തരുണവച്ഛാ അധിപതിത്വാ [അധിപാതേത്വാ (സീം സ്യാം പീം), അധിപതിത്വാ (കം)] ജീവിതാ വോരോപേസി.

അഥ വോ ഭഗവാ സാവത്ഥിയം പിണ്ഡായ ചരിത്വാ പച്ഛാഭത്തം പിണ്ഡപാതപടിക്കന്തോ സമ്ബഹുലേഹി ഭിക്ഖുഹി സദ്ധിം നഗരമ്ഹാ നിക്ഖമിത്വാ അദസ ബാഹിയം ദാരുചീരിയം കാലങ്കതം [കാലങ്കതം (സീം സ്യാം കം)]; ദിസ്വാന്ന ഭിക്ഖു ആമന്തേസി - “ഗണ്ഹഥ, ഭിക്ഖവേ, ബാഹിയസ്സു ദാരുചീരിയസ്സു സരീരകം; മഞ്ചകം ആരോപേത്വാ നീഹരിത്വാ ത്യാപേഥ; മൂപഞ്ചസ്സ കരോഥ. സബ്രഹ്മചാരി വോ, ഭിക്ഖവേ, കാലങ്കതോ”തി.

“ഏവം, ഭന്തേ”തി വോ തേ ഭിക്ഖു ഭഗവതോ പടിസ്സുത്വാ ബാഹിയസ്സു ദാരുചീരിയസ്സു സരീരകം മഞ്ചകം ആരോപേത്വാ നീഹരിത്വാ ത്യാപേത്വാ മൂപഞ്ചസ്സ കത്വാ യേന ഭഗവാ തേനുപസങ്കമിംസു; ഉപസങ്കമിത്വാ ഭഗവന്തം അഭിവാദേത്വാ ഏകമന്തം നിസിദിംസു. ഏകമന്തം നിസിന്നാ വോ തേ ഭിക്ഖു ഭഗവന്തം ഏതദവോചും - “ദഡ്ഢം, ഭന്തേ, ബാഹിയസ്സു ദാരുചീരിയസ്സു സരീരം, മൂപോ ചസ്സ കതോ. തസ്സ കാ ഗതി, കോ അഭിസമ്പരായോ”തി? “പണ്ഡിതോ, ഭിക്ഖവേ, ബാഹിയോ ദാരുചീരിയോ പച്ചപാദി ധമ്മസ്സാനുധമ്മം; ന ച മം ധമ്മാധികരണം വിഹേസേസി. പരിനിബ്ബുതോ, ഭിക്ഖവേ, ബാഹിയോ ദാരുചീരിയോ”തി.

അഥ വോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിത്വാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി -

“യത്ഥ ആപോ ച പഥവീ, തേജോ വായോ ന ഗാധതി;
ന തത്ഥ സുക്കാ ജോതന്തി, ആദിച്ചോ നപ്ಪകാസതി;
ന തത്ഥ ചന്ദിമാ ഭാതി, തമോ തത്ഥ ന വിജ്ജതി.

“യദാ ച അത്തനാവേദി [വേധീ (കം)], മുനി മോന്നേന ബ്രാഹ്മണോ;
അഥ രൂപാ അരൂപാ ച, സുഖദുക്ഖാ പമുച്ചതീ”തി. ദസമം;

(അയമ്പി ഉദാനോ വുത്തോ ഭഗവതാ ഇതി മേ സുതന്തി.) [()
സ്വാമപോത്ഥകേ നത്ഥി]

ബോധിവഗ്ഗോ പഠമോ നിട്ഠിതോ.

തസ്സുദ്ദാനം -

തയോ ബോധി ച ഹുംഹുകോ [തയോ ച ബോധി നിഗ്രോധോ (സബ്ബത്ഥ)], ബ്രാഹ്മണോ [തേ മേരാ (സീം സ്യാം പീം), മേരോ (കം)] കസ്സപേന ച;
അജ [പാവായ (സീം സ്യാം), പാഠലിയം (പീം), പാവ (കം)] സങ്ഗാമ ജടിലാ, ബാഹിയേനാതി തേ ദസാതി.

൨. മുചലിന്ദവല്ലോ

൧. മുചലിന്ദസുത്തം

൧൧. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ ഉരുവേലായം വിഹരതി നജ്ജാ നേരഞ്ജരായ തീരേ മുചലിന്ദമൂലേ പഠമാഭിസമ്ബുദ്ധോ. തേന ഖോ പന സമയേന ഭഗവാ സത്താഹം ഏകപല്ലങ്കേന നിസിന്നോ ഹോതി വിമുത്തിസുഖപടിസംവേദി.

തേന ഖോ പന സമയേന മഹാ അകാലമേഘോ ഉദപാദി സത്താഹവദ്വലികാ സീതവാതദുദ്ദിനീ. അഥ ഖോ മുചലിന്ദോ നാഗരാജാ സകഭവനാ നിക്ഖമിത്വാ ഭഗവതോ കായം സത്തക്ഖത്തും ഭോഗേഹി പരിക്ഖിപിത്വാ ഉപരിമുദ്ധനി മഹന്തം ഫണം വിഹച്ച അട്ഠാസി - “മാ ഭഗവന്തം സീതം, മാ ഭഗവന്തം ഉണ്ഹം, മാ ഭഗവന്തം ഡംസമകസവാതാതപസരീസപ [സീരിംസപ (സീ° സ്യാ° കം പി°)] സമ്ഫണ്ണോ”തി.

അഥ ഖോ ഭഗവാ തസ്സ സത്താഹസ്സ അച്ചയേന തമ്ഹാ സമാധിമ്ഹാ വുട്ഠാസി. അഥ ഖോ മുചലിന്ദോ നാഗരാജാ വിദ്ധം വിഗതവലാഹകം ദേവം വിദിത്വാ ഭഗവതോ കായാ ഭോഗേ വിനിവേത്തോ സകവണ്ണം പടിസംഹരിത്വാ മാണവകവണ്ണം അഭിനിമ്മിനിത്വാ ഭഗവതോ പുരതോ അട്ഠാസി പഞ്ജലികോ ഭഗവന്തം നമസ്സമാനോ.

അഥ ഖോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിത്വാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി -

“സുഖോ വിവേകോ തുട്ഠസ്സ, സുതയമ്മസ്സ പസ്സതോ;
അബ്ബാപജ്ജം സുഖം ലോകേ, പാണഭൂതേസു സംയമോ.

“സുഖാ വിരാഗതാ ലോകേ, കാമാനം സമതിക്കമോ;
അസ്മിമാനസ്സ യോ വിനയോ, ഏതം വേ പരമം സുഖ”ന്തി. പഠമം;

൨. രാജസുത്തം

൧൨. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ സാവത്ഥിയം വിഹരതി ജേതവനേ അന്നാമപിണ്ഡികസ്സ ആരാമേ. തേന ഖോ പന സമയേന സമ്ബഹുലാനം ഭിക്ഖൂനം പച്ഛാഭത്തം പിണ്ഡപാതപടിക്കന്താനം ഉപട്ഠാനസാലായം സന്നിസിന്നാനം സന്നിപതിതാനം അയമന്തരാകമാ ഉദപാദി - “കോ നു ഖോ, ആവുസോ, ഇമേസം ദിന്നം രാജൂനം മഹദ്ധനതരോ വാ മഹാഭോഗതരോ വാ മഹാകോസതരോ വാ മഹാവിജിതതരോ വാ മഹാവാഹനതരോ വാ മഹബ്ബലതരോ വാ മഹിദ്ധികതരോ വാ മഹാനുഭാവതരോ വാ രാജാ വാ മാഗധോ സേനിയോ ബിമ്ബിസാരോ, രാജാ വാ പസേനദി കോസലോ”തി? അയഞ്ചരഹി തേസം ഭിക്ഖൂനം അന്തരാകമാ ഹോതി വിപ്പകതാ.

അഥ വോ ഭഗവാ സായന്ഹസമയം പടിസല്ലാനാ വുട്ഠിതോ യേനുപട്ഠാനസാലാ തേനുപസങ്കമി; ഉപസങ്കമിത്വാ പഞ്ഞത്തേ ആസനേ നിസീദി. നിസജ്ജ വോ ഭഗവാ ഭിക്ഖു ആമന്തേസി - “കായ നുത്ഥ, ഭിക്ഖവേ, ഏതരഹി കമായ സന്നിസിന്നാ സന്നിപതിതാ, കാ ച പന വോ അന്തരാകമാ വിപ്പകതാ”തി?

“ഇധ, ഭന്തേ, അമ്ഹാകം പച്ഛാഭത്തം പിണ്ഡപാതപടിക്കന്താനം ഉപട്ഠാനസാലായം സന്നിസിന്നാനം സന്നിപതിതാനം അയമന്തരാകമാ ഉദപാദി - ‘കോ നു വോ, ആവുസോ, ഇമേസം ദിന്നം രാജ്ജനം മഹദ്ധനന്തരോ വാ മഹാഭോഗന്തരോ വാ മഹാകോസന്തരോ വാ മഹാവിജിതന്തരോ വാ മഹാവാഹന്തരോ വാ മഹബലന്തരോ വാ മഹിദ്ധികന്തരോ വാ മഹാനുഭാവന്തരോ വാ രാജാ വാ മാഗധോ സേനിയോ ബിമ്ബിസാരോ, രാജാ വാ പസേനദി കോസലോ’തി? അയം വോ നോ, ഭന്തേ, അന്തരാകമാ വിപ്പകതാ, അഥ ഭഗവാ അനുപ്പത്തോ”തി.

“ന ഖേതം, ഭിക്ഖവേ, തുമ്ഹാകം പതിരൂപം കുലപുത്താനം സദ്ധാ അഗാരസ്ഥാ അനഗാരിയം പബ്ബജിതാനം യം തുമ്ഹേ ഏവരൂപിം കഥം കഥേയ്യാഥ. സന്നിപതിതാനം വോ, ഭിക്ഖവേ, ദായം കരണിയം - ധമ്മീ വാ കഥാ അരിയോ വാ തുണ്ഹീഭാവോ”തി.

അഥ വോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിത്വാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി -

“യഞ്ച കാമസുഖം ലോകേ, യഞ്ചിദം ദിവിയം സുഖം;
തണ്ഹക്ഖയസുഖസ്സേതേ , കലം നാഗ്ഘന്തി സോളസി”ന്തി. ദുതിയം;

൩. ദണ്ഡസുത്തം

൧൩. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ സാവത്ഥിയം വിഹരതി ജേതവനേ അന്നാമപിണ്ഡികസ്സ ആരാമേ. തേന വോ പന സമയേന സമ്ബഹുലാ കുമാരകാ അന്തരാ ച സാവത്ഥിം അന്തരാ ച ജേതവനം അഹിം ദണ്ഡേന ഹനന്തി. അഥ വോ ഭഗവാ പുബ്ബണ്ഹസമയം നിവാസേത്വാ പത്തചിവരമാദായ സാവത്ഥിം പിണ്ഡായ പാവിസി. അദുസാ വോ ഭഗവാ സമ്ബഹുലേ കുമാരകേ അന്തരാ ച സാവത്ഥിം അന്തരാ ച ജേതവനം അഹിം ദണ്ഡേന ഹന്തേ .

അഥ വോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിത്വാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി -

“സുഖകാമാനി ഭൂതാനി, യോ ദണ്ഡേന വിഹിംസതി;
അത്തനോ സുഖമേസാനോ, പേച്ച സോ ന ലഭതേ സുഖം.

“സുഖകാമാനി ഭൂതാനി, യോ ദണ്ഡേന ന ഹിംസതി;
അത്തനോ സുഖമേസാനോ, പേച്ച സോ ലഭതേ സുഖ”ന്തി. തതിയം;

൪. സക്കാരസുത്തം

൧൪. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ സാവത്ഥിയം വിഹരതി ജേതവനേ അനാഥപിണ്ഡികസ്സ ആരാമേ. തേന ഖോ പന സമയേന ഭഗവാ സക്കതോ ഹോതി ഗരുകതോ മാനിതോ പൂജിതോ അപചിതോ, ലാഭീ ചീവരപിണ്ഡപാതസേനാസനഗിലാനപച്ചയഭേസജ്ജപരിക്ഖാരാനം. ഭിക്ഖുസഞ്ഛോപി സക്കതോ ഹോതി ഗരുകതോ മാനിതോ പൂജിതോ അപചിതോ, ലാഭീ ചീവരപിണ്ഡപാതസേനാസനഗിലാനപച്ചയഭേസജ്ജപരിക്ഖാരാനം. അഞ്ഞതിത്ഥിയാ പന പരിബ്ബാജകാ അസക്കതാ ഹോന്തി അഗരുകതാ അമാനിതാ [ന അപചിതാ (സ്യാം പീം)] അപൂജിതാ അനപചിതാ, ന ലാഭിനോ ചീവരപിണ്ഡപാതസേനാസനഗിലാനപച്ചയഭേസജ്ജപരിക്ഖാരാനം. അഥ ഖോ തേ അഞ്ഞതിത്ഥിയാ പരിബ്ബാജകാ ഭഗവതോ സക്കാരം അസഹമാനാ ഭിക്ഖുസഞ്ഛസ്സ ച ഗാമേ ച അരഞ്ഞേ ച ഭിക്ഖു ദിസ്വാ അസബ്ഭാഹി ഫരുസാഹി വാചാഹി അക്കോസന്തി പരിഭാസന്തി രോസേന്തി വിഹേസേന്തി.

അഥ ഖോ സമ്ബഹുലാ ഭിക്ഖു യേന ഭഗവാ തേനുപസങ്കമിംസു; ഉപസങ്കമിത്വാ ഭഗവന്തം അഭിവാദേത്വാ ഏകമന്തം നിസീദിംസു. ഏകമന്തം നിസിന്നാ ഖോ തേ ഭിക്ഖു ഭഗവന്തം ഏതദവോചും - “ഏതരഹി, ഭന്തേ, ഭഗവാ സക്കതോ ഗരുകതോ മാനിതോ പൂജിതോ അപചിതോ, ലാഭീ ചീവരപിണ്ഡപാതസേനാസനഗിലാനപച്ചയഭേസജ്ജപരിക്ഖാരാനം. ഭിക്ഖുസഞ്ഛോപി സക്കതോ ഗരുകതോ മാനിതോ പൂജിതോ അപചിതോ, ലാഭീ ചീവരപിണ്ഡപാതസേനാസനഗിലാനപച്ചയഭേസജ്ജപരിക്ഖാരാനം. അഞ്ഞതിത്ഥിയാ പന പരിബ്ബാജകാ അസക്കതാ അഗരുകതാ അമാനിതാ അപൂജിതാ അനപചിതാ, ന ലാഭിനോ ചീവരപിണ്ഡപാതസേനാസനഗിലാനപച്ചയഭേസജ്ജപരിക്ഖാരാനം. അഥ ഖോ തേ, ഭന്തേ, അഞ്ഞതിത്ഥിയാ പരിബ്ബാജകാ ഭഗവതോ സക്കാരം അസഹമാനാ ഭിക്ഖുസഞ്ഛസ്സ ച ഗാമേ ച അരഞ്ഞേ ച ഭിക്ഖു ദിസ്വാ അസബ്ഭാഹി ഫരുസാഹി വാചാഹി അക്കോസന്തി പരിഭാസന്തി രോസേന്തി വിഹേസന്തി”തി.

അഥ ഖോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിത്വാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി -

“ഗാമേ അരഞ്ഞേ സുഖദുക്ഖഹൂടോ,
നേവത്തതോ നോ പരതോ ദഹേമ;
ഘുസന്തി ഫസ്സാ ഉപധിം പടിച്ച,
നിരുപധിം കേന ഘുസേയ്യു ഫസ്സാ”തി. ചതുത്ഥം;

൫. ഉപാസകസുത്തം

൧൫. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ സാവത്ഥിയം വിഹരതി ജേതവനേ അനാഥപിണ്ഡികസ്സ ആരാമേ. തേന ഖോ പന സമയേന അഞ്ഞതരോ ഇച്ഛാനങ്ഗലകോ ഉപാസകോ സാവത്ഥിം അനുപ്पത്തോ ഹോതി കേനചിദേവ കരണീയേന. അഥ ഖോ സോ ഉപാസകോ സാവത്ഥിയം തം കരണീയം തീരേത്വാ യേന ഭഗവാ തേനുപസങ്കമി; ഉപസങ്കമിത്വാ ഭഗവന്തം അഭിവാദേത്വാ ഏകമന്തം നിസീദി. ഏകമന്തം നിസിന്നം ഖോ തം ഉപാസകം ഭഗവാ ഏതദവോച - “ചിരസ്സം ഖോ ത്വം, ഉപാസക, ഇമം പരിയായമകാസി യദിദം ഇധാഗമനായാ”തി.

“ചിരപടികാഹം, ഭന്തേ, ഭഗവന്തം ദസ്സനായ ഉപസങ്കമിതുകാമോ, അപി ചാഹം കേഹിചി കേഹിചി കിച്ചകരണീയേഹി ബ്യാവടോ. ഏവാഹം നാസക്ഖിം ഭഗവന്തം ദസ്സനായ ഉപസങ്കമിതു”തി.

അഥ ഖോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിത്വാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി -

“സുഖം വത തസ്സ ന ഹോതി കിഞ്ചി,
സഞ്ചാതയമ്മസ്സ ബഹുസ്സുതസ്സ;
സകിഞ്ചനം പസ്സ വിഹഞ്ഞമാനം,
ജനോ ജനസ്ഥിം പടിബന്ധരുപോ”തി. പഞ്ചമം;

൬. ഗബ്ഭിനിസുത്തം

൧൬. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ സാവത്ഥിയം വിഹരതി ജേതവനേ അനാഥപിണ്ഡികസ്സ ആരാമേ. തേന ഖോ പന സമയേന അഞ്ഞതരസ്സ പരിബ്ബാജകസ്സ ദഹരമാണവികാ പജാപതി ഹോതി ഗബ്ഭിനീ ഉപവിജഞ്ഞാ. അഥ ഖോ സാ പരിബ്ബാജികാ തം പരിബ്ബാജകം ഏതദവോച - “ഗച്ഛ ത്വം, ബ്രാഹ്മണ, തേലം ആഹര, യം മേ വിജാതായ ഭവിസ്സതീ”തി.

ഏവം വുത്തേ, സോ പരിബ്ബാജകോ തം പരിബ്ബാജികം ഏതദവോച - “കുതോ പനാഹം, ഭോതി [\[ഭോതിയാ \(സ്യാം പീം കം\)\]](#), തേലം ആഹരാമീ”തി? ദുതിയമ്പി ഖോ സാ പരിബ്ബാജികാ തം പരിബ്ബാജകം ഏതദവോച - “ഗച്ഛ ത്വം, ബ്രാഹ്മണ, തേലം ആഹര, യം മേ വിജാതായ ഭവിസ്സതീ”തി. ദുതിയമ്പി ഖോ സോ പരിബ്ബാജികോ തം പരിബ്ബാജികം ഏതദവോച - “കുതോ പനാഹം, ഭോതി, തേലം ആഹരാമീ”തി? തതിയമ്പി ഖോ സാ പരിബ്ബാജികാ തം പരിബ്ബാജകം ഏതദവോച - “ഗച്ഛ ത്വം, ബ്രാഹ്മണ, തേലം ആഹര, യം മേ വിജാതായ ഭവിസ്സതീ”തി.

തേന ഖോ പന സമയേന രഞ്ഞോ പസേനദിസ്സ കോസലസ്സ കോട്ഠാഗാരേ സമണസ്സ വാ ബ്രാഹ്മണസ്സ വാ സപ്പിസ്സ വാ തേലസ്സ വാ യാവദത്ഥം പാതും ദീയതി [\[ദിയുതി \(സീം കം\)\]](#), നോ നീഹരിതും.

അഥ ഖോ തസ്സ പരിബ്ബാജകസ്സ ഏതദഹോസി - “രഞ്ഞോ ഖോ പന പസേനദിസ്സ കോസലസ്സ കോട്ഠാഗാരേ സമണസ്സ വാ ബ്രാഹ്മണസ്സ വാ സപ്പിസ്സ വാ തേലസ്സ വാ യാവദത്ഥം പാതും ദീയതി, നോ നീഹരിതും. യംനൂനാഹം രഞ്ഞോ പസേനദിസ്സ കോസലസ്സ കോട്ഠാഗാരം ഗന്ത്വാ തേലസ്സ യാവദത്ഥം പിവിത്വാ ഘരം ആഗന്ത്വാ ഉച്ഛദിത്വാ [\[ഉഗ്ഗിരിത്വാ \(സീം സ്യാം പീം\), ഉച്ഛദിത്വാ \(സീം സ്യാം അട്ഠം\), ഉച്ഛസ്സിത്വാ \(കം\)\]](#) ദദേയ്തം, യം ഇമിസ്സാ വിജാതായ ഭവിസ്സതീ”തി.

അഥ ഖോ സോ പരിബ്ബാജകോ രഞ്ഞോ പസേനദിസ്സ കോസലസ്സ കോട്ഠാഗാരം ഗന്ത്വാ തേലസ്സ യാവദത്ഥം പിവിത്വാ ഘരം ആഗന്ത്വാ നേവ സക്കോതി ഉദ്ധം കാതും, ന പന അധോ. സോ ദുക്ഖാഹി തിബ്ബാഹി [\[തിപ്പാഹി \(സ്യാം\)\]](#) ഖരാഹി കടുക്കാഹി വേദനാഹി ഫുടോ ആവട്ടതി പരിവട്ടതി.

അഥ വോ ഭഗവാ പുണ്യസ്ഹസമയം നിവാസേത്യാ പത്തചീവരമാദായ സാവത്ഥിം പിണ്ഡായ പാവീസി. അദസാ വോ ഭഗവാ തം പരിബ്ബാജകം ദുക്ഖാഹി തിബ്ബാഹി ഖരാഹി കടുക്കാഹി വേദനാഹി ഫുട്ഠം ആവട്ടമാനം പരിവട്ടമാനം.

അഥ വോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിത്യാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി -

“സുഖിനോ വത യേ അകിഞ്ചനാ,
വേദഗുനോ ഹി ജനാ അകിഞ്ചനാ;
സകിഞ്ചനം പസ്സ വിഹഞ്ഞമാനം,
ജനോ ജനസ്ഥിം പടിബന്ധചിത്തോ” [\[പടിബന്ധചിത്തോ \(സ്യാം\),
പടിബന്ധരുപോ \(?\)\]](#) തി. ഛട്ഠം;

൧. ഏകപുത്തകസുത്തം

൧൧. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ സാവത്ഥിയം വിഹരതി ജേതവനേ അന്നാമപിണ്ഡികസ്സ ആരാമേ. തേന വോ പന സമയേന അഞ്ഞതരസ്സ ഉപാസകസ്സ ഏകപുത്തകോ പിയാ മനാപോ കാലങ്കതോ ഹോതി.

അഥ വോ സമ്ബഹുലാ ഉപാസകാ അല്ല്വത്ഥാ അല്ല്വകേസാ ദിവാ ദിവസ്സ യേന ഭഗവാ തേനുപസങ്കമിംസു; ഉപസങ്കമിത്യാ ഭഗവന്തം അഭിവാദേത്യാ ഏകമന്തം നിസീദിംസു. ഏകമന്തം നിസിന്നേ വോ തേ ഉപാസകേ ഭഗവാ ഏതദവോച - “കിം നു വോ തുമ്ഹേ, ഉപാസകാ, അല്ല്വത്ഥാ അല്ല്വകേസാ ഇധുപസങ്കമന്താ ദിവാ ദിവസ്സാ”തി?

ഏവം വുത്തേ, സോ ഉപാസകോ ഭഗവന്തം ഏതദവോച - “മയ്ഹം വോ, ഭന്തേ, ഏകപുത്തകോ പിയാ മനാപോ കാലങ്കതോ. തേന മയം അല്ല്വത്ഥാ അല്ല്വകേസാ ഇധുപസങ്കമന്താ ദിവാ ദിവസ്സാ”തി.

അഥ വോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിത്യാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി -

“പിയരുപസ്സാദഗധിതാസേ [\[പിയരുപസ്സാതഗധിതാസേ \(സീം പീം\)\],](#)
ദേവകായാ പുമു മനുസ്സാ ച;
അഘാവിനോ പരിജുനാ,
മച്ചുരാജസ്സ വസം ഗച്ഛന്തി.

“യേ വേ ദിവാ ച രത്തോ ച,
അപ്പമത്താ ജഹന്തി പിയരുപം;
തേ വേ ഖണ്ണന്തി അഘമൂലം,
മച്ചുനോ ആമിസം ദുരതിവത്ത”ന്തി. സത്തമം;

൨. സുപ്പവാസാസുത്തം

൧൨. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ കൂണ്ഡികായം [\[കൂണ്ഡിയായം \(സീം സ്യാം പീം\)\]](#) വിഹരതി കൂണ്ഡധാനവനേ [\[കൂണ്ഡിട്ഠാനവനേ](#)

(സുഗ്രാം പീഠം). തേന ഖോ പന സമയേന സുപ്പവാസാ കോലിയധീതാ സത്ത വസ്സാനി ഗബ്ഭം ധാരേതി. സത്താഹം മുല്ല്ഹഗബ്ഭാ സാ ദുക്ഖാഹി തിബ്ബാഹി ഖരാഹി കടുക്കാഹി വേദനാഹി ഫുട്ഠാ തീഹി വിതക്കേഹി അധിവാസേതി - “സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ വത സോ ഭഗവാ യോ ഇമസ്സ ഏവരുപസ്സ ദുക്ഖസ്സ പഹാനായ ധമ്മം ദേസേതി; സുപ്പടിപന്നോ വത തസ്സ ഭഗവതോ സാവകസങ്ഘോ യോ ഇമസ്സ ഏവരുപസ്സ ദുക്ഖസ്സ പഹാനായ പടിപന്നോ; സുസുഖം വത തം നിബ്ബാനം യത്ഥിദം ഏവരുപം ദുക്ഖം ന സംവിജ്ജതീ”തി.

അഥ ഖോ സുപ്പവാസാ കോലിയധീതാ സാമികം ആമന്തേസി - “ഏഹി ത്വം, അയ്യപുത്ത, യേന ഭഗവാ തേനുപസങ്കമ; ഉപസങ്കമിത്വാ മമ വചന്നേന ഭഗവതോ പാദേ സിരസാ വന്ദാഹി; അപ്പാബാധം അപ്പാതങ്കം ലഹുട്ഠാനം ബലം ഫാസുവിഹാരം പുച്ഛ - ‘സുപ്പവാസാ, ഭന്തേ, കോലിയധീതാ ഭഗവതോ പാദേ സിരസാ വന്ദതി; അപ്പാബാധം അപ്പാതങ്കം ലഹുട്ഠാനം ബലം ഫാസുവിഹാരം പുച്ഛതീ’തി. ഏവഞ്ച വദേഹി - ‘സുപ്പവാസാ, ഭന്തേ, കോലിയധീതാ സത്ത വസ്സാനി ഗബ്ഭം ധാരേതി. സത്താഹം മുല്ല്ഹഗബ്ഭാ സാ ദുക്ഖാഹി തിബ്ബാഹി ഖരാഹി കടുക്കാഹി വേദനാഹി ഫുട്ഠാ തീഹി വിതക്കേഹി അധിവാസേതി - സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ വത സോ ഭഗവാ യോ ഇമസ്സ ഏവരുപസ്സ ദുക്ഖസ്സ പഹാനായ ധമ്മം ദേസേതി; സുപ്പടിപന്നോ വത തസ്സ ഭഗവതോ സാവകസങ്ഘോ യോ ഇമസ്സ ഏവരുപസ്സ ദുക്ഖസ്സ പഹാനായ പടിപന്നോ; സുസുഖം വത തം നിബ്ബാനം യത്ഥിദം ഏവരുപം ദുക്ഖം ന സംവിജ്ജതീ”തി.

“പരമ”ന്തി ഖോ സോ കോലിയപുത്തോ സുപ്പവാസായ കോലിയധീതായ പടിസ്സുത്വാ യേന ഭഗവാ തേനുപസങ്കമി ; ഉപസങ്കമിത്വാ ഭഗവന്തം അഭിവാദേത്വാ ഏകമന്തം നിസിദി. ഏകമന്തം നിസിന്നോ ഖോ കോലിയപുത്തോ ഭഗവന്തം ഏതദവോച - “സുപ്പവാസാ, ഭന്തേ, കോലിയധീതാ ഭഗവതോ പാദേ സിരസാ വന്ദതി, അപ്പാബാധം അപ്പാതങ്കം ലഹുട്ഠാനം ബലം ഫാസുവിഹാരം പുച്ഛതി; ഏവഞ്ച വദേതി - ‘സുപ്പവാസാ, ഭന്തേ, കോലിയധീതാ സത്ത വസ്സാനി ഗബ്ഭം ധാരേതി. സത്താഹം മുല്ല്ഹഗബ്ഭാ സാ ദുക്ഖാഹി തിബ്ബാഹി ഖരാഹി കടുക്കാഹി വേദനാഹി ഫുട്ഠാ തീഹി വിതക്കേഹി അധിവാസേതി - സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ വത സോ ഭഗവാ യോ ഇമസ്സ ഏവരുപസ്സ ദുക്ഖസ്സ പഹാനായ ധമ്മം ദേസേതി; സുപ്പടിപന്നോ വത തസ്സ ഭഗവതോ സാവകസങ്ഘോ യോ ഇമസ്സ ഏവരുപസ്സ ദുക്ഖസ്സ പഹാനായ പടിപന്നോ; സുസുഖം വത നിബ്ബാനം യത്ഥിദം ഏവരുപം ദുക്ഖം ന സംവിജ്ജതീ”തി.

“സുഖിനീ ഹോതു സുപ്പവാസാ കോലിയധീതാ; അരോഗാ അരോഗം പുത്തം വിജായതു”തി. സഹ വചനാ ച പന ഭഗവതോ സുപ്പവാസാ കോലിയധീതാ സുഖിനീ അരോഗാ അരോഗം പുത്തം വിജായി.

“ഏവം, ഭന്തേ”ന്തി ഖോ സോ കോലിയപുത്തോ ഭഗവതോ ഭാസീതം അഭിനന്ദിത്വാ അനുമോദിത്വാ ഉടായാസനാ ഭഗവന്തം അഭിവാദേത്വാ പദക്ഖിണം കത്വാ യേന സകം ഘരം തേന പച്ചായാസി. അദുസാ ഖോ സോ കോലിയപുത്തോ സുപ്പവാസം കോലിയധീതരം സുഖിനിം അരോഗം അരോഗം പുത്തം വിജാതം. ദിസ്വാന്നസ്സ ഏതദഹോസി - “അച്ഛരിയം വത, ഭോ,

അബ്ദുതം വത, ഭോ, തമാഗതസ്സ മഹിദ്ധികതാ മഹാനുഭാവതാ, യത്ര ഹി നാമായം സുപ്പവാസാ കോലിയധീതാ സഹ വചനാ ച പന [സഹ വചനാ പന (പീ°), സഹ വചനാ (?)] ഭഗവതോ സുഖിനീ അരോഗാ അരോഗം പുത്തം വിജായിസ്സതീ"തി! അത്തമനോ പമുദിതോ പീതിസോമനസ്സജാതോ അഹോസി.

അഥ ഖോ സുപ്പവാസാ കോലിയധീതാ സാമികം ആമന്തേസി - "ഏഹി ത്വം, അയ്യപുത്ത, യേന ഭഗവാ തേനുപസങ്കമ; ഉപസങ്കമിത്വാ മമ വചനേന ഭഗവതോ പാദേ സിരസാ വന്ദാഹി - 'സുപ്പവാസാ, ഭന്തേ, കോലിയധീതാ ഭഗവതോ പാദേ സിരസാ വന്ദതീ'തി; ഏവഞ്ച വദേഹി - 'സുപ്പവാസാ, ഭന്തേ, കോലിയധീതാ സത്ത വസ്സാനി ഗബ്ഭം ധാരേതി. സത്താഹം മൂല്ല്ഹഗബ്ഭാ സാ ഏതരഹി സുഖിനീ അരോഗാ അരോഗം പുത്തം വിജാതാ. സാ സത്താഹം ബുദ്ധപ്പമുഖം ഭിക്ഖുസങ്ഘം ഭന്തേന നിമന്തേതി. അധിവാസേതു കിര, ഭന്തേ, ഭഗവാ സുപ്പവാസായ കോലിയധീതായ സത്ത ഭത്താനി സദ്ധിം ഭിക്ഖുസങ്ഘേനാ"തി.

"പരമ"ന്തി ഖോ സോ കോലിയപുത്തോ സുപ്പവാസായ കോലിയധീതായ പടിസ്സുത്വാ യേന ഭഗവാ തേനുപസങ്കമി; ഉപസങ്കമിത്വാ ഭഗവന്തം അഭിവാദേത്വാ ഏകമന്തം നിസിദി. ഏകമന്തം നിസിന്നോ ഖോ സോ കോലിയപുത്തോ ഭഗവന്തം ഏതദവോച -

"സുപ്പവാസാ , ഭന്തേ, കോലിയധീതാ ഭഗവതോ പാദേ സിരസാ വന്ദതി; ഏവഞ്ച വദേതി - 'സുപ്പവാസാ, ഭന്തേ, കോലിയധീതാ സത്ത വസ്സാനി ഗബ്ഭം ധാരേതി. സത്താഹം മൂല്ല്ഹഗബ്ഭാ സാ ഏതരഹി സുഖിനീ അരോഗാ അരോഗം പുത്തം വിജാതാ. സാ സത്താഹം ബുദ്ധപ്പമുഖം ഭിക്ഖുസങ്ഘം ഭന്തേന നിമന്തേതി. അധിവാസേതു കിര, ഭന്തേ, ഭഗവാ സുപ്പവാസായ കോലിയധീതായ സത്ത ഭത്താനി സദ്ധിം ഭിക്ഖുസങ്ഘേനാ"തി.

തേന ഖോ പന സമയേന അത്തതരേന ഉപാസകേന ബുദ്ധപ്പമുഖോ ഭിക്ഖുസങ്ഘോ സ്വാതനായ ഭന്തേന നിമന്തിതോ ഹോതി. സോ ച ഉപാസകോ ആയസ്ഥതോ മഹാമോഗ്ഗല്ലാനസ്സ [മഹാമോഗ്ഗല്ലാനസ്സ (ക°)] ഉപട്ഠാകോ ഹോതി. അഥ ഖോ ഭഗവാ ആയസ്ഥന്തം മഹാമോഗ്ഗല്ലാനം ആമന്തേസി - "ഏഹി ത്വം, മോഗ്ഗല്ലാന, യേന സോ ഉപാസകോ തേനുപസങ്കമ ; ഉപസങ്കമിത്വാ തം ഉപാസകം ഏവം വദേഹി - 'സുപ്പവാസാ, ആവുസോ, കോലിയധീതാ സത്ത വസ്സാനി ഗബ്ഭം ധാരേതി. സത്താഹം മൂല്ല്ഹഗബ്ഭാ സാ ഏതരഹി സുഖിനീ അരോഗാ അരോഗം പുത്തം വിജാതാ. സാ സത്താഹം ബുദ്ധപ്പമുഖം ഭിക്ഖുസങ്ഘം ഭന്തേന നിമന്തേതി. കരോതു സുപ്പവാസാ കോലിയധീതാ സത്ത ഭത്താനി, പച്ഛാ ത്വം കരിസ്സസീ'തി [കരിസ്സസീതി സത്താപേഹി (ക°)]. തുയ്ഹേസോ ഉപട്ഠാകോ"തി.

"ഏവം, ഭന്തേ"തി ഖോ ആയസ്ഥാ മഹാമോഗ്ഗല്ലാനോ ഭഗവതോ പടിസ്സുത്വാ യേന സോ ഉപാസകോ തേനുപസങ്കമി; ഉപസങ്കമിത്വാ തം ഉപാസകം ഏതദവോച - "സുപ്പവാസാ, ആവുസോ, കോലിയധീതാ സത്ത വസ്സാനി ഗബ്ഭം ധാരേതി. സത്താഹം മൂല്ല്ഹഗബ്ഭാ സാ ഏതരഹി സുഖിനീ അരോഗാ അരോഗം പുത്തം വിജാതാ. സാ സത്താഹം ബുദ്ധപ്പമുഖം ഭിക്ഖുസങ്ഘം ഭന്തേന നിമന്തേതി. കരോതു സുപ്പവാസാ കോലിയധീതാ സത്ത ഭത്താനി, പച്ഛാ ത്വം കരിസ്സസീ"തി.

“സചേ മേ, ഭന്തേ, അയ്യോ മഹാമോഗ്ഗല്ലാനോ തിണ്ണം ധമ്മാനം പാടിഭോഗോ - ഭോഗാനഞ്ച ജീവിതസ്സ ച സദ്ധായ ച, കരോതു സുപ്പവാസാ കോലിയധീതാ സത്ത ഭത്താനി, പച്ഛാഹം കരിസ്സാമീ”തി. “ദിന്നം വോ തേ അഹം [ദിന്നം വോ തേസം (പീ°), ദിന്നം വോ നേസം (ക°)], ആവുസോ, ധമ്മാനം പാടിഭോഗോ - ഭോഗാനഞ്ച ജീവിതസ്സ ച. സദ്ധായ പന ത്വംയേവ പാടിഭോഗോ”തി.

“സചേ മേ, ഭന്തേ, അയ്യോ മഹാമോഗ്ഗല്ലാനോ ദിന്നം ധമ്മാനം പാടിഭോഗോ - ഭോഗാനഞ്ച ജീവിതസ്സ ച, കരോതു സുപ്പവാസാ കോലിയധീതാ സത്ത ഭത്താനി, പച്ഛാഹം കരിസ്സാമീ”തി.

അഥ വോ ആയസ്ഥാ മഹാമോഗ്ഗല്ലാനോ തം ഉപാസകം സത്താപേത്യാ യേന ഭഗവാ തേനുപസങ്കമി; ഉപസങ്കമിത്വാ ഭഗവന്തം ഏതദവോച - “സത്തത്തോ [സത്താതോ (സ്യാ°)], ഭന്തേ, സോ ഉപാസകോ മയാ; കരോതു സുപ്പവാസാ കോലിയധീതാ സത്ത ഭത്താനി, പച്ഛാ സോ കരിസ്സതീ”തി.

അഥ വോ സുപ്പവാസാ കോലിയധീതാ സത്താഹം ബുദ്ധപ്പമുഖം ഭിക്ഖുസങ്ഘം പണീതേന ഖാദനീയേന ഭോജനീയേന സഹത്ഥാ സന്തപ്പേസി സമ്പവാരേസി, തഞ്ച ദാരകം ഭഗവന്തം വന്ദാപേസി സബ്ബഞ്ച ഭിക്ഖുസങ്ഘം.

അഥ വോ ആയസ്ഥാ സാരിപുത്തോ തം ദാരകം ഏതദവോച - “കച്ചി തേ, ദാരക, ഖമനീയം, കച്ചി യാപനീയം, കച്ചി ന കിഞ്ചി ദുക്ഖ”ന്തി? “കുതോ മേ, ഭന്തേ സാരിപുത്ത, ഖമനീയം, കുതോ യാപനീയം! സത്ത മേ വസ്സാനി ലോഹിതകുമ്പ്ഛിയം വുത്താനീ”തി.

അഥ വോ സുപ്പവാസാ കോലിയധീതാ - “പുത്തോ മേ ധമ്മസേനാപതിനാ സദ്ധിം മന്തേതീ”തി അത്തമനാ പമുദിതാ പീതിസോമനസ്സജാതാ അഹോസി. അഥ വോ ഭഗവാ (സുപ്പവാസം കോലിയധീതരം അത്തമനം പമുദിതം പീതിസോമനസ്സജാതം വിദിത്വാ [ദിസാ (സീ°)]) [() നത്ഥി ഇങ്ഗലിസപോത്ഥകേ] സുപ്പവാസം കോലിയധീതരം ഏതദവോച - “ഇച്ഛേയ്യാസി ത്വം, സുപ്പവാസേ, അഞ്ഞമ്പി ഏവരുപം പുത്ത”ന്തി? “ഇച്ഛേയ്യാമഹം, ഭഗവാ, അത്താനിപി ഏവരുപാനി സത്ത പുത്താനീ”തി .

അഥ വോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിത്വാ തായം വേലായം ഇഥം ഉദാനം ഉദാനേസി -

“അസാതം സാതരൂപേന, പിയരൂപേന അപ്പിയം;
ദുക്ഖം സുഖസ്സ രൂപേന, പമത്തമതിവത്തതീ”തി. അട്ഠമം;

൯. വിസാഖാസുത്തം

൧൯. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ സാവത്ഥിയം വിഹരതി പുബ്ബാരാമേ മിഗാരമാതുപാസാദേ. തേന വോ പന സമയേന വിസാഖായ മിഗാരമാതുയാ കോചിദേവ അത്ഥോ രഞ്ജേത പസേനദിമ്ഹി കോസലേ പടിബദ്ധോ [പടിബദ്ധോ (പീ° ക°)] ഹോതി. തം രാജാ പസേനദി കോസലോ ന യഥാധിപ്പായം തീരേതി .

അമ്മ ഖോ വിസാഖാ മിഗാരമാതാ ദിവാ ദിവസ്സ [ദിവാദിവസ്സേവ (സ്യാം), ദിവാദിവസ്സേയേവ (പിം), ദിവാ ദിവസ്സേയേവ (കം)] യേന ഭഗവാ തേനുപസങ്കമി; ഉപസങ്കമിത്വാ ഭഗവന്തം അഭിവാദേത്വാ ഏകമന്തം നിസീദി. ഏകമന്തം നിസിന്നം ഖോ വിസാഖം മിഗാരമാതരം ഭഗവാ ഏതദവോച - “ഹന്ദ കുതോ നു ത്വം, വിസാഖേ, ആഗച്ഛസി ദിവാ ദിവസ്സാ”തി? “ഇയ മേ, ഭന്തേ, കോചിദേവ അത്ഥോ രഞ്ജേത പസേനദിമ്ഹി കോസലേ പടിബദ്ധോ; തം രാജാ പസേനദി കോസലോ ന യഥാധിപായം തീരേതീ”തി.

അമ്മ ഖോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിത്വാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി -

“സഞ്ചം പരവസം ദുക്ഖം, സഞ്ചം ഇസ്സരിയം സുഖം; സാധാരണേ വിഹഞ്ഞേന്തി, യോഗാ ഹി ദുരതിക്കമാ”തി. നവമം;

൧൦. ഭദ്രിയസുത്തം

൨൦. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ അനുപിയായം വിഹരതി അമ്ബവനേ. തേന ഖോ പന്ന സമയേന ആയസ്ഥാ ഭദ്രിയോ കാളീഗോധായ പുത്തോ അരഞ്ഞഗതോപി രുക്ഖമൂലഗതോപി സുത്താഗാരഗതോപി അഭിക്ഖണം ഉദാനം ഉദാനേസി - “അഹോ സുഖം, അഹോ സുഖ”ന്തി!

അസ്സോസും ഖോ സമ്ബഹുലാ ഭിക്ഖു ആയസ്ഥതോ ഭദ്രിയസ്സ കാളീഗോധായ പുത്തസ്സ അരഞ്ഞഗതസ്സപി രുക്ഖമൂലഗതസ്സപി സുത്താഗാരഗതസ്സപി അഭിക്ഖണം ഉദാനം ഉദാനേന്തസ്സ - “അഹോ സുഖം, അഹോ സുഖ”ന്തി! സുത്ഥാന്ന നേസം ഏതദഹോസി - “നിസ്സംസയം ഖോ, ആവുസോ, ആയസ്ഥാ ഭദ്രിയോ കാളീഗോധായ പുത്തോ അന്നഭിരതോ ബ്രഹ്മചരിയം ചരതി, യംസ പുഞ്ചേ അഗാരിയഭൂതസ്സ [അഗാരികഭൂതസ്സ (സ്യാം)] രജ്ജസുഖം, സോ തമനുസ്സരമാനോ അരഞ്ഞഗതോപി രുക്ഖമൂലഗതോപി സുത്താഗാരഗതോപി അഭിക്ഖണം ഉദാനം ഉദാനേസി - ‘അഹോ സുഖം, അഹോ സുഖ’ന്തി!

അമ്മ ഖോ സമ്ബഹുലാ ഭിക്ഖു യേന ഭഗവാ തേനുപസങ്കമിംസു; ഉപസങ്കമിത്വാ ഭഗവന്തം അഭിവാദേത്വാ ഏകമന്തം നിസീദിംസു. ഏകമന്തം നിസിന്നാ ഖോ തേ ഭിക്ഖു ഭഗവന്തം ഏതദവോചും - “ആയസ്ഥാ, ഭന്തേ, ഭദ്രിയോ കാളീഗോധായ പുത്തോ അരഞ്ഞഗതോപി രുക്ഖമൂലഗതോപി സുത്താഗാരഗതോപി അഭിക്ഖണം ഉദാനം ഉദാനേസി - ‘അഹോ സുഖം, അഹോ സുഖ’ന്തി! നിസ്സംസയം ഖോ, ഭന്തേ, ആയസ്ഥാ ഭദ്രിയോ കാളീഗോധായ പുത്തോ അന്നഭിരതോ ബ്രഹ്മചരിയം ചരതി. യംസ പുഞ്ചേ അഗാരിയഭൂതസ്സ രജ്ജസുഖം, സോ തമനുസ്സരമാനോ അരഞ്ഞഗതോപി രുക്ഖമൂലഗതോപി സുത്താഗാരഗതോപി അഭിക്ഖണം ഉദാനം ഉദാനേസി - ‘അഹോ സുഖം, അഹോ സുഖ’ന്തി!

അമ്മ ഖോ ഭഗവാ അഞ്ഞതരം ഭിക്ഖും ആമന്തേസി - “ഏഹി ത്വം, ഭിക്ഖു, മമ വചനേന ഭദ്രിയം ഭിക്ഖും ആമന്തേഹി - ‘സത്ഥാ തം, ആവുസോ ഭദ്രിയ, ആമന്തേതീ’”തി.

“ഏവം, ഭന്തേ”തി ഖോ സോ ഭിക്ഖു ഭഗവതോ പടിസ്സുതാ യേനായസ്മാ ഭദ്രിയോ കാളീഗോധായ പുത്തോ തേനുപസങ്കമി; ഉപസങ്കമിതാ ഭദ്രിയം കാളീഗോധായ പുത്തം ഏതദവോച - “സത്ഥാ തം, ആവുസോ ഭദ്രിയ, ആമന്തേതി”തി. “ഏവമാവുസോ”തി ഖോ ആയസ്മാ ഭദ്രിയോ കാളീഗോധായ പുത്തോ തസ്സ ഭിക്ഖുനോ പടിസ്സുതാ യേന ഭഗവാ തേനുപസങ്കമി; ഉപസങ്കമിതാ ഭഗവന്തം അഭിവാദേത്വാ ഏകമന്തം നിസീദി. ഏകമന്തം നിസിന്നം ഖോ ആയസ്മന്തം ഭദ്രിയം കാളീഗോധായ പുത്തം ഭഗവാ ഏതദവോച -

“സച്ചം കിര ത്വം, ഭദ്രിയ, അരഞ്ഞഗതോപി രുക്ഖമൂലഗതോപി സുത്താഗാരഗതോപി അഭിക്ഖണ്ണം ഉദാനം ഉദാനേസി - ‘അഹോ സുഖം, അഹോ സുഖ’”ന്തി! “ഏവം, ഭന്തേ”തി.

“കിം പന്ന [\[കം പന്ന \(സ്യാ പീം\)\]](#) ത്വം, ഭദ്രിയ, അത്ഥവസം സമ്പസ്സമാനോ അരഞ്ഞഗതോപി രുക്ഖമൂലഗതോപി സുത്താഗാരഗതോപി അഭിക്ഖണ്ണം ഉദാനം ഉദാനേസി - ‘അഹോ സുഖം, അഹോ സുഖ’”ന്തി! “പുണ്ണേ മേ, ഭന്തേ, അഗാരിയഭൂതസ്സ രജ്ജം കാരേന്തസ്സ അന്തോപി അന്തേപുരേ രക്ഖാ സുസംവിഹിതാ അഹോസി, ബഹിപി അന്തേപുരേ രക്ഖാ സുസംവിഹിതാ അഹോസി, അന്തോപി നഗരേ രക്ഖാ സുസംവിഹിതാ അഹോസി, ബഹിപി നഗരേ രക്ഖാ സുസംവിഹിതാ അഹോസി, അന്തോപി ജനപദേ രക്ഖാ സുസംവിഹിതാ അഹോസി, ബഹിപി ജനപദേ രക്ഖാ സുസംവിഹിതാ അഹോസി. സോ ഖോ അഹം, ഭന്തേ, ഏവം രക്ഖിതോ ഗോപിതോ സന്തോ ഭീതോ ഉബ്ബിഗ്ഗോ ഉസ്സങ്കി ഉത്രാസീ വിഹാസിം. ഏതരഹി ഖോ പന്നാഹം, ഭന്തേ, അരഞ്ഞഗതോപി രുക്ഖമൂലഗതോപി സുത്താഗാരഗതോപി ഏകോ [\[ഏകകോ \(സ്യാം പീം\)\]](#) അഭീതോ അനുബ്ബിഗ്ഗോ അനുസ്സങ്കി അനുത്രാസീ അപ്പോസ്സുക്കോ പന്നലോമോ പരദന്തവുത്തോ [\[പരദവുത്തോ \(കം സീം സ്യാം പീം\)\]](#), മിഗഭൂതേന ചേതസാ വിഹരാമി. ഇമം [\[ഇദം \(സീം കം\)\]](#) ഖോ അഹം, ഭന്തേ, അത്ഥവസം സമ്പസ്സമാനോ അരഞ്ഞഗതോപി രുക്ഖമൂലഗതോപി സുത്താഗാരഗതോപി അഭിക്ഖണ്ണം ഉദാനം ഉദാനേസി [\[ഉദാനേമി \(കം\)\]](#) - ‘അഹോ സുഖം, അഹോ സുഖ’”ന്തി!

അഥ ഖോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിത്വാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി -

“യസ്സന്തരതോ ന സന്തി കോപാ,
ഇതിഭവാഭവതഞ്ച വീതിവത്തോ;
തം വിഗതഭയം സുഖിം അസോകം,
ദേവാ നാനുഭവന്തി ദസ്സനായാ”തി. ദസമം;

മുചലിന്ദവഗ്ഗോ ദുതിയോ നിട്ഠിതോ.

തസ്സുദാനം -

മുചലിന്ദോ രാജാ ദണ്ഡേന, സക്കാരോ ഉപാസകേന ച;
ഗബ്ഭിനീ ഏകപുത്തോ ച, സുപ്പവാസാ വിസാഖാ ച;
കാളീഗോധായ ഭദ്രിയോതി.

ന. നന്ദവല്ലോ

൧. കമ്മവിപാകജസുത്തം

൨൧. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ സാവത്ഥിയം വിഹരതി ജേതവനേ അനാമപിണ്ഡികസ്സ ആരാമേ. തേന ഖോ പന സമയേന അഞ്ഞതരോ ഭിക്ഖു ഭഗവതോ അവിദ്വരേ നിസിന്നോ ഹോതി പല്ലങ്കം ആഭുജിതാ ഉജും കായം പണിയായ പുരാണകമ്മവിപാകജം ദുക്ഖം തിബ്ബം ഖരം കടുകം വേദനം അധിവാസേനോ സതോ സമ്പജാനോ അവിഹഞ്ഞമാനോ.

അദുസാ ഖോ ഭഗവാ തം ഭിക്ഖും അവിദ്വരേ നിസിന്നം പല്ലങ്കം ആഭുജിതാ ഉജും കായം പണിയായ പുരാണകമ്മവിപാകജം ദുക്ഖം തിബ്ബം ഖരം കടുകം വേദനം അധിവാസേനം സതം സമ്പജാനം അവിഹഞ്ഞമാനം.

അഥ ഖോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിതാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി -

“സബ്ബകമ്മജഹസ്സ ഭിക്ഖുനോ,
ധുനമാനസ്സ പുരേ കതം രജം;
അമമസ്സ റിതസ്സ താദിനോ,
അത്ഥോ നത്ഥി ജനം ലപേതവേ”തി. പഠമം;

൨. നന്ദസുത്തം

൨൨. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ സാവത്ഥിയം വിഹരതി ജേതവനേ അനാമപിണ്ഡികസ്സ ആരാമേ. തേന ഖോ പന സമയേന ആയസ്ഥാ നന്ദോ ഭഗവതോ ഭാതാ മാതുച്ഛാപുത്തോ സമ്ബഹുലാനം ഭിക്ഖുനം ഏവമാരോചേതി - “അനഭിരതോ അഹം, ആവുസോ, ബ്രഹ്മചരിയം ചരാമി; ന സക്കോമി ബ്രഹ്മചരിയം സന്ധാരേതും, സിക്ഖം പച്ചക്ഖായ ഹീനായാവത്തിസ്സാമീ”തി.

അഥ ഖോ അഞ്ഞതരോ ഭിക്ഖു യേന ഭഗവാ തേനുപസങ്കമി; ഉപസങ്കമിതാ ഭഗവന്തം അഭിവാദേത്വാ ഏകമന്തം നിസിദി. ഏകമന്തം നിസിന്നോ ഖോ സോ ഭിക്ഖു ഭഗവന്തം ഏതദവോച - “ആയസ്ഥാ, ഭന്തേ, നന്ദോ ഭഗവതോ ഭാതാ മാതുച്ഛാപുത്തോ സമ്ബഹുലാനം ഭിക്ഖുനം ഏവമാരോചേതി - ‘അനഭിരതോ അഹം, ആവുസോ, ബ്രഹ്മചരിയം ചരാമി, ന സക്കോമി ബ്രഹ്മചരിയം സന്ധാരേതും, സിക്ഖം പച്ചക്ഖായ ഹീനായാവത്തിസ്സാമീ’”തി.

അഥ ഖോ ഭഗവാ അഞ്ഞതരം ഭിക്ഖും ആമന്തേസി - “ഏഹി ത്വം, ഭിക്ഖു, മമ വചനേന നന്ദം ഭിക്ഖും ആമന്തേഹി - ‘സത്ഥാ തം, ആവുസോ നന്ദ, ആമന്തേതീ’”തി. “ഏവം, ഭന്തേ”തി ഖോ സോ ഭിക്ഖു ഭഗവതോ പടിസ്സുതാ യേനായസ്ഥാ നന്ദോ തേനുപസങ്കമി; ഉപസങ്കമിതാ ആയസ്ഥന്തം നന്ദം ഏതദവോച - “സത്ഥാ തം, ആവുസോ നന്ദ, ആമന്തേതീ”തി.

“ഏവമാവുസോ”തി ഖോ ആയസ്ഥാ നന്ദോ തസ്തു ഭിക്ഖുനോ പടിസ്സുതാ യേന ഭഗവാ തേനുപസങ്കമി; ഉപസങ്കമിതാ ഭഗവന്തം അഭിവാദേതാ ഏകമന്തം നിസിദി. ഏകമന്തം നിസിന്നം ഖോ ആയസ്ഥന്തം നന്ദം ഭഗവാ ഏതദവോച -

“സച്ചം കിര ത്വം, നന്ദ, സമ്ബഹുലാനം ഭിക്ഖുനം ഏവമാരോചേസി - ‘അനഭിരതോ അഹം, ആവുസോ, ബ്രഹ്മചരിയം ചരാമി, ന സക്കോമി ബ്രഹ്മചരിയം സന്ധാരേതും, സിക്ഖം പച്ചക്ഖായ ഹീനായാവത്തിസ്സാമി’”തി ? “ഏവം, ഭന്തേ”തി.

“കിസ്സ പന ത്വം, നന്ദ, അനഭിരതോ ബ്രഹ്മചരിയം ചരസി, ന സക്കോസി ബ്രഹ്മചരിയം സന്ധാരേതും , സിക്ഖം പച്ചക്ഖായ ഹീനായാവത്തിസ്സസീ”തി? “സാകിയാനീ മം [മമ (സ്യാം, അട്ഠകമാ ഓലോകേതബ്ബാ)], ഭന്തേ, ജനപദകല്യാണീ ഘരാ നിക്ഖമന്തസ്സ [നിക്ഖമന്തം (അട്ഠകമായം പാഠന്തരം)] ഉപഡ്ഡുല്ലിഖിതേഹി കേസേഹി അപലോകേതാ മം ഏതദവോച - ‘തുവടം ഖോ, അയ്യപുത്ത, ആഗച്ഛേയ്യാസീ’തി. സോ ഖോ അഹം, ഭന്തേ, തമനുസ്സരമാനോ അനഭിരതോ ബ്രഹ്മചരിയം ചരാമി, ന സക്കോമി ബ്രഹ്മചരിയം സന്ധാരേതും, സിക്ഖം പച്ചക്ഖായ ഹീനായാവത്തിസ്സാമി”തി.

അഥ ഖോ ഭഗവാ ആയസ്ഥന്തം നന്ദം ബാഹായം ഗഹേതാ - സേയ്യമാപി നാമ ബലവാ പുരിസോ സമിഞ്ജിതം [സമ്മിഞ്ജിതം (സീം സ്യാം കം പിം)] വാ ബാഹം പസാരേയ്യ, പസാരിതം വാ ബാഹം സമിഞ്ജേയ്യ [സമ്മിഞ്ജേയ്യ (സീം സ്യാം കം പിം)], ഏവമേവ - ജേതവനേ അന്തരഹിതോ ദേവേസു താവതിംസേസു പാതുരഹോസി.

തേന ഖോ പന സമയേന പഞ്ചമത്താനി അച്ഛരാസതാനി സക്കസ്സ ദേവാനമിന്ദസ്സ ഉപട്ഠാനം ആഗതാനി ഹോന്തി കകുടപാദാനി. അഥ ഖോ ഭഗവാ ആയസ്ഥന്തം നന്ദം ആമന്തേസി - “പസ്സസി നോ ത്വം, നന്ദ, ഇമാനി പഞ്ച അച്ഛരാസതാനി കകുടപാദാനീ”തി? “ഏവം, ഭന്തേ”തി.

“തം കിം മഞ്ഞസി, നന്ദ, കതമാ നു ഖോ അഭിരൂപതരാ വാ ദസ്സനീയതരാ വാ പാസാദികതരാ വാ, സാകിയാനീ വാ ജനപദകല്യാണീ, ഇമാനി വാ പഞ്ച അച്ഛരാസതാനി കകുടപാദാനീ”തി? “സേയ്യമാപി, ഭന്തേ, പലുട്ഠമക്കടീ കണ്ണനാസച്ഛിന്നാ, ഏവമേവ ഖോ, ഭന്തേ, സാകിയാനീ ജനപദകല്യാണീ ഇമേസം പഞ്ചന്നം അച്ഛരാസതാനം ഉപനിധായ സങ്ഖ്യമ്പി [സങ്ഖമ്പി (സീം)] നോപേതി കലഭാഗമ്പി നോപേതി ഉപനിധിമ്പി നോപേതി. അഥ ഖോ ഇമാനി പഞ്ച അച്ഛരാസതാനി അഭിരൂപതരാനി ചേവ ദസ്സനീയതരാനി ച പാസാദികതരാനി ചാ”തി.

“അഭിരമ, നന്ദ, അഭിരമ, നന്ദ! അഹം തേ പാടിഭോഗോ പഞ്ചന്നം അച്ഛരാസതാനം പടിലാഭായ കകുടപാദാന”ന്തി. “സചേ മേ, ഭന്തേ, ഭഗവാ പാടിഭോഗോ പഞ്ചന്നം അച്ഛരാസതാനം പടിലാഭായ കകുടപാദാനം, അഭിരമിസ്സാമഹം, ഭന്തേ, ഭഗവതി ബ്രഹ്മചരിയേ”തി [ഭഗവാ ബ്രഹ്മചരിയേതി (സ്യാം പിം), ഭഗവാ ബ്രഹ്മചരിയന്തി (കം)].

അഥ വോ ഭഗവാ ആയസ്മന്തം നന്ദം ബാഹായം ഗഹേത്യാ - സേയുമാപി നാമ ബലവാ പുരിസോ സമിഞ്ജിതം വാ ബാഹം പസാരേയ്യ, പസാരിതം വാ ബാഹം സമിഞ്ജേയ്യ, ഏവമേവ - ദേവേസു താവതിംസേസു അന്തരഹിതോ ജേതവനേ പാതുരഹോസി.

അസ്സോസും വോ ഭിക്ഖു - “ആയസ്മാ കിര നന്ദോ ഭഗവതോ ഭാതാ മാതുച്ഛാപുത്തോ അച്ഛാരാനം ഹേതു ബ്രഹ്മചരിയം ചരതി; ഭഗവാ കിരസ്സ പാടിഭോഗോ പഞ്ചന്നം അച്ഛാരാസതാനം പടിലാഭായ കകുടപാദാന”ന്തി.

അഥ വോ ആയസ്മതോ നന്ദസ്സ സഹായകാ ഭിക്ഖു ആയസ്മന്തം നന്ദം ഭതകവാദേന ച ഉപക്കിതകവാദേന ച സമുദാചരന്തി - “ഭതകോ കിരായസ്മാ നന്ദോ ഉപക്കിതകോ കിരായസ്മാ നന്ദോ അച്ഛാരാനം ഹേതു ബ്രഹ്മചരിയം ചരതി; ഭഗവാ കിരസ്സ പാടിഭോഗോ പഞ്ചന്നം അച്ഛാരാസതാനം പടിലാഭായ കകുടപാദാന”ന്തി.

അഥ വോ ആയസ്മാ നന്ദോ സഹായകാനം ഭിക്ഖുനം ഭതകവാദേന ച ഉപക്കിതകവാദേന ച അട്ടീയമാനോ ഹരായമാനോ ജിഗുച്ഛമാനോ ഏകോ വൂപകട്ഠോ അപ്പമത്തോ ആതാപി പഹിതത്തോ വിഹരന്തോ നചിരസ്സേവ - യസ്സത്ഥായ കുലപുത്താ സമ്മദേവ അഗാരസ്മാ അനഗാരിയം പബ്ബജന്തി തദനുത്തരം - ബ്രഹ്മചരിയപരിയോസാനം ദിട്ഠേവ ധമ്മേ സയം അഭിഞ്ഞാ സച്ഛികത്വാ ഉപസമ്പജ്ജ വിഹാസി. “ഖീണാ ജാതി, വുസിതം ബ്രഹ്മചരിയം, കതം കരണീയം, നാപരം ഇത്ഥത്തായാ”തി അബ്ഭഞ്ഞാസി. അന്തതരോ വോ പനായസ്മാ നന്ദോ അരഹതം അഹോസി.

അഥ വോ അന്തതരോ ദേവതാ അഭിക്കന്തായ രത്തിയാ അഭിക്കന്തവണ്ണാ കേവലകപ്പം ജേതവനം ഓഭാസേത്യാ യേന ഭഗവാ തേനുപസങ്കമി; ഉപസങ്കമിത്വാ ഭഗവന്തം അഭിവാദേത്യാ ഏകമന്തം അട്ഠാസി. ഏകമന്തം റിതാ വോ സാ ദേവതാ ഭഗവന്തം ഏതദവോച - “ആയസ്മാ, ഭന്തേ, നന്ദോ ഭഗവതോ ഭാതാ മാതുച്ഛാപുത്തോ ആസവാന്തം ഖയാ അന്നാസവം ചേതോവിമുത്തിം പഞ്ഞാവിമുത്തിം ദിട്ഠേവ ധമ്മേ സയം അഭിഞ്ഞാ സച്ഛികത്വാ ഉപസമ്പജ്ജ വിഹരതീ”തി. ഭഗവതോപി വോ ഞാണം ഉദപാദി - “നന്ദോ ആസവാന്തം ഖയാ അന്നാസവം ചേതോവിമുത്തിം പഞ്ഞാവിമുത്തിം ദിട്ഠേവ ധമ്മേ സയം അഭിഞ്ഞാ സച്ഛികത്വാ ഉപസമ്പജ്ജ വിഹരതീ”തി.

അഥ വോ ആയസ്മാ നന്ദോ തസ്സാ രത്തിയാ അച്ചയേന യേന ഭഗവാ തേനുപസങ്കമി; ഉപസങ്കമിത്വാ ഭഗവന്തം അഭിവാദേത്യാ ഏകമന്തം നിസിദി. ഏകമന്തം നിസിന്നോ വോ ആയസ്മാ നന്ദോ ഭഗവന്തം ഏതദവോച - “യം മേ, ഭന്തേ, ഭഗവാ പാടിഭോഗോ പഞ്ചന്നം അച്ഛാരാസതാനം പടിലാഭായ കകുടപാദാനം, മുഞ്ചാമഹം, ഭന്തേ, ഭഗവന്തം ഏതസ്മാ പടിസ്സവാ”തി. “മയാപി വോ ത്വം, നന്ദ [വോ തേ നന്ദ (സീം സ്യാ° പീ°), വോ നന്ദ (ക°)], ചേതസാ ചേതോ പരിച്ച വിദിതോ - ‘നന്ദോ ആസവാന്തം ഖയാ അന്നാസവം ചേതോവിമുത്തിം പഞ്ഞാവിമുത്തിം ദിട്ഠേവ ധമ്മേ സയം അഭിഞ്ഞാ സച്ഛികത്വാ ഉപസമ്പജ്ജ വിഹരതീ’തി. ദേവതാപി മേ ഏതമത്ഥം ആരോചേസി - ‘ആയസ്മാ, ഭന്തേ, നന്ദോ ഭഗവതോ ഭാതാ മാതുച്ഛാപുത്തോ ആസവാന്തം ഖയാ അന്നാസവം ചേതോവിമുത്തിം പഞ്ഞാവിമുത്തിം ദിട്ഠേവ ധമ്മേ സയം അഭിഞ്ഞാ സച്ഛികത്വാ ഉപസമ്പജ്ജ വിഹരതീ’തി. യദേവ വോ തേ, നന്ദ,

അനുപാദായ ആസവേഹി ചിത്തം വിമുത്തം, അമാഹം മുത്തോ ഏതസ്മാ പടിസ്സുവാ”തി.

അഥ ഖോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിത്വാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി -

“യസ്സു നിത്തിണ്ണോ പങ്കോ,
മദ്ദിതോ കാമകളഭകോ;
മോഹക്ഖയം അനുപ്പത്തോ,
സുഖദുക്ഖേസു ന വേധതീ സ ഭിക്ഖു”തി. ദുതിയം;

൩. യസോജസുത്തം

൨൩. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ സാവത്ഥിയം വിഹരതി ജേതവനേ അനാമപിണ്ഡികസ്സ ആരാമേ. തേന ഖോ പന സമയേന യസോജപ്പമുഖാനി പഞ്ചമത്താനി ഭിക്ഖുസുതാനി സാവത്ഥിം അനുപ്പത്താനി ഹോന്തി ഭഗവന്തം ദസ്സനായ. തേയ ഖോ ആഗന്തുക്കാ ഭിക്ഖു നേവാസികേഹി ഭിക്ഖുഹി സദ്ധിം പടിസമ്മോദമാനാ സേനാസനാനി പഞ്ഞാപയമാനാ പത്തചീവരാനി പടിസാമയമാനാ ഉച്ചാസദാ മഹാസദാ [\[ഉച്ചാസദമഹാസദാ \(ക°\)\]](#) അഹേസും .

അഥ ഖോ ഭഗവാ ആയസ്ഥന്തം ആനന്ദം ആമന്തേസി - “കേ പനേതേ, ആനന്ദ, ഉച്ചാസദാ മഹാസദാ കേവട്ടാ മണ്ഠേ മച്ഛുവിലോപേ”തി? “ഏതാനി, ഭന്തേ, യസോജപ്പമുഖാനി പഞ്ചമത്താനി ഭിക്ഖുസുതാനി സാവത്ഥിം അനുപ്പത്താനി ഭഗവന്തം ദസ്സനായ. തേതേ ആഗന്തുക്കാ ഭിക്ഖു നേവാസികേഹി ഭിക്ഖുഹി സദ്ധിം പടിസമ്മോദമാനാ സേനാസനാനി പഞ്ഞാപയമാനാ പത്തചീവരാനി പടിസാമയമാനാ ഉച്ചാസദാ മഹാസദാ”തി. “തേനഹാനന്ദ, മമ വചനേന തേ ഭിക്ഖു ആമന്തേഹി - ‘സത്ഥാ ആയസ്ഥന്തേ ആമന്തേതീ’”തി.

“ഏവം , ഭന്തേ”തി ഖോ ആയസ്ഥാ ആനന്ദോ ഭഗവതോ പടിസ്സുതാ യേന തേ ഭിക്ഖു തേനുപസങ്കമി ; ഉപസങ്കമിത്വാ തേ ഭിക്ഖു ഏതദവോച - “സത്ഥാ ആയസ്ഥന്തേ ആമന്തേതീ”തി. “ഏവമാവുസോ”തി ഖോ തേ ഭിക്ഖു ആയസ്ഥതോ ആനന്ദസ്സ പടിസ്സുതാ യേന ഭഗവാ തേനുപസങ്കമിംസു ; ഉപസങ്കമിത്വാ ഭഗവന്തം അഭിവാദേത്വാ ഏകമന്തം നിസിദിംസു. ഏകമന്തം നിസിന്നേ ഖോ തേ ഭിക്ഖു ഭഗവാ ഏതദവോച -

“കിം നു തുദ്ധേ, ഭിക്ഖവേ, ഉച്ചാസദാ മഹാസദാ, കേവട്ടാ മണ്ഠേ മച്ഛുവിലോപേ”തി? ഏവം വുത്തേ, ആയസ്ഥാ യസോജോ ഭഗവന്തം ഏതദവോച - “ഇമാനി, ഭന്തേ, പഞ്ചമത്താനി ഭിക്ഖുസുതാനി സാവത്ഥിം അനുപ്പത്താനി ഭഗവന്തം ദസ്സനായ. തേമേ ആഗന്തുക്കാ ഭിക്ഖു നേവാസികേഹി ഭിക്ഖുഹി സദ്ധിം പടിസമ്മോദമാനാ സേനാസനാനി പഞ്ഞാപയമാനാ പത്തചീവരാനി പടിസാമയമാനാ ഉച്ചാസദാ മഹാസദാ”തി. “ഗച്ഛഥ, ഭിക്ഖവേ, പണാമേമി വോ [\[വോ പണാമേമി \(സബ്ബത്ഥ\) മ° നി° ൨.൧൫൭ പസ്സിതബ്ബ\]](#); ന വോ മമ സന്തികേ വത്ഥബ്ബ”ന്തി.

“ഏവം, ഭന്തേ”തി ഖോ തേ ഭിക്ഖു ഭഗവതോ പടിസ്സുതാ ഉടായാസനാ ഭഗവന്തം അഭിവാദേതാ പദക്ഖിണം കത്വാ സേനാസനം സംസാമേതാ [\[പടിസംസാമേതാ \(സ്യാഃ\)\]](#) പത്തചീവരമാദായ യേന വജ്ജീ തേന ചാരികം പക്കമിംസു. വജ്ജീസു അനുപുഞ്ചേന ചാരികം ചരമാനാ യേന വഗ്ഗുമുദാ നദീ തേനുപസങ്കമിംസു; ഉപസങ്കമിത്വാ വഗ്ഗുമുദായ നദിയാ തീരേ പണ്ണകുടിയോ കരിത്വാ വസ്സം ഉപഗച്ഛിംസു.

അഥ ഖോ ആയസ്ഥാ യസോജോ വസ്സുപഗതോ [\[വസ്സുപഗതേ \(കഃ\)\]](#) ഭിക്ഖു ആമന്തേസി - “ഭഗവതാ മയം, ആവുസോ, പണാമിതാ അത്ഥകാമേന ഹിതേസിനാ, അനുകമ്പകേന അനുകമ്പം ഉപാദായ. ഹന്ദ മയം, ആവുസോ, തഥാ വിഹാരം കപ്പേമ യഥാ നോ വിഹാരതം ഭഗവാ അത്തമനോ അസ്സാ”തി. “ഏവമാവുസോ”തി ഖോ തേ ഭിക്ഖു ആയസ്ഥതോ യസോജസ്സ പച്ചസ്സോസും. അഥ ഖോ തേ ഭിക്ഖു വൃപകട്ഠാ അപ്പമത്താ ആതാപിനോ പഹിതത്താ വിഹാരത്താ തേനേവന്തരവസ്സേന സഞ്ചേവ തിസ്സോ വിജ്ജാ സച്ഛാകംസു.

അഥ ഖോ ഭഗവാ സാവത്ഥിയം യഥാഭിരന്തം വിഹരിത്വാ യേന വേസാലീ തേന ചാരികം പക്കാമി. അനുപുഞ്ചേന ചാരികം ചരമാനോ യേന വേസാലീ തദവസരി. തത്ര സുദം ഭഗവാ വേസാലിയം വിഹരതി മഹാവനേ കൂടാഗാരസാലായം.

അഥ ഖോ ഭഗവാ വഗ്ഗുമുദാതീരിയാനം ഭിക്ഖുനം ചേതസാ ചേതോ പരിച്ച മനസി കരിത്വാ ആയസ്ഥന്തം ആനന്ദം ആമന്തേസി - “ആലോകജാതാ വിയ മേ, ആനന്ദ, ഏസാ ദിസാ, ഓഭാസജാതാ വിയ മേ, ആനന്ദ, ഏസാ ദിസാ; യസ്സം ദിസായം [\[യായം \(കഃ\)\]](#) വഗ്ഗുമുദാതീരിയാ ഭിക്ഖു വിഹരന്തി. ഗന്തും അപ്പടികൂലാസി മേ മനസി കാതും. പഹിണേയ്യാസി ത്വം, ആനന്ദ, വഗ്ഗുമുദാതീരിയാനം ഭിക്ഖുനം സന്തികേ ദൂതം - ‘സത്ഥാ ആയസ്ഥന്തേ ആമന്തേതി, സത്ഥാ ആയസ്ഥന്താനം ദസ്സനകാമോ’”തി.

“ഏവം, ഭന്തേ”തി ഖോ ആയസ്ഥാ ആനന്ദോ ഭഗവതോ പടിസ്സുതാ യേന അത്തേതരോ ഭിക്ഖു തേനുപസങ്കമി; ഉപസങ്കമിത്വാ തം ഭിക്ഖു ഏതദവോച - “ഏഹി ത്വം, ആവുസോ, യേന വഗ്ഗുമുദാതീരിയാ ഭിക്ഖു തേനുപസങ്കമ; ഉപസങ്കമിത്വാ വഗ്ഗുമുദാതീരിയേ ഭിക്ഖു ഏവം വദേഹി - ‘സത്ഥാ ആയസ്ഥന്തേ ആമന്തേതി, സത്ഥാ ആയസ്ഥന്താനം ദസ്സനകാമോ’”തി.

“ഏവമാവുസോ”തി ഖോ സോ ഭിക്ഖു ആയസ്ഥതോ ആനന്ദസ്സ പടിസ്സുതാ - സേയ്യമാപി നാമ ബലവാ പുരിസോ സമിഞ്ജിതം വാ ബാഹം പസാരേയ്യ, പസാരിതം വാ ബാഹം സമിഞ്ജേയ്യ, ഏവമേവ - മഹാവനേ കൂടാഗാരസാലായം അന്തരഹിതോ വഗ്ഗുമുദായ നദിയാ തീരേ തേസം ഭിക്ഖുനം പുരതോ പാതുരഹോസി. അഥ ഖോ സോ ഭിക്ഖു വഗ്ഗുമുദാതീരിയേ ഭിക്ഖു ഏതദവോച - “സത്ഥാ ആയസ്ഥന്തേ ആമന്തേതി, സത്ഥാ ആയസ്ഥന്താനം ദസ്സനകാമോ”തി.

“ഏവമാവുസോ”തി ഖോ തേ ഭിക്ഖു തസ്സ ഭിക്ഖുനോ പടിസ്സുതാ സേനാസനം സംസാമേതാ പത്തചീവരമാദായ - സേയ്യമാപി നാമ ബലവാ പുരിസോ സമിഞ്ജിതം വാ ബാഹം പസാരേയ്യ, പസാരിതം വാ ബാഹം സമിഞ്ജേയ്യ, ഏവമേവ - വഗ്ഗുമുദായ നദിയാ തീരേ അന്തരഹിതാ മഹാവനേ

കൂടാഗാരസാലായം ഭഗവതോ സമ്മുഖേ പാതുരഹേസുഃ. തേന ഖോ പന സമയേന ഭഗവാ ആനേഞ്ജേന സമാധിനാ നിസിന്നോ ഹോതി. അഥ ഖോ തേസം ഭിക്ഖുനം ഏതദഹോസി - “കതമേന നു ഖോ ഭഗവാ വിഹാരേന ഏതരഹി വിഹരതീ”തി? അഥ ഖോ തേസം ഭിക്ഖുനം ഏതദഹോസി - “ആനേഞ്ജേന ഖോ ഭഗവാ വിഹാരേന ഏതരഹി വിഹരതീ”തി. സബ്ബേവ ആനേഞ്ജസമാധിനാ നിസീദിംസു.

അഥ ഖോ ആയസ്ഥാ ആനന്ദോ അഭിക്കന്തായ രത്തിയാ, നിക്ഖന്തേ പഠമേ യാമേ, ഉട്ഠായാസനാ ഏകംസം ഉത്തരാസങ്ഗം [\[ചീവരം \(സബ്ബത്ഥ\)\]](#) കരിത്വാ യേന ഭഗവാ തേനഞ്ജലിം പണാമേത്വാ ഭഗവന്തം ഏതദവോച - “അഭിക്കന്താ, ഭന്തേ, രത്തി; നിക്ഖന്തോ പഠമോ യാമോ; ചിരനിസിന്നാ ആഗന്തുക്കാ ഭിക്ഖു; പടിസമ്മോദതു, ഭന്തേ, ഭഗവാ ആഗന്തുക്കേഹി ഭിക്ഖുഹീ”തി. ഏവം വുത്തേ, ഭഗവാ തുണ്ഹീ അഹോസി.

ദുതിയമ്പി ഖോ ആയസ്ഥാ ആനന്ദോ അഭിക്കന്തായ രത്തിയാ, നിക്ഖന്തേ മജ്ജിമേ യാമേ, ഉട്ഠായാസനാ ഏകംസം ഉത്തരാസങ്ഗം കരിത്വാ യേന ഭഗവാ തേനഞ്ജലിം പണാമേത്വാ ഭഗവന്തം ഏതദവോച - “അഭിക്കന്താ, ഭന്തേ, രത്തി; നിക്ഖന്തോ മജ്ജിമോ യാമോ; ചിരനിസിന്നാ ആഗന്തുക്കാ ഭിക്ഖു; പടിസമ്മോദതു, ഭന്തേ, ഭഗവാ ആഗന്തുക്കേഹി ഭിക്ഖുഹീ”തി. ദുതിയമ്പി ഖോ ഭഗവാ തുണ്ഹീ അഹോസി.

തതിയമ്പി ഖോ ആയസ്ഥാ ആനന്ദോ അഭിക്കന്തായ രത്തിയാ, നിക്ഖന്തേ പച്ഛിമേ യാമേ, ഉദ്ധസ്തേ അരുണേ, നന്ദിമുഖിയാ രത്തിയാ ഉട്ഠായാസനാ ഏകംസം ഉത്തരാസങ്ഗം കരിത്വാ യേന ഭഗവാ തേനഞ്ജലിം പണാമേത്വാ ഭഗവന്തം ഏതദവോച - “അഭിക്കന്താ, ഭന്തേ, രത്തി; നിക്ഖന്തോ പച്ഛിമോ യാമോ; ഉദ്ധസ്തോ അരുണോ; നന്ദിമുഖി രത്തി; ചിരനിസിന്നാ ആഗന്തുക്കാ ഭിക്ഖു; പടിസമ്മോദതു, ഭന്തേ, ഭഗവാ, ആഗന്തുക്കേഹി ഭിക്ഖുഹീ”തി.

അഥ ഖോ ഭഗവാ തമ്ഹാ സമാധിമ്ഹാ വുട്ഠഹിത്വാ ആയസ്ഥന്തം ആനന്ദം ആമന്തേസി - “സചേ ഖോ ത്വം, ആനന്ദ, ജാനേയ്യാസി ഏത്തകമ്പി തേ നപ്ಪടിഭാസേയ്യ [\[നപ്ಪടിഭേയ്യ \(?\)\]](#). അഹഞ്ച, ആനന്ദ, ഇമാനി ച പഞ്ച ഭിക്ഖുസതാനി സബ്ബേവ ആനേഞ്ജസമാധിനാ നിസീദിമ്ഹാ”തി.

അഥ ഖോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിത്വാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി -

“യസ്സ ജിതോ കാമകളഭകോ,
അക്കോസോ ച വധോ ച ബന്ധനഞ്ച;
പബ്ബതോവ [\[പബ്ബതോ വിയ \(സീം സ്യം പീം\)\]](#) സോ റിതോ അനേജോ,
സുഖദുക്ഖേസു ന വേധതീ സ ഭിക്ഖു”തി. തതിയം;

൪. സാരിപുത്തസുത്തം

൨൪. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ സാവത്ഥിയം വിഹരതി ജേതവനേ അന്നാമപിണ്ഡികസ്സ ആരാമേ. തേന ഖോ പന സമയേന ആയസ്ഥാ സാരിപുത്തോ ഭഗവതോ അവിദുരേ നിസിന്നോ ഹോതി പല്ലങ്കം ആഭുജിത്വാ

ഉജും കായം പണിയായ പരിമുഖം സതിം ഉപട്ഠപേത്യാ. അദസാ ഖോ ഭഗവാ ആയസ്ഥന്തം സാരിപുത്തം അവിദുരേ നിസിന്നം പല്ലങ്കം ആഭുജിത്യാ ഉജും കായം പണിയായ പരിമുഖം സതിം ഉപട്ഠപേത്യാ.

അഥ ഖോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിത്യാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി -

“യഥാപി പഞ്ചതോ സേലോ, അചലോ സുപ്പതിട്ഠിതോ;
ഏവം മോഹക്ഖയാ ഭിക്ഖു, പഞ്ചതോവ ന വേധതീ”തി. ചതുത്ഥം;

൫. മഹാമോഗ്ഗല്ലാനസുത്തം

൨൫. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ സാവത്ഥിയം വിഹരതി ജേതവനേ അന്നാമപിണ്ഡികസ്സ ആരാമേ. തേന ഖോ പന സമയേന ആയസ്ഥാ മഹാമോഗ്ഗല്ലാനോ ഭഗവതോ അവിദുരേ നിസിന്നോ ഹോതി പല്ലങ്കം ആഭുജിത്യാ ഉജും കായം പണിയായ കായഗതായ സതിയാ അജ്ജന്തം സുപട്ഠിതായ. അദസാ ഖോ ഭഗവാ ആയസ്ഥന്തം മഹാമോഗ്ഗല്ലാനം അവിദുരേ നിസിന്നം പല്ലങ്കം ആഭുജിത്യാ ഉജും കായം പണിയായ കായഗതായ സതിയാ അജ്ജന്തം സുപട്ഠിതായ.

അഥ ഖോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിത്യാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി -

“സതി കായഗതാ ഉപട്ഠിതാ,
ഛരസു ഫസ്സായതന്നേസു സംവുതോ;
സതത്ഥം ഭിക്ഖു സമാഹിതോ,
ജഞ്ഞാ നിബ്ബാനമത്തനോ”തി. പഞ്ചമം;

൬. പിലിന്ദവച്ഛസുത്തം

൨൬. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ രാജഗഹേ വിഹരതി വേളുവനേ കലന്ദകനിവാപേ. തേന ഖോ പന സമയേന ആയസ്ഥാ പിലിന്ദവച്ഛോ [\[പിലിന്ദി വച്ഛോ \(സീ°\)\]](#) ഭിക്ഖു വസലവാദേന സമുദാചരതി. അഥ ഖോ സമ്ബഹുലാ ഭിക്ഖു യേന ഭഗവാ തേനുപസങ്കമിംസു; ഉപസങ്കമിത്യാ ഭഗവന്തം അഭിവാദേത്യാ ഏകമന്തം നിസിദിംസു. ഏകമന്തം നിസിന്നാ ഖോ തേ ഭിക്ഖു ഭഗവന്തം ഏതദവോചും - “ആയസ്ഥാ, ഭന്തേ, പിലിന്ദവച്ഛോ ഭിക്ഖു വസലവാദേന സമുദാചരതീ”തി.

അഥ ഖോ ഭഗവാ അഞ്ഞതരം ഭിക്ഖും ആമന്തേസി - “ഏഹി ത്വം, ഭിക്ഖു, മമ വചനേന പിലിന്ദവച്ഛം ഭിക്ഖും ആമന്തേഹി - ‘സത്ഥാ തം, ആവുസോ പിലിന്ദവച്ഛ [\[വച്ഛ \(സ്യാ°\)\]](#), ആമന്തേതീ”തി. “ഏവം, ഭന്തേ”തി ഖോ സോ ഭിക്ഖു ഭഗവതോ പടിസ്സുത്യാ യേനായസ്ഥാ പിലിന്ദവച്ഛോ തേനുപസങ്കമി; ഉപസങ്കമിത്യാ ആയസ്ഥന്തം പിലിന്ദവച്ഛം ഏതദവോച - “സത്ഥാ തം, ആവുസോ പിലിന്ദവച്ഛ, ആമന്തേതീ”തി.

“ഏവമാവുസോ”തി ഖോ ആയസ്ഥാ പിലിന്ദവച്ഛോ തസ്സ ഭിക്ഖുനോ പടിസ്സുത്യാ യേന ഭഗവാ തേനുപസങ്കമി; ഉപസങ്കമിത്യാ ഭഗവന്തം

അഭിവാദേത്യാ ഏകമന്തം നിസിദി. ഏകമന്തം നിസിന്നം ഖോ ആയസ്മന്തം പിരിന്ദവച്ഛം ഭഗവാ ഏതദവോച - “സച്ചം കിര ത്വം, വച്ഛ, ഭിക്ഖു വസലവാദേന സമുദാചരസി”തി? “ഏവം, ഭന്തേ”തി.

അഥ ഖോ ഭഗവാ ആയസ്മന്തോ പിരിന്ദവച്ഛസ്സ പുണ്ണേനിവാസം മനസി കരിത്വാ ഭിക്ഖു ആമന്തേസി - “മാ ഖോ തുമ്ഹേ, ഭിക്ഖവേ, വച്ഛസ്സ ഭിക്ഖുനോ ഉജ്ജായായിത്ഥ. ന, ഭിക്ഖവേ, വച്ഛോ ദോസന്തരോ ഭിക്ഖു വസലവാദേന സമുദാചരതി. വച്ഛസ്സ, ഭിക്ഖവേ, ഭിക്ഖുനോ പഞ്ച ജാതിസതാനി അബ്ബോകിണ്ണാനി ബ്രാഹ്മണകുലേ പച്ചാജാതാനി. സോ തസ്സ വസലവാദോ ദീഘരത്തം സമുദാചിണ്ണോ [\[അജ്ജായാചിണ്ണോ \(സ്യാം പീം കം അട്ഠകമായം പാഠന്തരം\)\]](#). തേനായം വച്ഛോ ഭിക്ഖു വസലവാദേന സമുദാചരതി”തി.

അഥ ഖോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിത്വാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി -

“യമ്ഹീ ന മായാ വസതീ ന മാനോ,
യോ വീതലോഭോ അമമോ നിരാസോ;
പനുണ്ണകോധോ [\[പണ്ണനകോധോ \(പീം\)\]](#) അഭിനിബ്ബുതത്തോ,
സോ ബ്രാഹ്മണോ സോ സമണോ സ ഭിക്ഖു”തി. ഛട്ഠം;

൧. സക്കുദാനസുത്തം

൨൧. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ രാജഗഹേ വിഹരതി വേളുവന്തേ കലന്ദകനിവാപേ. തേന ഖോ പന സമയേന ആയസ്മാ മഹാകസ്സപോ പിപ്പലിഗുഹായം വിഹരതി, സത്താഹം ഏകപല്ലങ്കേന നിസിന്നോ ഹോതി അത്തേതരം [\[നിസിന്നോ അത്തേതരം \(സ്യാം കം\)\]](#) സമാധിം സമാപജ്ജിത്വാ. അഥ ഖോ ആയസ്മാ മഹാകസ്സപോ തസ്സ സത്താഹസ്സ അച്ചയേന തമ്ഹാ സമാധിമ്ഹാ വുട്ഠാസി. അഥ ഖോ ആയസ്മന്തോ മഹാകസ്സപസ്സ തമ്ഹാ സമാധിമ്ഹാ വുട്ഠിതസ്സ ഏതദഹോസി - “യംനൂനാഹം രാജഗഹം പിണ്ഡായ പവിസേയ്യ”ന്തി.

തേന ഖോ പന സമയേന പഞ്ചമത്താനി ദേവതാസതാനി ഉസ്സുക്കം ആപന്നാനി ഹോന്തി ആയസ്മന്തോ മഹാകസ്സപസ്സ പിണ്ഡപാതപടിലാഭായ. അഥ ഖോ ആയസ്മാ മഹാകസ്സപോ താനി പഞ്ചമത്താനി ദേവതാസതാനി പടികഖിപിത്വാ പുണ്ണണ്ഹസമയം നിവാസേത്വാ പത്തചീവരമാദായ രാജഗഹം പിണ്ഡായ പാവിസി.

തേന ഖോ പന സമയേന സക്കോ ദേവാനമിന്ദോ ആയസ്മന്തോ മഹാകസ്സപസ്സ പിണ്ഡപാതം ദാതുകാമോ ഹോതി. പേസകാരവണ്ണം അഭിനിമ്മിനിത്വാ തന്തം വിനാതി. സുജാ [\[സുജാതാ \(സ്യാം പീം കം\)\]](#) അസുരകണ്ഠാ തസരം പൂരേതി. അഥ ഖോ ആയസ്മാ മഹാകസ്സപോ രാജഗഹേ സപദാനം പിണ്ഡായ ചരമാനോ യേന സക്കസ്സ ദേവാനമിന്ദസ്സ നിവേസനം തേനുപസങ്കമി. അദുസാ ഖോ സക്കോ ദേവാനമിന്ദോ ആയസ്മന്തം മഹാകസ്സപം ദൂരതോവ ആഗച്ഛന്തം. ദിസ്വാന ഘരാ നിക്ഖമിത്വാ പച്ചുഗന്ത്വാ ഹത്ഥതോ പത്തം ഗഹേത്വാ ഘരം പവിസിത്വാ [\[പവിസേത്വാ \(കം\)\]](#) ഘടിയാ

ഓദനം ഉദ്ധരിത്വ പത്തം പൂരേത്വാ ആയസ്മതോ മഹാകസ്തപസ്സ അദാസി.
സോ അഹോസി പിണ്ഡപാതോ അനേകസൂപോ അനേകബൃഞ്ജനോ
അനേകരസബൃഞ്ജനോ [അനേകസൂപരസബൃഞ്ജനോ (സീം പീം)]. അഥ ഖോ
ആയസ്മതോ മഹാകസ്തപസ്സ ഏതദഹോസി - “കോ നു ഖോ അയം സത്തോ
യസ്സായം ഏവരുപോ ഇദ്ധാനുഭാവോ”തി ? അഥ ഖോ ആയസ്മതോ
മഹാകസ്തപസ്സ ഏതദഹോസി - “സക്കോ ഖോ അയം ദേവാനമിന്ദോ”തി. ഇതി
വിദിത്വാ സക്കം ദേവാനമിന്ദം ഏതദവോച - “കതം ഖോ തേ ഇദം, കോസിയ;
മാ [മാസ്സു (സീം സ്യാം)] പുനപി ഏവരുപമകാസീ”തി. “അമ്ഹാകമ്പി, ഭന്തേ
കസ്തപ, പുണ്ണേന അത്ഥോ; അമ്ഹാകമ്പി പുണ്ണേന കരണീയ”ന്തി.

അഥ ഖോ സക്കോ ദേവാനമിന്ദോ ആയസ്മന്തം മഹാകസ്തപം
അഭിവാദേത്വാ പദക്ഖിണം കത്വാ വേഹാസം അബ്ഭുഗ്ഗത്വാ ആകാസേ
അന്തലിക്ഖേ തിക്ഖത്തും ഉദാനം ഉദാനേസി - “അഹോ ദാനം പരമദാനം
[പരമം ദാനം (പീം കം)] കസ്തപേ സുപ്പതിട്ഠിതം! അഹോ ദാനം പരമദാനം
കസ്തപേ സുപ്പതിട്ഠിതം!! അഹോ ദാനം പരമദാനം കസ്തപേ സുപ്പതിട്ഠിത”ന്തി!!!
അസ്സോസി ഖോ ഭഗവാ ദിബ്ബായ സോതയാതുയാ വിസുദ്ധായ
അതിക്കന്തമാനുസികായ സക്കസ്സ ദേവാനമിന്ദസ്സ വേഹാസം അബ്ഭുഗ്ഗത്വാ
ആകാസേ അന്തലിക്ഖേ തിക്ഖത്തും ഉദാനം ഉദാനേന്തസ്സ - “അഹോ ദാനം
പരമദാനം കസ്തപേ സുപ്പതിട്ഠിതം! അഹോ ദാനം പരമദാനം കസ്തപേ
സുപ്പതിട്ഠിതം!! അഹോ ദാനം പരമദാനം കസ്തപേ സുപ്പതിട്ഠിത”ന്തി!!!

അഥ ഖോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിത്വാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം
ഉദാനേസി -

“പിണ്ഡപാതികസ്സ ഭിക്ഖുനോ,
അത്തഭരസ്സ അനന്തപോസിനോ;
ദേവാ പിഹയന്തി താദിനോ,
ഉപസന്തസ്സ സദാ സതീമതോ”തി. സത്തമം;

വൃ. പിണ്ഡപാതികസുത്തം

൨൮. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ സാവത്ഥിയം വിഹരതി
ജേതവനേ അന്നാമപിണ്ഡികസ്സ ആരാമേ. തേന ഖോ പന സമയേന
സമ്ബഹുലാനം ഭിക്ഖുനം പച്ഛാഭത്തം പിണ്ഡപാതപടിക്കന്താനം
കരേരിമണ്ഡലമാളേ സന്നിസിന്നാനം സന്നിപതിതാനം അയമന്തരാകമാ ഉദപാദി
-

“പിണ്ഡപാതികോ, ആവുസോ, ഭിക്ഖു പിണ്ഡായ ചരന്തോ ലഭതി കാലേന
കാലം മനാപികേ ചക്ഖുനാ രൂപേ പസ്സിതും, ലഭതി കാലേന കാലം
മനാപികേ സോതേന സദേ സോതും, ലഭതി കാലേന കാലം മനാപികേ
ഘാനേന ഗന്ധേ ഘായിതും, ലഭതി കാലേന കാലം മനാപികേ ജീവ്ഹായ രസേ
സായിതും, ലഭതി കാലേന കാലം മനാപികേ കായേന ഫോട്ഠഞ്ചേ ഫുസിതും.
പിണ്ഡപാതികോ, ആവുസോ, ഭിക്ഖു സക്കതോ ഗരുകതോ മാനിതോ
പൂജിതോ അപചിതോ പിണ്ഡായ ചരതി. ഹന്ദാവുസോ, മയമ്പി
പിണ്ഡപാതികാ ഹോമ. മയമ്പി ലച്ഛാമ കാലേന കാലം മനാപികേ ചക്ഖുനാ
രൂപേ പസ്സിതും, മയമ്പി ലച്ഛാമ കാലേന കാലം മനാപികേ സോതേന സദേ

സോതും, മയമ്പി ലച്ഛാമ കാലേന കാലം മനാപികേ ഘാനേന ഗന്ധേ ഘായിതും, മയമ്പി ലച്ഛാമ കാലേന കാലം മനാപികേ ജീവ്ഹായ രസേ സായിതും, മയമ്പി ലച്ഛാമ കാലേന കാലം മനാപികേ കായേന ഫോട്ഠഞ്ചേ ഫുസിതും; മയമ്പി സക്കതാ ഗരുകതാ മാനിതാ പൂജിതാ അപചിതാ പിണ്ഡായ ചരിസ്സാമാ”തി. അയഞ്ചരഹി തേസം ഭിക്ഖുനം അന്തരാകമാ ഹോതി വിപ്പകതാ.

അഥ ഖോ ഭഗവാ സായന്ഹസമയം പടിസല്ലാനാ വുട്ഠിതോ യേന കരേരിമണ്ഡലമാളോ തേസുപസങ്കമി; ഉപസങ്കമിത്വാ പഞ്ഞത്തേ ആസനേ നിസീദി. നിസജ്ജ ഖോ ഭഗവാ ഭിക്ഖു ആമന്തേസി - “കായ നുത്ഥ, ഭിക്ഖവേ, ഏതരഹി കമായ സന്നിസിന്നാ, കാ ച പന വോ അന്തരാകമാ വിപ്പകതാ”തി?

“ഇധ, ഭന്തേ, അമ്ഹാകം പച്ഛാഭത്തം പിണ്ഡപാതപടിക്കന്താനം കരേരിമണ്ഡലമാളേ സന്നിസിന്നാനം സന്നിപതിതാനം അയമന്തരാകമാ ഉദപാദി -

‘പിണ്ഡപാതികോ, ആവുസോ, ഭിക്ഖു പിണ്ഡായ ചരന്തോ ലഭതി കാലേന കാലം മനാപികേ ചക്ഖുനാ രൂപേ പസ്സിതും, ലഭതി കാലേന കാലം മനാപികേ സോതേന സദ്ദേ സോതും, ലഭതി കാലേന കാലം മനാപികേ ഘാനേന ഗന്ധേ ഘായിതും, ലഭതി കാലേന കാലം മനാപികേ ജീവ്ഹായ രസേ സായിതും, ലഭതി കാലേന കാലം മനാപികേ കായേന ഫോട്ഠഞ്ചേ ഫുസിതും. പിണ്ഡപാതികോ, ആവുസോ, ഭിക്ഖു സക്കതോ ഗരുകതോ മാനിതോ പൂജിതോ അപചിതോ പിണ്ഡായ ചരതി. ഹന്ദാവുസോ, മയമ്പി പിണ്ഡപാതികാ ഹോമ. മയമ്പി ലച്ഛാമ കാലേന കാലം മനാപികേ ചക്ഖുനാ രൂപേ പസ്സിതും...പേ... കായേന ഫോട്ഠഞ്ചേ ഫുസിതും. മയമ്പി സക്കതാ ഗരുകതാ മാനിതാ പൂജിതാ അപചിതാ പിണ്ഡായ ചരിസ്സാമാ’തി. അയം ഖോ നോ, ഭന്തേ, അന്തരാകമാ വിപ്പകതാ, അഥ ഭഗവാ അനുപ്പത്തോ”തി.

“ന ഖ്വേതം, ഭിക്ഖവേ, തുമ്ഹാകം പതിരൂപം കുലപുത്താനം സദ്ധാ അഗാരസ്ഥാ അനഗാരിയം പബ്ബജിതാനം യം തുമ്ഹേ ഏവരൂപിം കഥം കഥേയ്യാഥ. സന്നിപതിതാനം വോ, ഭിക്ഖവേ, ദയം കരണീയം - ധമ്മീ വാ കഥാ അരിയോ വാ തുണ്ഹീഭാവോ”തി.

അഥ ഖോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിത്വാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി -

“പിണ്ഡപാതികസ്സ ഭിക്ഖുനോ,
അത്തഭരസ്സ അനത്തപോസിനോ;
ദേവാ പിഹയന്തി താദിനോ,
നോ ചേ സദുസിലോകനിസ്സിതോ”തി. അട്ഠമം;

൯. സിപ്പസുത്തം

൨൯. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ സാവത്ഥിയം വിഹരതി ജേതവനേ അനാഥപിണ്ഡികസ്സ ആരാമേ. തേന ഖോ പന സമയേന സമ്ബഹുലാനം ഭിക്ഖുനം പച്ഛാഭത്തം പിണ്ഡപാതപടിക്കന്താനം മണ്ഡലമാളേ

സന്നിസിന്നാനം സന്നിപതിതാനം അയമന്തരാകമാ ഉദപാദി - “കോ നു ഖോ, ആവുസോ, സിപ്പം ജാനാതി? കോ കിം സിപ്പം സിക്ഖി? കതരം സിപ്പം സിപ്പാനം അഗ്ഗ”ന്തി?

തത്ഥേകച്ചേ ഏവമാഹംസു - “ഹത്ഥിസിപ്പം സിപ്പാനം അഗ്ഗ”ന്തി. ഏകച്ചേ ഏവമാഹംസു - “അസ്സസിപ്പം സിപ്പാനം അഗ്ഗ”ന്തി. ഏകച്ചേ ഏവമാഹംസു - “രഥസിപ്പം സിപ്പാനം അഗ്ഗ”ന്തി. ഏകച്ചേ ഏവമാഹംസു - “ധനുസിപ്പം സിപ്പാനം അഗ്ഗ”ന്തി. ഏകച്ചേ ഏവമാഹംസു - “മരുസിപ്പം സിപ്പാനം അഗ്ഗ”ന്തി. ഏകച്ചേ ഏവമാഹംസു - “മുദാസിപ്പം സിപ്പാനം അഗ്ഗ”ന്തി. ഏകച്ചേ ഏവമാഹംസു - “ഗണനാസിപ്പം സിപ്പാനം അഗ്ഗ”ന്തി. ഏകച്ചേ ഏവമാഹംസു - “സങ്ഖാനസിപ്പം സിപ്പാനം അഗ്ഗ”ന്തി. ഏകച്ചേ ഏവമാഹംസു - “ലേഖാസിപ്പം സിപ്പാനം അഗ്ഗ”ന്തി. ഏകച്ചേ ഏവമാഹംസു - “കാവേയ്യസിപ്പം **[കാബ്യസിപ്പം (സ്യാം)]** സിപ്പാനം അഗ്ഗ”ന്തി. ഏകച്ചേ ഏവമാഹംസു - “ലോകായതസിപ്പം സിപ്പാനം അഗ്ഗ”ന്തി. ഏകച്ചേ ഏവമാഹംസു - “ഖത്തവിജ്ജാസിപ്പം സിപ്പാനം അഗ്ഗ”ന്തി. അയഞ്ചരഹി തേസം ഭിക്ഖുനം അന്തരാകമാ ഹോതി വിപ്പകതാ.

അഥ ഖോ ഭഗവാ സായന്ഹസമയം പടിസല്ലാനാ വുട്ഠിതോ യേന മണ്ഡലമാളോ തേനുപസങ്കമി; ഉപസങ്കമിത്വാ പഞ്ഞത്തേ ആസനേ നിസീദി. നിസജ്ജ ഖോ ഭഗവാ ഭിക്ഖു ആമന്തേസി - “കായ നുത്ഥ, ഭിക്ഖവേ, ഏതരഹി കമായ സന്നിസിന്നാ, കാ ച പന വോ അന്തരാകമാ വിപ്പകതാ”തി?

“ഇധ, ഭന്തേ, അമ്ഹാകം പച്ഛാഭത്തം പിണ്ഡപാതപടിക്കന്താനം മണ്ഡലമാളേ സന്നിസിന്നാനം അയമന്തരാകമാ ഉദപാദി - ‘കോ നു ഖോ, ആവുസോ, സിപ്പം ജാനാതി? കോ കിം സിപ്പം സിക്ഖി? കതരം സിപ്പം സിപ്പാനം അഗ്ഗ’ന്തി?

“തത്ഥേകച്ചേ ഏവമാഹംസു - ‘ഹത്ഥിസിപ്പം സിപ്പാനം അഗ്ഗ’ന്തി. ഏകച്ചേ ഏവമാഹംസു - ‘അസ്സസിപ്പം സിപ്പാനം അഗ്ഗ’ന്തി; ഏകച്ചേ ഏവമാഹംസു - ‘രഥസിപ്പം സിപ്പാനം അഗ്ഗ’ന്തി; ഏകച്ചേ ഏവമാഹംസു - ‘ധനുസിപ്പം സിപ്പാനം അഗ്ഗ’ന്തി; ഏകച്ചേ ഏവമാഹംസു - ‘മരുസിപ്പം സിപ്പാനം അഗ്ഗ’ന്തി, ഏകച്ചേ ഏവമാഹംസു - ‘മുദാസിപ്പം സിപ്പാനം അഗ്ഗ’ന്തി ഏകച്ചേ ഏവമാഹംസു - ‘ഗണനാസിപ്പം സിപ്പാനം അഗ്ഗ’ന്തി; ഏകച്ചേ ഏവമാഹംസു - ‘സങ്ഖാനസിപ്പം സിപ്പാനം അഗ്ഗ’ന്തി; ഏകച്ചേ ഏവമാഹംസു - ‘ലേഖാസിപ്പം സിപ്പാനം അഗ്ഗ’ന്തി; ഏകച്ചേ ഏവമാഹംസു - ‘കാവേയ്യസിപ്പം സിപ്പാനം അഗ്ഗ’ന്തി; ഏകച്ചേ ഏവമാഹംസു - ‘ലോകായതസിപ്പം സിപ്പാനം അഗ്ഗ’ന്തി; ഏകച്ചേ ഏവമാഹംസു - ‘ഖത്തവിജ്ജാസിപ്പം സിപ്പാനം അഗ്ഗ’ന്തി. അയം ഖോ നോ, ഭന്തേ, അന്തരാകമാ ഹോതി വിപ്പകതാ, അഥ ഭഗവാ അനുപ്പത്തോ”തി.

“ന ഖേതം, ഭിക്ഖവേ, തുമ്ഹാകം പതിരൂപം കുലപുത്താനം സദ്ധാ അഗാരസ്ഥാ അനഗാരിയം പബ്ബജിതാനം യം തുമ്ഹേ ഏവരൂപിം കഥം കഥേയ്യാഥ. സന്നിപതിതാനം വോ, ഭിക്ഖവേ, ദായം കരണീയം - ധമ്മീ വാ കഥാ അരിയോ വാ തുണ്ഹീഭാവോ”തി.

അഥ ഖോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിത്വാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി -

“അസിപ്പജീവി ലഹു അത്ഥകാമോ,

യതിന്ദ്രിയോ സബുധി വിപ്പമുത്തോ;
അനോകസാരീ അമമോ നിരാസോ,
ഹിത്യാ മാനം ഏകചരോ സ ഭിക്ഖു”തി. നവമം;

൧൦. ലോകസുത്തം

൩൦. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ ഉരുവേലായം വിഹരതി
നജ്ജാ നേരഞ്ജരായ തീരേ ബോധിരുക്ഖമൂലേ പഠമാഭിസമ്ബുദ്ധോ. തേന
ഖോ പന സമയേന ഭഗവാ സത്താഹം ഏകപല്ലങ്കേന നിസിന്നോ ഹോതി
വിമുത്തിസുഖപടിസംവേദി.

അഥ ഖോ ഭഗവാ തസ്സ സത്താഹസ്സ അച്ചയേന തമ്ഹാ സമാധിമ്ഹാ
വുട്ഠഹിത്യാ ബുദ്ധചക്ഖുനാ ലോകം വോലോകേസി. അദുസാ ഖോ ഭഗവാ
ബുദ്ധചക്ഖുനാ വോലോകേന്തോ സത്തേ അനേകേഹി സന്താപേഹി
സന്തപ്പമാനേ, അനേകേഹി ച പരിളാഹേഹി പരിഡയ്ഹമാനേ -
രാഗജേഹിപി, ദോസജേഹിപി, മോഹജേഹിപി [\[മോഹജേഹിപീതി \(സബുത്ഥ\)\]](#).

അഥ ഖോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിത്യാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം
ഉദാനേസി -

“അയം ലോകോ സന്താപജാതോ,
ഫസ്സപരേതോ രോഗം വദതി അത്തതോ;
യേന യേന ഹി മഞ്ഞതി [\[യേന ഹി മഞ്ഞതി \(സ്യാ° പീ°\)\]](#),
തതോ തം ഹോതി അഞ്ഞമാ.

“അഞ്ഞമാഭാവി ഭവസത്തോ ലോകോ,
ഭവപരേതോ ഭവമേവാഭിനന്ദതി;
യദഭിനന്ദതി തം ഭയം,
യസ്സ ഭായതി തം ദുക്ഖം;
ഭവവിപ്പഹാനായ ഖോ പനിദം ബ്രഹ്മചരിയം വുസ്സതി”.

“യേ ഹി കേചി സമണാ വാ ബ്രാഹ്മണാ വാ ഭവേന ഭവസ്സ
വിപ്പമോക്ഖമാഹംസു, സബ്ബേ തേ അവിപ്പമുത്താ ഭവസ്ഥ്തി വദാമി. ‘യേ
വാ പന കേചി സമണാ വാ ബ്രാഹ്മണാ വാ വിഭവേന ഭവസ്സ
നിസ്സരണമാഹംസു, സബ്ബേ തേ അനിസ്സാ ഭവസ്ഥ്തി വദാമി.

“ഉപധിഞ്ചി പടിച്ച ദുക്ഖമിദം സമ്ഭോതി, സബ്ബുപാദാനക്ഖയാ നത്ഥി
ദുക്ഖസ്സ സമ്ഭവോ. ലോകമിമം പസ്സ; പുമു അവിജ്ജായ പരേതാ ഭൂതാ
ഭൂതരതാ അപരിമുത്താ; യേ ഹി കേചി ഭവാ സബുധി സബുത്ഥതായ സബ്ബേ
തേ ഭവാ അനിച്ഛാ ദുക്ഖാ വിപരിണാമധമ്മാ”തി.

“ഏവമേതം യമാഭൂതം, സമ്മപ്പഞ്ഞായ പസ്സതോ;
ഭവതണ്ഹാ പഹീയതി, വിഭവം നാഭിനന്ദതി.

“സബുസോ തണ്ഹാനം ഖയാ,
അസേസവിരാഗനിരോധോ നിബ്ബാനം;
തസ്സ നിബ്ബുതസ്സ ഭിക്ഖുനോ,

അനുപാദാ [അനുപാദാനാ (സീം)] പുനർബ്ഭവോ ന ഹോതി;
അഭിഭൂതോ മാഭോ വിജിതസന്ദഗാമോ,
ഉപചുഗാ സബ്ഭവാനി താദീ”തി. ദസമം;

നന്ദവശ്ശോ തതിയോ നിട്ഠിതോ.

തസ്സുദ്ദാനം -

കമ്മം നന്ദോ യസോജോ ച, സാരിപുത്തോ ച കോലിതോ;
പിലിന്ദോ [പിലിന്ദി (സീം)] കസ്സപോ പിണ്ഡോ, സിപ്പം ലോകേന തേ
ദസാതി.

൪. മേഘീയവശ്ലോ

൧. മേഘീയസുതം

൩൧. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ ചാലികായം വിഹരതി ചാലികേ പബ്ബതേ. തേന ഖോ പന സമയേന ആയസ്ഥാ മേഘീയോ ഭഗവതോ ഉപട്ഠാകോ ഹോതി. അഥ ഖോ ആയസ്ഥാ മേഘീയോ യേന ഭഗവാ തേനുപസങ്കമി; ഉപസങ്കമിത്വാ ഭഗവന്തം അഭിവാദേത്വാ ഏകമന്തം അട്ഠാസി. ഏകമന്തം റിതോ ഖോ ആയസ്ഥാ മേഘീയോ ഭഗവന്തം ഏതദവോച - “ഇച്ഛാമഹം, ഭന്തേ, ജന്തുഗാമം പിണ്ഡായ പവിസിതു”തി. “യസ്സദാനി ത്വം, മേഘീയ, കാലം മഞ്ഞസി”തി.

അഥ ഖോ ആയസ്ഥാ മേഘീയോ പുബ്ബണ്ഠസമയം നിവാസേത്വാ പത്തചീവരമാദായ ജന്തുഗാമം പിണ്ഡായ പാവിസി. ജന്തുഗാമേ പിണ്ഡായ ചരിത്വാ പച്ഛാഭത്തം പിണ്ഡപാതപടിക്കന്തോ യേന കിമികാളായ നദിയാ തീരം തേനുപസങ്കമി. [ഉപസങ്കമിത്വാ (സബ്ബത്ഥ) അം നിം ന്.൩ പസ്സിതബ്ബം] അദസാ ഖോ ആയസ്ഥാ മേഘീയോ [ഉപസങ്കമിത്വാ (സബ്ബത്ഥ) അം നിം ന്.൩ പസ്സിതബ്ബം] കിമികാളായ നദിയാ തീരേ ജഞ്ഘാവിഹാരം [ജഞ്ഘവിഹാരം (കം)] അനുചക്ഖമമാനോ അനുവിചരമാനോ [അനുവിചരമാനോ അദസാ ഖോ (സീം സ്യാം പീം), അനുവിചരമാനോ അദസ (കം)] അമ്ബവനം പാസാദികം മനുഞ്ഞം രമണീയം. ദിസ്വാനസ്സ ഏതദഹോസി - “പാസാദികം വതിദം അമ്ബവനം മനുഞ്ഞം [ഇദം പദം വിദേസേപോത്ഥകേസു നത്ഥി, അങ്ഗുത്തരേപി] രമണീയം. അലം വതിദം കൂലപുത്തസ്സ പധാനത്ഥികസ്സ പധാനായ. സചേ മം ഭഗവാ അനുജാനേയ്യ, ആഗച്ഛേയ്യാഹം ഇമം അമ്ബവനം പധാനായാ”തി.

അഥ ഖോ ആയസ്ഥാ മേഘീയോ യേന ഭഗവാ തേനുപസങ്കമി; ഉപസങ്കമിത്വാ ഭഗവന്തം അഭിവാദേത്വാ ഏകമന്തം നിസിദി. ഏകമന്തം നിസിന്നോ ഖോ ആയസ്ഥാ മേഘീയോ ഭഗവന്തം ഏതദവോച -

“ഇധാഹം, ഭന്തേ, പുബ്ബണ്ഠസമയം നിവാസേത്വാ പത്തചീവരമാദായ ജന്തുഗാമം പിണ്ഡായ പാവിസിം. ജന്തുഗാമേ പിണ്ഡായ ചരിത്വാ പച്ഛാഭത്തം പിണ്ഡപാതപടിക്കന്തോ യേന കിമികാളായ നദിയാ തീരം തേനുപസങ്കമിം [ഉപസങ്കമിത്വാ (സബ്ബത്ഥ)]. അദസം ഖോ അഹം, ഭന്തേ [ഉപസങ്കമിത്വാ (സബ്ബത്ഥ)], കിമികാളായ നദിയാ തീരേ ജഞ്ഘാവിഹാരം അനുചക്ഖമമാനോ അനുവിചരമാനോ [അനുവിചരമാനോ അദസം (സബ്ബത്ഥ)] അമ്ബവനം പാസാദികം മനുഞ്ഞം രമണീയം. ദിസ്വാന മേ ഏതദഹോസി - ‘പാസാദികം വതിദം അമ്ബവനം മനുഞ്ഞം രമണീയം. അലം വതിദം കൂലപുത്തസ്സ പധാനത്ഥികസ്സ പധാനായ. സചേ മം ഭഗവാ അനുജാനേയ്യ, ആഗച്ഛേയ്യാഹം ഇമം അമ്ബവനം പധാനായാ’തി. സചേ മം, ഭന്തേ, ഭഗവാ അനുജാനാതി [അനുജാനേയ്യ (അം നിം ന്.൩)], ഗച്ഛേയ്യാഹം തം അമ്ബവനം പധാനായാ”തി.

ഏവം വുത്തേ, ഭഗവാ ആയസ്ഥന്തം മേഘീയം ഏതദവോച - “ആഗമേഹി താവ, മേഘീയ, ഏകകമ്ഹി [ഏകകമ്ഹാ (സീം പീം), ഏകകോമ്ഹി (സ്യാം)] താവ, യാവ അഞ്ഞോപി കോചി ഭിക്ഖു ആഗച്ഛതീ”തി.

ദുതിയമ്പി ഖോ ആയസ്മാ മേഘിയോ ഭഗവന്തം ഏതദവോച - “ഭഗവതോ, ഭന്തേ, നത്ഥി കിഞ്ചി ഉത്തരി [\[ഉത്തരിം \(സീം സ്യാം കം പീം\)\]](#) കരണീയം, നത്ഥി കതസ്സ വാ പതിചയോ. മയ്ഹം ഖോ പന, ഭന്തേ, അത്ഥി ഉത്തരി കരണീയം, അത്ഥി കതസ്സ പതിചയോ. സചേ മം ഭഗവാ അനുജാനാതി, ഗച്ഛേയ്യാഹം തം അമ്ബവനം പധാനായാ”തി. ദുതിയമ്പി ഖോ ഭഗവാ ആയസ്മന്തം മേഘിയം ഏതദവോച - “ആഗമേഹി താവ, മേഘിയ, ഏകകമ്ഹി താവ, യാവ അഞ്ഞോപി കോചി ഭിക്ഖു ആഗച്ഛതീ”തി.

തതിയമ്പി ഖോ ആയസ്മാ മേഘിയോ ഭഗവന്തം ഏതദവോച - “ഭഗവതോ, ഭന്തേ, നത്ഥി കിഞ്ചി ഉത്തരി കരണീയം, നത്ഥി കതസ്സ വാ പതിചയോ. മയ്ഹം ഖോ പന, ഭന്തേ, അത്ഥി ഉത്തരി കരണീയം, അത്ഥി കതസ്സ പതിചയോ. സചേ മം ഭഗവാ അനുജാനാതി, ഗച്ഛേയ്യാഹം തം അമ്ബവനം പധാനായാ”തി. “പധാനന്തി ഖോ, മേഘിയ, വദമാനം കിന്തി വദേയ്യാമ? യസ്സദാനി താം, മേഘിയ, കാലം മഞ്ഞസീ”തി.

അഥ ഖോ ആയസ്മാ മേഘിയോ ഉടായാസനാ ഭഗവന്തം അഭിവാദേത്വാ പദക്ഖിണം കത്വാ യേന തം അമ്ബവനം തേനുപസങ്കമി; ഉപസങ്കമിത്വാ തം അമ്ബവനം അജ്ജേയാഗഹേത്വാ [\[അജ്ജേയാഗഹേത്വാ \(സീം സ്യാം പീം\)\]](#) അഞ്ഞതരസ്ഥിം രുക്ഖമൂലേ ദിവാവിഹാരം നിസീദി. അഥ ഖോ ആയസ്മതോ മേഘിയസ്സ തസ്ഥിം അമ്ബവനേ വിഹരന്തസ്സ യേഭുയ്യേന തയോ പാപകാ അകുസലാ വിതക്കാ സമുദാചരന്തി, സേയ്യുമിദം - കാമവിതക്കോ, ബ്യാപാദവിതക്കോ, വിഹിംസാവിതക്കോ [\[വിതക്കോതി \(സീം പീം കം\)\]](#).

അഥ ഖോ ആയസ്മതോ മേഘിയസ്സ ഏതദഹോസി - “അച്ഛരിയം വത ഭോ, അബ്ഭുതം വത ഭോ! സദ്ധായ ച വതമ്ഹാ അഗാരസ്മാ അനഗാരിയം പബ്ബജിതാ. അഥ ച പനിമേഹി തീഹി പാപകേഹി അകുസലേഹി വിതക്കേഹി അന്ധാസത്താ, സേയ്യുമിദം - കാമവിതക്കേന, ബ്യാപാദവിതക്കേന, വിഹിംസാവിതക്കേന”.

അഥ ഖോ ആയസ്മാ മേഘിയോ സായന്ഹസമയം പടിസല്ലാനാ വുട്ഠിതോ യേന ഭഗവാ തേനുപസങ്കമി; ഉപസങ്കമിത്വാ ഭഗവന്തം അഭിവാദേത്വാ ഏകമന്തം നിസീദി. ഏകമന്തം നിസിന്നോ ഖോ ആയസ്മാ മേഘിയോ ഭഗവന്തം ഏതദവോച - “ഇധ മയ്ഹം, ഭന്തേ, തസ്ഥിം അമ്ബവനേ വിഹരന്തസ്സ യേഭുയ്യേന തയോ പാപകാ അകുസലാ വിതക്കാ സമുദാചരന്തി, സേയ്യുമിദം - കാമവിതക്കോ, ബ്യാപാദവിതക്കോ, വിഹിംസാവിതക്കോ . തസ്സ മയ്ഹം, ഭന്തേ, ഏതദഹോസി - ‘അച്ഛരിയം വത, ഭോ, അബ്ഭുതം വത, ഭോ! സദ്ധായ ച വതമ്ഹാ അഗാരസ്മാ അനഗാരിയം പബ്ബജിതാ. അഥ ച പനിമേഹി തീഹി പാപകേഹി അകുസലേഹി വിതക്കേഹി അന്ധാസത്താ, സേയ്യുമിദം - കാമവിതക്കേന, ബ്യാപാദവിതക്കേന, വിഹിംസാവിതക്കേന”.

“അപരിപക്കായ , മേഘിയ, ചേതോവിമുത്തിയാ പഞ്ച ധമ്മാ പരിപാകായ സംവത്തന്തി. കതമേ പഞ്ച?

“ഇധ, മേഘിയ, ഭിക്ഖു കല്യാണമിത്തോ ഹോതി കല്യാണസഹായോ കല്യാണസമ്പവങ്കോ. അപരിപക്കായ, മേഘിയ, ചേതോവിമുത്തിയാ അയം പഠമോ ധമ്മോ പരിപാകായ സംവത്തന്തി.

“പുന ചപരം, മേഘിയ, ഭിക്ഖു സീലവാ ഹോതി,
പാതിമോക്ഖസംവരസംവുതോ വിഹരതി ആചാരഗോചരസമ്പന്നോ,
അണുമത്തേസു വജ്ജേസു ഭയദസ്സാപീ, സമാദായ സിക്ഖതി സിക്ഖാപദേസു.
അപരിപക്വായ, മേഘിയ, ചേതോവിമുത്തിയാ അയം ദുതിയോ ധമ്മോ
പരിപാകായ സംവത്തതി.

“പുന ചപരം, മേഘിയ, ഭിക്ഖു യായം കമാ അഭിസല്ലേഖികാ
ചേതോവിവരണസപ്പായാ ഏകന്തനിബ്ബിദായ വിരാഗായ നിരോധായ ഉപസമായ
അഭിഞ്ഞായ സമ്ബോധായ നിബ്ബാനായ സംവത്തതി, സേയ്യമിദം - അപ്പിച്ഛകമാ,
സന്തുട്ഠികമാ, പവിവേകകമാ, അസംസഗ്ഗകമാ, വീരിയാരമ്ഭകമാ, സീലകമാ,
സമാധികമാ, പഞ്ചാകമാ, വിമുത്തികമാ, വിമുത്തിണാണദസ്സനകമാ;
ഏവരുപായ കമായ നിക്കാമലാഭീ ഹോതി അകിച്ഛലാഭീ അകസീരലാഭീ.
അപരിപക്വായ, മേഘിയ, ചേതോവിമുത്തിയാ അയം തതീയോ ധമ്മോ
പരിപാകായ സംവത്തതി.

“പുന ചപരം , മേഘിയ, ഭിക്ഖു ആരദ്ധവീരിയോ വിഹരതി,
അകുസലാനം ധമ്മാനം പഹാനായ, കുസലാനം ധമ്മാനം ഉപസമ്പദായ
[\[ഉപ്പാദായ \(സ്യാ\)\]](#), മാമവാ ദജ്ഘപരക്കമോ അനിക്ഖിത്തയുരോ കുസലേസു
ധമ്മേസു. അപരിപക്വായ, മേഘിയ, ചേതോവിമുത്തിയാ അയം ചതുര്മോ
ധമ്മോ പരിപാകായ സംവത്തതി.

“പുന ചപരം, മേഘിയ, ഭിക്ഖു പഞ്ചവാ ഹോതി ഉദയത്ഥഗാമിനിയാ
പഞ്ചായ സമന്നാഗതോ അരിയായ നിബ്ബേധികായ സമ്മാ
ദുക്ഖക്ഖയഗാമിനിയാ. അപരിപക്വായ, മേഘിയ, ചേതോവിമുത്തിയാ അയം
പഞ്ചമോ ധമ്മോ പരിപാകായ സംവത്തതി. അപരിപക്വായ, മേഘിയ,
ചേതോവിമുത്തിയാ ഇമേ പഞ്ച ധമ്മാ പരിപാകായ സംവത്തന്തി.

“കല്യാണമിത്തസ്സേതം , മേഘിയ, ഭിക്ഖുനോ പാടികങ്ഖം
കല്യാണസഹായസ്സ കല്യാണസമ്പവകസ്സ യം സീലവാ ഭവിസ്സതി,
പാതിമോക്ഖസംവരസംവുതോ വിഹരിസ്സതി, ആചാരഗോചരസമ്പന്നോ,
അണുമത്തേസു വജ്ജേസു ഭയദസ്സാപീ, സമാദായ സിക്ഖിസ്സതി
സിക്ഖാപദേസു.

“കല്യാണമിത്തസ്സേതം , മേഘിയ, ഭിക്ഖുനോ പാടികങ്ഖം
കല്യാണസഹായസ്സ കല്യാണസമ്പവകസ്സ യം യായം കമാ അഭിസല്ലേഖികാ
ചേതോവിവരണസപ്പായാ ഏകന്തനിബ്ബിദായ വിരാഗായ നിരോധായ ഉപസമായ
അഭിഞ്ഞായ സമ്ബോധായ നിബ്ബാനായ സംവത്തതി, സേയ്യമിദം - അപ്പിച്ഛകമാ,
സന്തുട്ഠികമാ, പവിവേകകമാ, അസംസഗ്ഗകമാ, വീരിയാരമ്ഭകമാ, സീലകമാ,
സമാധികമാ, പഞ്ചാകമാ, വിമുത്തികമാ, വിമുത്തിണാണദസ്സനകമാ;
ഏവരുപായ കമായ നിക്കാമലാഭീ ഭവിസ്സതി അകിച്ഛലാഭീ അകസീരലാഭീ.

“കല്യാണമിത്തസ്സേതം, മേഘിയ, ഭിക്ഖുനോ പാടികങ്ഖം
കല്യാണസഹായസ്സ കല്യാണസമ്പവകസ്സ യം ആരദ്ധവീരിയോ വിഹരിസ്സതി
അകുസലാനം ധമ്മാനം പഹാനായ, കുസലാനം ധമ്മാനം ഉപസമ്പദായ, മാമവാ
ദജ്ഘപരക്കമോ അനിക്ഖിത്തയുരോ കുസലേസു ധമ്മേസു.

“കല്യാണമിത്തസ്തേതം, മേഘിയ, ഭിക്ഖുനോ പാടികണ്ഠം
കല്യാണസഹായസ്സ കല്യാണസമ്പവകസ്സ യം പഞ്ഞവാ ഭവിസ്സതി,
ഉദയത്ഥഗാമിനിയാ പഞ്ഞായ സമന്നാഗതോ അരിയായ നിബ്ബേധികായ സമ്മാ
ദുക്ഖക്ഖയഗാമിനിയാ.

“തേന ച പന, മേഘിയ, ഭിക്ഖുനാ ഇമേസു പഞ്ചസു ധമ്മേസു പതിട്ഠായ
ചത്താരോ ധമ്മാ ഉത്തരി ഭാവേതബ്ബാ - അസുഭാ ഭാവേതബ്ബാ രാഗസ്സ
പഹാനായ, മേത്താ ഭാവേതബ്ബാ ബ്യാപാദസ്സ പഹാനായ, ആനാപാനസ്സതി
ഭാവേതബ്ബാ വിതക്കുപച്ഛേദായ, അനിച്ഛസഞ്ഞാ ഭാവേതബ്ബാ
അസ്മിമാനസമുഗ്ഘാതായ. അനിച്ഛസഞ്ഞിനോ ഹി, മേഘിയ, അനത്തസഞ്ഞാ
സന്ഠാതി, അനത്തസഞ്ഞീ അസ്മിമാനസമുഗ്ഘാതം പാപുണാതി ദിട്ഠേവ
ധമ്മേ നിബ്ബാന”തി.

അഥ ഖോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിത്വാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം
ഉദാനേസി -

“ഖുറ്റാ വിതക്കാ സുഖുമാ വിതക്കാ,
അനുഗതാ [അനുഗൃതാ (സീം ക് ഓട്കമായം പാഠന്തരം)] മനസോ
ഉപ്പിലാവാ [ഉബ്ബിലാപാ (സീം സ്യാം പീം)];
ഏതേ അവിദാ മനസോ വിതക്കേ,
ഹുരാ ഹുരം ധാവതി ഭന്തചിത്തേ.

“ഏതേ ച വിദാ മനസോ വിതക്കേ,
ആതാപിയോ സംവരതീ സതീമാ;
അനുഗതേ മനസോ ഉപ്പിലാവേ,
അസേസമേതേ പജഹാസി ബുദ്ധോ”തി. പഠമം;

൨. ഉദ്ധതസുത്തം

൩൨. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ കൂസിനാരായം വിഹരതി
ഉപവത്തനേ മല്ലാനം സാലവനേ. തേന ഖോ പന സമയേന സമ്ബഹുലാ
ഭിക്ഖു ഭഗവതോ അവിദുരേ അരഞ്ഞകുടികായം വിഹരന്തി ഉദ്ധതാ ഉന്നളാ
ചപലാ മുഖരാ വികിണ്ണവാചാ മുട്ഠസ്സതിനോ അസമ്പജാനാ അസമാഹിതാ
വിബ്ഭന്തചിത്താ പാകതിന്ദ്രിയാ.

അദുസാ ഖോ ഭഗവാ തേ സമ്ബഹുലേ ഭിക്ഖു അവിദുരേ
അരഞ്ഞകുടികായം വിഹരന്തേ ഉദ്ധതേ ഉന്നളേ ചപലേ മുഖരേ വികിണ്ണവാചേ
മുട്ഠസ്സതിനോ അസമ്പജാനേ അസമാഹിതേ വിബ്ഭന്തചിത്തേ പാകതിന്ദ്രിയേ.

അഥ ഖോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിത്വാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം
ഉദാനേസി -

“അരക്ഖിതേന കായേന [ചിത്തേന (നേത്തിയം)], മിച്ഛാദിട്ഠിഹതേന
[മിച്ഛാദിട്ഠിഗതേന (ബഹൂസു)] ച;
മിന്നമിദ്ധാ [മിന്നമിദ്ധാ (സീം സ്യാം ക് ഓട്കായം പാഠന്തരം)] ഭിഭൂതേന, വസം മാരസ്സ
ഗച്ഛതി.

“തസ്മാ രക്വിതചിത്തസ്സ, സമ്മാസങ്കപ്പഗോചരോ;
സമ്മാദിട്ഠിപുരേക്ഖാരോ, ഞ്ഞാപന ഉദയബ്ബയം;
ധീനമിദ്ധാഭിഭൂ ഭിക്ഖു, സബ്ബാ ദുഗ്ഗതിയോ ജഹേ”തി. ദുതിയം;

൩. ഗോപാലകസുത്തം

൩൩. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ കോസലേസു ചാരികം ചരതി മഹതാ ഭിക്ഖുസങ്ഘേന സദ്ധിം. അഥ ഖോ ഭഗവാ മഗ്ഗാ ഓക്കമ്മ യേന അഞ്ഞതരം രുക്ഖമൂലം തേനുപസങ്കമി; ഉപസങ്കമിത്വാ പഞ്ഞത്തേ ആസനേ നിസീദി.

അഥ ഖോ അഞ്ഞതരോ ഗോപാലകോ യേന ഭഗവാ തേനുപസങ്കമി ; ഉപസങ്കമിത്വാ ഭഗവന്തം അഭിവാദേത്വാ ഏകമന്തം നിസീദി. ഏകമന്തം നിസിന്നം ഖോ തം ഗോപാലകം ഭഗവാ ധമ്മിയാ കമായ സന്ദസ്സേസി സമാദപേസി [\[സമാദാപേസി \(?\)\]](#) സമുത്തേജേസി സമ്പഹംസേസി.

അഥ ഖോ സോ ഗോപാലകോ ഭഗവതാ ധമ്മിയാ കമായ സന്ദസ്സിതോ സമാദപിതോ [\[സമാദിപിതോ \(?\)\]](#) സമുത്തേജിതോ സമ്പഹംസിതോ ഭഗവന്തം ഏതദവോച - “അധിവാസേതു മേ, ഭന്തേ, ഭഗവാ സ്വാതന്തായ ഭത്തം സദ്ധിം ഭിക്ഖുസങ്ഘേനാ”തി. അധിവാസേസി ഭഗവാ തുണ്ഹീഭാവേന. അഥ ഖോ സോ ഗോപാലകോ ഭഗവതോ അധിവാസനം വിദിത്വാ ഉട്ഠായാസനാ ഭഗവന്തം അഭിവാദേത്വാ പദക്ഖിണം കത്വാ പക്കാമി.

അഥ ഖോ സോ ഗോപാലകോ തസ്സാ രത്തിയാ അച്ചയേന സകേ നിവേസനേ പഹൂതം അപ്പോദകപായസം [\[അപ്പോദകപായാസം \(സബ്ബത്ഥം\)\]](#) പടിയാദാപേത്വാ നവബ്ബ സപ്പിം ഭഗവതോ കാലം ആരോചേസി - “കാലോ, ഭന്തേ, നിട്ഠിതം ഭത്ത”ന്തി. അഥ ഖോ ഭഗവാ പുബ്ബണ്ഹസമയം നിവാസേത്വാ പത്തചീവരമാദായ സദ്ധിം ഭിക്ഖുസങ്ഘേന യേന തസ്സ ഗോപാലകസ്സ നിവേസനം തേനുപസങ്കമി; ഉപസങ്കമിത്വാ പഞ്ഞത്തേ ആസനേ നിസീദി. അഥ ഖോ സോ ഗോപാലകോ ബുദ്ധപ്പമുഖം ഭിക്ഖുസങ്ഘം അപ്പോദകപായസേന [\[അപ്പോദകപായാസേന ച \(സ്യാ° പീ°\)\]](#) നവേന ച സപ്പിനാ സഹത്ഥാ സന്തപ്പേസി സമ്പവാദേസി. അഥ ഖോ സോ ഗോപാലകോ ഭഗവന്തം ഭുത്താവിം ഓനീതപത്തപാണിം അഞ്ഞതരം നീചം ആസനം ഗഹേത്വാ ഏകമന്തം നിസീദി. ഏകമന്തം നിസിന്നം ഖോ തം ഗോപാലകം ഭഗവാ ധമ്മിയാ കമായ സന്ദസ്സേത്വാ സമാദപേത്വാ സമുത്തേജേത്വാ സമ്പഹംസേത്വാ ഉട്ഠായാസനാ പക്കാമി. അഥ ഖോ അചിരപക്കന്തസ്സ ഭഗവതോ തം ഗോപാലകം അഞ്ഞതരോ പുരിസോ സീമന്തരികായ ജീവിതാ വോരോപേസി.

അഥ ഖോ സമ്ബഹുലാ ഭിക്ഖു യേന ഭഗവാ തേനുപസങ്കമിംസു; ഉപസങ്കമിത്വാ ഭഗവന്തം അഭിവാദേത്വാ ഏകമന്തം നിസീദിംസു. ഏകമന്തം നിസിന്നാ ഖോ തേ ഭിക്ഖു ഭഗവന്തം ഏതദവോചും - “യേന, ഭന്തേ, ഗോപാലകേന അജ്ജ ബുദ്ധപ്പമുഖോ ഭിക്ഖുസങ്ഘോ അപ്പോദകപായസേന നവേന ച സപ്പിനാ സഹത്ഥാ സന്തപ്പിതോ സമ്പവാരിതോ സോ കിര, ഭന്തേ, ഗോപാലകോ അഞ്ഞതരേന പുരിസേന സീമന്തരികായ ജീവിതാ വോരോപിതോ”തി.

അഥ വോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിത്വാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി -

“ദിസോ ദിസം യം തം കയിരാ, വേരീ വാ പന വേരിനം;
മിച്ചാപണിഹിതം ചിത്തം, പാപിയോ നം തതോ കരേ”തി. തതിയം;

൪. യക്ഖപഹാരസുത്തം

൩൪. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ രാജഗഹേ വിഹരതി വേളുവനേ കലന്ദകനിവാപേ. തേന വോ പന സമയേന ആയസ്ഥാ ച സാരിപുത്തോ ആയസ്ഥാ ച മഹാമോഗ്ഗല്ലാനോ കപോതകന്ദരായം വിഹരന്തി. തേന വോ പന സമയേന ആയസ്ഥാ സാരിപുത്തോ ജുണ്ഹായ രത്തിയാ നവോരോപിതേഹി കേസേഹി അബ്ഭോകാസേ നിസിന്നോ ഹോതി അത്തരരം സമാധിം സമാപജ്ജിത്വാ.

തേന വോ പന സമയേന ദേ യക്ഖാ സഹായകാ ഉത്തരായ ദിസായ ദക്ഖിണം ദിസം ഗച്ഛന്തി കേനചിദേവ കരണീയേന. അദുസംസു വോ തേ യക്ഖാ ആയസ്ഥന്തം സാരിപുത്തം ജുണ്ഹായ രത്തിയാ നവോരോപിതേഹി കേസേഹി അബ്ഭോകാസേ നിസിന്നം. ദിസ്വാന ഏകോ യക്ഖോ ദുതിയം യക്ഖം ഏതദവോച - “പടിഭാതി മം, സമ്മ, ഇമസ്സ സമണ്ണ സീസേ പഹാരം ദാതു”ന്തി. ഏവം വുത്തേ, സോ യക്ഖോ തം യക്ഖം ഏതദവോച - “അലം, സമ്മ, മാ സമണം ആസാദേസി. ഉളാരോ സോ, സമ്മ, സമണോ മഹിദ്ധികോ മഹാനുഭാവോ”തി.

ദുതിയമ്പി വോ സോ യക്ഖോ തം യക്ഖം ഏതദവോച - “പടിഭാതി മം, സമ്മ, ഇമസ്സ സമണ്ണ സീസേ പഹാരം ദാതു”ന്തി. ദുതിയമ്പി വോ സോ യക്ഖോ തം യക്ഖം ഏതദവോച - “അലം, സമ്മ, മാ സമണം ആസാദേസി. ഉളാരോ സോ, സമ്മ, സമണോ മഹിദ്ധികോ മഹാനുഭാവോ”തി. തതിയമ്പി വോ സോ യക്ഖോ തം യക്ഖം ഏതദവോച - “പടിഭാതി മം, സമ്മ, ഇമസ്സ സമണ്ണ സീസേ പഹാരം ദാതു”ന്തി. തതിയമ്പി വോ സോ യക്ഖോ തം യക്ഖം ഏതദവോച - “അലം, സമ്മ, മാ സമണം ആസാദേസി. ഉളാരോ സോ, സമ്മ, സമണോ മഹിദ്ധികോ മഹാനുഭാവോ”തി.

അഥ വോ സോ യക്ഖോ തം യക്ഖം അന്നാദിയിത്വാ ആയസ്ഥതോ സാരിപുത്തമേരസ്സ സീസേ പഹാരം അദാസി. താവ മഹാ പഹാരോ അഹോസി, അപി തേന പഹാരേന സത്തരതനം വാ അഡ്ഢുട്ഠമരതനം വാ നാഗം ഓസാദേയ്യ, മഹന്തം വാ പബ്ബതകൂടം പദാലേയ്യ. അഥ ച പന സോ യക്ഖോ ‘ഡയ്ഹാമി ഡയ്ഹാമീ’തി വത്വാ തത്ഥേവ മഹാനിരയം അപതാസി [\[അവത്ഥാസി \(കു സീഃ\)\]](#).

അദുസാ വോ ആയസ്ഥാ മഹാമോഗ്ഗല്ലാനോ ദിബ്ബേന ചക്ഖുനാ വിസുദ്ധേന അതിക്കന്തമാനുസക്തേന തേന യക്ഖേന ആയസ്ഥതോ സാരിപുത്തമേരസ്സ സീസേ പഹാരം ദീയമാനം. ദിസ്വാ യേന ആയസ്ഥാ സാരിപുത്തോ തേനുപസങ്കമി; ഉപസങ്കമിത്വാ ആയസ്ഥന്തം സാരിപുത്തം ഏതദവോച - “കച്ചി തേ, ആവുസോ, ഖമനീയം, കച്ചി യാപനീയം, കച്ചി ന കിഞ്ചി ദുക്ഖ”ന്തി ?

“ഖമനീയം മേ, ആവുസോ മോഗ്ഗല്ലാന, യാപനീയം മേ, ആവുസോ മോഗ്ഗല്ലാന; അപി ച മേ സീസം മോകം ദുക്ഖ”ന്തി.

“അച്ഛരിയം, ആവുസോ സാരിപുത്ത, അബ്ഭുതം, ആവുസോ സാരിപുത്ത! യാവ [യം താം (സീ° ക°), യം (സ്യാ°)] മഹിദ്ധികോ ആയസ്മാ സാരിപുത്തോ മഹാനുഭാവോ! ഇധ തേ, ആവുസോ സാരിപുത്ത, അത്തരോ യക്ഖോ സീസേ പഹാരം അദാസി. താവ മഹാ പഹാരോ അഹോസി, അപി തേന പഹാരേന സത്തരതനം വാ അഡ്ഡ്ഠമരതനം വാ നാഗം ഓസാദേയ്യ, മഹന്തം വാ പബ്ബതകൂടം പദാലേയ്യ, അഥ ച പനായസ്മാ സാരിപുത്തോ ഏവമാഹ - ‘ഖമനീയം മേ, ആവുസോ മോഗ്ഗല്ലാന, യാപനീയം മേ, ആവുസോ മോഗ്ഗല്ലാന; അപി ച മേ സീസം മോകം ദുക്ഖ’”ന്തി.

“അച്ഛരിയം, ആവുസോ മോഗ്ഗല്ലാന, അബ്ഭുതം, ആവുസോ മോഗ്ഗല്ലാന! യാവ [യം (സ്യാ°)] മഹിദ്ധികോ ആയസ്മാ മഹാമോഗ്ഗല്ലാനോ മഹാനുഭാവോ യത്ര ഹി നാമ യക്ഖമ്പി പസ്സിസ്സതി! മയം പന്നേതരഹി പംസുപിസാചകമ്പി ന പസ്സാമാ”ന്തി.

അസ്സോസി ഖോ ഭഗവാ ദിബ്ബായ സോതധാതുയാ വിസുദ്ധായ അതിക്കന്തമാനുസികായ തേസം ഉഭിന്നം മഹാനാഗാനം ഇമം ഏവരൂപം കമാസല്ലാപം.

അഥ ഖോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിത്വാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി -

“യസ്സ സേലൂപമം ചിത്തം, റിതം നാനുപകമ്പതി;
വിരത്തം രജനീയേസു, കോപനേയ്യേ ന കുപ്പതി;
യസ്സേവം ഭാവിതം ചിത്തം, കുതോ തം ദുക്ഖമേസ്സതി”ന്തി. ചതുത്ഥം;

൫. നാഗസുത്തം

൩൫. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ കോസമ്ബിയം വിഹരതി ഘോസിതാരാമേ . തേന ഖോ പന സമയേന ഭഗവാ ആകിണ്ണോ വിഹരതി ഭിക്ഖുഹി ഭിക്ഖുനീഹി ഉപാസകേഹി ഉപാസികാഹി രാജുഹി രാജമഹാമത്തേഹി തിത്ഥിയേഹി തിത്ഥിയസാവകേഹി. ആകിണ്ണോ ദുക്ഖം ന ഫാസു വിഹരതി. അഥ ഖോ ഭഗവതോ ഏതദഹോസി - “അഹം ഖോ ഏതരഹി ആകിണ്ണോ വിഹരാമി ഭിക്ഖുഹി ഭിക്ഖുനീഹി ഉപാസകേഹി ഉപാസികാഹി രാജുഹി രാജമഹാമത്തേഹി തിത്ഥിയേഹി തിത്ഥിയസാവകേഹി. ആകിണ്ണോ ദുക്ഖം ന ഫാസു വിഹരാമി. യന്തുനാഹം ഏകോ ഗണസ്മാ വുപകട്ഠോ വിഹരേയ്യ”ന്തി.

അഥ ഖോ ഭഗവാ പുബ്ബണ്ഠസമയം നിവാസേത്വാ പത്തചീവരമാദായ കോസമ്ബിം പിണ്ഡായ പാവിസി. കോസമ്ബിയം പിണ്ഡായ ചരിത്വാ പച്ഛാഭത്തം പിണ്ഡപാതപടിക്കന്തോ സാമം സേനാസനം സംസാമേത്വാ പത്തചീവരമാദായ അനാമന്തേത്വാ ഉപട്ഠാകം അനപലോകേത്വാ ഭിക്ഖുസങ്ഘം ഏകോ അദുതിയോ യേന പാലിലേയ്യകം തേന ചാരികം പക്കാമി. അനുപുബ്ബേന ചാരികം ചരമാനോ യേന പാലിലേയ്യകം തദവസരി.

തത്ര സുദം ഭഗവാ പാലിലേയുകേ വിഹരതി രക്വിതവനസണ്ഡേ
ഭദ്രസാലമൂലേ.

അത്തരോപി ഖോ ഹത്മിനാഗോ ആകിണ്ണോ വിഹരതി ഹത്മീഹി
ഹത്മിനീഹി ഹത്മികലഭേഹി ഹത്മിച്ഛാപേഹി. ഛരിന്നഗ്ഗാനി ചേവ തിണാനി
ഖാദതി, ഓഭഗ്ഗോഭഗ്ഗഞ്ചസ്സ സാഖാഭങ്ഗം ഖാദന്തി, ആവിലാനി ച പാനീയാനി
പിവതി, ഓഗാഹാ ച സ്സ ഉത്തിണ്ണസ്സ ഹത്മിനിയോ കായം ഉപനിഘംസന്തിയോ
ഗച്ഛന്തി. ആകിണ്ണോ ദുക്ഖം ന ഫാസു വിഹരതി. അഥ ഖോ തസ്സ
ഹത്മിനാഗസ്സ ഏതദഹോസി - “അഹം ഖോ ഏതരഹി ആകിണ്ണോ വിഹരാമി
ഹത്മീഹി ഹത്മിനീഹി ഹത്മികലഭേഹി ഹത്മിച്ഛാപേഹി, ഛരിന്നഗ്ഗാനി ചേവ
തിണാനി ഖാദാമി, ഓഭഗ്ഗോഭഗ്ഗഞ്ച മേ സാഖാഭങ്ഗം ഖാദന്തി, ആവിലാനി ച
പാനീയാനി പിവാമി, ഓഗാഹാ ച മേ ഉത്തിണ്ണസ്സ ഹത്മിനിയോ കായം
ഉപനിഘംസന്തിയോ ഗച്ഛന്തി, ആകിണ്ണോ ദുക്ഖം ന ഫാസു വിഹരാമി.
യംനുനാഹം ഏകോ ഗണസ്ഥാ വൂപകട്ഠോ വിഹരേയ്യ”ന്തി.

അഥ ഖോ സോ ഹത്മിനാഗോ യൂമാ അപക്കമ്മ യേന പാലിലേയുകം
രക്വിതവനസണ്ഡോ ഭദ്രസാലമൂലം യേന ഭഗവാ തേനുപസങ്കമി. തത്ര സുദം
[ഉപസങ്കമിത്വാ തത്ര സുദം (സ്യാം പീം കം)] സോ ഹത്മിനാഗോ യസ്മിം
പദേസേ ഭഗവാ വിഹരതി തം പദേസം [അപ്പഹരിതഞ്ച കരോതി, സോണ്ഡായ
(ബഹൂസു)] അപ്പഹരിതം കരോതി, സോണ്ഡായ ച [അപ്പഹരിതഞ്ച കരോതി,
സോണ്ഡായ (ബഹൂസു)] ഭഗവതോ പാനീയം പരിഭോജനീയം ഉപട്ഠാപേതി
[ഉപട്ഠാപേതി (സീം സ്യാം കം പീം)].

അഥ ഖോ ഭഗവതോ രഹോഗതസ്സ പടിസല്പിനസ്സ ഏവം ചേതസോ
പരിവിതക്കോ ഉദപാദി - “അഹം ഖോ പുണ്ണേ ആകിണ്ണോ വിഹാസിം
ഭിക്ഖൂഹി ഭിക്ഖൂനീഹി ഉപാസകേഹി ഉപാസികാഹി രാജൂഹി
രാജമഹാമത്തേഹി തിത്ഥിയേഹി തിത്ഥിയസാവകേഹി, ആകിണ്ണോ ദുക്ഖം ന
ഫാസു വിഹാസിം. സോമ്ഹി ഏതരഹി അനാകിണ്ണോ വിഹരാമി ഭിക്ഖൂഹി
ഭിക്ഖൂനീഹി ഉപാസകേഹി ഉപാസികാഹി രാജൂഹി രാജമഹാമത്തേഹി
തിത്ഥിയേഹി തിത്ഥിയസാവകേഹി, അനാകിണ്ണോ സുഖം ഫാസു
വിഹരാമീ”തി.

തസ്സപി ഖോ ഹത്മിനാഗസ്സ ഏവം ചേതസോ പരിവിതക്കോ ഉദപാദി -
“അഹം ഖോ പുണ്ണേ ആകിണ്ണോ വിഹാസിം ഹത്മീഹി ഹത്മിനീഹി
ഹത്മികലഭേഹി ഹത്മിച്ഛാപേഹി, ഛരിന്നഗ്ഗാനി ചേവ തിണാനി ഖാദിം,
ഓഭഗ്ഗോഭഗ്ഗഞ്ച മേ സാഖാഭങ്ഗം ഖാദിംസു, ആവിലാനി ച പാനീയാനി
അപായിം, ഓഗാഹാ ച മേ ഉത്തിണ്ണസ്സ ഹത്മിനിയോ കായം
ഉപനിഘംസന്തിയോ അഗമംസു, ആകിണ്ണോ ദുക്ഖം ന ഫാസു വിഹാസിം.
സോമ്ഹി ഏതരഹി അനാകിണ്ണോ വിഹരാമി ഹത്മീഹി ഹത്മിനീഹി
ഹത്മികലഭേഹി ഹത്മിച്ഛാപേഹി, അച്ഛിന്നഗ്ഗാനി ചേവ തിണാനി ഖാദാമി,
ഓഭഗ്ഗോഭഗ്ഗഞ്ച മേ സാഖാഭങ്ഗം ന ഖാദന്തി, അനാവിലാനി ച പാനീയാനി
പിവാമി, ഓഗാഹാ ച മേ ഉത്തിണ്ണസ്സ ഹത്മിനിയോ ന കായം
ഉപനിഘംസന്തിയോ ഗച്ഛന്തി, അനാകിണ്ണോ സുഖം ഫാസു വിഹരാമീ”തി.

അഥ ഖോ ഭഗവാ അത്തനോ ച പവിവേകം വിദിത്വാ തസ്സ ച
ഹത്മിനാഗസ്സ ചേതസാ ചേതോപരിവിതക്കമഞ്ഞായ തായം വേലായം ഇമം

ഉദാനം ഉദാനേസി -

“ഏതം [\[ഏവം \(കം\)\]](#) നാഗസ്ത നാഗേന, ഹുസാദന്തസ്ത ഹത്ഥിനോ;
സമേതി ചിത്തം ചിത്തേന, യദേകോ രമതീ മനോ”തി. പഞ്ചമം;

൬. പിണ്ഡോലസുത്തം

൬. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ സാവത്ഥിയം വിഹരതി
ജേതവനേ അനാമപിണ്ഡികസ്ത ആരാമേ. തേന ഖോ പന സമയേന ആയസ്മാ
പിണ്ഡോലഭാരദാജോ ഭഗവതോ അവിദ്വരേ നിസിനോ ഹോതി പല്ലങ്കം
ആഭുജിത്വാ ഉജും കായം പണിധായ ആരഞ്ഞികോ പിണ്ഡപാതികോ
പംസുകൂലികോ തേചീവരികോ അപ്പിച്ഛോ സന്തുട്ഠോ പവിവിത്തോ
അസംസട്ഠോ ആരദ്ധവീരിയോ [\[ആരദ്ധവീരിയോ \(സീം സ്യാം കം പീം\)\]](#)
ധുതവാദോ അധിചിത്തമനയുത്തോ.

അദസാ ഖോ ഭഗവാ ആയസ്ഥന്തം പിണ്ഡോലഭാരദാജം അവിദ്വരേ
നിസിനം പല്ലങ്കം ആഭുജിത്വാ ഉജും കായം പണിധായ ആരഞ്ഞികം
പിണ്ഡപാതികം പംസുകൂലികം തേചീവരികം അപ്പിച്ഛം സന്തുട്ഠം പവിവിത്തം
അസംസട്ഠം ആരദ്ധവീരിയം ധുതവാദം അധിചിത്തമനയുത്തം .

അഥ ഖോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിത്വാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം
ഉദാനേസി -

“അനുപവാദോ അനുപഘാതോ [\[അനുപവാദോ അനുപഘാതോ \(സ്യാം
പീം കം\)\]](#), പാതിമോക്ഖേ ച സംവരോ;
മത്തഞ്ഞുതാ ച ഭത്തസ്ഥിം, പന്തഞ്ച സയനാസനം;
അധിചിത്തേ ച ആയോഗോ, ഏതം ബുദ്ധാന സാസന”ന്തി. ഛരട്ഠം;

൭. സാരിപുത്തസുത്തം

൭. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ സാവത്ഥിയം വിഹരതി
ജേതവനേ അനാമപിണ്ഡികസ്ത ആരാമേ. തേന ഖോ പന സമയേന ആയസ്മാ
സാരിപുത്തോ ഭഗവതോ അവിദ്വരേ നിസിനോ ഹോതി പല്ലങ്കം ആഭുജിത്വാ
ഉജും കായം പണിധായ അപ്പിച്ഛോ സന്തുട്ഠോ പവിവിത്തോ അസംസട്ഠോ
ആരദ്ധവീരിയോ അധിചിത്തമനയുത്തോ.

അദസാ ഖോ ഭഗവാ ആയസ്ഥന്തം സാരിപുത്തം അവിദ്വരേ നിസിനം
പല്ലങ്കം ആഭുജിത്വാ ഉജും കായം പണിധായ അപ്പിച്ഛം സന്തുട്ഠം പവിവിത്തം
അസംസട്ഠം ആരദ്ധവീരിയം അധിചിത്തമനയുത്തം.

അഥ ഖോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിത്വാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം
ഉദാനേസി -

“അധിചേതസോ അപ്പമജ്ജതോ,
മുനിനോ മോനപഥേസു സിക്ഖതോ;
സോകാ ന ഭവന്തി താദിനോ,
ഉപസന്തസ്സ സദാ സതീമതോ”തി. സത്ഥമം;

വ. സുന്ദരീസുത്തം

൩൮. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ സാവത്ഥിയം വിഹരതി ജേതവനേ അനാഥപിണ്ഡികസ്ത ആരാമേ. തേന ഖോ പന സമയേന ഭഗവാ സക്കതോ ഹോതി ഗരുകതോ മാനിതോ പൂജിതോ അപചിതോ ലാഭീ ചീവരപിണ്ഡപാതസേനാസനഗിലാനപച്ചയഭേസജ്ജപരിക്ഖാരാനം . ഭിക്ഖുസങ്ഘോപി സക്കതോ ഹോതി ഗരുകതോ മാനിതോ പൂജിതോ അപചിതോ ലാഭീ ചീവരപിണ്ഡപാതസേനാസനഗിലാനപച്ചയഭേസജ്ജപരിക്ഖാരാനം. അഞ്ഞതിത്ഥിയാ പന പരിബ്ബാജകാ അസക്കതാ ഹോന്തി അഗരുകതാ അമാനിതാ അപൂജിതാ അനപചിതാ ന ലാഭിനോ ചീവരപിണ്ഡപാതസേനാസനഗിലാനപച്ചയഭേസജ്ജപരിക്ഖാരാനം.

അഥ ഖോ തേ അഞ്ഞതിത്ഥിയാ പരിബ്ബാജകാ ഭഗവതോ സക്കാരം അസഹമാനാ ഭിക്ഖുസങ്ഘസ്സ ച യേന സുന്ദരീ പരിബ്ബാജികാ തേനുപസങ്കമിംസു; ഉപസങ്കമിത്വാ സുന്ദരിം പരിബ്ബാജികം ഏതദവോചും - “ഉസ്സഹസി ത്വം, ഭഗിനി, ഞാതീനം അത്ഥം കാതു”ന്തി? “ക്യാഹം, അയ്യ, കരോമി? കിം മയാ ന സക്കാ **[കിം മയാ സക്കാ (സ്യാം പീം)]** കാതും? ജീവിതന്വി മേ പരിച്ചത്തം ഞാതീനം അത്ഥായാ”തി.

“തേന ഹി, ഭഗിനി, അഭിക്ഖണ്ണം ജേതവനം ഗച്ഛാഹീ”തി. “ഏവം, അയ്യ”തി ഖോ സുന്ദരീ പരിബ്ബാജികാ തേസം അഞ്ഞതിത്ഥിയാനം പരിബ്ബാജകാനം പടിസ്സുത്വാ അഭിക്ഖണ്ണം ജേതവനം അഗമാസി.

യദാ തേ അഞ്ഞിംസു അഞ്ഞതിത്ഥിയാ പരിബ്ബാജകാ - “വോദിട്ഠാ ഖോ സുന്ദരീ പരിബ്ബാജികാ ബഹുജനേന അഭിക്ഖണ്ണം ജേതവനം ഗച്ഛതീ”തി **[ഗച്ഛതീതി (സീം സ്യാം കം പീം)]**. അഥ നം ജീവിതാ വോരോപേത്വാ തത്ഥേവ ജേതവനസ്സ പരിവാകൂപേ നിക്ഖിപിത്വാ **[നിഖനിത്വാ (സീം സ്യാം പീം)]** യേന രാജാ പസേനദി കോസലോ തേനുപസങ്കമിംസു; ഉപസങ്കമിത്വാ രാജാനം പസേനദിം കോസലം ഏതദവോചും - “യാ സാ, മഹാരാജ, സുന്ദരീ പരിബ്ബാജികാ; സാ നോ ന ദിസ്സതീ”തി. “കത്ഥ പന തുമ്ഹേ ആസങ്കമാ”തി ? “ജേതവനേ, മഹാരാജാ”തി. “തേന ഹി ജേതവനം വിചിനമാ”തി.

അഥ ഖോ തേ അഞ്ഞതിത്ഥിയാ പരിബ്ബാജകാ ജേതവനം വിചിനിത്വാ യമാനിക്ഖിത്തം പരിവാകൂപാ ഉദ്ധരിത്വാ മഞ്ചകം ആരോപേത്വാ സാവത്ഥിം പവേസേത്വാ രഥിയായ രഥിയം സിങ്ഘാടകേന സിങ്ഘാടകം ഉപസങ്കമിത്വാ മനുസ്സേ ഉജ്ജയാപേസും -

“പസ്സുമായ്യാ സമണാനം സക്യപുത്തിയാനം കമ്മം! അലജ്ജിനോ ഇമേ സമണാ സക്യപുത്തിയാ ദുസ്സീലാ പാപധമ്മാ മുസാവാദിനോ അബ്രഹ്മചാരിനോ. ഇമേ ഹി നാമ ധമ്മചാരിനോ സമചാരിനോ ബ്രഹ്മചാരിനോ സച്ചവാദിനോ സീലവന്തോ കല്യാണധമ്മാ പടിജാനിസ്സന്തി! നത്ഥി ഇമേസം സാമണ്ണം, നത്ഥി ഇമേസം ബ്രഹ്മണ്ണം. നട്ഠം ഇമേസം സാമണ്ണം, നട്ഠം ഇമേസം ബ്രഹ്മണ്ണം. കൂതോ ഇമേസം സാമണ്ണം, കൂതോ ഇമേസം ബ്രഹ്മണ്ണം? അപഗതാ ഇമേ സാമണ്ണാ, അപഗതാ ഇമേ ബ്രഹ്മണ്ണാ.

കമൺഹി നാമ പുരിസോ പുരിസകിച്ചം കരിതാ ഇത്ഥിം ജീവിതാ വോരോപേസ്സതീ”തി!

തേന ഖോ പന സമയേന സാവത്ഥിയം മനുസ്സാ ഭിക്ഖു ദിസാ അസബ്ഭാഹി ഫരുസാഹി വാചാഹി അക്കോസന്തി പരിഭാസന്തി രോസന്തി വിഹേസന്തി -

“അലജ്ജിനോ ഇമേ സമണാ സക്യപുത്തിയാ ദുസ്സീലാ പാപധമ്മാ മുസാവാദിനോ അബ്രഹ്മചാരിനോ . ഇമേ ഹി നാമ ധമ്മചാരിനോ സമചാരിനോ ബ്രഹ്മചാരിനോ സച്ചവാദിനോ സീലവന്തോ കല്യാണധമ്മാ പടിജാനിസ്സന്തി! നത്ഥി ഇമേസം സാമഞ്ഞം, നത്ഥി ഇമേസം ബ്രഹ്മഞ്ഞം. നദ്ദം ഇമേസം സാമഞ്ഞം, നദ്ദം ഇമേസം ബ്രഹ്മഞ്ഞം. കൂതോ ഇമേസം സാമഞ്ഞം, കൂതോ ഇമേസം ബ്രഹ്മഞ്ഞം? അപഗതാ ഇമേ സാമഞ്ഞാ, അപഗതാ ഇമേ ബ്രഹ്മഞ്ഞാ. കമൺഹി നാമ പുരിസോ പുരിസകിച്ചം കരിതാ ഇത്ഥിം ജീവിതാ വോരോപേസ്സതീ”തി!

അഥ ഖോ സമ്ബഹുലാ ഭിക്ഖു പുബ്ബണ്ഹസമയം നിവാസേത്ഥാ പത്തചീവരമാദായ സാവത്ഥിം പിണ്ഡായ പാവസിംസു. സാവത്ഥിയം പിണ്ഡായ ചരിതാ പച്ഛാഭത്തം പിണ്ഡപാതപടിക്കന്താ യേന ഭഗവാ തേനുപസങ്കമിംസു; ഉപസങ്കമിതാ ഭഗവന്തം അഭിവാദേത്ഥാ ഏകമന്തം നിസീദിംസു. ഏകമന്തം നിസിന്നാ ഖോ തേ ഭിക്ഖു ഭഗവന്തം ഏതദവോചും -

“ഏതരഹി, ഭന്തേ, സാവത്ഥിയം മനുസ്സാ ഭിക്ഖു ദിസാ അസബ്ഭാഹി ഫരുസാഹി വാചാഹി അക്കോസന്തി പരിഭാസന്തി രോസന്തി വിഹേസന്തി - ‘അലജ്ജിനോ ഇമേ സമണാ സക്യപുത്തിയാ ദുസ്സീലാ പാപധമ്മാ മുസാവാദിനോ അബ്രഹ്മചാരിനോ. ഇമേ ഹി നാമ ധമ്മചാരിനോ സമചാരിനോ ബ്രഹ്മചാരിനോ സച്ചവാദിനോ സീലവന്തോ കല്യാണധമ്മാ പടിജാനിസ്സന്തി. നത്ഥി ഇമേസം സാമഞ്ഞം, നത്ഥി ഇമേസം ബ്രഹ്മഞ്ഞം. നദ്ദം ഇമേസം സാമഞ്ഞം, നദ്ദം ഇമേസം ബ്രഹ്മഞ്ഞം. കൂതോ ഇമേസം സാമഞ്ഞം, കൂതോ ഇമേസം ബ്രഹ്മഞ്ഞം? അപഗതാ ഇമേ സാമഞ്ഞാ, അപഗതാ ഇമേ ബ്രഹ്മഞ്ഞാ. കമൺഹി നാമ പുരിസോ പുരിസകിച്ചം കരിതാ ഇത്ഥിം ജീവിതാ വോരോപേസ്സതീ”തി!

“നേസോ, ഭിക്ഖവേ, സദോ ചിരം ഭവിസ്സതി സത്താഹമേവ ഭവിസ്സതി. സത്താഹസ്സ അച്ചയേന അന്തരധായിസ്സതി. തേന ഹി, ഭിക്ഖവേ, യേ മനുസ്സാ ഭിക്ഖു ദിസാ അസബ്ഭാഹി ഫരുസാഹി വാചാഹി അക്കോസന്തി പരിഭാസന്തി രോസന്തി വിഹേസന്തി, തേ തുമ്ഹേ ഇമായ ഗാമായ പടിചോദേമ -

“അഭൂതവാദീ നിരയം ഉപേതി,
യോ വാപി [യോ ചാപി (സീം പീം കം)] കത്ഥാ ന കരോമി ചാഹ;
ഉഭോപി തേ പേച്ച സമാ ഭവന്തി,
നിഹീനകമ്മാ മനുജാ പരത്ഥാ”തി.

അഥ ഖോ തേ ഭിക്ഖു ഭഗവന്തോ സന്തികേ ഇമം ഗാഥം പരിയാപുണിത്ഥാ യേ മനുസ്സാ ഭിക്ഖു ദിസാ അസബ്ഭാഹി ഫരുസാഹി വാചാഹി

അക്കോസന്തി പരിഭാസന്തി രോസന്തി വിഹേസന്തി തേ ഇമായ ഗാമായ പടിചോദേന്തി -

“അഭൂതവാദീ നിരയം ഉപേതി,
യോ വാപി കത്വാ ന കരോമിചാഹ;
ഉഭോപി തേ പേച്ച സമാ ഭവന്തി,
നിഹീനകമ്മാ മനുജാ പരത്മാ”തി.

മനുസ്സാനം ഏതദഹോസി - “അകാരകാ ഇമേ സമണാ സക്യപുത്തിയാ. നയിമേഹി കതം. സപന്തിമേ സമണാ സക്യപുത്തിയാ”തി. നേവ സോ സദ്ദോ ചിരം അഹോസി. സത്താഹമേവ അഹോസി. സത്താഹസ്സ അച്ചയേന അന്തരധായി.

അഥ ഖോ സമ്ബഹുലാ ഭിക്ഖു യേന ഭഗവാ തേനുപസങ്കമിംസു;
ഉപസങ്കമിത്വാ ഭഗവന്തം അഭിവാദേത്വാ ഏകമന്തം നിസീദിംസു. ഏകമന്തം നിസിന്നാ ഖോ തേ ഭിക്ഖു ഭഗവതോ ഏതദവോചും -

“അച്ഛരിയം, ഭന്തേ, അബ്ഭുതം, ഭന്തേ! യാവ സുഭാസിതം ചിദം ഭന്തേ ഭഗവതാ - ‘നേസോ, ഭിക്ഖവേ, സദ്ദോ ചിരം ഭവിസ്സതി. സത്താഹമേവ ഭവിസ്സതി. സത്താഹസ്സ അച്ചയേന അന്തരധായിസ്സതി’തി. അന്തരഹിതോ സോ, ഭന്തേ, സദ്ദോ”തി.

അഥ ഖോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിത്വാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി -

“തുദന്തി വാചായ ജനാ അസഞ്ഞതാ,
സരേഹി സങ്ഗാമഗതംവ കുഞ്ജരം;
സുതാന വാക്യം ഫരുസം ഉദീരിതം,
അധിവാസയേ ഭിക്ഖു അദുട്ഠചിത്തോ”തി. അട്ഠമം;

൯. ഉപസേനസുത്തം

൩൯. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ രാജഗഹേ വിഹരതി വേളുവനേ കലന്ദകനിവാപേ. അഥ ഖോ ആയസ്ഥതോ ഉപസേനസ്സ വങ്ഗന്തപുത്തസ്സ രഹോഗതസ്സ പടിസല്ലീനസ്സ ഏവം ചേതസോ പരിവിതക്കോ ഉദപാദി - “ലാഭാ വത മേ, സുലദ്ധം വത മേ, സത്ഥാ ച മേ ഭഗവാ അരഹം സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ; സ്വാക്ഖാതേ ചമ്ഹി ധമ്മവിനയേ അഗാരസ്ഥാ അനഗാരിയം പബ്ബജിതോ; സബ്രഹ്മചാരിനോ ച മേ സീലവന്തോ കല്യാണധമ്മാ; സീലേസു ചമ്ഹി പരിപൂരകാരി; സുസമാഹിതോ ചമ്ഹി ഏകഗുചിത്തോ; അരഹാ ചമ്ഹി ഖിണാസവോ; മഹിദ്ധികോ ചമ്ഹി മഹാനുഭാവോ. ഭദ്രകം മേ ജീവിതം, ഭദ്രകം മരണ”തി.

അഥ ഖോ ഭഗവാ ആയസ്ഥതോ ഉപസേനസ്സ വങ്ഗന്തപുത്തസ്സ ചേതസാ ചേതോപരിവിതക്കമഞ്ഞായ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി -

“യം ജീവിതം ന തപതി, മരണന്തേ ന സോചതി;
സ വേ ദിട്ഠപദോ യീരോ, സോകമജ്ജേയേ ന സോചതി.

“ഉച്ഛിന്നഭവതസ്ഹസ്ത , സന്തചിത്തസ്ത ഭിക്ഖുനോ;
വിക്ഖീണോ ജാതിസംസാരോ, നത്ഥി തസ്സ പുനബ്ഭവോ”തി. നവമം;

൧൦. സാരിപുത്തഉപസമസുത്തം

൪൦. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ സാവത്ഥിയം വിഹരതി
ജേതവനേ അനാഥപിണ്ഡികസ്സ ആരാമേ. തേന ഖോ പന സമയേന ആയസ്സമാ
സാരിപുത്തോ ഭഗവതോ അവിദ്വരേ നിസിന്നോ ഹോതി പല്ലങ്കം ആഭുജിത്വാ
ഉജ്ജം കായം പണിധായ അത്തനോ ഉപസമം പച്ചവേക്ഖമാനോ.

അദസാ ഖോ ഭഗവാ ആയസ്സമന്തം സാരിപുത്തം അവിദ്വരേ നിസിന്നം
പല്ലങ്കം ആഭുജിത്വാ ഉജ്ജം കായം പണിധായ അത്തനോ ഉപസമം
പച്ചവേക്ഖമാനം.

അഥ ഖോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിത്വാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം
ഉദാനേസി -

“ഉപസന്തസന്തചിത്തസ്സ, നേത്തിച്ഛിന്നസ്സ ഭിക്ഖുനോ;
വിക്ഖീണോ ജാതിസംസാരോ, മുത്തോ സോ മാറബന്ധനാ”തി. ദസമം;

മേഘിയവഗ്ഗോ ചതുത്ഥോ നിട്ഠിതോ.

തസ്സുദാനം -

മേഘിയോ ഉദ്ധതാ ഗോപാലോ, യക്ഖോ [ജുണ്ഹാ (സീ° സ്യാ° പീ°),
ജുണ്ഹം (ക°)] നാഗേന പഞ്ചമം;
പിണ്ഡോലോ സാരിപുത്തോ ച, സുന്ദരീ ഭവതി അട്ഠമം;
ഉപസേനോ വങ്ഗന്തപുത്തോ, സാരിപുത്തോ ച തേ ദസാതി.

൫. സോണവല്ലോ [മഹാവല്ല (അട്കമായ സമേതി)]

൧. പിയതരസുത്തം

൪൧. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ സാവത്ഥിയം വിഹരതി ജേതവനേ അനാമപിണ്ഡികസ്സ ആരാമേ. തേന ഖോ പന സമയേന രാജാ പസേനദി കോസലോ മല്ലികായ ദേവീയാ സദ്ധിം ഉപരിപാസാദവരഗതോ ഹോതി. അഥ ഖോ രാജാ പസേനദി കോസലോ മല്ലികം ദേവിം ഏതദവോച - “അത്ഥി നു ഖോ തേ, മല്ലികേ, കോചഞ്ഞോ അത്തനാ പിയതരോ”തി?

“നത്ഥി ഖോ മേ, മഹാരാജ, കോചഞ്ഞോ അത്തനാ പിയതരോ. തുയ്ഹം പന, മഹാരാജ, അത്ഥഞ്ഞോ കോചി അത്തനാ പിയതരോ”തി? “മയ്ഹമ്പി ഖോ, മല്ലികേ, നത്ഥഞ്ഞോ കോചി അത്തനാ പിയതരോ”തി.

അഥ ഖോ രാജാ പസേനദി കോസലോ പാസാദാ ഓരോഹിത്യാ യേന ഭഗവാ തേനുപസങ്കമി; ഉപസങ്കമിത്യാ ഭഗവന്തം അഭിവാദേത്യാ ഏകമന്തം നിസീദി. ഏകമന്തം നിസിന്നോ ഖോ രാജാ പസേനദി കോസലോ ഭഗവന്തം ഏതദവോച -

“ഇധാഹം, ഭന്തേ, മല്ലികായ ദേവീയാ സദ്ധിം ഉപരിപാസാദവരഗതോ മല്ലികം ദേവിം ഏതദവോചം - ‘അത്ഥി നു ഖോ തേ, മല്ലികേ, കോചഞ്ഞോ അത്തനാ പിയതരോ’തി? ഏവം വുത്തേ, മല്ലികാ ദേവീ മം ഏതദവോച - ‘നത്ഥി ഖോ മേ, മഹാരാജ, കോചഞ്ഞോ അത്തനാ പിയതരോ. തുയ്ഹം പന, മഹാരാജ, അത്ഥഞ്ഞോ കോചി അത്തനാ പിയതരോ’തി? ഏവം വുത്തേ, അഹം, ഭന്തേ, മല്ലികം ദേവിം ഏതദവോചം - ‘മയ്ഹമ്പി ഖോ, മല്ലികേ, നത്ഥഞ്ഞോ കോചി അത്തനാ പിയതരോ’”തി.

അഥ ഖോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിത്യാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി -

“സബ്ബാ ദിസാ അനുപരിഗമ്മ ചേതസാ,
നേവജ്ജ്ഞാതാ പിയതരമത്തനാ കചി;
ഏവം പിയാ പുമു അത്താ പരേസം,
തസ്സമാ ന ഹിംസേ പരമത്തകാമോ”തി. പഠമം;

൨. അപ്പായുകസുത്തം

൪൨. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ സാവത്ഥിയം വിഹരതി ജേതവനേ അനാമപിണ്ഡികസ്സ ആരാമേ. അഥ ഖോ ആയസ്സമാ ആനന്ദോ സായന്ഹസമയം പടിസല്ലാനാ [പടിസല്ലാണാ (സീഃ)] വുട്ഠിതോ യേന ഭഗവാ തേനുപസങ്കമി; ഉപസങ്കമിത്യാ ഭഗവന്തം അഭിവാദേത്യാ ഏകമന്തം നിസീദി. ഏകമന്തം നിസിന്നോ ഖോ ആയസ്സമാ ആനന്ദോ ഭഗവന്തം ഏതദവോച - “അച്ഛരിയം, ഭന്തേ, അബ്ഭുതം, ഭന്തേ! യാവ അപ്പായുകാ ഹി, ഭന്തേ, ഭഗവതോ മാതാ അഹോസി, സത്താഹജാതേ ഭഗവതി ഭഗവതോ മാതാ കാലമകാസി, തുസിതം കായം ഉപപജ്ജി”തി.

“ഏവമേതം, ആനന്ദ [ഏവമേതം ആനന്ദ ഏവമേതം ആനന്ദ (സ്യാം)], അപ്പായുകാ ഹി, ആനന്ദ, ബോധിസത്തമാതരോ ഹോന്തി. സത്താഹജാതേസു ബോധിസത്തേസു ബോധിസത്തമാതരോ കാലം കരോന്തി, തുസിതം കായം ഉപപജ്ജന്തി”തി.

അഥ ഖോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിത്വാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി -

“യേ കേചി ഭൂതാ ഭവിസ്സന്തി യേ വാപി,
സഞ്ചേ ഗമിസ്സന്തി പഹായ ദേഹം;
തം സഞ്ചജാനിം കൂസലോ വിദിത്വാ,
ആതാപിയോ ബ്രഹ്മചരിയം ചരേയ്യാ”തി. ദുതിയം;

൩. സുപ്പബുദ്ധകുട്ഠിസുത്തം

൪൩. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ രാജഗഹേ വിഹരതി വേളുവനേ കലന്ദകനിവാപേ. തേന ഖോ പന സമയേന രാജഗഹേ സുപ്പബുദ്ധോ നാമ കുട്ഠീ അഹോസി - മനുസ്സദലിദ്ദോ, മനുസ്സകപണോ , മനുസ്സവരാകോ. തേന ഖോ പന സമയേന ഭഗവാ മഹതിയാ പരിസായ പരിവുതോ ധമ്മം ദേസേന്തോ നിസിന്നോ ഹോതി.

അദസാ ഖോ സുപ്പബുദ്ധോ കുട്ഠീ തം മഹാജനകായം ദൂരതോവ സന്നിപതിതം. ദിസ്വാനസ്സ ഏതദഹോസി - “നിസ്സംസയം ഖോ ഏത്ഥ കിഞ്ചി ഖാദനീയം വാ ഭോജനീയം വാ ഭാജീയതി [ഭാജീയിസ്സതി (സീം)]. യംനുനാഹം യേന സോ മഹാജനകായോ തേനുപസങ്കമേയ്തം. അപ്പേവ നാമേത്ഥ കിഞ്ചി ഖാദനീയം വാ ഭോജനീയം വാ ലഭേയ്യാ”തി.

അഥ ഖോ സുപ്പബുദ്ധോ കുട്ഠീ യേന സോ മഹാജനകായോ തേനുപസങ്കമി. അദസാ ഖോ സുപ്പബുദ്ധോ കുട്ഠീ ഭഗവന്തം മഹതിയാ പരിസായ പരിവുതം ധമ്മം ദേസേന്തം നിസിന്നം. ദിസ്വാനസ്സ ഏതദഹോസി - “ന ഖോ ഏത്ഥ കിഞ്ചി ഖാദനീയം വാ ഭോജനീയം വാ ഭാജീയതി. സമണോ അയം ഗോതമോ പരിസതി ധമ്മം ദേസേതി. യംനുനാഹന്വി ധമ്മം സുണേയ്യാ”തി. തത്ഥേവ ഏകമന്തം നിസീദി - “അഹന്വി ധമ്മം സോസ്സാമീ”തി.

അഥ ഖോ ഭഗവാ സബ്ബാവന്തം പരിസം ചേതസാ ചേതോ പരിച്ച മനസാകാസി “കോ നു ഖോ ഇധ ഭബ്ബോ ധമ്മം വിഞ്ഠാതു”ന്തി? അദസാ ഖോ ഭഗവാ സുപ്പബുദ്ധം കുട്ഠിം തസ്സ പരിസായം നിസിന്നം. ദിസ്വാനസ്സ ഏതദഹോസി - “അയം ഖോ ഇധ ഭബ്ബോ ധമ്മം വിഞ്ഠാതു”ന്തി. സുപ്പബുദ്ധം കുട്ഠിം ആരബ്ഭ ആനുപുബ്ബിം കഥം [ആനുപുബ്ബികഥം (സീം), അനുപുബ്ബികഥം (സ്യാം പീം കം)] കഥേസി, സേയ്യമിദം - ദാനകഥം സീലകഥം സഗ്ഗകഥം; കാമാനം ആദിനവം ഓകാരം സങ്കിലേസം; നേക്ഖമ്മേ [നേക്ഖമ്മേ ച (സീം സ്യാം പീം)] ആനിസംസം പകാസേസി. യദാ ഭഗവാ അന്താസി സുപ്പബുദ്ധം കുട്ഠിം കല്ല്വചിത്തം മുദുചിത്തം വിനീവരണചിത്തം ഉദഗ്ഗചിത്തം പസന്നചിത്തം, അഥ യാ ബുദ്ധാനം സാമുക്കംസി കാ ധമ്മദേസനാ തം പകാസേസി - ദുക്ഖം, സമുദയം, നിരോധം, മഗ്ഗം. സേയ്യമാപി നാമ സുദ്ധം വത്ഥം അപഗതകാളകം സമ്മദേവ രജനം പടിഗ്ഗണ്ഹേയ്യാ, ഏവമേവ സുപ്പബുദ്ധസ്സ കുട്ഠിസ്സ

തസ്മിന്യേവ ആസനേ വിരജം വിതമലം ധമ്മചക്ഖും ഉദപാദി - “യം കിഞ്ചി സമുദയധമ്മം സഞ്ചം തം നിരോധധമ്മ”ന്തി.

അഥ ഖോ സുപ്പബുദ്ധോ കുട്ഠീ ദിട്ഠയമ്മോ പത്തയമ്മോ വിദിതയമ്മോ പരിയോഗാല്പഹയമ്മോ തിണ്ണവിചികിച്ഛോ വിഗതകഥംകഥോ വേസാരജ്ജപ്പത്തോ അപരപ്പച്ചയോ സത്ഥു സാസനേ ഉട്ഠായാസനാ യേന ഭഗവാ തേനുപസങ്കമി; ഉപസങ്കമിത്വാ ഭഗവന്തം അഭിവാദേത്വാ ഏകമന്തം നിസിദി. ഏകമന്തം നിസിന്നോ ഖോ സുപ്പബുദ്ധോ കുട്ഠീ ഭഗവന്തം ഏതദവോച -

“അഭിക്ക്കന്തം , ഭന്തേ, അഭിക്ക്കന്തം, ഭന്തേ! സേയ്യമാപി, ഭന്തേ, നിക്കുജ്ജിതം വാ ഉക്കുജ്ജേയ്യ, പടിച്ചന്നം വാ വിവരേയ്യ, മുല്ല്ഹസ്സ വാ മഗ്ഗം ആചിക്ഖേയ്യ, അന്ധകാരേ വാ തേലപജ്ജാതം ധാരേയ്യ - ചക്ഖുമന്തോ രൂപാനി ദക്ഖന്തിതി; ഏവമേവം ഭഗവതാ അനേകപരിയായേന ധമ്മോ പകാസിതോ. ഏസാഹം, ഭന്തേ, ഭഗവന്തം സരണം ഗച്ഛാമി ധമ്മഞ്ച ഭിക്ഖുസങ്ഘഞ്ച. ഉപാസകം മം ഭഗവാ ധാരേതു അജ്ജതഗ്ഗേ പാണുപേതം സരണം ഗത”ന്തി.

അഥ ഖോ സുപ്പബുദ്ധോ കുട്ഠീ ഭഗവതാ ധമ്മിയാ കഥായ സന്ദസ്സിതോ സമാദപിതോ സമുത്തേജിതോ സമ്പഹംസിതോ ഭഗവതോ ഭാസിതം അഭിനന്ദിത്വാ അനുമോദിത്വാ ഉട്ഠായാസനാ ഭഗവന്തം അഭിവാദേത്വാ പദക്ഖിണം കത്വാ പക്കാമി. അഥ ഖോ അചിരപക്കന്തം സുപ്പബുദ്ധം കുട്ഠിം ഗാവി തരുണവച്ഛാ അധിപതിത്വാ ജീവിതാ വോരോപേസി.

അഥ ഖോ സമ്ബഹുലാ ഭിക്ഖു യേന ഭഗവാ തേനുപസങ്കമിംസു; ഉപസങ്കമിത്വാ ഭഗവന്തം അഭിവാദേത്വാ ഏകമന്തം നിസിദിംസു. ഏകമന്തം നിസിന്നാ ഖോ തേ ഭിക്ഖു ഭഗവന്തം ഏതദവോചും - “യോ സോ, ഭന്തേ, സുപ്പബുദ്ധോ നാമ കുട്ഠീ ഭഗവതാ ധമ്മിയാ കഥായ സന്ദസ്സിതോ സമാദപിതോ സമുത്തേജിതോ സമ്പഹംസിതോ, സോ കാലങ്കതോ. തസ്സ കാ ഗതി, കോ അഭിസമ്പരായോ”തി?

“പണ്ഡിതോ, ഭിക്ഖവേ, സുപ്പബുദ്ധോ കുട്ഠീ; പച്ചപാദി ധമ്മസ്സാനുധമ്മം; ന ച മം ധമ്മാധികരണം വിഹേസേസി. സുപ്പബുദ്ധോ, ഭിക്ഖവേ, കുട്ഠീ തിണ്ണം സംയോജനാനം പരിക്ഖയാ സോതാപന്നോ അവിനിപാതയമ്മോ നിയതോ സമ്ബോധിപരായണോ”തി.

ഏവം വുത്തേ, അഞ്ഞതരോ ഭിക്ഖു ഭഗവന്തം ഏതദവോച - “കോ നു ഖോ, ഭന്തേ, ഹേതു, കോ പച്ചയോ യേന സുപ്പബുദ്ധോ കുട്ഠീ അഹോസി - മനുസ്സദലിദ്ദോ, മനുസ്സകപണോ, മനുസ്സവരാകോ”തി?

“ഭൂതപുഞ്ചം, ഭിക്ഖവേ, സുപ്പബുദ്ധോ കുട്ഠീ ഇമസ്മിന്യേവ രാജഗഹേ സേട്ഠിപുത്തോ അഹോസി. സോ ഉയ്യാനഭൂമിം നിയന്തോ അദുസ തഗരസിഖിം [\[തഗ്ഗരസിഖിം \(ക\)\]](#) പച്ചേകബുദ്ധം നഗരം പിണ്ഡായ പവിസന്തം. ദിസ്വാന്നസ്സ ഏതദഹോസി - ‘ക്വായം കുട്ഠീ കുട്ഠിചീവരേന വിചരതീ’തി? നിട്ഠഭിത്വാ അപസബ്ധതോ [\[അപബ്ധാമതോ \(സ്യാം സം നിം ൧.൨൫൫\)\]](#) കരിത്വാ പക്കാമി. സോ തസ്സ കമ്മസ്സ വിപാകേന ബഹൂനി വസ്സസതാനി ബഹൂനി വസ്സസഹസ്സാനി ബഹൂനി വസ്സസതസഹസ്സാനി നിരയേ പച്ചിത്ഥ. തസ്സേവ കമ്മസ്സ വിപാകാവസേസേന ഇമസ്മിന്യേവ രാജഗഹേ കുട്ഠീ അഹോസി

മനുസ്സഭലിദ്ദോ, മനുസ്സുകപണോ, മനുസ്സുവരാകോ. സോ തമാഗതപ്പവേദിതം ധമ്മവിനയം ആഗമ്മ സദ്ധം സമാദിയി സീലം സമാദിയി സുതം സമാദിയി ചാഗം സമാദിയി പഞ്ഞം സമാദിയി. സോ തമാഗതപ്പവേദിതം ധമ്മവിനയം ആഗമ്മ സദ്ധം സമാദിയിത്ഥാ സീലം സമാദിയിത്ഥാ സുതം സമാദിയിത്ഥാ ചാഗം സമാദിയിത്ഥാ പഞ്ഞം സമാദിയിത്ഥാ കായസ്സ ഭേദാ പരം മരണാ സുഗതിം സഗ്ഗം ലോകം ഉപപന്നോ ദേവാനം താവതിംസാനം സഹബ്ബതം. സോ തത്ഥ അഞ്ഞേ ദേവേ അതിരോചതി വണ്ണേന ചേവ യസസാ ചാ”തി.

അഥ ഖോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിത്ഥാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി -

“ചക്ഖുമാ വിസമാനീവ, വിജ്ജമാനേ പരക്കമേ;
പണ്ഡിതോ ജീവലോകസ്ഥിം, പാപാനി പരിവജ്ജയേ”തി. തതിയം;

൪. കുമാരകസുത്തം

൪൪. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ സാവത്ഥിയം വിഹരതി ജേതവനേ അനാഥപിണ്ഡികസ്സ ആരാമേ. തേന ഖോ പന സമയേന സമ്ബഹുലാ കുമാരകാ അന്തരാ ച സാവത്ഥിം അന്തരാ ച ജേതവനം മച്ഛകേ ബാധേന്തി.

അഥ ഖോ ഭഗവാ പുബ്ബണ്ഹസമയം നിവാസേത്ഥാ പത്തചീവരമാദായ സാവത്ഥിം പിണ്ഡായ പാവീസി. അദസാ ഖോ ഭഗവാ തേ സമ്ബഹുലേ കുമാരകേ അന്തരാ ച സാവത്ഥിം അന്തരാ ച ജേതവനം മച്ഛകേ ബാധേന്തേ. ദിസ്വാന യേന തേ കുമാരകാ തേനുപസങ്കമി; ഉപസങ്കമിത്ഥാ തേ കുമാരകേ ഏതദവോച - “ഭായമ വോ, തുമ്ഹേ കുമാരകാ, ദുക്ഖസ്സ, അപ്പിയം വോ ദുക്ഖ”ന്തി? “ഏവം, ഭന്തേ, ഭായാമ മയം, ഭന്തേ, ദുക്ഖസ്സ , അപ്പിയം നോ ദുക്ഖ”ന്തി.

അഥ ഖോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിത്ഥാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി -

“സചേ ഭായമ ദുക്ഖസ്സ, സചേ വോ ദുക്ഖമപ്പിയം;
മാകത്ഥ പാപകം കമ്മം, ആവി വാ യദി വാ രഹോ.

“സചേ ച പാപകം കമ്മം, കരിസ്സഥ കരോഥ വാ;
ന വോ ദുക്ഖാ പമുത്യത്ഥി, ഉപേച്ചപി [\[ഉപച്ചപി \(ക\), ഉപ്പച്ചപി \(?\), ഉപ്പതിത്ഥാപി ഇതി അത്ഥോ\]](#) പലായത”ന്തി. ചതുത്ഥം;

൫. ഉപോസഥസുത്തം

൪൫. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ സാവത്ഥിയം വിഹരതി പുബ്ബാരാമേ മിഗാരമാതുപാസാദേ. തേന ഖോ പന സമയേന ഭഗവാ തദഹുപോസഥേ ഭിക്ഖുസഞ്ഘപരിവൃതോ നിസിന്നോ ഹോതി.

അഥ ഖോ ആയസ്ഥാ ആനന്ദോ അഭിക്ക്കന്തായ രത്തിയാ, നിക്ഖന്തേ പഠമേ യാമേ, ഉട്ഠായാസനാ ഏകംസം ഉത്തരാസങ്ഗം [\[ചീവരം \(സബ്ബത്ഥ\)\]](#) കരിത്ഥാ

യേന ഭഗവാ തേനഞ്ജലിം പണാമേത്യാ ഭഗവന്തം ഏതദവോച - “അഭിക്കന്താ, ഭന്തേ, രത്തി; നിക്ഖന്തോ പഠമോ യാമോ; ചിരനിസിന്നോ ഭിക്ഖുസങ്ഘോ; ഉട്ടിസതു, ഭന്തേ, ഭഗവാ ഭിക്ഖുനം പാതിമോക്ഖ”ന്തി. ഏവം വുത്തേ, ഭഗവാ തുണ്ഹീ അഹോസി.

ദുതിയമ്പി ഖോ ആയസ്ഥാ ആനന്ദോ അഭിക്കന്തായ രത്തിയാ, നിക്ഖന്തേ മജ്ജിമേ യാമേ, ഉടായാസനാ ഏകംസം ഉത്തരാസങ്ഗം കരിത്ഥാ യേന ഭഗവാ തേനഞ്ജലിം പണാമേത്യാ ഭഗവന്തം ഏതദവോച - “അഭിക്കന്താ, ഭന്തേ, രത്തി; നിക്ഖന്തോ മജ്ജിമോ യാമോ; ചിരനിസിന്നോ ഭിക്ഖുസങ്ഘോ; ഉട്ടിസതു, ഭന്തേ, ഭഗവാ ഭിക്ഖുനം പാതിമോക്ഖ”ന്തി. ദുതിയമ്പി ഖോ ഭഗവാ തുണ്ഹീ അഹോസി.

തതിയമ്പി ഖോ ആയസ്ഥാ ആനന്ദോ അഭിക്കന്തായ രത്തിയാ, നിക്ഖന്തേ പച്ഛിമേ യാമേ, ഉദ്ധസ്തേ അരുണേ, നന്ദിമുഖിയാ രത്തിയാ ഉടായാസനാ ഏകംസം ഉത്തരാസങ്ഗം കരിത്ഥാ യേന ഭഗവാ തേനഞ്ജലിം പണാമേത്യാ ഭഗവന്തം ഏതദവോച - “അഭിക്കന്താ, ഭന്തേ, രത്തി; നിക്ഖന്തോ പച്ഛിമോ യാമോ; ഉദ്ധസ്തോ അരുണോ; നന്ദിമുഖീ രത്തി; ചിരനിസിന്നോ ഭിക്ഖുസങ്ഘോ; ഉട്ടിസതു, ഭന്തേ, ഭഗവാ ഭിക്ഖുനം പാതിമോക്ഖ”ന്തി. “അപരിസുദ്ധാ, ആനന്ദ, പരിസാ”തി.

അഥ ഖോ ആയസ്ഥതോ മഹാമോഗ്ഗല്ലാനസ്സ ഏതദഹോസി - “കം നു ഖോ ഭഗവാ പുഗ്ഗലം സന്ധായ ഏവമാഹ - ‘അപരിസുദ്ധാ, ആനന്ദ, പരിസാ’തി? അഥ ഖോ ആയസ്ഥാ മഹാമോഗ്ഗല്ലാനോ സബ്ബാവന്തം ഭിക്ഖുസങ്ഘം ചേതസാ ചേതോ പരിച്ച മനസാകാസി. അദുസാ ഖോ ആയസ്ഥാ മഹാമോഗ്ഗല്ലാനോ തം പുഗ്ഗലം ദുസ്സീലം പാപധമ്മം അസുചിം സങ്കസ്സരസമാചാരം പടിച്ചന്നകമ്മന്തം അസമണ്ണം സമണ്ണപടിഞ്ഞം അബ്രഹ്മചാരിം ബ്രഹ്മചാരിപടിഞ്ഞം അന്തോപൂതിം അവസ്സുതം കസമ്ബുജാതം മജ്ജേ ഭിക്ഖുസങ്ഘസ്സ നിസിന്നം. ദിസ്വാന ഉടായാസനാ യേന സോ പുഗ്ഗലോ തേനുപസങ്കമി; ഉപസങ്കമിത്ഥാ തം പുഗ്ഗലം ഏതദവോച - “ഉടേഹി, ആവുസോ, ദിട്ഠോസി ഭഗവതാ; നത്ഥി തേ ഭിക്ഖുഹി സദ്ധിം സംവാസോ”തി. ഏവം വുത്തേ [\[അഥ ഖോ \(സബ്ബത്ഥ\), ചുളവ് നവന; അം നിം വ.൨൦ പസ്സിതബ്ബ\]](#), സോ പുഗ്ഗലോ തുണ്ഹീ അഹോസി.

ദുതിയമ്പി ഖോ ആയസ്ഥാ മഹാമോഗ്ഗല്ലാനോ തം പുഗ്ഗലം ഏതദവോച - “ഉടേഹി, ആവുസോ, ദിട്ഠോസി ഭഗവതാ; നത്ഥി തേ ഭിക്ഖുഹി സദ്ധിം സംവാസോ”തി. ദുതിയമ്പി ഖോ...പേ... തതിയമ്പി ഖോ സോ പുഗ്ഗലോ തുണ്ഹീ അഹോസി.

അഥ ഖോ ആയസ്ഥാ മഹാമോഗ്ഗല്ലാനോ തം പുഗ്ഗലം ബാഹായം ഗഹേത്ഥാ ബഹിദ്വാരകോട്ഠകാ നിക്ഖാമേത്ഥാ സുചിഹടികം ദത്ഥാ യേന ഭഗവാ തേനുപസങ്കമി; ഉപസങ്കമിത്ഥാ ഭഗവന്തം ഏതദവോച - “നിക്ഖാമിതോ, ഭന്തേ, സോ പുഗ്ഗലോ മയാ. പരിസുദ്ധാ പരിസാ. ഉട്ടിസതു, ഭന്തേ, ഭഗവാ ഭിക്ഖുനം പാതിമോക്ഖ”ന്തി. “അച്ഛരിയം, മോഗ്ഗല്ലാന, അബ്ഭുതം, മോഗ്ഗല്ലാന! യാവ ബാഹാഗഹണാപി നാമ സോ മോഘപുരിസോ ആഗമേസ്സതീ”തി!

അഥ വോ ഭഗവാ ഭിക്ഖു ആമന്തേസി - “ന ദാനാഹം, ഭിക്ഖവേ, ഇതോ പരം [ന ദാനാഹം ഭിക്ഖവേ അജ്ജതഗ്ഗേ (അ° നി° വ.൨൦)] ഉപോസഥം കരിസ്സാമി, പാതിമോക്ഖം ഉദിസിസ്സാമി. തുമ്ഹേവ ദാനി, ഭിക്ഖവേ, ഇതോ പരം ഉപോസഥം കരേയ്യാമ, പാതിമോക്ഖം ഉദിസേയ്യാമ. അട്ഠാനമേതം, ഭിക്ഖവേ, അനവകാസോ യം തമാഗതോ അപരിസുദ്ധായ പരിസായ ഉപോസഥം കരേയ്യ, പാതിമോക്ഖം ഉദിസേയ്യ.

“അട്ഠിമേ, ഭിക്ഖവേ, മഹാസമുദു അച്ഛരിയാ അബ്ഭുതോ ധമ്മോ, യേ ദിസ്വാ ദിസ്വാ അസുരാ മഹാസമുദു അഭിരമന്തി. കതമേ അട്ഠം?

“മഹാസമുദു, ഭിക്ഖവേ, അനുപുബ്ബനിന്നോ അനുപുബ്ബപോണോ അനുപുബ്ബപബ്ഭാരോ, ന ആയതകേണേവ പപാതോ. യമ്പി [യം (സീ° സ്യാ° ക°)], ഭിക്ഖവേ, മഹാസമുദു അനുപുബ്ബനിന്നോ അനുപുബ്ബപോണോ അനുപുബ്ബപബ്ഭാരോ ന ആയതകേണേവ പപാതോ; അയം, ഭിക്ഖവേ, മഹാസമുദു പഠമോ അച്ഛരിയോ അബ്ഭുതോ ധമ്മോ, യം ദിസ്വാ ദിസ്വാ അസുരാ മഹാസമുദു അഭിരമന്തി.

“പുന ചപരം, ഭിക്ഖവേ, മഹാസമുദു റിതധമ്മോ വേലം നാതിവത്തതി. യമ്പി, ഭിക്ഖവേ, മഹാസമുദു റിതധമ്മോ വേലം നാതിവത്തതി; അയം, ഭിക്ഖവേ [അയമ്പി (സബ്ബത്ഥ)], മഹാസമുദു ദുതിയോ അച്ഛരിയോ അബ്ഭുതോ ധമ്മോ, യം ദിസ്വാ ദിസ്വാ അസുരാ മഹാസമുദു അഭിരമന്തി.

“പുന ചപരം, ഭിക്ഖവേ, മഹാസമുദു ന മതേന കുണപേന സംവസതി. യം ഹോതി മഹാസമുദു മതം കുണപം തം വിപ്പമേവ [വിപ്പത്തേവ (സീ°), വിപ്പംയേവ (ക°)] തീരം വാഹേതി, മലം ഉസ്സാരേതി. യമ്പി, ഭിക്ഖവേ, മഹാസമുദു ന മതേന കുണപേന സംവസതി, യം ഹോതി മഹാസമുദു മതം കുണപം തം വിപ്പമേവ തീരം വാഹേതി മലം ഉസ്സാരേതി; അയം, ഭിക്ഖവേ, മഹാസമുദു തതിയോ അച്ഛരിയോ അബ്ഭുതോ ധമ്മോ, യം ദിസ്വാ ദിസ്വാ അസുരാ മഹാസമുദു അഭിരമന്തി.

“പുന ചപരം, ഭിക്ഖവേ, യാ കാചി മഹാനദിയോ, സേയ്യുമിദം - ഗങ്ഗാ യമുനാ അചിരവതീ സരഭൂ മഹീ, താ മഹാസമുദു പത്യാ [പത്യാ (സ്യാ° പീ° ക°)] ജഹന്തി പുരിമാനി നാമഗോത്താനി; ‘മഹാസമുദു’ത്ഥേവ സങ്ഖം ഗച്ഛന്തി. യമ്പി, ഭിക്ഖവേ, യാ കാചി മഹാനദിയോ, സേയ്യുമിദം - ഗങ്ഗാ യമുനാ അചിരവതീ സരഭൂ മഹീ താ മഹാസമുദു പത്യാ ജഹന്തി പുരിമാനി നാമഗോത്താനി, ‘മഹാസമുദു’ത്ഥേവ സങ്ഖം ഗച്ഛന്തി; അയം, ഭിക്ഖവേ, മഹാസമുദു ചതുത്ഥോ അച്ഛരിയോ അബ്ഭുതോ ധമ്മോ, യം ദിസ്വാ ദിസ്വാ അസുരാ മഹാസമുദു അഭിരമന്തി.

“പുന ചപരം, ഭിക്ഖവേ, യാ ച ലോകേ സവന്തിയോ മഹാസമുദു അപ്പേന്തി, യാ ച അന്തലിക്ഖാ ധാരാ പപതന്തി, ന തേന മഹാസമുദുസ്സ ഊനത്തം വാ പൂരത്തം വാ പഞ്ഞായതി. യമ്പി, ഭിക്ഖവേ , യാ ച ലോകേ സവന്തിയോ മഹാസമുദു അപ്പേന്തി, യാ ച അന്തലിക്ഖാ ധാരാ പപതന്തി, ന തേന മഹാസമുദുസ്സ ഊനത്തം വാ പൂരത്തം വാ പഞ്ഞായതി; അയം, ഭിക്ഖവേ, മഹാസമുദു പഞ്ചമോ അച്ഛരിയോ അബ്ഭുതോ ധമ്മോ, യം ദിസ്വാ ദിസ്വാ അസുരാ മഹാസമുദു അഭിരമന്തി.

“പുന ചപരം, ഭിക്ഖവേ, മഹാസമുദോ ഏകരസോ ലോണരസോ. യമ്പി, ഭിക്ഖവേ, മഹാസമുദോ ഏകരസോ ലോണരസോ; അയം, ഭിക്ഖവേ, മഹാസമുദോ ഛരട്ഠോ അച്ഛരിയോ അബ്ഭുതോ ധമ്മോ, യം ദിസ്വാ ദിസ്വാ അസുരാ മഹാസമുദോ അഭിരമന്തി.

“പുന ചപരം, ഭിക്ഖവേ, മഹാസമുദോ ബഹുരതനോ അനേകരതനോ. തത്ത്രിമാനി രതനാനി, സേയ്യുമിദം - മുത്താ മണി വേളുരിയോ സങ്ഖോ സിലാ പവാളം രജതം ജാതരൂപം ലോഹിതങ്ഗോ മസാരഗല്ലം. യമ്പി, ഭിക്ഖവേ, മഹാസമുദോ ബഹുരതനോ അനേകരതനോ, തത്ത്രിമാനി രതനാനി, സേയ്യുമിദം - മുത്താ മണി വേളുരിയോ സങ്ഖോ സിലാ പവാളം രജതം ജാതരൂപം ലോഹിതങ്ഗോ [ലോഹിതങ്കോ (സീം പീം), ലോഹിതങ്കോ (?)] മസാരഗല്ലം; അയം, ഭിക്ഖവേ, മഹാസമുദോ സത്തമോ അച്ഛരിയോ അബ്ഭുതോ ധമ്മോ, യം ദിസ്വാ ദിസ്വാ അസുരാ മഹാസമുദോ അഭിരമന്തി.

“പുന ചപരം, ഭിക്ഖവേ, മഹാസമുദോ മഹതം ഭൂതാനം ആവാസോ. തത്ത്രിമേ ഭൂതാ - തിമി തിമിങ്ഗലോ തിമിതിമിങ്ഗലോ [തിമി തിമിങ്ഗലോ തിമിരപിങ്ഗലോ (സീം പീം, അം നിം വൃ.മന്)] അസുരാ നാഗാ ഗന്ധബ്ബാ. സന്തി മഹാസമുദോ യോജനസതികാപി അത്തഭാവാ, ദിയാജനസതികാപി അത്തഭാവാ, തിയാജനസതികാപി അത്തഭാവാ, ചതുയാജനസതികാപി അത്തഭാവാ, പഞ്ചയാജനസതികാപി അത്തഭാവാ. യമ്പി, ഭിക്ഖവേ, മഹാസമുദോ മഹതം ഭൂതാനം ആവാസോ, തത്ത്രിമേ ഭൂതാ - തിമി തിമിങ്ഗലോ തിമിതിമിങ്ഗലോ അസുരാ നാഗാ ഗന്ധബ്ബാ, സന്തി മഹാസമുദോ യോജനസതികാപി അത്തഭാവാ ദിയാജനസതികാപി അത്തഭാവാ...പേം... പഞ്ചയാജനസതികാപി അത്തഭാവാ; അയം, ഭിക്ഖവേ, മഹാസമുദോ അട്ഠമോ അച്ഛരിയോ അബ്ഭുതോ ധമ്മോ, യം ദിസ്വാ ദിസ്വാ അസുരാ മഹാസമുദോ അഭിരമന്തി. ഇമേ വോ, ഭിക്ഖവേ, അട്ഠ മഹാസമുദോ അച്ഛരിയാ അബ്ഭുതാ ധമ്മാ യേ ദിസ്വാ ദിസ്വാ അസുരാ മഹാസമുദോ അഭിരമന്തി.

“ഏവമേവ വോ, ഭിക്ഖവേ, ഇമസ്ഥിം ധമ്മവിനയേ അട്ഠ അച്ഛരിയാ അബ്ഭുതാ ധമ്മാ, യേ ദിസ്വാ ദിസ്വാ ഭിക്ഖു ഇമസ്ഥിം ധമ്മവിനയേ അഭിരമന്തി. കതമേ അട്ഠം?

“സേയ്യമാപി, ഭിക്ഖവേ, മഹാസമുദോ അനുപുബ്ബനിനോ അനുപുബ്ബപോണോ അനുപുബ്ബപബ്ഭാരോ, ന ആയതകേനേവ പപാതോ; ഏവമേവ വോ, ഭിക്ഖവേ, ഇമസ്ഥിം ധമ്മവിനയേ അനുപുബ്ബസിക്ഖാ അനുപുബ്ബകിരിയാ അനുപുബ്ബപടിപദാ, ന ആയതകേനേവ അഞ്ഞാപടിവേധോ. യമ്പി, ഭിക്ഖവേ, ഇമസ്ഥിം ധമ്മവിനയേ അനുപുബ്ബസിക്ഖാ അനുപുബ്ബകിരിയാ അനുപുബ്ബപടിപദാ, ന ആയതകേനേവ അഞ്ഞാപടിവേധോ; അയം, ഭിക്ഖവേ, ഇമസ്ഥിം ധമ്മവിനയേ പഠമോ അച്ഛരിയോ അബ്ഭുതോ ധമ്മോ, യം ദിസ്വാ ദിസ്വാ ഭിക്ഖു ഇമസ്ഥിം ധമ്മവിനയേ അഭിരമന്തി.

“സേയ്യമാപി , ഭിക്ഖവേ, മഹാസമുദോ റിതധമ്മോ വേലം നാതിവത്തതി; ഏവമേവ വോ, ഭിക്ഖവേ, യം മയാ സാവകാനം സിക്ഖാപദം പഞ്ഞത്തം തം മമ സാവകാ ജീവിതഹേതുപി നാതിക്കമന്തി. യമ്പി, ഭിക്ഖവേ, മയാ സാവകാനം സിക്ഖാപദം പഞ്ഞത്തം തം മമ സാവകാ ജീവിതഹേതുപി

നാതികമെന്നി; അയം, ഭിക്ഖവേ, ഇമസ്ഥിം ധമ്മവിനയേ ദുതിയോ അച്ഛരിയോ അബ്ഭുതോ ധമ്മോ, യം ദിസ്വാ ദിസ്വാ ഭിക്ഖു ഇമസ്ഥിം ധമ്മവിനയേ അഭിരമന്തി.

“സേയ്യമാപി, ഭിക്ഖവേ, മഹാസമുദോ ന മതേന കുണപേന സംവസതി; യം ഹോതി മഹാസമുദോ മതം കുണപം തം വിപ്പമേവ തീരം വാഹേതി, മലം ഉസ്സാരേതി; ഏവമേവ ഖോ, ഭിക്ഖവേ, യോ സോ പുഗ്ഗലോ ദുസ്സീലോ പാപധമ്മോ അസുചി സങ്കസ്സരസമാചാരോ പടിച്ചുന്നകമ്മത്തോ അസ്സമണോ സമണപടിഞ്ഞോ അബ്രഹ്മചാരി ബ്രഹ്മചാരിപടിഞ്ഞോ അന്തോപൂതി അവസ്സുതോ കസമ്ബുജാതോ, ന തേന സഞ്ഛോ സംവസതി; അഥ ഖോ നം വിപ്പമേവ സന്നിപതിത്വാ ഉക്ഖിപതി. കിഞ്ചാപി സോ ഹോതി മജ്ജേ ഭിക്ഖുസഞ്ഛസ്സ നിസിന്നോ, അഥ ഖോ സോ ആരകാവ സഞ്ഛമ്ഹാ, സഞ്ഛോ ച തേന. യന്വി, ഭിക്ഖവേ, യോ സോ പുഗ്ഗലോ ദുസ്സീലോ പാപധമ്മോ അസുചി സങ്കസ്സരസമാചാരോ പടിച്ചുന്നകമ്മത്തോ അസ്സമണോ സമണപടിഞ്ഞോ അബ്രഹ്മചാരി ബ്രഹ്മചാരിപടിഞ്ഞോ അന്തോപൂതി അവസ്സുതോ കസമ്ബുജാതോ, ന തേന സഞ്ഛോ സംവസതി; വിപ്പമേവ നം സന്നിപതിത്വാ ഉക്ഖിപതി. കിഞ്ചാപി സോ ഹോതി മജ്ജേ ഭിക്ഖുസഞ്ഛസ്സ നിസിന്നോ, അഥ ഖോ സോ ആരകാവ സഞ്ഛമ്ഹാ, സഞ്ഛോ ച തേന; അയം, ഭിക്ഖവേ, ഇമസ്ഥിം ധമ്മവിനയേ തതിയോ അച്ഛരിയോ അബ്ഭുതോ ധമ്മോ, യം ദിസ്വാ ദിസ്വാ ഭിക്ഖു ഇമസ്ഥിം ധമ്മവിനയേ അഭിരമന്തി.

“സേയ്യമാപി, ഭിക്ഖവേ, യാ കാചി മഹാനദിയോ, സേയ്യമിദം - ഗങ്ഗാ യമുനാ അചിരവതീ സരഭൂ മഹീ താ മഹാസമുദം പത്വാ ജഹന്തി പുരിമാനി നാമഗോത്താനി, ‘മഹാസമുദോ’ത്ഥേവ സഞ്ഛം ഗച്ഛന്തി; ഏവമേവ ഖോ, ഭിക്ഖവേ, ചത്താരോ വണ്ണാ - ഖത്തിയാ, ബ്രാഹ്മണാ, വേസ്സാ, സുദ്ദാ തേ തമാഗതപ്പവേദിതേ ധമ്മവിനയേ അഗാരസ്ഥാ അനഗാരിയം പബ്ബജിത്വാ [\[പബ്ബജിതാ \(കം സീം\)\]](#) ജഹന്തി പുരിമാനി നാമഗോത്താനി, ‘സമണാ സക്യപുത്തിയാ’ത്ഥേവ സഞ്ഛം ഗച്ഛന്തി. യന്വി, ഭിക്ഖവേ, ചത്താരോ വണ്ണാ - ഖത്തിയാ, ബ്രാഹ്മണാ, വേസ്സാ, സുദ്ദാ തേ തമാഗതപ്പവേദിതേ ധമ്മവിനയേ അഗാരസ്ഥാ അനഗാരിയം പബ്ബജിത്വാ ജഹന്തി പുരിമാനി നാമഗോത്താനി, ‘സമണാ സക്യപുത്തിയാ’ത്ഥേവ സഞ്ഛം ഗച്ഛന്തി; അയം, ഭിക്ഖവേ, ഇമസ്ഥിം ധമ്മവിനയേ ചതുത്ഥോ അച്ഛരിയോ അബ്ഭുതോ ധമ്മോ, യം ദിസ്വാ ദിസ്വാ ഭിക്ഖു ഇമസ്ഥിം ധമ്മവിനയേ അഭിരമന്തി.

“സേയ്യമാപി, ഭിക്ഖവേ, യാ ച ലോകേ സവന്തിയോ മഹാസമുദം അപ്പേന്തി, യാ ച അന്തലിക്ഖാ ധാരാ പപത്തന്തി, ന തേന മഹാസമുദസ്സ ഊനത്തം വാ പൂരത്തം വാ പഞ്ഞായതി; ഏവമേവ ഖോ, ഭിക്ഖവേ, ബഹു ചേപി ഭിക്ഖു അനുപാദിസേസായ നിബ്ബാനയാതുയാ പരിനിബ്ബായന്തി, ന തേന നിബ്ബാനയാതുയാ ഊനത്തം വാ പൂരത്തം വാ പഞ്ഞായതി. യന്വി, ഭിക്ഖവേ, ബഹു ചേപി ഭിക്ഖു അനുപാദിസേസായ നിബ്ബാനയാതുയാ പരിനിബ്ബായന്തി, ന തേന നിബ്ബാനയാതുയാ ഊനത്തം വാ പൂരത്തം വാ പഞ്ഞായതി; അയം, ഭിക്ഖവേ, ഇമസ്ഥിം ധമ്മവിനയേ പഞ്ചമോ അച്ഛരിയോ അബ്ഭുതോ ധമ്മോ, യം ദിസ്വാ ദിസ്വാ ഭിക്ഖു ഇമസ്ഥിം ധമ്മവിനയേ അഭിരമന്തി.

“സേയ്യമാപി, ഭിക്ഖവേ, മഹാസമുദോ ഏകരസോ ലോണരസോ; ഏവമേവ ഖോ, ഭിക്ഖവേ, അയം ധമ്മവിനയോ ഏകരസോ വിമുത്തിരസോ.

യമ്പി, ഭിക്ഖവേ, അയം ധമ്മവിനയോ ഏകരസോ വിമുത്തീരസോ; അയം , ഭിക്ഖവേ, ഇമസ്സമിം ധമ്മവിനയേ ഛാട്ഠോ അച്ഛരിയോ അബ്ഭുതോ ധമ്മോ, യം ദിസ്വാ ദിസ്വാ ഭിക്ഖു ഇമസ്സമിം ധമ്മവിനയേ അഭിരമന്തി.

“സേയ്യമാപി, ഭിക്ഖവേ, മഹാസമുദ്ദോ ബഹുരതനോ അനേകരതനോ, തത്രിമാനി രതനാനി, സേയ്യമിദം - മുത്താ മണി വേളുരിയോ സഞ്ജോ സിലാ പവാളം രജതം ജാതരൂപം ലോഹിതങ്ഗോ മസാരഗല്ല്വം; ഏവമേവ ഖോ, ഭിക്ഖവേ, അയം ധമ്മവിനയോ ബഹുരതനോ അനേകരതനോ; തത്രിമാനി രതനാനി, സേയ്യമിദം - ചത്താരോ സതിപട്ഠാനാ, ചത്താരോ സമ്മപ്പധാനാ, ചത്താരോ ഇദ്ധിപാദാ, പഞ്ചിന്ദ്രിയാനി, പഞ്ച ബലാനി, സത്ത ബോജ്ജ്യസ്സഗാ, അരിയോ അട്ഠംഗികോ മഗ്ഗോ. യമ്പി, ഭിക്ഖവേ, അയം ധമ്മവിനയോ ബഹുരതനോ അനേകരതനോ, തത്രിമാനി രതനാനി, സേയ്യമിദം - ചത്താരോ സതിപട്ഠാനാ, ചത്താരോ സമ്മപ്പധാനാ, ചത്താരോ ഇദ്ധിപാദാ, പഞ്ചിന്ദ്രിയാനി, പഞ്ച ബലാനി, സത്ത ബോജ്ജ്യസ്സഗാ, അരിയോ അട്ഠംഗികോ മഗ്ഗോ; അയം, ഭിക്ഖവേ, ഇമസ്സമിം ധമ്മവിനയേ സത്തമോ അച്ഛരിയോ അബ്ഭുതോ ധമ്മോ, യം ദിസ്വാ ദിസ്വാ ഭിക്ഖു ഇമസ്സമിം ധമ്മവിനയേ അഭിരമന്തി.

“സേയ്യമാപി , ഭിക്ഖവേ, മഹാസമുദ്ദോ മഹതം ഭൂതാനം ആവാസോ, തത്രിമേ ഭൂതാ - തിമി തിമിങ്ഗലോ തിമിതിമിങ്ഗലോ അസുരാ നാഗാ ഗന്ധബ്ബാ, സന്തി മഹാസമുദ്ദേ യോജനസതികാപി അത്തഭാവാ ദിയോജനസതികാപി അത്തഭാവാ തിയോജനസതികാപി അത്തഭാവാ ചതുയോജനസതികാപി അത്തഭാവാ പഞ്ചയോജനസതികാപി അത്തഭാവാ; ഏവമേവ ഖോ, ഭിക്ഖവേ, അയം ധമ്മവിനയോ മഹതം ഭൂതാനം ആവാസോ; തത്രിമേ ഭൂതാ - സോതാപന്നോ, സോതാപത്തിഫലസച്ഛികിരിയായ പടിപന്നോ, സകദാഗാമി, സകദാഗാമിഫലസച്ഛികിരിയായ പടിപന്നോ, അനാഗാമി, അനാഗാമിഫലസച്ഛികിരിയായ പടിപന്നോ, അരഹാ, അരഹത്തായ പടിപന്നോ [\[അരഹത്തഫലസച്ഛികിരിയായ \(സീഃ\)\]](#). യമ്പി, ഭിക്ഖവേ, അയം ധമ്മവിനയോ മഹതം ഭൂതാനം ആവാസോ, തത്രിമേ ഭൂതാ - സോതാപന്നോ, സോതാപത്തിഫലസച്ഛികിരിയായ പടിപന്നോ, സകദാഗാമി, സകദാഗാമിഫലസച്ഛികിരിയായ പടിപന്നോ, അനാഗാമി, അനാഗാമിഫലസച്ഛികിരിയായ പടിപന്നോ, അരഹാ, അരഹത്തായ പടിപന്നോ; അയം, ഭിക്ഖവേ, ഇമസ്സമിം ധമ്മവിനയേ അട്ഠമോ അച്ഛരിയോ അബ്ഭുതോ ധമ്മോ, യം ദിസ്വാ ദിസ്വാ ഭിക്ഖു ഇമസ്സമിം ധമ്മവിനയേ അഭിരമന്തി. ഇമേ ഖോ, ഭിക്ഖവേ, ഇമസ്സമിം ധമ്മവിനയേ അട്ഠം അച്ഛരിയാ അബ്ഭുതാ ധമ്മാ, യേ ദിസ്വാ ദിസ്വാ ഭിക്ഖു ഇമസ്സമിം ധമ്മവിനയേ അഭിരമന്തി”തി.

അഥ ഖോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിത്വാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി -

“ഛന്നമതിവസ്സതി, വിവടം നാതിവസ്സതി;
തസ്സമാ ഛന്നം വിവരേഥ, ഏവം തം നാതിവസ്സതി”തി. പഞ്ചമം;

൬. സോണസുത്തം

൪൬. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ സാവത്ഥിയം വിഹരതി ജേതവനേ അനാഥപിണ്ഡികസ്സ ആരാമേ. തേന ഖോ പന സമയേന ആയസ്മാ മഹാകച്ചാനോ അവന്തിസു വിഹരതി കുരരഘരേ [കുരുരഘരേ (സു) മഹാവം ൨൫൦), കുലഘരേ (കം)] പവത്തേ പബ്ബതേ. തേന ഖോ പന സമയേന സോണോ ഉപാസകോ കുടികണ്ണോ ആയസ്ഥതോ മഹാകച്ചാനസ്സ ഉപട്ഠാകോ ഹോതി.

അഥ ഖോ സോണസ്സ ഉപാസകസ്സ കുടികണ്ണസ്സ രഹോഗതസ്സ പടിസല്പിനസ്സ ഏവം ചേതസോ പരിവിതക്കോ ഉദപാദി - “യഥാ യഥാ ഖോ അയ്യോ മഹാകച്ചാനോ ധമ്മം ദേസേതി നയിദം സുകരം അഗാരം അജ്ജയാവസതാ ഏകന്തപരിപുണ്ണം ഏകന്തപരിസുദ്ധം സങ്ഖലിഖിതം ബ്രഹ്മചരിയം ചരിതും. യംനുനാഹം കേസമസ്സും ഓഹാരേത്ഥാ കാസായാനി വത്ഥാനി അച്ഛാദേത്ഥാ അഗാരസ്ഥാ അനഗാരിയം പബ്ബജേയ്യ”ന്തി.

അഥ ഖോ സോണോ ഉപാസകോ കുടികണ്ണോ യേനായസ്ഥാ മഹാകച്ചാനോ തേനുപസങ്കമി; ഉപസങ്കമിത്ഥാ ആയസ്ഥന്തം മഹാകച്ചാനം അഭിവാദേത്ഥാ ഏകമന്തം നിസീദി. ഏകമന്തം നിസിന്നോ ഖോ സോണോ ഉപാസകോ കുടികണ്ണോ ആയസ്ഥന്തം മഹാകച്ചാനം ഏതദവോച -

“ഇധ മയ്ഹം, ഭന്തേ, രഹോഗതസ്സ പടിസല്പിനസ്സ ഏവം ചേതസോ പരിവിതക്കോ ഉദപാദി - ‘യഥാ യഥാ ഖോ അയ്യോ മഹാകച്ചാനോ ധമ്മം ദേസേതി നയിദം സുകരം അഗാരം അജ്ജയാവസതാ ഏകന്തപരിപുണ്ണം ഏകന്തപരിസുദ്ധം സങ്ഖലിഖിതം ബ്രഹ്മചരിയം ചരിതും. യംനുനാഹം കേസമസ്സും ഓഹാരേത്ഥാ കാസായാനി വത്ഥാനി അച്ഛാദേത്ഥാ അഗാരസ്ഥാ അനഗാരിയം പബ്ബജേയ്യ’ന്തി. പബ്ബാജേതു മം, ഭന്തേ , അയ്യോ മഹാകച്ചാനോ”തി.

ഏവം വുത്തേ, ആയസ്ഥാ മഹാകച്ചാനോ സോണം ഉപാസകം കുടികണ്ണം ഏതദവോച - “ദുക്കരം ഖോ, സോണ, യാവജീവം ഏകഭത്തം ഏകസേയ്യം ബ്രഹ്മചരിയം. ഇങ്ഘ ത്വം, സോണ, തത്ഥേവ ആഗാരികഭൂതോ സമാനോ ബുദ്ധാനം സാസനം അനുയുഞ്ജ കാലയുത്തം ഏകഭത്തം ഏകസേയ്യം ബ്രഹ്മചരിയ”ന്തി. അഥ ഖോ സോണസ്സ ഉപാസകസ്സ കുടികണ്ണസ്സ യോ അഹോസി പബ്ബജ്ജാഭിസങ്ഖാരോ സോ പടിപസ്സമിഭി.

ദുതിയമ്പി ഖോ...പേ... ദുതിയമ്പി ഖോ ആയസ്ഥാ മഹാകച്ചാനോ സോണം ഉപാസകം കുടികണ്ണം ഏതദവോച - “ദുക്കരം ഖോ, സോണ, യാവജീവം ഏകഭത്തം ഏകസേയ്യം ബ്രഹ്മചരിയം. ഇങ്ഘ ത്വം, സോണ, തത്ഥേവ ആഗാരികഭൂതോ സമാനോ ബുദ്ധാനം സാസനം അനുയുഞ്ജ കാലയുത്തം ഏകഭത്തം ഏകസേയ്യം ബ്രഹ്മചരിയ”ന്തി. ദുതിയമ്പി ഖോ സോണസ്സ ഉപാസകസ്സ കുടികണ്ണസ്സ യോ അഹോസി പബ്ബജ്ജാഭിസങ്ഖാരോ സോ പടിപസ്സമിഭി.

തതിയമ്പി ഖോ സോണസ്സ ഉപാസകസ്സ കുടികണ്ണസ്സ രഹോഗതസ്സ പടിസല്പിനസ്സ ഏവം ചേതസോ പരിവിതക്കോ ഉദപാദി - “യഥാ യഥാ ഖോ അയ്യോ മഹാകച്ചാനോ ധമ്മം ദേസേതി നയിദം സുകരം അഗാരം അജ്ജയാവസതാ ഏകന്തപരിപുണ്ണം ഏകന്തപരിസുദ്ധം സങ്ഖലിഖിതം ബ്രഹ്മചരിയം ചരിതും. യംനുനാഹം കേസമസ്സും ഓഹാരേത്ഥാ കാസായാനി

വത്മാനി അച്ഛാദേത്യാ അഗാരസ്മാ അനഗാരിയം പബ്ജേയു”ന്തി. തതിയമ്പി
ഖോ സോണോ ഉപാസകോ കുടികണ്ണോ യേനായസ്മാ മഹാകച്ചാനോ
തേനുപസങ്കമി; ഉപസങ്കമിത്യാ ആയസ്മന്തം മഹാകച്ചാനം അഭിവാദേത്യാ
ഏകമന്തം നിസീദി. ഏകമന്തം നിസിന്നോ ഖോ സോണോ ഉപാസകോ
കുടികണ്ണോ ആയസ്മന്തം മഹാകച്ചാനം ഏതദവോച -

“ഇയ മയ്ഹം, ഭന്തേ, രഹോഗതസ്സ പടിസല്ലീനസ്സ ഏവം ചേതസോ
പരിവിതക്കോ ഉദപാദി - ‘യമാ യമാ ഖോ അയ്യോ മഹാകച്ചാനോ ധമ്മം
ദേസേതി നയിദം സുകരം അഗാരം അജ്ജയാവസതാ ഏകന്തപരിപുണ്ണം
ഏകന്തപരിസുദ്ധം സങ്ഖലിവിതം ബ്രഹ്മചരിയം ചരിതും. യംനുനാഹം
കേസമസ്സും ഓഹാരേത്യാ കാസായാനി വത്മാനി അച്ഛാദേത്യാ അഗാരസ്മാ
അനഗാരിയം പബ്ജേയു”ന്തി. പബ്ജാജേതു മം, ഭന്തേ, അയ്യോ മഹാകച്ചാനോ”തി.

അഥ ഖോ ആയസ്മാ മഹാകച്ചാനോ സോണം ഉപാസകം കുടികണ്ണം
പബ്ജാജേസി. തേന ഖോ പന സമയേന അവന്തിദക്ഖിണാപഥോ [\[അവന്തി
ദക്ഖിണപഥോ \(സീം\)\]](#) അപ്പഭിക്ഖുകോ ഹോതി. അഥ ഖോ ആയസ്മാ
മഹാകച്ചാനോ തിണ്ണം വസ്സാനം അച്ചയേന കിച്ഛേന കസിരേന തതോ തതോ
ദസവഗ്ഗം ഭിക്ഖുസങ്ഘം സന്നിപാതേത്യാ ആയസ്മന്തം സോണം
ഉപസമ്പാദേസി.

അഥ ഖോ ആയസ്മതോ സോണസ്സ വസ്സംവുട്ഠസ്സ [\[വസ്സംവുത്ഥസ്സ \(സീം
സ്യാം കം പിം\)\]](#) രഹോഗതസ്സ പടിസല്ലീനസ്സ ഏവം ചേതസോ പരിവിതക്കോ
ഉദപാദി - “ന ഖോ മേ സോ ഭഗവാ സമ്മുഖാ ദിട്ഠോ, അപി ച
സുതോയേവ മേ സോ ഭഗവാ - ‘ഈദിസോ ച ഈദിസോ ചാ’തി. സചേ മം
ഉപജ്ജായോ അനുജാനേയ്യ, ഗച്ഛേയ്യാഹം തം ഭഗവന്തം ദസ്സനായ അരഹന്തം
സമ്മാസമ്ബുദ്ധ”ന്തി.

അഥ ഖോ ആയസ്മാ സോണോ സായന്ഹസമയം പടിസല്ലാനാ വുട്ഠിതോ
യേനായസ്മാ മഹാകച്ചാനോ തേനുപസങ്കമി; ഉപസങ്കമിത്യാ ആയസ്മന്തം
മഹാകച്ചാനം അഭിവാദേത്യാ ഏകമന്തം നിസീദി. ഏകമന്തം നിസിന്നോ ഖോ
ആയസ്മാ സോണോ ആയസ്മന്തം മഹാകച്ചാനം ഏതദവോച -

“ഇയ മയ്ഹം, ഭന്തേ, രഹോഗതസ്സ പടിസല്ലീനസ്സ ഏവം ചേതസോ
പരിവിതക്കോ ഉദപാദി - ‘ന ഖോ മേ സോ ഭഗവാ സമ്മുഖാ ദിട്ഠോ, അപി
ച സുതോയേവ മേ സോ ഭഗവാ - ഈദിസോ ച ഈദിസോ ചാ’തി. സചേ
മം ഉപജ്ജായോ അനുജാനേയ്യ, ഗച്ഛേയ്യാഹം തം ഭഗവന്തം ദസ്സനായ
അരഹന്തം സമ്മാസമ്ബുദ്ധ”ന്തി () [\[\(ഗച്ഛേയ്യാഹം ഭന്തേ തം ഭഗവന്തം ദസ്സനായ
അരഹന്തം സമ്മാസമ്ബുദ്ധം, സചേ മം ഉപജ്ജായോ അനുജാനാതീതി
\(മഹാവം ൨൫൦\)\].](#)

“സാധു സാധു, സോണ; ഗച്ഛ ത്വം, സോണ, തം ഭഗവന്തം ദസ്സനായ
അരഹന്തം സമ്മാസമ്ബുദ്ധം [\[സമ്മാസമ്ബുദ്ധന്തി \(സബ്ബത്ഥ\)\]](#). ദക്ഖിസ്സസി ത്വം,
സോണ, തം ഭഗവന്തം പാസാദികം പസാദനീയം സന്തിന്ദ്രിയം സന്തമാനസം
ഉത്തമദമമസമമനുപ്പത്തം ദന്തം ഗുത്തം യതിന്ദ്രിയം നാഗം. ദിസ്വാന മമ
വചനേന ഭഗവതോ പാദേ സിരസാ വന്ദാഹി, അപ്പാബ്ബായം അപ്പാതകം
ലഹുട്ഠാനം ബലം ഫാസുവിഹാരം [\[ഫാസുവിഹാരഞ്ച \(സീം\)\]](#) പുച്ഛ -

‘ഉപജ്ഞായോ മേ, ഭന്തേ, ആയസ്മാ മഹാകച്ചാനോ ഭഗവതോ പാദേ സിരസാ വന്ദതി, അപ്പാബായം അപ്പാതങ്കം ലഹുട്ഠാനം ബലം ഫാസുവിഹാരം [ഫാസുവിഹാരഞ്ച (സീഃ)] പുച്ഛതീ”തി.

“ഏവം, ഭന്തേ”തി ഖോ ആയസ്മാ സോണോ ആയസ്മതോ മഹാകച്ചാനസ്സ ഭാസീതം അഭിന്നന്ദിത്വാ അനുമോദിത്വാ ഉട്ഠായാസനാ ആയസ്മന്തം മഹാകച്ചാനം അഭിവാദേത്വാ പദക്ഖിണം കത്വാ സേനാസനം സംസാമേത്വാ പത്തചീവരമാദായ യേന സാവത്ഥി തേന ചാരികം പക്കാമി. അനുപുഞ്ചേന ചാരികം ചരമാനോ യേന സാവത്ഥി ജേതവനം അന്നാമപിണ്ഡികസ്സ ആരാമോ, യേന ഭഗവാ തേനുപസങ്കമി, ഉപസങ്കമിത്വാ ഭഗവന്തം അഭിവാദേത്വാ ഏകമന്തം നിസീദി. ഏകമന്തം നിസിന്നോ ഖോ ആയസ്മാ സോണോ ഭഗവന്തം ഏതദവോച - “ഉപജ്ഞായോ മേ, ഭന്തേ, ആയസ്മാ മഹാകച്ചാനോ ഭഗവതോ പാദേ സിരസാ വന്ദതി, അപ്പാബായം അപ്പാതങ്കം ലഹുട്ഠാനം ബലം ഫാസുവിഹാരം [ഫാസുവിഹാരഞ്ച (സീഃ)] പുച്ഛതീ”തി.

“കച്ചി, ഭിക്ഖു, ഖമനീയം, കച്ചി യാപനീയം, കച്ചിസി അപ്പകിലമഥേന അദ്ധാനം ആഗതോ, ന ച പിണ്ഡകേന കിലന്തോസീ”തി? “ഖമനീയം ഭഗവാ, യാപനീയം ഭഗവാ, അപ്പകിലമഥേന ചാഹം, ഭന്തേ, അദ്ധാനം ആഗതോ, ന പിണ്ഡകേന കിലന്തോമഹീ”തി.

അഥ ഖോ ഭഗവാ ആയസ്മന്തം ആനന്ദം ആമന്തേസി - “ഇമസ്സാനന്ദ, ആഗന്തുക്കസ്സ ഭിക്ഖുനോ സേനാസനം പഞ്ഞാപേഹീ”തി. അഥ ഖോ ആയസ്മതോ ആനന്ദസ്സ ഏതദഹോസി - “യസ്സ ഖോ മം ഭഗവാ ആണാപേതി - ‘ഇമസ്സാനന്ദ, ആഗന്തുക്കസ്സ ഭിക്ഖുനോ സേനാസനം പഞ്ഞാപേഹീ’തി, ഇച്ഛതി ഭഗവാ തേന ഭിക്ഖുനാ സദ്ധിം ഏകവിഹാരേ വത്ഥും, ഇച്ഛതി ഭഗവാ ആയസ്മതാ സോണേന സദ്ധിം ഏകവിഹാരേ വത്ഥു”ന്തി. യസ്ഥിം വിഹാരേ ഭഗവാ വിഹരതി, തസ്ഥിം വിഹാരേ ആയസ്മതോ സോണസ്സ സേനാസനം പഞ്ഞാപേസി.

അഥ ഖോ ഭഗവാ ബഹുദേവ രത്തിം അബ്ഭോകാസേ നിസജ്ജായ വീതിനാമേത്വാ പാദേ പക്ഖാലേത്വാ വിഹാരം പാവിസി. ആയസ്മാപി ഖോ സോണോ ബഹുദേവ രത്തിം അബ്ഭോകാസേ നിസജ്ജായ വീതിനാമേത്വാ പാദേ പക്ഖാലേത്വാ വിഹാരം പാവിസി. അഥ ഖോ ഭഗവാ രത്തിയാ പച്ചുസസമയം പച്ചുട്ഠായ ആയസ്മന്തം സോണം അജ്ജേയേസി - “പടിഭാതു തം ഭിക്ഖു ധമ്മോ ഭാസീതു”ന്തി.

“ഏവം, ഭന്തേ”തി ഖോ ആയസ്മാ സോണോ ഭഗവതോ പടിസ്സുത്വാ സോളസ അട്ഠങ്കവഗ്ഗികാനി സബ്ബാനേവ സരേന അഭണി. അഥ ഖോ ഭഗവാ ആയസ്മതോ സോണസ്സ സരഭഞ്ഞപരിയോസാനേ അബ്ഭിനുമോദി - “സായു സായു, ഭിക്ഖു, സുഗൃഹിതാനി തേ, ഭിക്ഖു, സോളസ അട്ഠങ്കവഗ്ഗികാനി സുമനസിക്താനി സുപധാരിതാനി, കല്യാണിയാസി [കല്യാണിയാ ച (കഃ), കല്യാണിയാ ചാസി (?)] വാചായ സമന്നാഗതോ വിസ്സുട്ഠായ അനേലഗളായ അത്ഥസ്സ വിഞ്ठाപനിയാ. കതി വസ്സോസി ത്വം, ഭിക്ഖു”തി? “ഏകവസ്സോ അഹം ഭഗവാ”തി. “കിസ്സ പന ത്വം , ഭിക്ഖു, ഏവം ചിരം അകാസീ”തി? “ചിരം ദിട്ഠോ [ചിരദിട്ഠോ (സീഃ)] മേ, ഭന്തേ, കാമേസു ആദിനവോ; അപി ച സമ്ബായോ ഘരാവാസോ ബഹുകിച്ചോ ബഹുകരണീയോ”തി.

അഥ വോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിത്വാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി -

“ദിസ്വാ ആദീനവം ലോകേ, ഞത്വാ ധമ്മം നിരൂപധിം;
അരിയോ ന രമതീ പാപേ, പാപേ ന രമതീ സുചി”തി. ഛാട്ഠം;

൧. കണ്ഠാരേവതസുത്തം

൪൭. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ സാവത്ഥിയം വിഹരതി ജേതവനേ അനാമപിണ്ഡികസ്സ ആരാമേ. തേന വോ പന സമയേന ആയസ്ഥാ കണ്ഠാരേവതോ ഭഗവതോ അവിദ്വരേ നിസിന്നോ ഹോതി പല്ലങ്കം ആഭുജിത്വാ ഉജ്ജം കായം പണിധായ അത്തനോ കണ്ഠാവിതരണവിസുദ്ധിം പച്ചവേക്ഖമാനോ.

അദസാ വോ ഭഗവാ ആയസ്ഥന്തം കണ്ഠാരേവതം അവിദ്വരേ നിസിന്നം പല്ലങ്കം ആഭുജിത്വാ ഉജ്ജം കായം പണിധായ അത്തനോ കണ്ഠാവിതരണവിസുദ്ധിം പച്ചവേക്ഖമാനം.

അഥ വോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിത്വാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി -

“യാ കാചി കണ്ഠാ ഇധ വാ ഹുരം വാ,
സകവേദിയാ വാ പരവേദിയാ വാ;
യേ ത്യായിനോ താ പജഹന്തി സബ്ബാ,
ആതാപിനോ ബ്രഹ്മചരിയം ചരന്താ”തി. സത്ത്ഥം;

൨. സങ്ഘഭേദസുത്തം

൪൮. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ രാജഗഹേ വിഹരതി വേളുവനേ കലന്ദകനിവാപേ. തേന വോ പന സമയേന ആയസ്ഥാ ആനന്ദോ തദഹുപോസഥേ പുബ്ബണ്ഠസമയം നിവാസേത്വാ പത്തചീവരമാദായ രാജഗഹം പിണ്ഡായ പാവിസി.

അദസാ വോ ദേവദത്തോ ആയസ്ഥന്തം ആനന്ദം രാജഗഹേ പിണ്ഡായ ചരന്തം. ദിസ്വാ ന യേനായസ്ഥാ ആനന്ദോ തേനുപസങ്കമി; ഉപസങ്കമിത്വാ ആയസ്ഥന്തം ആനന്ദം ഏതദവോച - “അജ്ജതഗ്ഗേ ദാനാഹം, ആവുസോ ആനന്ദ, അഞ്ഞത്രേവ ഭഗവതാ അഞ്ഞത്ര ഭിക്ഖുസങ്ഘാ ഉപോസഥം കരിസ്സാമി സങ്ഘകമ്മാനി ചാ”തി.

അഥ വോ ആയസ്ഥാ ആനന്ദോ രാജഗഹേ പിണ്ഡായ ചരിത്വാ പച്ഛാഭത്തം പിണ്ഡപാതപടിക്കന്തോ യേന ഭഗവാ തേനുപസങ്കമി; ഉപസങ്കമിത്വാ ഭഗവന്തം അഭിവാദേത്വാ ഏകമന്തം നിസിദി. ഏകമന്തം നിസിന്നോ വോ ആയസ്ഥാ ആനന്ദോ ഭഗവന്തം ഏതദവോച -

“ഇധാഹം, ഭന്തേ, പുബ്ബണ്ഠസമയം നിവാസേത്വാ പത്തചീവരമാദായ രാജഗഹം പിണ്ഡായ പാവിസി. അദസാ വോ മം, ഭന്തേ, ദേവദത്തോ രാജഗഹേ പിണ്ഡായ ചരന്തം. ദിസ്വാ ന യേനാഹം തേനുപസങ്കമി;

ഉപസങ്കമിത്വാ മം ഏതദവോച - 'അജ്ജതഗ്ഗേ ദാനാഹം, ആവുസോ ആനന്ദ, അഞ്ഞത്രേവ ഭഗവതാ അഞ്ഞത്ര ഭിക്ഖുസന്ഘാ ഉപോസഥം കരിസ്സാമി സന്ഘകമ്മാനി ചാ'തി. അജ്ജ, ഭന്തേ, ദേവദത്തോ സന്ഘം ഭിന്ദിസ്സതി, ഉപോസഥഞ്ച കരിസ്സതി സന്ഘകമ്മാനി ചാ'തി.

അഥ ഖോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിത്വാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി -

“സുകരം സാധുനാ സാധു, സാധു പാപേന ദുക്കരം [സുകരം സാധുനാ സാധു, സാധു പാപേന ദുക്കരം (ക്)];
പാപം പാപേന സുകരം, പാപമരിയേഹി ദുക്കര”ന്തി. അട്ഠമം;

൯. സധായമാനസുത്തം

൪൯. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ കോസലേസു ചാരികം ചരതി മഹതാ ഭിക്ഖുസന്ഘേന സദ്ധിം. തേന ഖോ പന സമയേന സമ്ബഹുലാ മാണവകാ ഭഗവതോ അവിദ്വരേ സധായമാനരൂപാ [സദ്വായമാനരൂപാ (സ്യാ° പീ° അട്ഠകമായം പാഠന്തരം), പഥായമാനരൂപാ (ക്), വധായമാനരൂപാ (ക് സീ°, ക് അട്ഠ°), സദ്ധായമാനരൂപാ (?), സദ്ധുധാതുയാ സധുധാതുയാ വാ സിദ്ധമിദന്തി വേദിതബ്ബ] അതിക്കമന്തി. അദസാ ഖോ ഭഗവാ സമ്ബഹുലേ മാണവകേ അവിദ്വരേ സധായമാനരൂപേ അതിക്കന്തേ.

അഥ ഖോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിത്വാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി -

“പരിമുട്ഠാ പണ്ഡിതാഭാസാ, വാചാഗോചരഭാണിനോ;
യാവിച്ഛന്തി മുഖായാമം, യേന നീതാ ന തം വിദ്വ”തി. നവമം;

൧൦. ചുളപന്ഥകസുത്തം

൫൦. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ സാവത്ഥിയം വിഹരതി ജേതവനേ അനാഥപിണ്ഡികസ്സ ആരാമേ. തേന ഖോ പന സമയേന ആയസ്ഥാ ചുളപന്ഥകോ [ചുല്ലപന്ഥകോ (സീ°), ചുലപന്ഥകോ (പീ°)] ഭഗവതോ അവിദ്വരേ നിസിന്നോ ഹോതി പല്ലങ്കം ആഭുജിത്വാ ഉജ്ജം കായം പണിധായ പരിമുഖം സതിം ഉപട്ഠപേത്വാ.

അദസാ ഖോ ഭഗവാ ആയസ്ഥന്തം ചുളപന്ഥകം അവിദ്വരേ നിസിന്നം പല്ലങ്കം ആഭുജിത്വാ ഉജ്ജം കായം പണിധായ പരിമുഖം സതിം ഉപട്ഠപേത്വാ.

അഥ ഖോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിത്വാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി -

“ഠിതേന കായേന ഠിതേന ചേതസാ,
തിട്ഠം നിസിന്നോ ഉദ വാ സയാനോ;
ഏതം [ഏവം (ക്)] സതിം ഭിക്ഖു അധിട്ഠഹാനോ,
ലഭേമ പുബ്ബാപരിയം വിസേസം;
ലദ്ധാന പുബ്ബാപരിയം വിസേസം,

അദസ്സനം മച്ചുരാജസ്സ ഗച്ഛേ"തി. ദസമം;

സോണവഗ്ഗോ [സോണമേരവഗ്ഗോ (സ്യാം കം കം) മഹാവഗ്ഗോ (അട്ഠകമായ
സമേതി)] പഞ്ചമോ നിട്ഠിതോ.

തസ്സുദാനം -

പിയോ അപ്പായുകാ കുട്ഠീ, കുമാരകാ ഉപോസഥോ;
സോണോ ച രേവതോ ഭേദോ, സധായ പന്ഥകേന ചാതി.

൬. ജച്ചന്ധവഗ്ഗോ

൧. ആയുസങ്ഖാരോസ്സജ്ജനസുത്തം

൧൧. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ വേസാലിയം വിഹരതി മഹാവനേ കൂടാഗാരസാലായം. അഥ ഖോ ഭഗവാ പുണ്ണണ്ഹസമയം നിവാസേത്വാ പത്തചിവരമാദായ വേസാലിം പിണ്ഡായ പാവിസി. വേസാലിയം പിണ്ഡായ ചരിത്വാ പച്ഛാഭത്തം പിണ്ഡപാതപടിക്കന്തോ ആയസ്ഥന്തം ആനന്ദം ആമന്തേസി - “ഗണ്ഹാഹി, ആനന്ദ, നിസീദനം. യേന ചാപാലം [പാവാലം (സ്യാം)] ചേതിയം തേനുപസങ്കമിസ്സാമ ദിവാവിഹാരായാ”തി.

“ഏവം, ഭന്തേ”തി ഖോ ആയസ്ഥാ ആനന്ദോ ഭഗവതോ പടിസ്സുത്വാ നിസീദനം ആദായ ഭഗവന്തം പിട്ഠിതോ പിട്ഠിതോ അനുബന്ധി. അഥ ഖോ ഭഗവാ യേന ചാപാലം ചേതിയം തേനുപസങ്കമി; ഉപസങ്കമിത്വാ പഞ്ഞത്തേ ആസനേ നിസീദി. നിസജ്ജ ഖോ ഭഗവാ ആയസ്ഥന്തം ആനന്ദം ആമന്തേസി -

“രമണീയാ, ആനന്ദ, വേസാലീ; രമണീയം ഉദേനം ചേതിയം; രമണീയം ഗോതമകം ചേതിയം; രമണീയം സത്തമ്ബം ചേതിയം; രമണീയം ബഹുപുത്തം ചേതിയം; രമണീയം സാരന്ദ്രം ചേതിയം; രമണീയം ചാപാലം ചേതിയം. യസ്സ കസ്സചി, ആനന്ദ , ചത്താരോ ഇദ്ധിപാദാ ഭാവിതാ ബഹുലീകതാ യാനീകതാ വത്സുകതാ അനുട്ഠിതാ പരിചിതാ സുസമാരദ്ധാ, സോ ആകങ്ഖമാനോ () [(ആനന്ദ) (കം)] കപ്പം വാ തിട്ഠേയ്യ കപ്പാവസേസം വാ. തമാഗതസ്സ ഖോ, ആനന്ദ, ചത്താരോ ഇദ്ധിപാദാ ഭാവിതാ ബഹുലീകതാ യാനീകതാ വത്സുകതാ അനുട്ഠിതാ പരിചിതാ സുസമാരദ്ധാ. ആകങ്ഖമാനോ, ആനന്ദ, തമാഗതോ കപ്പം വാ തിട്ഠേയ്യ കപ്പാവസേസം വാ”തി.

ഏവന്വി ഖോ ആയസ്ഥാ ആനന്ദോ ഭഗവതാ ഓളാരികേ നിമിത്തേ കയിരമാനേ, ഓളാരികേ ഓഭാസേ കയിരമാനേ, നാസക്ഖി പടിവിജ്ജ്യിതും; ന ഭഗവന്തം യാചി - “തിട്ഠതു, ഭന്തേ, ഭഗവാ കപ്പം; തിട്ഠതു സുഗതോ കപ്പം ബഹുജനഹിതായ ബഹുജനസുഖായ ലോകാനുകമ്പായ അത്ഥായ ഹിതായ സുഖായ ദേവമനുസ്സാന”ന്തി, യഥാ തം മാരേന പരിയുട്ഠിതചിത്തോ . ദുതിയന്വി ഖോ...പേ... തതിയന്വി ഖോ ഭഗവാ ആയസ്ഥന്തം ആനന്ദം ആമന്തേസി -

“രമണീയാ, ആനന്ദ, വേസാലീ; രമണീയം ഉദേനം ചേതിയം; രമണീയം ഗോതമകം ചേതിയം; രമണീയം സത്തമ്ബം ചേതിയം; രമണീയം ബഹുപുത്തം ചേതിയം; രമണീയം സാരന്ദ്രം ചേതിയം; രമണീയം ചാപാലം ചേതിയം. യസ്സ കസ്സചി, ആനന്ദ, ചത്താരോ ഇദ്ധിപാദാ ഭാവിതാ ബഹുലീകതാ യാനീകതാ വത്സുകതാ അനുട്ഠിതാ പരിചിതാ സുസമാരദ്ധാ, സോ ആകങ്ഖമാനോ കപ്പം വാ തിട്ഠേയ്യ കപ്പാവസേസം വാ. തമാഗതസ്സ ഖോ, ആനന്ദ, ചത്താരോ ഇദ്ധിപാദാ ഭാവിതാ ബഹുലീകതാ യാനീകതാ വത്സുകതാ അനുട്ഠിതാ പരിചിതാ സുസമാരദ്ധാ. ആകങ്ഖമാനോ, ആനന്ദ, തമാഗതോ കപ്പം വാ തിട്ഠേയ്യ കപ്പാവസേസം വാ”തി.

ഏവമ്പി ഖോ ആയസ്മാ ആനന്ദോ ഭഗവതാ ഓളാരികേ നിമിത്തേ കയിരമാനേ, ഓളാരികേ ഓഭാസേ കയിരമാനേ, നാസക്ഖി പടിവിജ്ജ്യിതും; ന ഭഗവന്തം യാചി - “തിട്ഠതു, ഭന്തേ, ഭഗവാ കപ്പം; തിട്ഠതു സുഗതോ കപ്പം ബഹുജനഹിതായ ബഹുജനസുഖായ ലോകാനുകമ്പായ അത്ഥായ ഹിതായ സുഖായ ദേവമനുസ്സാന”തി, യഥാ തം മാരേണ പരിയുട്ഠിതചിത്തേതാ.

അഥ ഖോ ഭഗവാ ആയസ്ഥന്തം ആനന്ദം ആമന്തേസി - “ഗച്ഛ ത്വം, ആനന്ദ, യസ്സദാനി കാലം മത്തേസീ”തി. “ഏവം, ഭന്തേ”തി ഖോ ആയസ്മാ ആനന്ദോ ഭഗവതോ പടിസ്സുതാ ഉട്ഠായാസനാ ഭഗവന്തം അഭിവാദേതാ പദക്ഖിണം കത്വാ അവിദ്വരേ അത്തരരസ്ഥിം രുക്ഖമൂലേ നിസീദി.

അഥ ഖോ മാരോ പാപിമാ, അചിരപക്കന്തേ ആയസ്ഥന്തേ ആനന്ദേ, യേന ഭഗവാ തേനുപസങ്കമി; ഉപസങ്കമിത്വാ ഏകമന്തം അട്ഠാസി. ഏകമന്തം റിതോ ഖോ മാരോ പാപിമാ ഭഗവന്തം ഏതദവോച -

“പരിനിബ്ബാതു ദാനി, ഭന്തേ, ഭഗവാ; പരിനിബ്ബാതു സുഗതോ; പരിനിബ്ബാനകാലോ ദാനി, ഭന്തേ, ഭഗവതോ. ഭാസിതാ ഖോ പന്നേസാ, ഭന്തേ, ഭഗവതാ വാചാ - ‘ന താവാഹം, പാപിമ, പരിനിബ്ബായിസ്സാമി യാവ മേ ഭിക്ഖു ന സാവകാ ഭവിസ്സന്തി വിയത്താ വിനീതാ വിസാരദാ [വിസാരദാ പത്തയോഗഖേമാ (അം നിം വൃ.൭൦), വിസാരദപ്പത്താ യോഗഖേമാ (സീം പിം കം), വിസാരദപ്പത്താ യോഗഖേമകാമാ (സ്യം)] ബഹുസ്സുതാ യമ്മയരാ യമ്മാനുയമ്മപ്പടിപന്നാ സാമീചിപ്പടിപന്നാ അനുയമ്മചാരിനോ, സകം ആചരിയകം ഉഗ്ഗഹേതാ ആചിക്ഖിസ്സന്തി ദേസേസ്സന്തി പത്തേപേസ്സന്തി പട്ഠപേസ്സന്തി വിവരിസ്സന്തി വിഭജിസ്സന്തി ഉത്താനീകരിസ്സന്തി ഉപ്പന്നം പരപ്പവാദം സഹധമ്മേണ സുനിഗ്ഗഹിതം നിഗ്ഗഹേതാ സപ്പാടിഹാരിയം യമ്മം ദേസേസ്സന്തി’തി. ഏതരഹി ഖോ പന, ഭന്തേ [സന്തി ഖോ പന ഭന്തേ ഏതരഹി (സീം പിം സം നിം ൫.൮൨൨)] ഭിക്ഖു ഭഗവതോ സാവകാ വിയത്താ വിനീതാ വിസാരദാ ബഹുസ്സുതാ യമ്മയരാ യമ്മാനുയമ്മപ്പടിപന്നാ സാമീചിപ്പടിപന്നാ അനുയമ്മചാരിനോ സകം ആചരിയകം ഉഗ്ഗഹേതാ ആചിക്ഖന്തി ദേസേന്തി പത്തേപേന്തി പട്ഠപേന്തി വിവരന്തി വിഭജന്തി ഉത്താനീകരോന്തി ഉപ്പന്നം പരപ്പവാദം സഹധമ്മേണ സുനിഗ്ഗഹിതം നിഗ്ഗഹേതാ സപ്പാടിഹാരിയം യമ്മം ദേസേന്തി. പരിനിബ്ബാതു ദാനി, ഭന്തേ, ഭഗവാ; പരിനിബ്ബാതു സുഗതോ; പരിനിബ്ബാനകാലോ ദാനി, ഭന്തേ, ഭഗവതോ.

“ഭാസിതാ ഖോ പന്നേസാ, ഭന്തേ, ഭഗവതാ വാചാ - ‘ന താവാഹം, പാപിമ, പരിനിബ്ബായിസ്സാമി യാവ മേ ഭിക്ഖുനിയോ ന സാവികാ ഭവിസ്സന്തി വിയത്താ വിനീതാ വിസാരദാ ബഹുസ്സുതാ യമ്മയരാ യമ്മാനുയമ്മപ്പടിപന്നാ സാമീചിപ്പടിപന്നാ അനുയമ്മചാരിനിയോ സകം ആചരിയകം ഉഗ്ഗഹേതാ ആചിക്ഖിസ്സന്തി ദേസേസ്സന്തി പത്തേപേസ്സന്തി പട്ഠപേസ്സന്തി വിവരിസ്സന്തി വിഭജിസ്സന്തി ഉത്താനീകരിസ്സന്തി ഉപ്പന്നം പരപ്പവാദം സഹധമ്മേണ സുനിഗ്ഗഹിതം നിഗ്ഗഹേതാ സപ്പാടിഹാരിയം യമ്മം ദേസേസ്സന്തി’തി. ഏതരഹി ഖോ പന, ഭന്തേ , ഭിക്ഖുനിയോ ഭഗവതോ സാവികാ വിയത്താ വിനീതാ വിസാരദാ ബഹുസ്സുതാ യമ്മയരാ യമ്മാനുയമ്മപ്പടിപന്നാ സാമീചിപ്പടിപന്നാ അനുയമ്മചാരിനിയോ സകം ആചരിയകം ഉഗ്ഗഹേതാ ആചിക്ഖന്തി ദേസേന്തി പത്തേപേന്തി പട്ഠപേന്തി വിവരന്തി വിഭജന്തി ഉത്താനീകരോന്തി ഉപ്പന്നം പരപ്പവാദം സഹധമ്മേണ സുനിഗ്ഗഹിതം നിഗ്ഗഹേതാ സപ്പാടിഹാരിയം യമ്മം

ദേസേന്തി. പരിനിബ്ബാതു ദാനി, ഭന്തേ, ഭഗവാ; പരിനിബ്ബാതു സുഗതോ;
പരിനിബ്ബാനകാലോ ദാനി, ഭന്തേ, ഭഗവതോ.

“ഭാസിതാ ഖോ പനേസാ, ഭന്തേ, ഭഗവതാ വാചാ - ‘ന താവഹം, പാപിമ,
പരിനിബ്ബായിസ്സാമി യാവ മേ ഉപാസകാ ന സാവകാ ഭവിസ്സന്തി വിയത്താ
വിനീതാ വിസാരദാ ബഹുസ്സുതാ യമ്മയരാ യമ്മാനുയമ്മപ്പടിപന്നാ
സാമീചിപ്പടിപന്നാ അനുയമ്മചാരിനോ സകം ആചരിയകം ഉഗ്ഗഹേതാ
ആചിക്ഖിസ്സന്തി ദേസേസ്സന്തി പഞ്ഞപേസ്സന്തി പട്ഠപേസ്സന്തി വിവരിസ്സന്തി
വിഭജിസ്സന്തി ഉത്താനീകരിസ്സന്തി ഉപ്പന്നം പരപ്പവാദം സഹധമ്മേന
സുനിഗ്ഗഹിതം നിഗ്ഗഹേതാ സപ്പാടിഹാരിയം യമ്മം ദേസേസ്സന്തി’തി. ഏതരഹി
ഖോ പന, ഭന്തേ, ഉപാസകാ ഭഗവതോ സാവകാ വിയത്താ വിനീതാ
വിസാരദാ ബഹുസ്സുതാ യമ്മയരാ യമ്മാനുയമ്മപ്പടിപന്നാ സാമീചിപ്പടിപന്നാ
അനുയമ്മചാരിനോ സകം ആചരിയകം ഉഗ്ഗഹേതാ ആചിക്ഖന്തി ദേസേന്തി
പഞ്ഞപേന്തി പട്ഠപേന്തി വിവരന്തി വിഭജന്തി ഉത്താനീകരോന്തി ഉപ്പന്നം
പരപ്പവാദം സഹധമ്മേന സുനിഗ്ഗഹിതം നിഗ്ഗഹേതാ സപ്പാടിഹാരിയം യമ്മം
ദേസേന്തി. പരിനിബ്ബാതു ദാനി, ഭന്തേ, ഭഗവാ; പരിനിബ്ബാതു സുഗതോ;
പരിനിബ്ബാനകാലോ ദാനി, ഭന്തേ, ഭഗവതോ.

“ഭാസിതാ ഖോ പനേസാ, ഭന്തേ, ഭഗവതാ വാചാ - ‘ന താവഹം, പാപിമ,
പരിനിബ്ബായിസ്സാമി യാവ മേ ഉപാസികാ ന സാവികാ ഭവിസ്സന്തി വിയത്താ
വിനീതാ വിസാരദാ ബഹുസ്സുതാ യമ്മയരാ യമ്മാനുയമ്മപ്പടിപന്നാ
സാമീചിപ്പടിപന്നാ അനുയമ്മചാരിനിയോ സകം ആചരിയകം ഉഗ്ഗഹേതാ
ആചിക്ഖിസ്സന്തി ദേസേസ്സന്തി പഞ്ഞപേസ്സന്തി പട്ഠപേസ്സന്തി വിവരിസ്സന്തി
വിഭജിസ്സന്തി ഉത്താനീകരിസ്സന്തി ഉപ്പന്നം പരപ്പവാദം സഹധമ്മേന
സുനിഗ്ഗഹിതം നിഗ്ഗഹേതാ സപ്പാടിഹാരിയം യമ്മം ദേസേസ്സന്തി’തി. ഏതരഹി
ഖോ പന, ഭന്തേ, ഉപാസികാ ഭഗവതോ സാവികാ വിയത്താ വിനീതാ
വിസാരദാ ബഹുസ്സുതാ യമ്മയരാ യമ്മാനുയമ്മപ്പടിപന്നാ സാമീചിപ്പടിപന്നാ
അനുയമ്മചാരിനിയോ സകം ആചരിയകം ഉഗ്ഗഹേതാ ആചിക്ഖന്തി ദേസേന്തി
പഞ്ഞപേന്തി പട്ഠപേന്തി വിവരന്തി വിഭജന്തി ഉത്താനീകരോന്തി ഉപ്പന്നം
പരപ്പവാദം സഹധമ്മേന സുനിഗ്ഗഹിതം നിഗ്ഗഹേതാ സപ്പാടിഹാരിയം യമ്മം
ദേസേന്തി. പരിനിബ്ബാതു ദാനി, ഭന്തേ, ഭഗവാ; പരിനിബ്ബാതു സുഗതോ;
പരിനിബ്ബാനകാലോ ദാനി, ഭന്തേ, ഭഗവതോ.

“ഭാസിതാ ഖോ പനേസാ, ഭന്തേ, ഭഗവതാ വാചാ - ‘ന താവഹം, പാപിമ,
പരിനിബ്ബായിസ്സാമി യാവ മേ ഇദം ബ്രഹ്മചരിയം ന ഇദ്ധഞ്ചേവ ഭവിസ്സതി
ഫീതഞ്ച വിത്ഥാരികം ബാഹുജ്ഞം പുമുഭൂതം യാവ ദേവമനുസ്സേഹി
സുപ്പകാസിത’ന്തി. ഏതരഹി ഖോ പന, ഭന്തേ [തയിദം ഭന്തേ (സം നി°
൫.൮൨൨)], ഭഗവതോ ബ്രഹ്മചരിയം ഇദ്ധഞ്ചേവ ഫീതഞ്ച വിത്ഥാരികം
ബാഹുജ്ഞം പുമുഭൂതം യാവ ദേവമനുസ്സേഹി സുപ്പകാസിതം. പരിനിബ്ബാതു
ദാനി, ഭന്തേ, ഭഗവാ; പരിനിബ്ബാതു സുഗതോ; പരിനിബ്ബാനകാലോ ദാനി, ഭന്തേ,
ഭഗവതോ”തി.

ഏവം വുത്തേ, ഭഗവാ മാരം പാപിമന്തം ഏതദവോച - “അപ്പോസ്സുക്കോ
ത്ഥം, പാപിമ, ഹോഹി. ന ചിരം തമാഗതസ്സ പരിനിബ്ബാനം ഭവിസ്സതി. ഇതോ
തിണ്ണം മാസാനം അച്ചയേന തമാഗതോ പരിനിബ്ബായിസ്സതി”തി.

അഥ വോ ഭഗവാ ചാപാലേ ചേതിയേ സതോ സമ്പജാനോ ആയുസങ്ഖാരം ഓസ്സജ്ജി. ഓസ്സട്ഠേ ച ഭഗവതാ ആയുസങ്ഖാരേ മഹാഭൂമിചാലോ അഹോസി ഭിംസനകോ ലോമഹംസോ, ദേവദുന്ദുഭിയോ [\[ദേവദുദഭിയോ \(കം\)\]](#) ച ഫലിംസു.

അഥ വോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിത്വാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി -

“തൂലമതുലഞ്ച സമ്ഭവം,
ഭവസങ്ഖാരമവസ്സജി മുനി;
അജ്ഞാത്തരതോ സമാഹിതോ,
അഭിന്ദി കവചമിവത്തസമ്ഭവ”ന്തി. പഠമം;

൨. സത്തജടിലസുത്തം

൨൨. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ സാവത്ഥിയം വിഹരതി പുബ്ബാരാമേ മിഗാരമാതുപാസാദേ. തേന വോ പന സമയേന ഭഗവാ സായന്ഹസമയം പടിസല്ലാനാ വുട്ഠിതോ ബഹിദ്വാരകോട്ഠകേ നിസിന്നോ ഹോതി. അഥ വോ രാജാ പസേനദി കോസലോ യേന ഭഗവാ തേനുപസങ്കമി; ഉപസങ്കമിത്വാ ഭഗവന്തം അഭിവാദേത്വാ ഏകമന്തം നിസിദി.

തേന വോ പന സമയേന സത്ത ച ജടിലാ, സത്ത ച നിഗണ്ഠാ, സത്ത ച അചേലകാ, സത്ത ച ഏകസാടകാ, സത്ത ച പരിബ്ബാജകാ, പരുള്പാകച്ഛന്നഖലോമാ ഖാരിവിവിധമായ [\[ഖാരിവിവിധമായ \(കം സം നിം ൧.൧൨൨; ദിം നിം ൧.൨൮൦\)\]](#) ഭഗവതോ അവിദ്വരേ അതിക്കമന്തി.

അദുസാ വോ രാജാ പസേനദി കോസലോ തേ സത്ത ച ജടിലേ, സത്ത ച നിഗണ്ഠേ, സത്ത ച അചേലകേ, സത്ത ച ഏകസാടകേ, സത്ത ച പരിബ്ബാജകേ , പരുള്പാകച്ഛന്നഖലോമേ ഖാരിവിവിധമായ ഭഗവതോ അവിദ്വരേ അതിക്കമന്തേ. ദിസ്വാന ഉട്ഠായാസനാ ഏകംസം ഉത്തരാസങ്ഗം കരിത്വാ ദക്ഖിണജാണുമണ്ഡലം പഥവിയം [\[പഠവിയം \(സീം സ്യാം പീം\)\]](#) നിഹന്ത്വാ യേന തേ സത്ത ച ജടിലാ, സത്ത ച നിഗണ്ഠാ, സത്ത ച അചേലകാ, സത്ത ച ഏകസാടകാ, സത്ത ച പരിബ്ബാജകാ, തേനഞ്ജലിം പണാമേത്വാ തിക്ഖത്തും നാമം സാവേസി - “രാജാഹം, ഭന്തേ, പസേനദി കോസലോ; രാജാഹം, ഭന്തേ, പസേനദി കോസലോ; രാജാഹം, ഭന്തേ, പസേനദി കോസലോ”തി.

അഥ വോ രാജാ പസേനദി കോസലോ അചിരപക്കന്തേസു തേസു സത്തസു ച ജടിലേസു, സത്തസു ച നിഗണ്ഠേസു, സത്തസു ച അചേലകേസു, സത്തസു ച ഏകസാടകേസു, സത്തസു ച പരിബ്ബാജകേസു, യേന ഭഗവാ തേനുപസങ്കമി; ഉപസങ്കമിത്വാ ഭഗവന്തം അഭിവാദേത്വാ ഏകമന്തം നിസിദി. ഏകമന്തം നിസിന്നോ വോ രാജാ പസേനദി കോസലോ ഭഗവന്തം ഏതദവോച - “യേ വോ [\[യേ ച വോ \(സീം\), യേ ച തേ \(സ്യാം\), യേ നു കേചി വോ \(പീം\), യേ തേ \(സം നിം ൧.൧൨൨\), യേ നു വോ കേചി \(?\)\]](#) ഭന്തേ, ലോകേ അരഹന്തോ വാ അരഹന്തമഗ്ഗം വാ സമാപന്നാ ഏതേ തേസം അന്തരരേ”തി [\[അന്തരരാതി \(സീം കം\), അന്തരരോതി \(സ്യാം പീം\)\]](#).

“ദുജ്ജാനം ഖോ ഏതം, മഹാരാജ, തയാ ഗിഹിനാ കാമഭോഗിനാ പുത്തസമ്ബാധസയനം അജ്ഞാവാസന്തേന കാസികചന്ദനം പച്ചനുഭോതേന മാലാഗന്ധവിലേപനം ധാരയന്തേന ജാതരൂപരജതം സാദിയന്തേന - ഇമേ വാ അരഹന്തോ, ഇമേ വാ അരഹത്തമഗ്ഗം സമാപന്നാതി.

“സംവാസേന ഖോ, മഹാരാജ, സീലം വേദിതബ്ബം. തഞ്ച ഖോ ദീഘേന അദ്ധുനാ ന ഇത്തരം [ന ഇത്തരേന (സ്യാം സീം സ്യാം അട്ഠം)], മനസിക്രോതാ നോ അമനസിക്രോതാ, പഞ്തവതാ നോ ദുപ്പണ്തേന. സംവോഹാരേന ഖോ, മഹാരാജ, സോചേയ്യം വേദിതബ്ബം. തഞ്ച ഖോ ദീഘേന അദ്ധുനാ ന ഇത്തരം, മനസിക്രോതാ നോ അമനസിക്രോതാ, പഞ്തവതാ നോ ദുപ്പണ്തേന. ആപദാസു ഖോ, മഹാരാജ, മാമോ വേദിതബ്ബോ. സോ ച ഖോ ദീഘേന അദ്ധുനാ ന ഇത്തരം, മനസിക്രോതാ നോ അമനസിക്രോതാ, പഞ്തവതാ നോ ദുപ്പണ്തേന. സാകച്ഛായ ഖോ, മഹാരാജ, പഞ്താ വേദിതബ്ബാ. സാ ച ഖോ ദീഘേന അദ്ധുനാ ന ഇത്തരം, മനസിക്രോതാ നോ അമനസിക്രോതാ, പഞ്തവതാ നോ ദുപ്പണ്തേനാ”തി .

“അച്ഛരിയം, ഭന്തേ, അബ്ഭുതം, ഭന്തേ! യാവ സുഭാസിതം ചിദം [സുഭാസിതമിദം (സംം നിം മ.മഹവ)], ഭന്തേ, ഭഗവതാ - ‘ദുജ്ജാനം ഖോ ഏതം, മഹാരാജ, തയാ ഗിഹിനാ പുത്തസമ്ബാധസയനം അജ്ഞാവാസന്തേന കാസികചന്ദനം പച്ചനുഭോതേന മാലാഗന്ധവിലേപനം ധാരയന്തേന ജാതരൂപരജതം സാദിയന്തേന - ഇമേ വാ അരഹന്തോ, ഇമേ വാ അരഹത്തമഗ്ഗം സമാപന്നാതി. സംവാസേന ഖോ, മഹാരാജ, സീലം വേദിതബ്ബം... പേ... സാകച്ഛായ ഖോ, മഹാരാജ, പഞ്താ വേദിതബ്ബാ. സാ ച ഖോ ദീഘേന അദ്ധുനാ ന ഇത്തരം, മനസിക്രോതാ നോ അമനസിക്രോതാ, പഞ്തവതാ നോ ദുപ്പണ്തേനാ”തി.

“ഏതേ, ഭന്തേ, മമ പുരിസാ ചോരാ [ചരാ (സംം നിം മ.മഹവ)] ഓചരകാ ജനപദം ഓചരിത്വാ ഗച്ഛന്തി. തേഹി പഠമം ഓചിണ്ണം അഹം പച്ഛാ ഓസാരിസ്സാമി [ഓതരിസ്സാമി (സീം സ്യാം പീം), ഓയായിസ്സാമി (സീം സ്യാം അട്ഠം), ഓസാപയിസ്സാമി (സംം നിം മ.മഹവ)]. ഇദാനി തേ, ഭന്തേ, തം രജോജല്ല്വം പവാഹേത്വാ സുന്ഹാതാ സുവിലിത്താ കപ്പിതകേസമസ്സു ഓദാതവത്ഥവസനാ പഞ്ചഹി കാമഗുണേഹി സമപ്പിതാ സമങ്ഗിഭൂതാ പരിചാരേസ്സന്തി” [ചാരിയന്തി (സ്യാം)] തി.

അഥ ഖോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിത്വാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി -

“ന വായമേയ്യ സബ്ബത്ഥ, നാഞ്ഞസ്സ പുരിസോ സിയാ;
നാഞ്ഞം നിസ്സായ ജീവേയ്യ, ധമ്മേന ന വണിം [വാണിം (സീം), വണീ (സ്യാം പീം), വാണിജം (കം)] ചരേ”തി. ദുതിയം;

൩. പച്ചവേക്ഖണസുത്തം

൩. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ സാവത്ഥിയം വിഹരതി ജേതവനേ അന്നാമപിണ്ഡികസ്സ ആരാമേ. തേന ഖോ പന സമയേന ഭഗവാ

അത്തനോ അനേകേ പാപകേ അകുസലേ യമ്മേ പഹീനേ പച്ചവേക്ഖമാനോ നിസിന്നോ ഹോതി, അനേകേ ച കുസലേ യമ്മേ ഭാവനാപാരിപൂരിം ഗതേ.

അഥ ഖോ ഭഗവാ [\[ഏതമത്ഥം വിദിത്വാ \(സീം കം\)\]](#) അത്തനോ അനേകേ പാപകേ അകുസലേ യമ്മേ പഹീനേ വിദിത്വാ അനേകേ ച കുസലേ യമ്മേ ഭാവനാപാരിപൂരിം ഗതേ [\[ഏതമത്ഥം വിദിത്വാ \(സീം കം\)\]](#) തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി -

“അഹു പുണ്ണേ തദാ നാഹു, നാഹു പുണ്ണേ തദാ അഹു;
ന ചാഹു ന ച ഭവിസ്സതി, ന ചേതരഹി വിജ്ജതീ”തി. തതിയം;

൪. പഠനാനാതിത്ഥിയസുത്തം

൫൪. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ സാവത്ഥിയം വിഹരതി ജേതവനേ അനാമപിണ്ഡികസ്സ ആരാമേ. തേന ഖോ പന സമയേന സമ്ബഹുലാ നാനാതിത്ഥിയസമണ്ഡ്രാഫണപരിബ്ബാജകാ സാവത്ഥിയം പടിവസന്തി നാനാദിട്ഠികാ നാനാവന്തികാ നാനാരൂചികാ നാനാദിട്ഠിനിസ്സയനിസ്സിതാ.

സന്തേകേ സമണ്ഡ്രാഫണാ ഏവംവാദിനോ ഏവംദിട്ഠിനോ - “സസ്സതോ ലോകോ, ഇദമേവ സച്ചം മോഘമണ്ഠ”ന്തി. സന്തി പനേകേ സമണ്ഡ്രാഫണാ ഏവംവാദിനോ ഏവംദിട്ഠിനോ - “അസസ്സതോ ലോകോ, ഇദമേവ സച്ചം മോഘമണ്ഠ”ന്തി. സന്തേകേ സമണ്ഡ്രാഫണാ ഏവംവാദിനോ ഏവംദിട്ഠിനോ - “അന്തവാ ലോകോ, ഇദമേവ സച്ചം മോഘമണ്ഠ”ന്തി. സന്തി പനേകേ സമണ്ഡ്രാഫണാ ഏവംവാദിനോ ഏവംദിട്ഠിനോ - “അനന്തവാ ലോകോ, ഇദമേവ സച്ചം മോഘമണ്ഠ”ന്തി. സന്തേകേ സമണ്ഡ്രാഫണാ ഏവംവാദിനോ ഏവംദിട്ഠിനോ - “തം ജീവം തം സരീരം, ഇദമേവ സച്ചം മോഘമണ്ഠ”ന്തി. സന്തി പനേകേ സമണ്ഡ്രാഫണാ ഏവംവാദിനോ ഏവംദിട്ഠിനോ - “അണ്ഠം ജീവം അണ്ഠം സരീരം, ഇദമേവ സച്ചം മോഘമണ്ഠ”ന്തി. സന്തേകേ സമണ്ഡ്രാഫണാ ഏവംവാദിനോ ഏവംദിട്ഠിനോ - “ഹോതി തമാഗതോ പരം മരണാ , ഇദമേവ സച്ചം മോഘമണ്ഠ”ന്തി. സന്തി പനേകേ സമണ്ഡ്രാഫണാ ഏവംവാദിനോ ഏവംദിട്ഠിനോ - “ന ഹോതി തമാഗതോ പരം മരണാ, ഇദമേവ സച്ചം മോഘമണ്ഠ”ന്തി. സന്തേകേ സമണ്ഡ്രാഫണാ ഏവംവാദിനോ ഏവംദിട്ഠിനോ - “ഹോതി ച ന ച ഹോതി തമാഗതോ പരം മരണാ, ഇദമേവ സച്ചം മോഘമണ്ഠ”ന്തി. സന്തി പനേകേ സമണ്ഡ്രാഫണാ ഏവംവാദിനോ ഏവംദിട്ഠിനോ - “നേവ ഹോതി ന ന ഹോതി തമാഗതോ പരം മരണാ, ഇദമേവ സച്ചം മോഘമണ്ഠ”ന്തി.

തേ ഭണ്ഡനജാതാ കലഹജാതാ വിവാദാപന്നാ അണ്ഠമണ്ഠം മുഖസത്തീഹി വിതുദന്താ വിഹരന്തി - “ഏദിസോ യമ്മോ, നേദിസോ യമ്മോ; നേദിസോ യമ്മോ, ഏദിസോ യമ്മോ”തി.

അഥ ഖോ സമ്ബഹുലാ ഭിക്ഖു പുണ്ണണ്ഹസമയം നിവാസേത്ഥാ പത്തചീവരമാദായ സാവത്ഥിം പിണ്ഡായ പാവിസിംസു. സാവത്ഥിയം പിണ്ഡായ ചരിത്വാ പച്ഛാഭത്തം പിണ്ഡപാതപടിക്കന്താ യേന ഭഗവാ

തേനുപസങ്കമിംസു; ഉപസങ്കമിത്വാ ഭഗവന്തം അഭിവാദേത്യാ ഏകമന്തം നിസിദിംസു. ഏകമന്തം നിസിന്നാ ഖോ തേ ഭിക്ഖു ഭഗവന്തം ഏതദവോചും -

“ഇധ, ഭന്തേ, സമ്ബഹുലാ നാനാതിത്ഥിയസമണ്ഡ്രാഫണപരിബ്ബാജകാ സാവത്ഥിയം പടിവസന്തി നാനാദിട്ഠികാ നാനാവന്തികാ നാനാരുചികാ നാനാദിട്ഠിനിസ്സയനിസ്സിതാ.

“സന്തേകേ സമണ്ഡ്രാഫണാ ഏവംവാദിനോ ഏവംദിട്ഠിനോ - ‘സസ്സതോ ലോകോ, ഇദമേവ സച്ചം മോഘമണ്ഠ’ന്തി...പേ... തേ ഭണ്ഡനജാതാ കലഹജാതാ വിവാദാപന്നാ അണ്ഠമണ്ഠം മുഖസത്തീഹി വിതുദന്താ വിഹരന്തി - ‘ഏദിസോ ധമ്മോ, നേദിസോ ധമ്മോ; നേദിസോ ധമ്മോ, ഏദിസോ ധമ്മോ’” തി.

“അണ്ഠതിത്ഥിയാ, ഭിക്ഖവേ, പരിബ്ബാജകാ അന്ധാ അചക്ഖുകാ; അത്ഥം ന ജാനന്തി, അനത്ഥം ന ജാനന്തി, ധമ്മം ന ജാനന്തി, അധമ്മം ന ജാനന്തി. തേ അത്ഥം അജാനന്താ അനത്ഥം അജാനന്താ ധമ്മം അജാനന്താ അധമ്മം അജാനന്താ ഭണ്ഡനജാതാ കലഹജാതാ വിവാദാപന്നാ അണ്ഠമണ്ഠം മുഖസത്തീഹി വിതുദന്താ വിഹരന്തി - ‘ഏദിസോ ധമ്മോ, നേദിസോ ധമ്മോ; നേദിസോ ധമ്മോ, ഏദിസോ ധമ്മോ’”തി.

“ഭൂതപുബ്ബം, ഭിക്ഖവേ, ഇമിസ്സായേവ സാവത്ഥിയാ അണ്ഠത്തരോ രാജാ അഹോസി. അഥ ഖോ, ഭിക്ഖവേ, സോ രാജാ അണ്ഠത്തരം പുരിസം ആമന്തേസി - ‘ഏഹി ത്വം, അമ്ഭോ പുരിസ, യാവതകാ സാവത്ഥിയാ ജച്ചന്ധാ തേ സബ്ബേ ഏകജ്ജയം സന്നിപാതേഹീ’തി. ‘ഏവം, ദേവാ’തി ഖോ, ഭിക്ഖവേ, സോ പുരിസോ തസ്സ രണ്ഠോ പടിസ്സുത്വാ യാവതകാ സാവത്ഥിയാ ജച്ചന്ധാ തേ സബ്ബേ ഗഹേത്വാ യേന സോ രാജാ തേനുപസങ്കമി; ഉപസങ്കമിത്വാ തം രാജാനം ഏതദവോച - ‘സന്നിപാതിതാ ഖോ തേ, ദേവ, യാവതകാ സാവത്ഥിയാ ജച്ചന്ധാ’തി . ‘തേന ഹി, ഭന്തേ, ജച്ചന്ധാനം ഹത്ഥിം ദസ്സേഹീ’തി. ‘ഏവം, ദേവാ’തി ഖോ, ഭിക്ഖവേ, സോ പുരിസോ തസ്സ രണ്ഠോ പടിസ്സുത്വാ ജച്ചന്ധാനം ഹത്ഥിം ദസ്സേസി.

“ഏകച്ചാനം ജച്ചന്ധാനം ഹത്ഥിസ്സ സീസം ദസ്സേസി - ‘ഏദിസോ, ജച്ചന്ധാ, ഹത്ഥീ’തി. ഏകച്ചാനം ജച്ചന്ധാനം ഹത്ഥിസ്സ കണ്ഠം ദസ്സേസി - ‘ഏദിസോ, ജച്ചന്ധാ, ഹത്ഥീ’തി. ഏകച്ചാനം ജച്ചന്ധാനം ഹത്ഥിസ്സ ദന്തം ദസ്സേസി - ‘ഏദിസോ, ജച്ചന്ധാ, ഹത്ഥീ’തി. ഏകച്ചാനം ജച്ചന്ധാനം ഹത്ഥിസ്സ സോഘം ദസ്സേസി - ‘ഏദിസോ, ജച്ചന്ധാ, ഹത്ഥീ’തി. ഏകച്ചാനം ജച്ചന്ധാനം ഹത്ഥിസ്സ കായം ദസ്സേസി - ‘ഏദിസോ, ജച്ചന്ധാ, ഹത്ഥീ’തി. ഏകച്ചാനം ജച്ചന്ധാനം ഹത്ഥിസ്സ പാദം ദസ്സേസി - ‘ഏദിസോ, ജച്ചന്ധാ, ഹത്ഥീ’തി. ഏകച്ചാനം ജച്ചന്ധാനം ഹത്ഥിസ്സ സത്ഥിം [പിട്ഠിം (സ്യം)] ദസ്സേസി - ‘ഏദിസോ, ജച്ചന്ധാ, ഹത്ഥീ’തി. ഏകച്ചാനം ജച്ചന്ധാനം ഹത്ഥിസ്സ നൺഗുട്ഠം ദസ്സേസി - ‘ഏദിസോ, ജച്ചന്ധാ, ഹത്ഥീ’തി. ഏകച്ചാനം ജച്ചന്ധാനം ഹത്ഥിസ്സ വാലധിം ദസ്സേസി - ‘ഏദിസോ, ജച്ചന്ധാ, ഹത്ഥീ’”തി.

“അഥ ഖോ, ഭിക്ഖവേ, സോ പുരിസോ ജച്ചന്ധാനം ഹത്ഥിം ദസ്സേത്വാ യേന സോ രാജാ തേനുപസങ്കമി; ഉപസങ്കമിത്വാ തം രാജാനം ഏതദവോച - ‘ദിട്ഠോ ഖോ തേഹി, ദേവ, ജച്ചന്ധേഹി ഹത്ഥീ; യസ്സ ദാനി കാലം മണ്ഠസീ’തി.

“അഥ ഖോ, ഭിക്ഖവേ, സോ രാജാ യേന തേ ജച്ചന്ധാ തേനുപസങ്കമി;
ഉപസങ്കമിത്വാ തേ ജച്ചന്ധേ ഏതദവോച - ‘ദിട്ഠോ വോ, ജച്ചന്ധാ, ഹത്ഥീ’തി ?
‘ഏവം, ദേവ, ദിട്ഠോ നോ ഹത്ഥീ’തി. ‘വദേമ, ജച്ചന്ധാ, കീദിസോ ഹത്ഥീ’തി?

“യേഹി, ഭിക്ഖവേ, ജച്ചന്ധേഹി ഹത്ഥിസ്സ സീസം ദിട്ഠം അഹോസി, തേ
ഏവമാഹംസു - ‘ഏദിസോ, ദേവ, ഹത്ഥീ സേയുമാപി കുമ്ഭോ’തി.

“യേഹി, ഭിക്ഖവേ, ജച്ചന്ധേഹി ഹത്ഥിസ്സ കണ്ണോ ദിട്ഠോ അഹോസി, തേ
ഏവമാഹംസു - ‘ഏദിസോ, ദേവ, ഹത്ഥീ സേയുമാപി സുപ്പോ’തി.

“യേഹി, ഭിക്ഖവേ, ജച്ചന്ധേഹി ഹത്ഥിസ്സ ദന്തോ ദിട്ഠോ അഹോസി, തേ
ഏവമാഹംസു - ‘ഏദിസോ, ദേവ, ഹത്ഥീ സേയുമാപി വിലോ’തി.

“യേഹി , ഭിക്ഖവേ, ജച്ചന്ധേഹി ഹത്ഥിസ്സ സോണ്ഡോ ദിട്ഠോ അഹോസി,
തേ ഏവമാഹംസു - ‘ഏദിസോ, ദേവ, ഹത്ഥീ സേയുമാപി നങ്ഗലീസാ’തി.

“യേഹി, ഭിക്ഖവേ, ജച്ചന്ധേഹി ഹത്ഥിസ്സ കായോ ദിട്ഠോ അഹോസി, തേ
ഏവമാഹംസു - ‘ഏദിസോ, ദേവ, ഹത്ഥീ സേയുമാപി കോട്ഠോ’തി.

“യേഹി , ഭിക്ഖവേ, ജച്ചന്ധേഹി ഹത്ഥിസ്സ പാദോ ദിട്ഠോ അഹോസി, തേ
ഏവമാഹംസു - ‘ഏദിസോ, ദേവ, ഹത്ഥീ സേയുമാപി മൂണോ’തി.

“യേഹി, ഭിക്ഖവേ, ജച്ചന്ധേഹി ഹത്ഥിസ്സ സത്ഥി ദിട്ഠോ [പിട്ഠി ദിട്ടാ (കം
സീം സ്യാം പീം), സത്ഥി ദിട്ഠാ (കം സീം)] ഹോസി, തേ ഏവമാഹംസു -
‘ഏദിസോ, ദേവ, ഹത്ഥീ സേയുമാപി ഉദുക്ഖലോ’തി.

“യേഹി, ഭിക്ഖവേ, ജച്ചന്ധേഹി ഹത്ഥിസ്സ നങ്ഗുട്ഠം ദിട്ഠം അഹോസി,
തേ ഏവമാഹംസു - ‘ഏദിസോ, ദേവ, ഹത്ഥീ സേയുമാപി മുസലോ’തി.

“യേഹി, ഭിക്ഖവേ, ജച്ചന്ധേഹി ഹത്ഥിസ്സ വാലധി ദിട്ഠോ അഹോസി, തേ
ഏവമാഹംസു - ‘ഏദിസോ, ദേവ, ഹത്ഥീ സേയുമാപി സമ്മജ്ജനീ’തി.

“തേ ‘ഏദിസോ ഹത്ഥീ, നേദിസോ ഹത്ഥീ; നേദിസോ ഹത്ഥീ, ഏദിസോ
ഹത്ഥീ’”തി അത്തമഞ്ഞം മുട്ഠീഹി സംസുമ്ഭിംസു [സംയുജ്ജ്യിംസു (കം സീം,
സ്യാം പീം)]. തേന ച പന, ഭിക്ഖവേ, സോ രാജാ അത്തമനോ അഹോസി.

“ഏവമേവ ഖോ, ഭിക്ഖവേ, അത്തതിത്ഥിയാ പരിബ്ബാജകാ അന്ധാ
അചക്ഖുകാ. തേ അത്ഥം ന ജാനന്തി അനത്ഥം ന ജാനന്തി, ധമ്മം ന ജാനന്തി
അധമ്മം ന ജാനന്തി. തേ അത്ഥം അജാനന്താ അനത്ഥം അജാനന്താ, ധമ്മം
അജാനന്താ അധമ്മം അജാനന്താ ഭണ്ഡനജാതാ കലഹജാതാ വിവാദാപന്നാ
അത്തമഞ്ഞം മുഖസത്തിഹി വിതുദന്താ വിഹരന്തി - ‘ഏദിസോ ധമ്മോ,
നേദിസോ ധമ്മോ; നേദിസോ ധമ്മോ, ഏദിസോ ധമ്മോ’”തി.

അഥ ഖോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിത്വാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം
ഉദാനേസി -

“ഇമേസു കിര സജ്ജന്തി, ഏകേ സമണബ്രാഹ്മണാ;

വിഗ്രയ്ക്കു നം വിവദന്തി, ജനാ ഏകങ്ഗദസ്സിനോ”തി. ചതുരത്വം;

൫. ദുതിയനാനാതിത്ഥിയസുത്തം

൫൫. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ സാവത്ഥിയം വിഹരതി ജേതവനേ അനാഥപിണ്ഡികസ്സ ആരാമേ. തേന ഖോ പന സമയേന സമ്ബഹുലാ നാനാതിത്ഥിയസമണ്ഡ്രാഫണപരിബ്ബാജകാ സാവത്ഥിയം പടിവസന്തി നാനാദിട്ഠികാ നാനാവന്തികാ നാനാരുചികാ നാനാദിട്ഠിനിസ്സയനിസ്സിതാ.

സന്തേകേ സമണ്ഡ്രാഫണാ ഏവംവാദിനോ ഏവംദിട്ഠിനോ - “സസ്സതോ അത്താ ച ലോകോ ച, ഇദമേവ സച്ചം മോഘമണ്ണ”ന്തി. സന്തി പനേകേ സമണ്ഡ്രാഫണാ ഏവംവാദിനോ ഏവംദിട്ഠിനോ - “അസസ്സതോ അത്താ ച ലോകോ ച, ഇദമേവ സച്ചം മോഘമണ്ണ”ന്തി. സന്തേകേ സമണ്ഡ്രാഫണാ ഏവംവാദിനോ ഏവംദിട്ഠിനോ - “സസ്സതോ ച അസസ്സതോ ച [സസ്സതോ അസസ്സതോ (സീഃ)] അത്താ ച ലോകോ ച, ഇദമേവ സച്ചം മോഘമണ്ണ”ന്തി. സന്തി പനേകേ സമണ്ഡ്രാഫണാ ഏവംവാദിനോ ഏവംദിട്ഠിനോ - “നേവ സസ്സതോ നാസസ്സതോ അത്താ ച ലോകോ ച, ഇദമേവ സച്ചം മോഘമണ്ണ”ന്തി. സന്തേകേ സമണ്ഡ്രാഫണാ ഏവംവാദിനോ ഏവംദിട്ഠിനോ - “സയംകതോ അത്താ ച ലോകോ ച, ഇദമേവ സച്ചം മോഘമണ്ണ”ന്തി. സന്തി പനേകേ സമണ്ഡ്രാഫണാ ഏവംവാദിനോ ഏവംദിട്ഠിനോ - “പരംകതോ അത്താ ച ലോകോ ച, ഇദമേവ സച്ചം മോഘമണ്ണ”ന്തി. സന്തേകേ സമണ്ഡ്രാഫണാ ഏവംവാദിനോ ഏവംദിട്ഠിനോ - “സയംകതോ ച പരംകതോ ച [സയംകതോ പരംകതോ (സീഃ)] അത്താ ച ലോകോ ച, ഇദമേവ സച്ചം മോഘമണ്ണ”ന്തി. സന്തി പനേകേ സമണ്ഡ്രാഫണാ ഏവംവാദിനോ ഏവംദിട്ഠിനോ - “അസയംകാരോ അപരംകാരോ [അസയംകാരോ ച അപരംകാരോ ച (സ്യാഃ പീഃ)] അധിച്ചസമുപ്പന്നോ അത്താ ച ലോകോ ച, ഇദമേവ സച്ചം മോഘമണ്ണ”ന്തി. സന്തേകേ സമണ്ഡ്രാഫണാ ഏവംവാദിനോ ഏവംദിട്ഠിനോ - “സസ്സതം സുഖദുക്ഖം അത്താ ച ലോകോ ച, ഇദമേവ സച്ചം മോഘമണ്ണ”ന്തി. സന്തി പനേകേ സമണ്ഡ്രാഫണാ ഏവംവാദിനോ ഏവംദിട്ഠിനോ - “അസസ്സതം സുഖദുക്ഖം അത്താ ച ലോകോ ച, ഇദമേവ സച്ചം മോഘമണ്ണ”ന്തി. സന്തേകേ സമണ്ഡ്രാഫണാ ഏവംവാദിനോ ഏവംദിട്ഠിനോ - “സസ്സതഞ്ച അസസ്സതഞ്ച [സസ്സതം അസസ്സതം (സീഃ)] സുഖദുക്ഖം അത്താ ച ലോകോ ച, ഇദമേവ സച്ചം മോഘമണ്ണ”ന്തി. സന്തി പനേകേ സമണ്ഡ്രാഫണാ ഏവംവാദിനോ ഏവംദിട്ഠിനോ - “നേവ സസ്സതം നാസസ്സതം സുഖദുക്ഖം അത്താ ച ലോകോ ച, ഇദമേവ സച്ചം മോഘമണ്ണ”ന്തി. സന്തേകേ സമണ്ഡ്രാഫണാ ഏവംവാദിനോ ഏവംദിട്ഠിനോ - “സയംകതം സുഖദുക്ഖം അത്താ ച ലോകോ ച, ഇദമേവ സച്ചം മോഘമണ്ണ”ന്തി. സന്തി പനേകേ സമണ്ഡ്രാഫണാ ഏവംവാദിനോ ഏവംദിട്ഠിനോ - “പരംകതം സുഖദുക്ഖം അത്താ ച ലോകോ ച, ഇദമേവ സച്ചം മോഘമണ്ണ”ന്തി. സന്തേകേ സമണ്ഡ്രാഫണാ ഏവംവാദിനോ ഏവംദിട്ഠിനോ - “സയംകതഞ്ച പരംകതഞ്ച [സയംകതം പരംകതം (സീഃ)] സുഖദുക്ഖം അത്താ ച ലോകോ ച, ഇദമേവ സച്ചം മോഘമണ്ണ”ന്തി. സന്തി പനേകേ സമണ്ഡ്രാഫണാ ഏവംവാദിനോ ഏവംദിട്ഠിനോ - “അസയംകാരം

അപരംകാരം അധിച്ചുസമുപ്പന്നം സുഖദുക്ഖം അത്താ ച ലോകോ ച, ഇദമേവ സച്ചം മോഘമഞ്ഞ"ന്തി.

തേ ഭണ്ഡനജാതാ കലഹജാതാ വിവാദാപന്നാ അഞ്ഞമഞ്ഞം മുഖസത്തീഹി വിതുദന്താ വിഹരന്തി - "ഏദിസോ ധമ്മോ, നേദിസോ ധമ്മോ; നേദിസോ ധമ്മോ, ഏദിസോ ധമ്മോ"തി.

അഥ ഖോ സമ്ബഹുലാ ഭിക്ഖു പുബ്ബണ്ഹസമയം നിവാസേത്യാ പത്തചീവരമാദായ സാവത്ഥിം പിണ്ഡായ പാവസിംസു. സാവത്ഥിയം പിണ്ഡായ ചരിത്യാ പച്ഛാഭത്തം പിണ്ഡപാതപടിക്കന്താ യേന ഭഗവാ തേനുപസങ്കമിംസു; ഉപസങ്കമിത്യാ ഭഗവന്തം അഭിവാദേത്യാ ഏകമന്തം നിസീദിംസു. ഏകമന്തം നിസിന്നാ ഖോ തേ ഭിക്ഖു ഭഗവന്തം ഏതദവോഛും -

"ഇധ, ഭന്തേ, സമ്ബഹുലാ നാനാതിത്ഥിയസമണ്ഡ്രാഫണപരിബ്ബാജകാ സാവത്ഥിയം പടിവസന്തി നാനാദിട്ഠികാ നാനാവന്തികാ നാനാരുചികാ നാനാദിട്ഠിനിസ്സയനിസ്സിതാ.

"സന്തേകേ സമണ്ഡ്രാഫണാ ഏവംവാദിനോ ഏവംദിട്ഠിനോ - 'സസ്സതോ അത്താ ച ലോകോ ച, ഇദമേവ സച്ചം മോഘമഞ്ഞ'ന്തി...പേ... തേ ഭണ്ഡനജാതാ കലഹജാതാ വിവാദാപന്നാ അഞ്ഞമഞ്ഞം മുഖസത്തീഹി വിതുദന്താ വിഹരന്തി - 'ഏദിസോ ധമ്മോ, നേദിസോ ധമ്മോ; നേദിസോ ധമ്മോ, ഏദിസോ ധമ്മോ'"തി.

"അഞ്ഞതിത്ഥിയാ, ഭിക്ഖവേ, പരിബ്ബാജകാ അന്ധാ അചക്ഖുകാ; അത്ഥം ന ജാനന്തി അനത്ഥം ന ജാനന്തി, ധമ്മം ന ജാനന്തി അധമ്മം ന ജാനന്തി. തേ അത്ഥം അജാനന്താ അനത്ഥം അജാനന്താ, ധമ്മം അജാനന്താ അധമ്മം അജാനന്താ ഭണ്ഡനജാതാ കലഹജാതാ വിവാദാപന്നാ അഞ്ഞമഞ്ഞം മുഖസത്തീഹി വിതുദന്താ വിഹരന്തി - 'ഏദിസോ ധമ്മോ, നേദിസോ ധമ്മോ; നേദിസോ ധമ്മോ, ഏദിസോ ധമ്മോ'"തി.

അഥ ഖോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിത്യാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി -

"ഇമേസു കിര സജ്ജന്തി, ഏകേ സമണ്ഡ്രാഫണാ;
അന്തരാവ വിസീദന്തി, അപ്പത്യാവ തമോഗധ"ന്തി. പഞ്ചമം;

൬. തതീയനാനാതിത്ഥിയസുത്തം

ഏ. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ സാവത്ഥിയം വിഹരതി ജേതവനേ അനാഥപിണ്ഡികസ്സ ആരാമേ. തേന ഖോ പന സമയേന സമ്ബഹുലാ നാനാതിത്ഥിയസമണ്ഡ്രാഫണപരിബ്ബാജകാ സാവത്ഥിയം പടിവസന്തി നാനാദിട്ഠികാ നാനാവന്തികാ നാനാരുചികാ നാനാദിട്ഠിനിസ്സയനിസ്സിതാ.

സന്തേകേ സമണ്ഡ്രാഫണാ ഏവംവാദിനോ ഏവംദിട്ഠിനോ - "സസ്സതോ അത്താ ച ലോകോ ച, ഇദമേവ സച്ചം മോഘമഞ്ഞ"ന്തി. സന്തി പനേകേ സമണ്ഡ്രാഫണാ ഏവംവാദിനോ ഏവംദിട്ഠിനോ - "അസസ്സതോ അത്താ ച

ലോകോ ച, ഇദമേവ സച്ചം മോഘമഞ്ഞ്തി. സന്തേകേ സമണ്ഡബ്രാഹ്മണാ
 ഏവംവാദിനോ ഏവംവിദ്വിനോ - “സസ്സതോ ച അസസ്സതോ ച അത്താ ച
 ലോകോ ച, ഇദമേവ സച്ചം മോഘമഞ്ഞ്തി. സന്തി പനേകേ സമണ്ഡബ്രാഹ്മണാ
 ഏവംവാദിനോ ഏവംവിദ്വിനോ - “നേവ സസ്സതോ നാസസ്സതോ അത്താ ച
 ലോകോ ച, ഇദമേവ സച്ചം മോഘമഞ്ഞ്തി. സന്തേകേ സമണ്ഡബ്രാഹ്മണാ
 ഏവംവാദിനോ ഏവംവിദ്വിനോ - “സയംകതോ അത്താ ച ലോകോ ച,
 ഇദമേവ സച്ചം മോഘമഞ്ഞ്തി. സന്തി പനേകേ സമണ്ഡബ്രാഹ്മണാ
 ഏവംവാദിനോ ഏവംവിദ്വിനോ - “പരംകതോ അത്താ ച ലോകോ ച,
 ഇദമേവ സച്ചം മോഘമഞ്ഞ്തി. സന്തേകേ സമണ്ഡബ്രാഹ്മണാ ഏവംവാദിനോ
 ഏവംവിദ്വിനോ - “സയംകതോ ച പരംകതോ ച അത്താ ച ലോകോ ച,
 ഇദമേവ സച്ചം മോഘമഞ്ഞ്തി. സന്തി പനേകേ സമണ്ഡബ്രാഹ്മണാ
 ഏവംവാദിനോ ഏവംവിദ്വിനോ - “അസയംകാരോ അപരംകാരോ
 അധിച്ചസമുപ്പന്നോ അത്താ ച ലോകോ ച, ഇദമേവ സച്ചം മോഘമഞ്ഞ്തി.
 സന്തേകേ സമണ്ഡബ്രാഹ്മണാ ഏവംവാദിനോ ഏവംവിദ്വിനോ - “സസ്സതം
 സുഖദുക്ഖം അത്താ ച ലോകോ ച, ഇദമേവ സച്ചം മോഘമഞ്ഞ്തി. സന്തി
 പനേകേ സമണ്ഡബ്രാഹ്മണാ ഏവംവാദിനോ ഏവംവിദ്വിനോ - “അസസ്സതം
 സുഖദുക്ഖം അത്താ ച ലോകോ ച, ഇദമേവ സച്ചം മോഘമഞ്ഞ്തി.
 സന്തേകേ സമണ്ഡബ്രാഹ്മണാ ഏവംവാദിനോ ഏവംവിദ്വിനോ - “സസ്സതഞ്ച
 അസസ്സതഞ്ച സുഖദുക്ഖം അത്താ ച ലോകോ ച, ഇദമേവ സച്ചം
 മോഘമഞ്ഞ്തി. സന്തി പനേകേ സമണ്ഡബ്രാഹ്മണാ ഏവംവാദിനോ
 ഏവംവിദ്വിനോ - “നേവ സസ്സതം നാസസ്സതം സുഖദുക്ഖം അത്താ ച ലോകോ
 ച, ഇദമേവ സച്ചം മോഘമഞ്ഞ്തി. സന്തേകേ സമണ്ഡബ്രാഹ്മണാ
 ഏവംവാദിനോ ഏവംവിദ്വിനോ - “സയംകതം സുഖദുക്ഖം അത്താ ച
 ലോകോ ച, ഇദമേവ സച്ചം മോഘമഞ്ഞ്തി. സന്തി പനേകേ സമണ്ഡബ്രാഹ്മണാ
 ഏവംവാദിനോ ഏവംവിദ്വിനോ - “പരംകതം സുഖദുക്ഖം അത്താ ച
 ലോകോ ച, ഇദമേവ സച്ചം മോഘമഞ്ഞ്തി. സന്തേകേ സമണ്ഡബ്രാഹ്മണാ
 ഏവംവാദിനോ ഏവംവിദ്വിനോ - “സയംകതഞ്ച പരംകതഞ്ച സുഖദുക്ഖം
 അത്താ ച ലോകോ ച, ഇദമേവ സച്ചം മോഘമഞ്ഞ്തി. സന്തി പനേകേ
 സമണ്ഡബ്രാഹ്മണാ ഏവംവാദിനോ ഏവംവിദ്വിനോ - “അസയംകാരം
 അപരംകാരം അധിച്ചസമുപ്പന്നം സുഖദുക്ഖം അത്താ ച ലോകോ ച, ഇദമേവ
 സച്ചം മോഘമഞ്ഞ്തി.

തേ ഭണ്ഡനജാതാ കലഹജാതാ വിവാദാപന്നാ അഞ്ജനമഞ്ഞ്തി മുഖസന്തീഹി
 വിതുദന്താ വിഹരന്തി - “ഏദിസോ ധമ്മോ, നേദിസോ ധമ്മോ; നേദിസോ
 ധമ്മോ, ഏദിസോ ധമ്മോ”തി.

അഥ ഖോ സമ്ബഹുലാ ഭിക്ഖു പുബ്ബണ്ഹസമയം നിവാസേത്ഥാ
 പത്തചീവരമാദായ സാവത്ഥിം പിണ്ഡായ പാവസിംസു. സാവത്ഥിയം
 പിണ്ഡായ ചരിത്ഥാ പച്ഛാഭത്തം പിണ്ഡപാതപടിക്കന്താ യേന ഭഗവാ
 തേനൂപസങ്കമിംസു; ഉപസങ്കമിത്ഥാ ഭഗവന്തം അഭിവാദേത്ഥാ ഏകമന്തം
 നിസീദിംസു. ഏകമന്തം നിസിന്നാ ഖോ തേ ഭിക്ഖു ഭഗവന്തം ഏതദവോഛും -

“ഇധ, ഭന്തേ, സമ്ബഹുലാ നാനാതിത്ഥിയസമണ്ഡബ്രാഹ്മണപരിബ്ബാജകാ
 സാവത്ഥിയം പടിവസന്തി നാനാദിട്ഠികാ നാനാവന്തികാ നാനാരുചികാ
 നാനാദിട്ഠിനിസ്സയനിസ്സിതാ.

“സന്തേകേ സമണ്ഡ്രാഹണാ ഏവംവാദിനോ ഏവംദിദ്വീനോ - ‘സസ്തതോ അത്താ ച ലോകോ ച, ഇദമേവ സച്ചം മോഘമണ്ണന്തി ...പേ... തേ ഭണ്ഡനജാതാ കലഹജാതാ വിവാദാപന്നാ അണ്ണമണ്ണം മുഖസത്തിഹി വിതുദന്താ വിഹരന്തി - ‘ഏദിസോ യമ്മോ, നേദിസോ യമ്മോ; നേദിസോ യമ്മോ, ഏദിസോ യമ്മോ’”തി.

“അണ്ണത്തിത്ഥിയാ, ഭിക്ഖവേ, പരിബ്ബാജകാ അന്ധാ അചക്ഖുകാ. തേ അത്ഥം ന ജാനന്തി അനത്ഥം ന ജാനന്തി, യമ്മം ന ജാനന്തി അയമ്മം ന ജാനന്തി. തേ അത്ഥം അജാനന്താ അനത്ഥം അജാനന്താ, യമ്മം അജാനന്താ അയമ്മം അജാനന്താ ഭണ്ഡനജാതാ കലഹജാതാ വിവാദാപന്നാ അണ്ണമണ്ണം മുഖസത്തിഹി വിതുദന്താ വിഹരന്തി - ‘ഏദിസോ യമ്മോ, നേദിസോ യമ്മോ; നേദിസോ യമ്മോ, ഏദിസോ യമ്മോ’”തി.

അഥ ഖോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിത്വാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി -

“അഹങ്കാരപസുതായം പജാ, പരംകാരുപസംഹിതാ;
ഏതദേകേ നാബ്ഭണ്ണംസു, ന നം സല്ലന്തി അദൃസും.

“ഏതഞ്ച സല്ലം പടികച്ച [\[പടിഗച്ച \(സീ° സ്യാ° കം പി°\)\]](#) പസ്സതോ;
അഹം കരോമീതി ന തസ്സ ഹോതി;
പരോ കരോതീതി ന തസ്സ ഹോതി.

“മാനുപേതാ അയം പജാ, മാനഗന്മാ മാനവിനിബദ്ധാ [\[മാനവിനിബദ്ധാ \(സീ°\)\]](#);
ദിദ്വീസു സാരമ്ഭക്മാ, സംസാരം നാതിവത്തതീ”തി. ഛരട്ഠം;

൧. സുഭൂതിസുത്തം

൧൧. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ സാവത്ഥിയം വിഹരതി ജേതവനേ അനാമപിണ്ഡികസ്സ ആരാമേ. തേന ഖോ പന സമയേന ആയസ്ഥാ സുഭൂതി ഭഗവതോ അവിദുരേ നിസിന്നോ ഹോതി പല്ലകം ആഭുജിത്വാ ഉജും കായം പണിയായ അവിതക്കം സമാധിം സമാപജ്ജിത്വാ.

അദൃസാ ഖോ ഭഗവാ ആയസ്ഥന്തം സുഭൂതിം അവിദുരേ നിസിന്നം പല്ലകം ആഭുജിത്വാ ഉജും കായം പണിയായ അവിതക്കം സമാധിം സമാപന്നം.

അഥ ഖോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിത്വാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി -

“യസ്സ വിതക്കാ വിധൂപിതാ,
അജ്ജയത്തം സുവികപ്പിതാ അസേസാ;
തം സങ്ഗമതിച്ച അരൂപസഞ്ചി,
ചതുയോഗാതിഗതോ ന ജാതു മേതീ”തി [\[ന ജാതിമേതീതി \(സ്യാ° പി° അട്ഠ° പാഠന്തരം\)\]](#). സത്തമം;

൮. ഗണികാസുത്തം

൫൮. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ രാജഗഹേ വിഹരതി വേളുവനേ കലന്ദകനിവാപേ. തേന ഖോ പന സമയേന രാജഗഹേ ദേവ പുഗാ അഞ്ഞതരിസ്സാ ഗണികായ സാരത്താ ഹോന്തി പടിബദ്ധചിത്താ; ഭണ്ഡനജാതാ കലഹജാതാ വിവാദാപന്നാ അഞ്ഞമഞ്ഞം പാണ്ണിഹിപി ഉപക്കമന്തി , ലേസ്സുഹിപി ഉപക്കമന്തി , ദണ്ഡേഹിപി ഉപക്കമന്തി, സത്ഥേഹിപി ഉപക്കമന്തി. തേ തത്ഥ മരണസി നിഗച്ഛന്തി മരണമത്തസി ദുക്ഖം.

അഥ ഖോ സമ്ബഹുലാ ഭിക്ഖു പുബ്ബണ്ഹസമയം നിവാസേത്ഥാ പത്തചിവരമാദായ രാജഗഹം പിണ്ഡായ പാവിസിംസു. രാജഗഹേ പിണ്ഡായ ചരിത്ഥാ പച്ഛാഭത്തം പിണ്ഡപാതപടിക്കന്താ യേന ഭഗവാ തേനുപസങ്കമിംസു ; ഉപസങ്കമിത്ഥാ ഭഗവന്തം അഭിവാദേത്ഥാ ഏകമന്തം നിസിദിംസു. ഏകമന്തം നിസിന്നാ ഖോ തേ ഭിക്ഖു ഭഗവന്തം ഏതദവോചും -

“ഇധ, ഭന്തേ, രാജഗഹേ ദേവ പുഗാ അഞ്ഞതരിസ്സാ ഗണികായ സാരത്താ പടിബദ്ധചിത്താ; ഭണ്ഡനജാതാ കലഹജാതാ വിവാദാപന്നാ അഞ്ഞമഞ്ഞം പാണ്ണിഹിപി ഉപക്കമന്തി, ലേസ്സുഹിപി ഉപക്കമന്തി, ദണ്ഡേഹിപി ഉപക്കമന്തി, സത്ഥേഹിപി ഉപക്കമന്തി. തേ തത്ഥ മരണസി നിഗച്ഛന്തി മരണമത്തസി ദുക്ഖ”ന്തി.

അഥ ഖോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിത്ഥാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി -

“യഞ്ച പത്തം യഞ്ച പത്തഞ്ചം, ഉഭയമേതം രജാനുകിണ്ണം, ആതുരസ്സാനുസിക്ഖതോ. യേ ച സിക്ഖാസാരാ സീലബ്ബതം ജീവിതം ബ്രഹ്മചരിയം ഉപട്ഠാനസാരാ, അയമേകോ അന്തോ. യേ ച ഏവംവാദിനോ - ‘നത്ഥി കാമേസു ദോസോ’തി, അയം ദുതിയോ അന്തോ. ഇച്ചേതേ ഉഭോ അന്താ കടസിവഡ്ഡനാ, കടസിയോ ദിട്ഠിം വഡ്ഡേന്തി. ഏതേതേ ഉഭോ അന്തേ അനഭിഞ്ഞായ ഓലീയന്തി ഏകേ, അതിധാവന്തി ഏകേ. യേ ച ഖോ തേ അഭിഞ്ഞായ തത്ര ച നാഹേസും, തേന ച നാമഞ്ഞിംസു, വട്ടം തേസം നത്ഥി പഞ്ഞാപനായാ”തി. അട്ഠമം.

൯. ഉപാതിധാവന്തിസുത്തം

൯൯. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ സാവത്ഥിയം വിഹരതി ജേതവനേ അന്നാമപിണ്ഡികസ്സ ആരാമേ. തേന ഖോ പന സമയേന ഭഗവാ രത്തന്ധകാരതിമിസായം അബ്ഭോകാസേ നിസിന്നോ ഹോതി തേലപ്പദീപേസു ത്വായമാനേസു.

തേന ഖോ പന സമയേന സമ്ബഹുലാ അധിപാതകാ തേസു തേലപ്പദീപേസു ആപാതപരിപാതം അനയം ആപജ്ജന്തി, ബൃസനം ആപജ്ജന്തി [\[നത്ഥി സീഹളപോത്ഥകേ\]](#), അനയബൃസനം ആപജ്ജന്തി [\[നത്ഥി സീഹളപോത്ഥകേ\]](#). അദുസാ ഖോ ഭഗവാ തേ സമ്ബഹുലേ അധിപാതകേ തേസു തേലപ്പദീപേസു ആപാതപരിപാതം അനയം ആപജ്ജന്തേ, ബൃസനം ആപജ്ജന്തേ, അനയബൃസനം ആപജ്ജന്തേ.

അഥ ഖോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിത്വാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി -

“ഉപാതിയാവന്തി ന സാരമേന്തി,
നവം നവം ബന്ധനം ബ്രൂഹയന്തി;
പതന്തി പജ്ജാതമിവാധിപാതകാ [... ധിപാതാ (സീം സ്യാം)],
ദിട്ഠേ സുതേ ഇതിഹേകേ നിവിട്ഠാ”തി. നവമം;

ഫം. ഉപ്പജ്ജന്തിസുത്തം

നും. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ സാവത്ഥിയം വിഹരതി ജേതവനേ അനാമപിണ്ഡികസ്സ ആരാമേ. അഥ ഖോ ആയസ്സമാ ആനന്ദോ യേന ഭഗവാ തേസുപസങ്കമി; ഉപസങ്കമിത്വാ ഭഗവന്തം അഭിവാദേത്വാ ഏകമന്തം നിസീദി. ഏകമന്തം നിസിന്നോ ഖോ ആയസ്സമാ ആനന്ദോ ഭഗവന്തം ഏതദവോച -

“യാവകീവഞ്ച, ഭന്തേ, തമാഗതാ ലോകേ നുപ്പജ്ജന്തി അരഹന്തോ സമ്മാസമ്ബുദ്ധാ താവ അഞ്ഞതിത്ഥിയാ പരിബ്ബാജകാ സക്കതാ ഹോന്തി ഗരുകതാ മാനിതാ പൂജിതാ അപചിതാ ലാഭിന്നോ ചീവരപിണ്ഡപാതസേനാസനഗിലാനപച്ചയഭേസജ്ജപരിക്ഖാരാനം. യതോ ച ഖോ, ഭന്തേ, തമാഗതാ ലോകേ ഉപ്പജ്ജന്തി അരഹന്തോ സമ്മാസമ്ബുദ്ധാ അഥ അഞ്ഞതിത്ഥിയാ പരിബ്ബാജകാ അസക്കതാ ഹോന്തി അഗരുകതാ അമാനിതാ അപൂജിതാ അനപചിതാ ന ലാഭിന്നോ ചീവരപിണ്ഡപാതസേനാസനഗിലാനപച്ചയഭേസജ്ജപരിക്ഖാരാനം. ഭഗവാ യേവ [ഭഗവാ ചേവ (സ്യാം)] ദാനി, ഭന്തേ, സക്കതോ ഹോതി ഗരുകതോ മാനിതോ പൂജിതോ അപചിതോ ലാഭീ ചീവരപിണ്ഡപാതസേനാസനഗിലാനപച്ചയഭേസജ്ജപരിക്ഖാരാനം, ഭിക്ഖുസങ്ഘോ ചാ”തി.

“ഏവമേതം , ആനന്ദ, യാവകീവഞ്ച, ആനന്ദ, തമാഗതാ ലോകേ നുപ്പജ്ജന്തി അരഹന്തോ സമ്മാസമ്ബുദ്ധാ താവ അഞ്ഞതിത്ഥിയാ പരിബ്ബാജകാ സക്കതാ ഹോന്തി ഗരുകതാ മാനിതാ പൂജിതാ അപചിതാ ലാഭിന്നോ ചീവരപിണ്ഡപാതസേനാസനഗിലാനപച്ചയഭേസജ്ജപരിക്ഖാരാനം. യതോ ച ഖോ, ആനന്ദ, തമാഗതാ ലോകേ ഉപ്പജ്ജന്തി അരഹന്തോ സമ്മാസമ്ബുദ്ധാ അഥ അഞ്ഞതിത്ഥിയാ പരിബ്ബാജകാ അസക്കതാ ഹോന്തി അഗരുകതാ അമാനിതാ അപൂജിതാ അനപചിതാ ന ലാഭിന്നോ ചീവരപിണ്ഡപാതസേനാസനഗിലാനപച്ചയഭേസജ്ജപരിക്ഖാരാനം. തമാഗതോവ [തമാഗതോ ചേവ (സ്യാം)] ദാനി സക്കതോ ഹോതി ഗരുകതോ മാനിതോ പൂജിതോ അപചിതോ ലാഭീ ചീവരപിണ്ഡപാതസേനാസനഗിലാനപച്ചയഭേസജ്ജപരിക്ഖാരാനം, ഭിക്ഖുസങ്ഘോ ചാ”തി.

അഥ ഖോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിത്വാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി -

“ഓഭാസതി താവ സോ കിമി,

യാവ ന ഉന്നമതേ [ഉഗ്രമതി (സീ°), ഉന്നമതി (സ്യാ°)] പഭങ്കരോ;
(സ) [() നത്ഥി സീ° സ്യാ° പോത്ഥകേസു] വേരോചനമ്ഹി ഉഗ്രതേ,
ഹതപ്പഭോ ഹോതി ന ചാപി ഭാസതി.

“ഏവം ഓഭാസിതമേവ തക്കികാനം [തിത്ഥിയാനം (സീ° സ്യാ° പീ°)],
യാവ സമ്മാസമ്ബുദ്ധാ ലോകേ നുപ്പജ്ജന്തി;
ന തക്കികാ സുജ്ജന്തി ന ചാപി സാവകാ,
ദുദ്ദിട്ഠീ ന ദുക്ഖാ പമുച്ചരേ”തി. ദസമം;

തസ്സുദാനം -

ആയുജ്ജിലവേക്ഖണാ, തയോ തിത്ഥിയാ സുഭൂതി;
ഗണികാ ഉപാതി നവമോ, ഉപ്പജ്ജന്തി ച തേ ദസാതി.

ജച്ചന്ധവഗ്ഗോ ഛരട്ഠോ നിട്ഠിതോ.

൧. ചുളവശ്ലോ

൧. പഠമലകുണ്ഡകഭട്ടിയസുത്തം

൬൧. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ സാവത്ഥിയം വിഹരതി ജേതവനേ അനാഥപിണ്ഡികസ്സ ആരാമേ. തേന ഖോ പന സമയേന ആയസ്മാ സാരിപുത്തോ ആയസ്ഥന്തം ലകുണ്ഡകഭട്ടിയം അനേകപരിയായേന ധമ്മിയാ കമായ സന്ദസ്സേതി സമാദപേതി [\[സമാദാപേതി \(?\)\]](#) സമുത്തേജേതി സമ്പഹംസേതി.

അഥ ഖോ ആയസ്ഥതോ ലകുണ്ഡകഭട്ടിയസ്സ ആയസ്ഥതാ സാരിപുത്തേന അനേകപരിയായേന ധമ്മിയാ കമായ സന്ദസ്സിയമാനസ്സ സമാദപിയമാനസ്സ സമുത്തേജിയമാനസ്സ സമ്പഹംസിയമാനസ്സ അനുപാദായ ആസവേഹി ചിത്തം വിമുച്ചി.

അദുസാ ഖോ ഭഗവാ ആയസ്ഥന്തം ലകുണ്ഡകഭട്ടിയം ആയസ്ഥതാ സാരിപുത്തേന അനേകപരിയായേന ധമ്മിയാ കമായ സന്ദസ്സിയമാനം സമാദപിയമാനം സമുത്തേജിയമാനം സമ്പഹംസിയമാനം അനുപാദായ ആസവേഹി ചിത്തം വിമുത്തം [\[വിമുത്തചിത്തം \(?\)\]](#).

അഥ ഖോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിത്വാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി -

“ഉദ്ധം അധോ സബ്ബധി വിപ്പമുത്തോ, അയംഹമസ്ഥിതി [\[അയമഹമസ്ഥിതി \(സീം സ്യാം പീം\)\]](#) അനാനുപസ്സി; ഏവം വിമുത്തോ ഉദതാരി ഓഘം, അതിണ്ണപുബ്ബം അപുനബ്ഭവായാ”തി. പഠമം;

൨. ദുതിയലകുണ്ഡകഭട്ടിയസുത്തം

൬൨. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ സാവത്ഥിയം വിഹരതി ജേതവനേ അനാഥപിണ്ഡികസ്സ ആരാമേ. തേന ഖോ പന സമയേന ആയസ്മാ സാരിപുത്തോ ആയസ്ഥന്തം ലകുണ്ഡകഭട്ടിയം സേഖം [\[സേക്ഖോതി \(സ്യാം\), സേഖോതി \(പീം\)\]](#) മത്തേമാനോ ഭിച്ഛോസോമത്തായ അനേകപരിയായേന ധമ്മിയാ കമായ സന്ദസ്സേതി സമാദപേതി സമുത്തേജേതി സമ്പഹംസേതി.

അദുസാ ഖോ ഭഗവാ ആയസ്ഥന്തം സാരിപുത്തം ആയസ്ഥന്തം ലകുണ്ഡകഭട്ടിയം സേഖം മത്തേമാനം ഭിച്ഛോസോമത്തായ അനേകപരിയായേന ധമ്മിയാ കമായ സന്ദസ്സേന്തം സമാദപേന്തം സമുത്തേജേന്തം സമ്പഹംസേന്തം.

അഥ ഖോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിത്വാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി -

“അച്ഛേച്ഛി [\[അച്ഛേജ്ജി \(കം സീം\), അച്ഛിജ്ജി \(കം സീം സ്യാം\), അഹരിജ്ജി \(കം\)\]](#) വട്ടം ബൃഗാ നിരാസം, വിസുക്ഖാ സരിതാ ന സന്ദതി; ഛരിനം വട്ടം ന വത്തതി, ഏസേവന്തോ ദുക്ഖസ്സാ”തി. ദുതിയം;

൩. പഠമസത്തസുത്തം

൬൩. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ സാവത്ഥിയം വിഹരതി ജേതവനേ അനാഥപിണ്ഡികസ്സ ആരാമേ. തേന ഖോ പന സമയേന സാവത്ഥിയാ മനുസ്സാ യേഭൂയേന കാമേസു അതിവേലം സത്താ () [\[\(ഹോന്തി\) \(ബഹുസു\) അട്ഠകമായ സംസന്ദേതബ്ബം\]](#) രത്താ ഗിദ്ധാ ഗധിതാ [\[ഗമിതാ \(സീം\)\]](#) മുച്ഛിതാ അജ്ജേയാപന്നാ സമ്മത്തകജാതാ കാമേസു വിഹരന്തി.

അഥ ഖോ സമ്ബഹുലാ ഭിക്ഖു പുബ്ബണ്ഹസമയം നിവാസേത്യാ പത്തചീവരമാദായ സാവത്ഥിയം പിണ്ഡായ പാവിസിംസു. സാവത്ഥിയം പിണ്ഡായ ചരിത്യാ പച്ഛാഭത്തം പിണ്ഡപാതപടിക്കന്താ യേന ഭഗവാ തേനുപസങ്കമിംസു; ഉപസങ്കമിത്യാ ഭഗവന്തം അഭിവാദേത്യാ ഏകമന്തം നിസീദിംസു. ഏകമന്തം നിസിന്നാ ഖോ തേ ഭിക്ഖു ഭഗവന്തം ഏതദവോചും - “ഇധ, ഭന്തേ, സാവത്ഥിയാ മനുസ്സാ യേഭൂയേന കാമേസു അതിവേലം സത്താ രത്താ ഗിദ്ധാ ഗധിതാ മുച്ഛിതാ അജ്ജേയാപന്നാ സമ്മത്തകജാതാ കാമേസു വിഹരന്തി”തി.

അഥ ഖോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിത്യാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി -

“കാമേസു സത്താ കാമസങ്ഗസത്താ,
സംയോജനേ വജ്ജമപസ്സമാനാ;
ന ഹി ജാതു സംയോജനസങ്ഗസത്താ,
ഓഘം തരേയ്യും വിപുലം മഹന്ത”ന്തി. തതിയം;

൪. ദുതീയസത്തസുത്തം

൬൪. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ സാവത്ഥിയം വിഹരതി ജേതവനേ അനാഥപിണ്ഡികസ്സ ആരാമേ. തേന ഖോ പന സമയേന സാവത്ഥിയാ മനുസ്സാ യേഭൂയേന കാമേസു സത്താ () [\[\(ഹോന്തി\) \(ബഹുസു\) അട്ഠകമായ സംസന്ദേതബ്ബം\]](#) രത്താ ഗിദ്ധാ ഗധിതാ മുച്ഛിതാ അജ്ജേയാപന്നാ അന്ധികതാ സമ്മത്തകജാതാ കാമേസു വിഹരന്തി.

അഥ ഖോ ഭഗവാ പുബ്ബണ്ഹസമയം നിവാസേത്യാ പത്തചീവരമാദായ സാവത്ഥിം പിണ്ഡായ പാവിസി. അദസാ ഖോ ഭഗവാ സാവത്ഥിയാ തേ മനുസ്സേ യേഭൂയേന കാമേസു സത്തേ രത്തേ ഗിദ്ധേ ഗധിതേ മുച്ഛിതേ അജ്ജേയാപന്നേ അന്ധികതേ സമ്മത്തകജാതേ കാമേസു വിഹരന്തേ.

അഥ ഖോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിത്യാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി -

“കാമന്ധാ ജാലസഞ്ചരന്നാ, തണ്ഹാചരദനചരാദിതാ;
പമത്തബന്ധുനാ ബദ്ധാ, മച്ഛാവ കുമാിനാമുഖേ;
ജരാമരണമന്വേന്തി [\[ജരാമരണം ഗച്ഛന്തി \(സീം സ്യാം\)\]](#), വച്ഛോ
ഖീരപകോവ മാതര”ന്തി. ചതുത്ഥം;

൫. അപരലകുണ്ഡകഭൂതിയസുത്തം

൬൫. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ സാവത്ഥിയം വിഹരതി ജേതവനേ അനാഥപിണ്ഡികസ്സ ആരാമേ. തേന ഖോ പന സമയേന ആയസ്മാ ലകുണ്ഡകഭട്ടിയോ സമ്ബഹുലാനം ഭിക്ഖുനം പിട്ഠിതോ പിട്ഠിതോ യേന ഭഗവാ തേസുപസങ്കമി.

അദസാ ഖോ ഭഗവാ ആയസ്ഥന്തം ലകുണ്ഡകഭട്ടിയം ദൂരതോവ സമ്ബഹുലാനം ഭിക്ഖുനം പിട്ഠിതോ പിട്ഠിതോ ആഗച്ഛന്തം ദുബ്ബണ്ണം ദുദുസികം ഓകോടിമകം യേഭുയേന ഭിക്ഖുനം പരിഭൂതരൂപം . ദിസാന ഭിക്ഖു ആമന്തേസി -

“പസ്സഥ നോ തുമ്പേ, ഭിക്ഖവേ, ഏതം ഭിക്ഖും ദൂരതോവ സമ്ബഹുലാനം ഭിക്ഖുനം പിട്ഠിതോ പിട്ഠിതോ ആഗച്ഛന്തം ദുബ്ബണ്ണം ദുദുസികം ഓകോടിമകം യേഭുയേന ഭിക്ഖുനം പരിഭൂതരൂപ”ന്തി? “ഏവം, ഭന്തേ”തി.

“ഏസോ , ഭിക്ഖവേ, ഭിക്ഖു മഹിദ്ധികോ മഹാനുഭാവോ. ന ച സാ സമാപത്തി സുലഭരൂപാ യാ തേന ഭിക്ഖുനാ അസമാപന്നപുബ്ബാ. യസ്സ ചത്ഥായ [യസ്സത്ഥായ (സീം ക)] കുലപുത്താ സമ്മദേവ അഗാരസ്മാ അനഗാരിയം പബ്ബജന്തി തദനുത്തരം ബ്രഹ്മചരിയപരിയോസാനം ദിട്ഠേവ ധമ്മേ സയം അഭിഞ്ഞാ സച്ഛികത്വാ ഉപസമ്പജ്ജ വിഹരതീ”തി.

അഥ ഖോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിത്വാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി -

“നേലങ്ഗോ സേതപച്ഛാദോ, ഏകാരോ വത്തതീ രഥോ;
അനീഘം പസ്സ ആയന്തം, ഛരിന്നസോതം അബന്ധന”ന്തി. പഞ്ചമം;

൬. തണ്ഹാസങ്ഖയസുത്തം

൬൬. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ സാവത്ഥിയം വിഹരതി ജേതവനേ അനാഥപിണ്ഡികസ്സ ആരാമേ. തേന ഖോ പന സമയേന ആയസ്മാ അഞ്ഞാസികോണ്ഡഞ്ഞോ [അഞ്ഞാതകോണ്ഡഞ്ഞോ (സബ്ബത്ഥ)] ഭഗവതോ അവിദ്വരേ നിസിന്നോ ഹോതി പല്ലങ്കം ആഭുജിത്വാ ഉജും കായം പണിധായ തണ്ഹാസങ്ഖയവിമുത്തിം പച്ചവേക്ഖമാനോ.

അദസാ ഖോ ഭഗവാ ആയസ്ഥന്തം അഞ്ഞാസികോണ്ഡഞ്ഞം അവിദ്വരേ നിസിന്നം പല്ലങ്കം ആഭുജിത്വാ ഉജും കായം പണിധായ തണ്ഹാസങ്ഖയവിമുത്തിം പച്ചവേക്ഖമാനം.

അഥ ഖോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിത്വാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി -

“യസ്സ മൂലം ഛരമാ നത്ഥി, പണ്ണാ നത്ഥി കുതോ ലതാ;
തം ധീരം ബന്ധനാ മുത്തം, കോ തം നിന്ദിതുമരഹതി;
ദേവാപി നം പസംസന്തി, ബ്രഹ്മുനാപി പസംസിതോ”തി. ഛട്ഠം;

൭. പപഞ്ചഖയസുത്തം

൬൭. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ സാവത്ഥിയം വിഹരതി ജേതവനേ അനാഥപിണ്ഡികസ്സ ആരാമേ. തേന ഖോ പന സമയേന ഭഗവാ അത്തനോ പപഞ്ചസത്താസഞ്ചാപഹാനം പച്ചവേക്ഖമാനോ നിസിന്നോ ഹോതി.

അഥ ഖോ ഭഗവാ അത്തനോ പപഞ്ചസത്താസഞ്ചാപഹാനം വിദിത്വാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി -

“യസ്സ പപഞ്ചാ റിതി ച നത്ഥി,
സന്ദാനം പലിഘഞ്ച വീതിവത്തോ;
തം നിത്തണ്ഹം മുനിം ചരന്തം,
നാവജാനാതി സദേവകോപി ലോകോ”തി. സത്തമം;

൮. കച്ചാനസുത്തം

൬൮. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ സാവത്ഥിയം വിഹരതി ജേതവനേ അനാഥപിണ്ഡികസ്സ ആരാമേ. തേന ഖോ പന സമയേന ആയസ്ഥാ മഹാകച്ചാനോ ഭഗവതോ അവിഭുരേ നിസിന്നോ ഹോതി പല്ലങ്കം ആഭുജിത്വാ ഉജും കായം പണിധായ കായഗതായ സതിയാ അജ്ജന്തം പരിമുഖം സുപ്ഠിതായ.

അദസാ ഖോ ഭഗവാ ആയസ്ഥന്തം മഹാകച്ചാനം അവിഭുരേ നിസിന്നം പല്ലങ്കം ആഭുജിത്വാ ഉജും കായം പണിധായ കായഗതായ സതിയാ അജ്ജന്തം പരിമുഖം സുപ്ഠിതായ.

അഥ ഖോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിത്വാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി -

“യസ്സ സിയാ സബ്ബദാ സതി,
സതതം കായഗതാ ഉപ്ഠിതാ;
നോ ചസ്സ നോ ച മേ സിയാ,
ന ഭവിസ്സതി ന ച മേ ഭവിസ്സതി;
അനുപുബ്ബവിഹാരി തത്ഥ സോ,
കാലേനേവ തരേ വിസത്തിക”ന്തി. അട്ഠമം;

൯. ഉദപാനസുത്തം

൬൯. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ മല്ലേസു ചാരികം ചരമാനോ മഹതാ ഭിക്ഖുസഞ്ചേന സദ്ധിം യേന മൂണം [\[മൂണം \(സീം സു്യാം പീം\)\]](#) നാമ മല്ലാനം ബ്രാഹ്മണഗാമോ തദവസരി. അസ്സോസും ഖോ മൂണേയ്യാകാ ബ്രാഹ്മണഗഹപതികാ - “സമണോ ഖലു, ഭോ, ഗോതമോ സക്യപുത്തോ സക്യകുലാ പബ്ബജിതോ മല്ലേസു ചാരികം ചരമാനോ മഹതാ ഭിക്ഖുസഞ്ചേന സദ്ധിം മൂണം അനുപുത്തോ”തി. () [\[\(അഥ ഖോ തേ മൂണേയ്യാകാ ബ്രാഹ്മണഗഹപതികാ\) \(?\)\]](#) ഉദപാനം തിണസ്സ ച ഭുസസ്സ ച യാവ മുഖതോ പുരേസും - “മാ തേ മുണ്ഡകാ സമണകാ പാനീയം അപംസു”തി.

അഥ വോ ഭഗവാ മഗ്ഗാ ഓക്കമ്മ യേന രുക്ഖമൂലം തേനുപസങ്കമി;
ഉപസങ്കമിത്വാ പഞ്ഞത്തേ ആസനേ നിസീദി. നിസജ്ജ വോ ഭഗവാ
ആയസ്ഥന്തം ആനന്ദം ആമന്തേസി - “ഇങ്ഘ മേ ത്വം, ആനന്ദ, ഏതമ്ഹാ
ഉദപാനാ പാനീയം ആഹരാ”തി.

ഏവം വുത്തേ, ആയസ്ഥാ ആനന്ദോ ഭഗവന്തം ഏതദവോച - “ഇദാനി
സോ, ഭന്തേ, ഉദപാനോ മൂണേയുകേഹി ബ്രാഹ്മണഗഹപതികേഹി തിണസ്സ ച
ഭുസസ്സ ച യാവ മുഖതോ പൂരിതോ - ‘മാ തേ മുണ്ഡകാ സമണകാ പാനീയം
അപംസു”തി.

ദുതിയമ്പി വോ...പേ... തതിയമ്പി വോ ഭഗവാ ആയസ്ഥന്തം ആനന്ദം
ആമന്തേസി - “ഇങ്ഘ മേ ത്വം, ആനന്ദ, ഏതമ്ഹാ ഉദപാനാ പാനീയം
ആഹരാ”തി. “ഏവം, ഭന്തേ”തി വോ ആയസ്ഥാ ആനന്ദോ ഭഗവതോ
പടിസ്സുത്വാ പത്തം ഗഹേത്വാ യേന സോ ഉദപാനോ തേനുപസങ്കമി. അഥ വോ
സോ ഉദപാനോ ആയസ്ഥന്തേ ആനന്ദേ ഉപസങ്കമന്തേ സഞ്ചം തം തിണഞ്ച
ഭുസഞ്ച മുഖതോ ഓവമിത്വാ അച്ഛസ്സ ഉദകസ്സ അനാവിലസ്സ വിപ്പസന്നസ്സ യാവ
മുഖതോ പൂരിതോ വിസ്സന്ദന്തോ [\[വിസ്സന്ദോ \(ക\)\]](#) മന്തേ അട്ഠാസി.

അഥ വോ ആയസ്ഥതോ ആനന്ദസ്സ ഏതദഹോസി - “അച്ഛരിയം വത, ഭോ,
അബ്ഭുതം വത, ഭോ, തമാഗതസ്സ മഹിദ്ധികതാ മഹാനുഭാവതാ! അയഞ്ഹി
സോ ഉദപാനോ മയി ഉപസങ്കമന്തേ സഞ്ചം തം തിണഞ്ച ഭുസഞ്ച മുഖതോ
ഓവമിത്വാ അച്ഛസ്സ ഉദകസ്സ അനാവിലസ്സ വിപ്പസന്നസ്സ യാവ മുഖതോ
പൂരിതോ വിസ്സന്ദന്തോ മന്തേ റിതോ”തി!! പത്തേന പാനീയം ആദായ യേന
ഭഗവാ തേനുപസങ്കമി; ഉപസങ്കമിത്വാ ഭഗവന്തം ഏതദവോച - “അച്ഛരിയം,
ഭന്തേ, അബ്ഭുതം, ഭന്തേ, തമാഗതസ്സ മഹിദ്ധികതാ മഹാനുഭാവതാ! അയഞ്ഹി
സോ, ഭന്തേ, ഉദപാനോ മയി ഉപസങ്കമന്തേ സഞ്ചം തം തിണഞ്ച ഭുസഞ്ച
മുഖതോ ഓവമിത്വാ അച്ഛസ്സ ഉദകസ്സ അനാവിലസ്സ വിപ്പസന്നസ്സ യാവ
മുഖതോ പൂരിതോ വിസ്സന്ദന്തോ മന്തേ അട്ഠാസി!! പിവതു ഭഗവാ പാനീയം,
പിവതു സുഗതോ പാനീയ”ന്തി.

അഥ വോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിത്വാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം
ഉദാനേസി -

“കിം കയിരാ ഉദപാനേന,
ആപാ ചേ സഞ്ചദാ സിയും;
തഞ്ഹായ മുലതോ ഛേരത്വാ,
കിസ്സ പരിയേസനം ചരേ”തി. നവമം;

൧൦. ഉതേനസുത്തം

൧൦. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ കോസമ്ബിയം വിഹരതി
ഘോസിതാരാമേ. തേന വോ പന സമയേന രഞ്ഞോ ഉതേനസ്സ [\[ഉദേനസ്സ \(സീം
സ്യാം പീം\)\]](#) ഉയ്യാനഗതസ്സ അന്തേപുരം ദഡ്ഢം ഹോതി, പഞ്ച ച ഇത്ഥിസതാനി
[\[പഞ്ച ഇത്ഥിസതാനി \(സീം സ്യാം പീം\)\]](#) കാലങ്കതാനി ഹോന്തി
സാമാവതീപമുഖാനി.

അഥ വോ സമ്ബഹുലാ ഭിക്ഖു പുബ്ബണ്ഹസമയം നിവാസേത്യാ പത്തചീവരമാദായ കോസമ്ബിം പിണ്ഡായ പാവസിംസു. കോസമ്ബിയം പിണ്ഡായ ചരിത്യാ പച്ഛാഭത്തം പിണ്ഡപാതപടിക്കന്താ യേന ഭഗവാ തേനുപസങ്കമിംസു; ഉപസങ്കമിത്യാ ഭഗവന്തം അഭിവാദേത്യാ ഏകമന്തം നിസീദിംസു. ഏകമന്തം നിസിന്നാ വോ തേ ഭിക്ഖു ഭഗവന്തം ഏതദവോചും - “ഇധ, ഭന്തേ, രഞ്ഞോ ഉതേനസ്സ ഉയ്യാനഗതസ്സ അന്തേപുരം ദഡ്ഢം, പഞ്ച ച ഇത്ഥിസതാനി കാലങ്കതാനി സാമാവതീപമുഖാനി. താസം, ഭന്തേ, ഉപാസികാനം കാ ഗതി കോ അഭിസമ്പരായോ”തി?

“സന്തേത്ഥ, ഭിക്ഖവേ, ഉപാസികായോ സോതാപന്നാ, സന്തി സകദാഗാമിനിയോ, സന്തി അനാഗാമിനിയോ. സബ്ബാ താ, ഭിക്ഖവേ, ഉപാസികായോ അനിപ്ഫലാ കാലങ്കതാ”തി.

അഥ വോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിത്യാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി -

“മോഹസമ്ബന്ധനോ ലോകോ, ഭബ്ബരുപോവ ദിസ്സതി;
ഉപധിബന്ധനോ [\[ഉപധിസമ്ബന്ധനോ \(ക് സീം\)\]](#) ബാലോ, തമസാ പരിവാരിതോ;
സസ്സതോരിവ [\[സസ്സതി വിയ \(ക് സീം\)\]](#) ഖായതി, പസ്സതോ നത്ഥി കിഞ്ചന”ന്തി. ദസമം;

തസ്സുദ്ദാനം -

ഭേ ഭദ്രിയാ ഭേ ച സത്താ, ലകുണ്ഡകോ തണ്ഹാവയോ;
പപഞ്ചവയോ ച കച്ചാനോ, ഉദപാനഞ്ച ഉതേനോതി.

ചുളവഗ്ഗോ [\[ചുല്ലവഗ്ഗോ \(സീം\)\]](#), ചുലവഗ്ഗോ [\(പീം\)\]](#) സത്തമോ നിട്ഠിതോ.

വ. പാടലിഗാമിയവശ്ശോ

൧. പാമനിഞ്ചാനപടിസംയുത്തസുത്തം

൧൧. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ സാവത്ഥിയം വിഹരതി ജേതവനേ അനാമപിണ്ഡികസ്സ ആരാമേ. തേന ഖോ പന സമയേന ഭഗവാ ഭിക്ഖു നിഞ്ചാനപടിസംയുത്തായ ധമ്മിയാ കമായ സന്ദസ്സേതി സമാദപേതി സമുത്തേജേതി സമ്പഹംസേതി. തേയ ഭിക്ഖു [തേ ച ഭിക്ഖു (സീം സ്യാം പീ തദ്ഠകമാപി ഓലോകേതഞ്ച) അട്ഠിം കത്വാ [അട്ഠികത്വാ (സീം സ്യാം), അട്ഠികത്വാ (പീം)] മനസി കത്വാ സഞ്ചം ചേതസോ [സഞ്ചം ചേതസാ (ഇതിപി അത്തേസുത്തേസു)] സമന്നാഹരിത്വാ ഓഹരിതസോതാ ധമ്മം സുണന്തി.

അഥ ഖോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിത്വാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി -

“അത്ഥി, ഭിക്ഖവേ, തദായതനം, യത്ഥ നേവ പഥവീ, ന ആപോ, ന തേജോ, ന വായോ, ന ആകാസാനഞ്ചായതനം, ന വിഞ്ഞാണഞ്ചായതനം, ന ആകിഞ്ചഞ്ഞായതനം, ന നേവസഞ്ഞാനാസഞ്ഞായതനം, നായം ലോകോ, ന പരലോകോ, ന ഉഭോ ചന്ദിമസൂരിയാ. തത്രാപാഹം, ഭിക്ഖവേ, നേവ ആഗതിം വദാമി , ന ഗതിം, ന റിതിം, ന ചുതിം, ന ഉപപത്തിം; അപ്പതിട്ഠം, അപ്പവത്തം, അനാരമ്മണമേവേതം. ഏസേവന്തോ ദുക്ഖസ്സാ”തി. പഠമം.

൨. ദുതിയനിഞ്ചാനപടിസംയുത്തസുത്തം

൧൨. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ സാവത്ഥിയം വിഹരതി ജേതവനേ അനാമപിണ്ഡികസ്സ ആരാമേ. തേന ഖോ പന സമയേന ഭഗവാ ഭിക്ഖു നിഞ്ചാനപടിസംയുത്തായ ധമ്മിയാ കമായ സന്ദസ്സേതി സമാദപേതി സമുത്തേജേതി സമ്പഹംസേതി. തേയ ഭിക്ഖു അട്ഠിം കത്വാ മനസി കത്വാ സഞ്ചം ചേതസോ സമന്നാഹരിത്വാ ഓഹരിതസോതാ ധമ്മം സുണന്തി.

അഥ ഖോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിത്വാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി -

“ദുദുസം അനതം നാമ, ന ഹി സച്ചം സുദസ്സനം;
പടിവിദ്ധാ തണ്ഹാ ജാനതോ, പസ്സതോ നത്ഥി കിഞ്ചന”ന്തി. ദുതിയം;

൩. തതീയനിഞ്ചാനപടിസംയുത്തസുത്തം

൧൩. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ സാവത്ഥിയം വിഹരതി ജേതവനേ അനാമപിണ്ഡികസ്സ ആരാമേ. തേന ഖോ പന സമയേന ഭഗവാ ഭിക്ഖു നിഞ്ചാനപടിസംയുത്തായ ധമ്മിയാ കമായ സന്ദസ്സേതി സമാദപേതി സമുത്തേജേതി സമ്പഹംസേതി. തേയ ഭിക്ഖു അട്ഠിം കത്വാ, മനസി കത്വാ, സഞ്ചം ചേതസോ സമന്നാഹരിത്വാ, ഓഹരിതസോതാ ധമ്മം സുണന്തി.

അഥ വോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിത്വാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി -

“അത്ഥി, ഭിക്ഖവേ, അജാതം അഭൂതം അകതം അസഞ്ചതം. നോ ചേതം, ഭിക്ഖവേ, അഭവിസ്സ അജാതം അഭൂതം അകതം അസഞ്ചതം, നയിയ ജാതസ്സ ഭൂതസ്സ കതസ്സ സഞ്ചതസ്സ നിസ്സരണം പഞ്ഞായേമ. യസ്മാ ച വോ, ഭിക്ഖവേ, അത്ഥി അജാതം അഭൂതം അകതം അസഞ്ചതം, തസ്മാ ജാതസ്സ ഭൂതസ്സ കതസ്സ സഞ്ചതസ്സ നിസ്സരണം പഞ്ഞായതീ”തി. തതിയം.

൪. ചതുത്ഥനിബ്ബാനപടിസംയുത്തസുത്തം

൧൪. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ സാവത്ഥിയം വിഹരതി ജേതവനേ അനാമപിണ്ഡികസ്സ ആരാമേ. തേന വോ പന സമയേന ഭഗവാ ഭിക്ഖു നിബ്ബാനപടിസംയുത്തായ ധമ്മിയാ കമായ സന്ദസ്സേതി സമാദപേതി സമുത്തേജേതി സമ്പഹംസേതി. തേയ ഭിക്ഖു അട്ഠിം കത്വാ മനസി കത്വാ സബ്ബം ചേതസോ സമന്നാഹരിത്വാ ഓഹിതസോതാ ധമ്മം സുണന്തി.

അഥ വോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിത്വാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി -

“നിസ്സിതസ്സ ചലിതം, അനിസ്സിതസ്സ ചലിതം നത്ഥി. ചലിതേ അസതി പസ്സുദ്ധി, പസ്സുദ്ധിയാ സതി നതി ന ഹോതി. നതിയാ അസതി ആഗതിഗതി ന ഹോതി. ആഗതിഗതിയാ അസതി ചുതുപപാതോ ന ഹോതി. ചുതുപപാതേ അസതി നേവിധ ന ഹുരം ന ഉഭയമന്തരേന [ന ഉഭയമന്തരേ (സബ്ബത്ഥ) മം നിം ന.൩൯൩; സം നിം ൪.൮൭ പസ്സിതബ്ബം]. ഏസേവന്തോ ദുക്ഖസ്സാ”തി. ചതുത്ഥം.

൫. ചുന്ദസുത്തം

൧൫. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ മല്ലേസു ചാരികം ചരമാനോ മഹതാ ഭിക്ഖുസഞ്ചേന സദ്ധിം യേന പാവാ തദവസരി. തത്ര സുദം ഭഗവാ പാവായം വിഹരതി ചുന്ദസ്സ കമ്മാരപുത്തസ്സ അമ്ബവനേ.

അസ്സോസി വോ ചുന്ദോ കമ്മാരപുത്തോ - “ഭഗവാ കിര മല്ലേസു ചാരികം ചരമാനോ മഹതാ ഭിക്ഖുസഞ്ചേന സദ്ധിം പാവം അനുപ്പത്തോ പാവായം വിഹരതി മയ്ഹം അമ്ബവനേ”തി. അഥ വോ ചുന്ദോ കമ്മാരപുത്തോ യേന ഭഗവാ തേനുപസങ്കമി; ഉപസങ്കമിത്വാ ഭഗവന്തം അഭിവാദേത്വാ ഏകമന്തം നിസീദി. ഏകമന്തം നിസിന്നം വോ ചുന്ദം കമ്മാരപുത്തം ഭഗവാ ധമ്മിയാ കമായ സന്ദസ്സേസി സമാദപേസി സമുത്തേജേസി സമ്പഹംസേസി. അഥ വോ ചുന്ദോ കമ്മാരപുത്തോ ഭഗവതാ ധമ്മിയാ കമായ സന്ദസ്സീതോ സമാദപിതോ സമുത്തേജിതോ സമ്പഹംസിതോ ഭഗവന്തം ഏതദവോച - “അധിവാസേതു മേ, ഭന്തേ, ഭഗവാ സ്വാതന്തായ ഭത്തം സദ്ധിം ഭിക്ഖുസഞ്ചേനാ”തി. അധിവാസേസി ഭഗവാ തുണ്ഹീഭാവേന.

അഥ വോ ചുന്ദോ കമ്മാരപുത്തോ ഭഗവതോ അധിവാസനം വിദിത്വാ ഉടായാസനാ ഭഗവന്തം അഭിവാദേത്വാ പദക്ഖിണം കത്വാ പക്കാമി. അഥ

ഖോ ചുന്ദോ കമ്മാരപുത്തോ തസ്സാ രത്തിയാ അച്ചയേന സകേ നിവേസനേ പണീതം ഖാദനീയം ഭോജനീയം പടിയാദാപേത്യാ പഹൂതഞ്ച സൂകരമദ്ദവം ഭഗവതോ കാലം ആരോചാപേസി - “കാലോ, ഭന്തേ, നിട്ഠിതം ഭത്ത”ന്തി.

അഥ ഖോ ഭഗവാ പുബ്ബണ്ണഹസമയം നിവാസേത്യാ പത്തചീവരമാദായ സദ്ധിം ഭിക്ഖുസന്ഘേന യേന ചുന്ദസ്സ കമ്മാരപുത്തസ്സ നിവേസനം തേനുപസങ്കമി; ഉപസങ്കമിത്യാ പഞ്ഞത്തേ ആസനേ നിസീദി. നിസജ്ജ ഖോ ഭഗവാ ചുന്ദം കമ്മാരപുത്തം ആമന്തേസി - “യം തേ, ചുന്ദ, സൂകരമദ്ദവം പടിയത്തം തേന മം പരിവിസ, യം പനഞ്ഞം ഖാദനീയം ഭോജനീയം പടിയത്തം തേന ഭിക്ഖുസന്ഘം പരിവിസാ”തി. “ഏവം, ഭന്തേ”തി ഖോ ചുന്ദോ കമ്മാരപുത്തോ ഭഗവതോ പടിസ്സുത്യാ യം അഹോസി സൂകരമദ്ദവം പടിയത്തം തേന ഭഗവന്തം പരിവിസി; യം പനഞ്ഞം ഖാദനീയം ഭോജനീയം പടിയത്തം തേന ഭിക്ഖുസന്ഘം പരിവിസി.

അഥ ഖോ ഭഗവാ ചുന്ദം കമ്മാരപുത്തം ആമന്തേസി - “യം തേ, ചുന്ദ, സൂകരമദ്ദവം അവസിട്ഠം തം സോബ്ഭേ നിഖണ്ണാഹി. നാഹം തം, ചുന്ദ, പസ്സാമി സദേവകേ ലോകേ സമാരകേ സബ്രഹ്മകേ സസ്സമണ്ഡബ്രാഹ്മണിയാ പജായ സദേവമനുസ്സായ യസ്സ തം പരിഭുത്തം സമ്മാ പരിണാമം ഗച്ഛേയ്യ അഞ്ഞത്ര തമാഗതസ്സാ”തി [\[അഞ്ഞത്ര തമാഗതേനാതി \(കം സീം\)\]](#). “ഏവം, ഭന്തേ”തി ഖോ ചുന്ദോ കമ്മാരപുത്തോ ഭഗവതോ പടിസ്സുത്യാ യം അഹോസി സൂകരമദ്ദവം അവസിട്ഠം തം സോബ്ഭേ നിഖണ്ണിത്യാ യേന ഭഗവാ തേനുപസങ്കമി; ഉപസങ്കമിത്യാ ഭഗവന്തം അഭിവാദേത്യാ ഏകമന്തം നിസീദി. ഏകമന്തം നിസിന്നം ഖോ ചുന്ദം കമ്മാരപുത്തം ഭഗവാ ധമ്മിയാ കമായ സന്ദസ്സേത്യാ സമാദപേത്യാ സമുത്തേജേത്യാ സമ്പഹംസേത്യാ ഉട്ഠായാസനാ പക്കാമി.

അഥ ഖോ ഭഗവതോ ചുന്ദസ്സ കമ്മാരപുത്തസ്സ ഭത്തം ഭുത്താവിസ്സ വരോ ആബായോ ഉപ്പജ്ജി. ലോഹിതപക്ഖന്ദികാ പബാള്ഛാ [\[ബാള്ഛാ \(സീം സ്യാം പീം\)\]](#) വേദനാ വത്തന്തി മാറണന്തികാ. തത്ര സുദം ഭഗവാ സതോ സമ്പജാനോ അധിവാസേസി അവിഹഞ്ഞമാനോ. അഥ ഖോ ഭഗവാ ആയസ്ഥന്തം ആനന്ദം ആമന്തേസി - “ആയാമാനന്ദ, യേന കുസിനാരാ തേനുപസങ്കമിസ്സാമാ”തി. “ഏവം, ഭന്തേ”തി ഖോ ആയസ്ഥാ ആനന്ദോ ഭഗവതോ പച്ചസ്സോസി.

“ചുന്ദസ്സ ഭത്തം ഭുഞ്ജിത്യാ, കമ്മാരസ്സാതി മേ സുതം;
ആബായം സമ്ഘസീ യീരോ, പബാള്ഛം മാറണന്തികം.

“ഭുത്തസ്സ ച സൂകരമദ്ദവേന, ബ്യാധിപ്പബാള്ഛോ ഉദപാദി സത്ഥുനോ;
വിരിച്ചമാനോ [\[വിരിഞ്ചമാനോ \(?\) വിരേചമാനോ \(ഭീം നിം റ.ചന്തം\)\]](#)
ഭഗവാ അപോച, ‘ഗച്ഛാമഹം കുസിനാരം നഗര’ന്തി.

അഥ ഖോ ഭഗവാ മഗ്ഗാ ഓക്കമ്മ യേന അഞ്ഞതരം രുക്ഖമൂലം തേനുപസങ്കമി; ഉപസങ്കമിത്യാ ആയസ്ഥന്തം ആനന്ദം ആമന്തേസി - “ഇന്ഘ മേ ത്വം, ആനന്ദ, ചതുഗ്ഗുണം സന്ഘാടിം പഞ്ഞാപേഹി; കിലന്തോസ്ഥി, ആനന്ദ, നിസീദിസ്സാമീ”തി. “ഏവം, ഭന്തേ”തി ഖോ ആയസ്ഥാ ആനന്ദോ ഭഗവതോ പടിസ്സുത്യാ ചതുഗ്ഗുണം സന്ഘാടിം പഞ്ഞാപേസി. നിസീദി ഭഗവാ പഞ്ഞത്തേ

ആസനേ. നിസജ്ജ വോ ഭഗവാ ആയസ്ഥന്തം ആനന്ദം ആമന്തേസി - “ഇങ്ഘ മേ ത്വം, ആനന്ദ, പാനീയം ആഹര; പിപാസിതോസ്ഥി, ആനന്ദ, പിവിസ്സാമീ”തി.

ഏവം വുത്തേ, ആയസ്ഥാ ആനന്ദോ ഭഗവന്തം ഏതദവോച - “ഇദാനി, ഭന്തേ, പഞ്ചമത്താനി സകടസതാനി അതിക്കന്താനി. തം ചക്കച്ഛിന്നം ഉദകം പരിത്തം ലുളിതം ആവിലം സന്ദതി. അയം, ഭന്തേ, കുകുട്ഠാ [കകുത്ഥാ (സീ°), കുകുടാ (സ്യാ°), കകുധാ (ദീ° നി° ൨.൧൩൧)] നദീ അവിദൂരേ അച്ഛോദകാ സാതോദകാ സീതോദകാ സേതോദകാ സുപതിത്ഥാ രമണീയാ. ഏതഥ ഭഗവാ പാനീയഞ്ച പിവിസ്സതി ഗത്താനി ച സീതീകരിസ്സതീ”തി [സീതിം കരിസ്സതീതി (സീ°), സീതം കരിസ്സതീതി (സ്യാ° പീ° ക°)].

ദുതിയമ്പി വോ...പേ... തതീയമ്പി വോ ഭഗവാ ആയസ്ഥന്തം ആനന്ദം ആമന്തേസി - “ഇങ്ഘ മേ ത്വം, ആനന്ദ, പാനീയം ആഹര; പിപാസിതോസ്ഥി, ആനന്ദ, പിവിസ്സാമീ”തി. “ഏവം, ഭന്തേ”തി വോ ആയസ്ഥാ ആനന്ദോ ഭഗവതോ പടിസ്സുത്ഥാ പത്തം ഗഹേത്ഥാ യേന സാ നദീ തേനുപസങ്കമി. അഥ വോ സാ നദീ ചക്കച്ഛിന്നാ പരിത്താ ലുളിതാ ആവിലാ സന്ദമാനാ ആയസ്ഥന്തേ ആനന്ദേ ഉപസങ്കമന്തേ അച്ഛാ വിപ്പസന്നാ അനാവിലാ സന്ദതി.

അഥ വോ ആയസ്ഥതോ ആനന്ദസ്സ ഏതദഹോസി - “അച്ഛരിയം വത, ഭോ, അബ്ഭുതം വത, ഭോ, തമാഗതസ്സ മഹിദ്ധികതാ മഹാനുഭാവതാ! അയഞ്ഹി സാ നദീ ചക്കച്ഛിന്നാ പരിത്താ ലുളിതാ ആവിലാ സന്ദമാനാ മയി ഉപസങ്കമന്തേ അച്ഛാ വിപ്പസന്നാ അനാവിലാ സന്ദതീ”തി!! പത്തേന പാനീയം ആദായ യേന ഭഗവാ തേനുപസങ്കമി; ഉപസങ്കമിത്ഥാ ഭഗവന്തം ഏതദവോച - “അച്ഛരിയം, ഭന്തേ, അബ്ഭുതം, ഭന്തേ, തമാഗതസ്സ മഹിദ്ധികതാ മഹാനുഭാവതാ! അയഞ്ഹി സാ, ഭന്തേ, നദീ ചക്കച്ഛിന്നാ പരിത്താ ലുളിതാ ആവിലാ സന്ദമാനാ മയി ഉപസങ്കമന്തേ അച്ഛാ വിപ്പസന്നാ അനാവിലാ സന്ദതി!! പിവതു ഭഗവാ പാനീയം , പിവതു സുഗതോ പാനീയ”ന്തി.

അഥ വോ ഭഗവാ പാനീയം അപായി [അപാസി (സീ°)]. അഥ വോ ഭഗവാ മഹതാ ഭിക്ഖുസങ്ഘേന സദ്ധിം യേന കുകുട്ഠാ നദീ തേനുപസങ്കമി; ഉപസങ്കമിത്ഥാ കുകുട്ഠം നദിം അജ്ജയോഗാഹേത്ഥാ ന്ഹത്ഥാ ച പിവിത്ഥാ ച പച്ചുത്തരിത്ഥാ യേന അമ്ബവനം തേനുപസങ്കമി; ഉപസങ്കമിത്ഥാ ആയസ്ഥന്തം ചുന്ദകം ആമന്തേസി - “ഇങ്ഘ മേ ത്വം, ചുന്ദക, ചതുഗ്ഗുണം സങ്ഘാടിം പഞ്ഞാപേഹി; കിലന്തോസ്ഥി, ചുന്ദക, നിപജ്ജിസ്സാമീ”തി . “ഏവം, ഭന്തേ”തി വോ ആയസ്ഥാ ചുന്ദകോ ഭഗവതോ പടിസ്സുത്ഥാ ചതുഗ്ഗുണം സങ്ഘാടിം പഞ്ഞാപേസി. അഥ വോ ഭഗവാ ദക്ഖിണേന പസ്സേന സീഹസേയ്യം കപ്പേസി പാദേ പാദം അച്ഛായായ സതോ സമ്പജാനോ ഉട്ഠാനസന്തം മനസി കരിത്ഥാ. ആയസ്ഥാ പന ചുന്ദകോ തത്ഥേവ ഭഗവതോ പുരതോ നിസിദി.

“ഗന്ത്ഥാന ബുദ്ധോ നദികം കുകുട്ഠം,
അച്ഛോദകം സാതുദകം [സാതോദകം (സബ്ബത്ഥ)] വിപ്പസന്നം;
ഓഗാഹി സത്ഥാ സുകിലന്തരുപോ,
തമാഗതോ അപ്പടിമോധ ലോകേ.

“ന്ഹത്ഥാ ച പിവിത്ഥാ ചുന്ദതാരി [ന്ഹത്ഥാ ച ഉത്തരി (ക°)] സത്ഥാ,
പുരക്ഖതോ ഭിക്ഖുഗണസ്സ മജ്ജേ;

സത്മാ പവത്താ ഭഗവാ ഇധ ധമ്മേ,
ഉപാഗമി അമ്ബവനം മഹേസി;
ആമന്തയി ചുന്ദകം നാമ ഭിക്ഖും,
ചതുഗ്ഗുണം സന്ധര [\[പത്ഥര \(സീം പീം\)\]](#) മേ നിപജ്ജം.

“സോ ചോദിതോ ഭാവിതത്തേന ചുന്ദോ,
ചതുഗ്ഗുണം സന്ധരി [\[പത്ഥരി \(സീം പീം\)\]](#) വിപ്പമേവ;
നിപജ്ജി സത്മാ സുകിലന്തരൂപോ,
ചുന്ദോപി തത്ഥ പമുഖേ നിസീദി”തി.

അഥ ഖോ ഭഗവാ ആയസ്ഥന്തം ആനന്ദം ആമന്തേസി - “സിയാ ഖോ ,
പനാനന്ദ, ചുന്ദസ്സ കമ്മാരപുത്തസ്സ കോചി വിപ്പടിസാരം ഉപദഹേയ്യ - ‘തസ്സ
തേ, ആവുസോ ചുന്ദ, അലാഭാ, തസ്സ തേ ദുല്ല്ഖം യസ്സ തേ തമാഗതോ പച്ഛിമം
പിണ്ഡപാതം ഭുഞ്ജിത്വാ പരിനിബ്ബുതോ’തി. ചുന്ദസ്സാനന്ദ, കമ്മാരപുത്തസ്സ
ഏവം വിപ്പടിസാരോ പടിവിനോദേതേണ്ണോ -

“തസ്സ തേ, ആവുസോ ചുന്ദ, ലാഭാ, തസ്സ തേ സുലഭം യസ്സ തേ തമാഗതോ
പച്ഛിമം പിണ്ഡപാതം പരിഭുഞ്ജിത്വാ പരിനിബ്ബുതോ. സമ്മുഖാ മേതം,
ആവുസോ ചുന്ദ, ഭഗവതോ സുതം, സമ്മുഖാ പടിഗ്ഗഹിതം - ദേവമേ
പിണ്ഡപാതാ സമസമഫലാ സമസമവിപാകാ അതിവിയ അന്തേഹി
പിണ്ഡപാതേഹി മഹപ്ഫലതരാ ച മഹാനിസംസതരാ ച. കതമേ ദേവ? യഞ്ച
പിണ്ഡപാതം പരിഭുഞ്ജിത്വാ തമാഗതോ അനുത്തരം സമ്മാസമ്ബോധിം
അഭിസമ്ബുജ്ജ്യാതി, യഞ്ച പിണ്ഡപാതം പരിഭുഞ്ജിത്വാ അനുപാദിസേസായ
നിബ്ബാനധാതുയാ പരിനിബ്ബായതി. ഇമേ ദേവ പിണ്ഡപാതാ സമസമഫലാ
സമസമവിപാകാ അതിവിയ അന്തേഹി പിണ്ഡപാതേഹി മഹപ്ഫലതരാ ച
മഹാനിസംസതരാ ച.

“ആയുസംവത്തനികം ആയസ്ഥതാ ചുന്ദേന കമ്മാരപുത്തേന കമ്മം
ഉപചിതം, വണ്ണസംവത്തനികം ആയസ്ഥതാ ചുന്ദേന കമ്മാരപുത്തേന കമ്മം
ഉപചിതം, സുഖസംവത്തനികം ആയസ്ഥതാ ചുന്ദേന കമ്മാരപുത്തേന കമ്മം
ഉപചിതം, സഗ്ഗസംവത്തനികം ആയസ്ഥതാ ചുന്ദേന കമ്മാരപുത്തേന കമ്മം
ഉപചിതം, യസസംവത്തനികം ആയസ്ഥതാ ചുന്ദേന കമ്മാരപുത്തേന കമ്മം
ഉപചിതം, ആധിപത്യേസംവത്തനികം ആയസ്ഥതാ ചുന്ദേന കമ്മാരപുത്തേന
കമ്മം ഉപചിത’തി. ചുന്ദസ്സാനന്ദ, കമ്മാരപുത്തസ്സ ഏവം വിപ്പടിസാരോ
പടിവിനോദേതേണ്ണോ”തി.

അഥ ഖോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിത്വാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം
ഉദാനേസി -

“ദദതോ പുണ്ണം പവഡ്ഡതി,
സന്ധമതോ വേരം ന ചീയതി;
കുസലോ ച ജഹാതി പാപകം,
രാഗദോസമോഹക്ഖയാ സനിബ്ബുതോ”തി [\[പരിനിബ്ബുതോതി \(സീം സ്യാം
പീം\)\]](#). പഞ്ചമം;

൬. പാടലിഗാമിയസുത്തം

൧൬. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ മഗധേസു ചാരികം ചരമാനോ മഹതാ ഭിക്ഖുസഞ്ചേന സദ്ധിം യേന പാടലിഗാമോ തദവസരി. അസ്സോസും ഖോ പാടലിഗാമിയാ [\[പാടലിഗാമികാ \(ദീം നിം ൨.൧൪൮\)\]](#) ഉപാസകാ - “ഭഗവാ കിര മഗധേസു ചാരികം ചരമാനോ മഹതാ ഭിക്ഖുസഞ്ചേന സദ്ധിം പാടലിഗാമം അനുപ്പത്തോ”തി. അഥ ഖോ പാടലിഗാമിയാ ഉപാസകാ യേന ഭഗവാ തേനുപസങ്കമിംസു; ഉപസങ്കമിത്വാ ഭഗവന്തം അഭിവാദേത്വാ ഏകമന്തം നിസിദിംസു. ഏകമന്തം നിസിന്നാ ഖോ പാടലിഗാമിയാ ഉപാസകാ ഭഗവന്തം ഏതദവോചും - “അധിവാസേതു നോ, ഭന്തേ, ഭഗവാ ആവസമാഗാര”ന്തി. അധിവാസേസി ഭഗവാ തുണ്ഹീഭാവേന.

അഥ ഖോ പാടലിഗാമിയാ ഉപാസകാ ഭഗവതോ അധിവാസനം വിദിത്വാ ഉടായാസനാ ഭഗവന്തം അഭിവാദേത്വാ പദക്ഖിണം കത്വാ യേനാവസമാഗാരം തേനുപസങ്കമിംസു; ഉപസങ്കമിത്വാ സബ്ബസന്മരീം ആവസമാഗാരം സന്മരിത്വാ ആസന്നാണി പഞ്ഞാപേത്വാ ഉദകമണികം പതിടാപേത്വാ തേലപ്പദീപം ആരോപേത്വാ യേന ഭഗവാ തേനുപസങ്കമിംസു; ഉപസങ്കമിത്വാ ഭഗവന്തം അഭിവാദേത്വാ ഏകമന്തം അട്ഠംസു. ഏകമന്തം റിതാ ഖോ പാടലിഗാമിയാ ഉപാസകാ ഭഗവന്തം ഏതദവോചും - “സബ്ബസന്മരീസന്മതം [\[സബ്ബസന്മരീം സന്മതം \(സീം സു്യാം പീം\)\]](#), ഭന്തേ, ആവസമാഗാരം; ആസന്നാണി പഞ്ഞത്താണി; ഉദകമണികോ പതിടാപിതോ [\[ഉദകമണികം പതിടാപിതം \(സു്യാം\)\]](#) തേലപ്പദീപോ ആരോപിതോ. യസ്സദാണി, ഭന്തേ, ഭഗവാ കാലം മഞ്ഞതീ”തി.

അഥ ഖോ ഭഗവാ നിവാസേത്വാ പത്തചീവരമാദായ സദ്ധിം ഭിക്ഖുസഞ്ചേന യേന ആവസമാഗാരം തേനുപസങ്കമി; ഉപസങ്കമിത്വാ പാദേ പക്ഖാലേത്വാ ആവസമാഗാരം പവിസിത്വാ മജ്ജയിമം മമ്ഭം നിസ്സായ പുരത്ഥാഭിമുഖോ നിസിദി. ഭിക്ഖുസഞ്ചോപി ഖോ പാദേ പക്ഖാലേത്വാ ആവസമാഗാരം പവിസിത്വാ പച്ഛിമം ഭിത്തിം നിസ്സായ പുരത്ഥാഭിമുഖോ നിസിദി ഭഗവന്തംയേവ പുരക്ഖത്വാ. പാടലിഗാമിയാപി ഖോ ഉപാസകാ പാദേ പക്ഖാലേത്വാ ആവസമാഗാരം പവിസിത്വാ പുരത്ഥിമം ഭിത്തിം നിസ്സായ പച്ഛിമാഭിമുഖാ നിസിദിംസു ഭഗവന്തംയേവ പുരക്ഖത്വാ. അഥ ഖോ ഭഗവാ പാടലിഗാമിയേ ഉപാസകേ ആമന്തേസി -

“പഞ്ചിമേ, ഗഹപതയോ, ആദിനവാ ദുസ്സീലസ്സ സീലവിപത്തിയാ. കതമേ പഞ്ച? ഇധ, ഗഹപതയോ, ദുസ്സീലോ സീലവിപന്നോ പമാദാധികരണം മഹതിം ഭോഗജാനിം നിഗച്ഛതി. അയം പഠമോ ആദിനവോ ദുസ്സീലസ്സ സീലവിപത്തിയാ.

“പുന ചപരം, ഗഹപതയോ, ദുസ്സീലസ്സ സീലവിപന്നസ്സ പാപകോ കിത്തിസദ്ദോ അബ്ഭുഗുച്ഛതി. അയം ദുതിയോ ആദിനവോ ദുസ്സീലസ്സ സീലവിപത്തിയാ.

“പുന ചപരം, ഗഹപതയോ, ദുസ്സീലോ സീലവിപന്നോ യത്തേദേവ പരിസം ഉപസങ്കമതി - യദി ഖത്തിയപരിസം, യദി ബ്രാഹ്മണപരിസം, യദി ഗഹപതിപരിസം, യദി സമണപരിസം - അവിസാരദോ ഉപസങ്കമതി മകുഭൂതോ. അയം തതിയോ ആദിനവോ ദുസ്സീലസ്സ സീലവിപത്തിയാ.

“പുന ചപരം, ഗഹപതയോ, ദുസ്സീലോ സീലവിപന്നോ സമ്മുജ്ഛോ കാലം കരോതി. അയം ചതുത്ഥോ ആദിനവോ ദുസ്സീലസ്സ സീലവിപത്തിയാ.

“പുന ചപരം, ഗഹപതയോ, ദുസ്സിലോ സീലവിപന്നോ കായസ്സ ഭോ പരം മരണാ അപായം ദുഗ്ഗതിം വിനിപാതം നിരയം ഉപപജ്ജതി. അയം പഞ്ചമോ ആദിനവോ ദുസ്സിലസ്സ സീലവിപത്തിയാ. ഇമേ ഖോ, ഗഹപതയോ, പഞ്ച ആദിനവാ ദുസ്സിലസ്സ സീലവിപത്തിയാ.

“പഞ്ചിമേ, ഗഹപതയോ, ആനിസംസാ സീലവതോ സീലസമ്പദായ. കതമേ പഞ്ച? ഇധ, ഗഹപതയോ, സീലവാ സീലസമ്പന്നോ അപ്പമാദാധികരണം മഹന്തം ഭോഗക്ഖണ്ഡം അധിഗച്ഛതി. അയം പഠമോ ആനിസംസോ സീലവതോ സീലസമ്പദായ.

“പുന ചപരം, ഗഹപതയോ, സീലവതോ സീലസമ്പന്നസ്സ കല്യാണോ കിത്തിസദ്ദോ അബ്ഭുഗ്ഗച്ഛതി. അയം ദുതിയോ ആനിസംസോ സീലവതോ സീലസമ്പദായ.

“പുന ചപരം, ഗഹപതയോ, സീലവാ സീലസമ്പന്നോ യത്തേദേവ പരിസം ഉപസങ്കമതി - യദി ഖത്തിയപരിസം , യദി ബ്രാഹ്മണപരിസം, യദി ഗഹപതിപരിസം, യദി സമണപരിസം - വിസാരദോ ഉപസങ്കമതി അമങ്കുഭൂതോ. അയം തതിയോ ആനിസംസോ സീലവതോ സീലസമ്പദായ.

“പുന ചപരം, ഗഹപതയോ, സീലവാ സീലസമ്പന്നോ അസമ്മുള്ഹോ കാലങ്കരോതി. അയം ചതുത്ഥോ ആനിസംസോ സീലവതോ സീലസമ്പദായ.

“പുന ചപരം, ഗഹപതയോ, സീലവാ സീലസമ്പന്നോ കായസ്സ ഭോ പരം മരണാ സുഗതിം സഗ്ഗം ലോകം ഉപപജ്ജതി. അയം പഞ്ചമോ ആനിസംസോ സീലവതോ സീലസമ്പദായ. ഇമേ ഖോ, ഗഹപതയോ, പഞ്ച ആനിസംസാ സീലവതോ സീലസമ്പദായാ”തി.

അഥ ഖോ ഭഗവാ പാടലിഗാമിയേ ഉപാസകേ ബഹുദേവ രത്തിം ധമ്മിയാ കമായ സന്ദസ്സേത്ഥാ സമാദപേത്ഥാ സമുതേജേത്ഥാ സമ്പഹംസേത്ഥാ ഉയ്യോജേസി - “അഭിക്കന്താ ഖോ, ഗഹപതയോ, രത്തി; യസ്സദാനി തുമ്ഹേ കാലം മത്തമാ”തി. [“ഏവം ഭന്തേ“തി ഖോപാടലിഗാമിയാ ഉപാസകാ ഭഗവതോ പടിസ്സുത്ഥാ (മഹാവം ൨൮൫; ദീം നിം ൨.൧൫൧)] അഥ ഖോ പാടലിഗാമിയാ ഉപാസകാ ഭഗവതോ ഭാസിതം അഭിനന്ദിത്ഥാ അനുമാദിത്ഥാ [“ഏവം ഭന്തേ“തി ഖോപാടലിഗാമിയാ ഉപാസകാ ഭഗവതോ പടിസ്സുത്ഥാ (മഹാവം ൨൮൫; ദീം നിം ൨.൧൫൧)] ഉടായാസനാ ഭഗവന്തം അഭിവാദേത്ഥാ പദക്ഖിണം കത്ഥാ പക്കമിംസു. അഥ ഖോ ഭഗവാ അചിരപക്കന്തേസു പാടലിഗാമിയേസു ഉപാസകേസു സുത്താഗാരം പാവിസി.

തേന ഖോ പന സമയേന സുനിധവസ്സകാരാ [സുനിധവസ്സകാരാ (സീം സ്യാം പീം)] മഗധമഹാമത്താ പാടലിഗാമേ നഗരം മാപേന്തി വജ്ജിനം പടിബാഹായ. തേന ഖോ പന സമയേന സമ്ബഹുലാ ദേവതായോ സഹസ്സസഹസ്സേവ [സഹസ്സേവ (സ്യാം കം), സഹസ്സസ്സേവ (പീം)] പാടലിഗാമേ വത്ഥുനി പരിഗൃഹ്ണന്തി. യസ്മിം പദേസേ മഹേസക്ഖാ ദേവതാ വത്ഥുനി പരിഗൃഹ്ണന്തി മഹേസക്ഖാനം തത്ഥ രത്തം രാജമഹാമത്താനം ചിത്താനി നമന്തി നിവേസനാനി മാപേത്ഥം. യസ്മിം പദേസേ മജ്ജിമാ ദേവതാ വത്ഥുനി പരിഗൃഹ്ണന്തി മജ്ജിമാനം തത്ഥ രത്തം രാജമഹാമത്താനം ചിത്താനി നമന്തി

നിവേസനാനി മാപേതും. യസ്മിം പദേസേ നീചാ ദേവതാ വത്സുനി പരിഗൃഹ്ണന്തി നീചാനം തത്വ രത്നം രാജമഹാമത്താനം ചിത്താനി നമന്തി നിവേസനാനി മാപേതും.

അദസാ ഖോ ഭഗവാ ദിബ്ബേന ചക്ഖുനാ വിസുദ്ധേന അതിക്കന്തമാനുസക്തേ താ ദേവതായോ സഹസ്സസഹസ്സേവ പാടലിഗാമേ വത്സുനി പരിഗൃഹ്ണന്തിയോ. യസ്മിം പദേസേ മഹേസക്ഖാ ദേവതാ വത്സുനി പരിഗൃഹ്ണന്തി, മഹേസക്ഖാനം തത്വ രത്നം രാജമഹാമത്താനം ചിത്താനി നമന്തി നിവേസനാനി മാപേതും. യസ്മിം പദേസേ മജ്ജിമാ ദേവതാ വത്സുനി പരിഗൃഹ്ണന്തി, മജ്ജിമാനം തത്വ രത്നം രാജമഹാമത്താനം ചിത്താനി നമന്തി നിവേസനാനി മാപേതും. യസ്മിം പദേസേ നീചാ ദേവതാ വത്സുനി പരിഗൃഹ്ണന്തി, നീചാനം തത്വ രത്നം രാജമഹാമത്താനം ചിത്താനി നമന്തി നിവേസനാനി മാപേതും. അഥ ഖോ ഭഗവാ തസ്സാ രത്തിയാ പച്ചുസസമയേ പച്ചുടായ ആയസ്ഥന്തം ആനന്ദം ആമന്തേസി -

“കേ നു ഖോ [കോ നു ഖോ (സബ്ബത്ഥ)] ആനന്ദ പാടലിഗാമേ നഗരം മാപേന്തി”തി [മാപേതീതി (സബ്ബത്ഥ)]. “സുന്ധവസ്സകാരാ, ഭന്തേ, മഗധമഹാമത്താ പാടലിഗാമേ നഗരം മാപേന്തി വജ്ജിനം പടിബാഹായാ”തി. “സേയ്യമാപി, ആനന്ദ, ദേവേഹി താവതിംസേഹി സദ്ധിം മന്തേത്വാ; ഏവമേവ ഖോ, ആനന്ദ, സുന്ധവസ്സകാരാ മഗധമഹാമത്താ പാടലിഗാമേ നഗരം മാപേന്തി വജ്ജിനം പടിബാഹായ. ഇധാഹം, ആനന്ദ, അദസം ദിബ്ബേന ചക്ഖുനാ വിസുദ്ധേന അതിക്കന്തമാനുസക്തേ സമ്ബഹുലാ ദേവതായോ സഹസ്സസഹസ്സേവ പാടലിഗാമേ വത്സുനി പരിഗൃഹ്ണന്തിയോ. യസ്മിം പദേസേ മഹേസക്ഖാ ദേവതാ വത്സുനി പരിഗൃഹ്ണന്തി മഹേസക്ഖാനം തത്വ രത്നം രാജമഹാമത്താനം ചിത്താനി നമന്തി നിവേസനാനി മാപേതും. യസ്മിം പദേസേ മജ്ജിമാ ദേവതാ വത്സുനി പരിഗൃഹ്ണന്തി മജ്ജിമാനം തത്വ രത്നം രാജമഹാമത്താനം ചിത്താനി നമന്തി നിവേസനാനി മാപേതും. യസ്മിം പദേസേ നീചാ ദേവതാ വത്സുനി പരിഗൃഹ്ണന്തി നീചാനം തത്വ രത്നം രാജമഹാമത്താനം ചിത്താനി നമന്തി നിവേസനാനി മാപേതും. യാവതാ, ആനന്ദ, അരിയം ആയതനം യാവതാ വണിപ്പഥോ ഇദം അഗ്ഗനഗരം ഭവിസ്സതി പാടലിപുത്തം പുടഭേദനം. പാടലിപുത്തസ്സ ഖോ, ആനന്ദ, തയോ അന്തരായാ ഭവിസ്സന്തി - അഗ്ഗിതോ വാ ഉദകതോ വാ മിമുഭേദതോ വാ”തി.

അഥ ഖോ സുന്ധവസ്സകാരാ മഗധമഹാമത്താ യേന ഭഗവാ തേനുപസങ്കമിംസു; ഉപസങ്കമിത്വാ ഭഗവതാ സദ്ധിം സമ്മോദിംസു. സമ്മോദനീയം കഥം സാരാണീയം [സാരാണീയം (സീം സ്യാം കം പിം)] വീതിസാരേത്വാ ഏകമന്തം അട്ഠംസു. ഏകമന്തം റിതാ ഖോ സുന്ധവസ്സകാരാ മഗധമഹാമത്താ ഭഗവന്തം ഏതദപോച്ഛം - “അധിവാസേതു നോ ഭവം ഗോതമോ അജ്ജതനായ ഭത്തം സദ്ധിം ഭിക്ഖുസങ്ഘേനാ”തി. അധിവാസേസി ഭഗവാ തുണ്ഹീഭാവേന.

അഥ ഖോ സുന്ധവസ്സകാരാ മഗധമഹാമത്താ ഭഗവതോ അധിവാസനം വിദിത്വാ യേന സകോ ആവസഥോ തേനുപസങ്കമിംസു; ഉപസങ്കമിത്വാ സകേ ആവസഥേ പണിതം ഖാദനീയം ഭോജനീയം പടിയാദാപേത്വാ ഭഗവതോ കാലം ആരോചേസു - “കാലോ, ഭോ ഗോതമ, നിട്ഠിതം ഭത്ത”ന്തി.

അഥ വോ ഭഗവാ പുണ്യസ്ഹസമയം നിവാസേത്യാ പത്തചീവരമാദായ സദ്ധിം ഭിക്ഖുസങ്ഘേന യേന സുനിധവസ്സകാരാനം മഗധമഹാമത്താനം ആവസഥോ തേനുപസങ്കമി; ഉപസങ്കമിത്യാ പഞ്ഞത്തേ ആസനേ നിസീദി. അഥ വോ സുനിധവസ്സകാരാ മഗധമഹാമത്താ ബുദ്ധപ്പമുഖം ഭിക്ഖുസങ്ഘം പണീതേന ഖാദനീയേന ഭോജനീയേന സഹത്ഥാ സന്തപ്പേസുസം സമ്പവാദേസുസം.

അഥ വോ സുനിധവസ്സകാരാ മഗധമഹാമത്താ ഭഗവന്തം ഭുത്താവിം ഓനീതപത്തപാണിം അഞ്ഞതരം നീചം ആസനം ഗഹേത്യാ ഏകമന്തം നിസീദിംസു. ഏകമന്തം നിസിന്നേ വോ സുനിധവസ്സകാരേ മഗധമഹാമത്തേ ഭഗവാ ഇമാഹി ഗാമാഹി അനുമാദി -

“യസ്ഥിം പദേസേ കപ്പേതി, വാസം പണ്ഡിതജാതിയോ; സീലവന്തേത്ഥ ഭോജേത്യാ, സഞ്ഞതേ ബ്രഹ്മചാരയോ [\[ബ്രഹ്മചാരിനോ \(സ്യാം\), ബ്രഹ്മചരിയേ \(പീം കം\)\]](#).

“യാ തത്ഥ ദേവതാ ആസുസം, താസം ദക്ഖിണമാദിസേ; താ പൂജിതാ പൂജയന്തി, മാനിതാ മാനയന്തി നം.

“തതോ നം അനുക്ഖമ്പന്തി, മാതാ പുത്തംവ ഓരസം; ദേവതാനുക്ഖമ്പിതോ പോസോ, സദാ ഭദ്രാനി പസ്സതീ”തി.

അഥ വോ ഭഗവാ സുനിധവസ്സകാരാനം മഗധമഹാമത്താനം ഇമാഹി ഗാമാഹി അനുമാദിത്യാ ഉടായാസനാ പക്കാമി.

തേന വോ പന സമയേന സുനിധവസ്സകാരാ മഗധമഹാമത്താ ഭഗവന്തം പിട്ഠിതോ പിട്ഠിതോ അനുബന്ധാ ഹോന്തി - “യേനജ്ജ സമണോ ഗോതമോ ദ്വാരേന നിക്ഖമിസ്സതി തം ‘ഗോതമദ്വാരം’ നാമ ഭവിസ്സതി. യേന തിത്ഥേന ഗങ്ഗം നദിം തരിസ്സതി തം ‘ഗോതമതിത്ഥം’ നാമ ഭവിസ്സതീ”തി.

അഥ വോ ഭഗവാ യേന ദ്വാരേന നിക്ഖമി തം ‘ഗോതമദ്വാരം’ നാമ അഹോസി. അഥ വോ ഭഗവാ യേന ഗങ്ഗാ നദീ തേനുപസങ്കമി. തേന വോ പന സമയേന ഗങ്ഗാ നദീ പൂരാ ഹോതി സമതിത്ഥികാ കാകപേയ്യാ. അപ്പേകച്ചേ മനുസ്സാ നാവം പരിയേസന്തി, അപ്പേകച്ചേ ഉളുബം പരിയേസന്തി, അപ്പേകച്ചേ കുല്ല്വം ബന്ധന്തി അപാരാ പാരം ഗന്തുക്വാമാ. അഥ വോ ഭഗവാ - സേയ്യമാപി നാമ ബലവാ പുരിസോ സമിഞ്ജിതം വാ ബാഹം പസാരേയ്യ, പസാരിതം വാ ബാഹം സമിഞ്ജേയ്യ, ഏവമേവ - ഗങ്ഗായ നദിയാ ഓരിമതീരേ [\[ഓരിമതീരാ \(ബഹൂസു\) മഹാവം റവന്തു; ദീം നിം റവന്തു പസ്സിതബ്ബം\]](#) അന്തരഹിതോ പാരിമതീരേ പച്ചുടായസി സദ്ധിം ഭിക്ഖുസങ്ഘേന .

അദുസാ വോ ഭഗവാ തേ മനുസ്സേ അപ്പേകച്ചേ നാവം പരിയേസന്തേ, അപ്പേകച്ചേ ഉളുബം പരിയേസന്തേ, അപ്പേകച്ചേ കുല്ല്വം ബന്ധന്തേ അപാരാ പാരം ഗന്തുക്വാമേ.

അഥ വോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിത്യാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി -

“യേ തരന്തി അണ്ണവം സരം,
സേതും കത്യാന വിസജ്ജ പല്ലലാനി;
കുല്ലണ്ഹി ജനോ പബന്ധതി [ബന്ധതി (സ്യാ° പീ°)],
തിണ്ണാ [നിതിണ്ണാ (ക°)] മേയാവിനോ ജനാ”തി. ഛാട്ഠം;

൧. ദ്വിയാപഥസൂത്രം

൧൧. ഏവം മേ സൂത്രം - ഏകം സമയം ഭഗവാ കോസലേസു
അദ്ധാനമഗ്ഗപടിപന്നോ ഹോതി ആയസ്ഥതാ നാഗസമാലേന പച്ഛാസമണേന.
അദസാ ഖോ ആയസ്ഥാ നാഗസമാലോ അന്തരാമഗ്ഗേ ദ്വിയാപഥം [ദ്വേയാപഥം
(സീ°)]. ദിസ്യാന ഭഗവന്തം ഏതദവോച - “അയം, ഭന്തേ, ഭഗവാ പന്നോ;
ഇമിനാ ഗച്ഛാമാ”തി. ഏവം വുത്തേ, ഭഗവാ ആയസ്ഥന്തം നാഗസമാലം
ഏതദവോച - “അയം, നാഗസമാല, പന്നോ; ഇമിനാ ഗച്ഛാമാ”തി.

ദുതിയന്വി...പേ... തതിയന്വി ഖോ ആയസ്ഥാ നാഗസമാലോ ഭഗവന്തം
ഏതദവോച - “അയം, ഭന്തേ, ഭഗവാ പന്നോ; ഇമിനാ ഗച്ഛാമാ”തി . തതിയന്വി
ഖോ ഭഗവാ ആയസ്ഥന്തം നാഗസമാലം ഏതദവോച - “അയം, നാഗസമാല,
പന്നോ; ഇമിനാ ഗച്ഛാമാ”തി. അഥ ഖോ ആയസ്ഥാ നാഗസമാലോ ഭഗവതോ
പത്തചീവരം തത്ഥേവ ഛായം നിക്ഖിപിത്വാ പക്കാമി - “ഇദം, ഭന്തേ,
ഭഗവതോ പത്തചീവര”ന്തി.

അഥ ഖോ ആയസ്ഥതോ നാഗസമാലസ്സ തേന പന്നേന ഗച്ഛന്തസ്സ
അന്തരാമഗ്ഗേ ചോരാ നിക്ഖമിത്വാ ഹത്ഥേഹി ച പാദേഹി ച ആകോടേസു
പത്തഞ്ച ഭിന്ദിംസു സഞ്ഛാടിഞ്ച വിപ്ഫാലേസു. അഥ ഖോ ആയസ്ഥാ
നാഗസമാലോ ഭിന്നേന പത്തേന വിപ്ഫാലിതായ സഞ്ഛാടിയാ യേന ഭഗവാ
തേനുപസങ്കമി; ഉപസങ്കമിത്വാ ഭഗവന്തം അഭിവാദേത്വാ ഏകമന്തം നിസിദി.
ഏകമന്തം നിസിന്നോ ഖോ ആയസ്ഥാ നാഗസമാലോ ഭഗവന്തം ഏതദവോച -
“ഇധ മയ്ഹം, ഭന്തേ, തേന പന്നേന ഗച്ഛന്തസ്സ അന്തരാമഗ്ഗേ ചോരാ
നിക്ഖമിത്വാ ഹത്ഥേഹി ച പാദേഹി ച ആകോടേസു, പത്തഞ്ച ഭിന്ദിംസു,
സഞ്ഛാടിഞ്ച വിപ്ഫാലേസു”ന്തി.

അഥ ഖോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിത്വാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം
ഉദാനേസി -

“സദ്ധിം ചരമേകതോ വസം,
മിസ്സോ അഞ്ഞജന്നേന വേദഗു;
വിദ്വാ പജഹാതി പാപകം,
കോഞ്ചോ വീരപകോവ നിന്നഗ”ന്തി. സത്തമം;

൨. വിസാഖാസൂത്രം

൧൨. ഏവം മേ സൂത്രം - ഏകം സമയം ഭഗവാ സാവത്ഥിയം വിഹരതി
പുബ്ബാരാമേ മിഗാരമാതുപാസാദേ. തേന ഖോ പന സമയേന വിസാഖായ
മിഗാരമാതുയാ നത്താ കാലങ്കതാ ഹോതി പിയാ മനാപാ. അഥ ഖോ
വിസാഖാ മിഗാരമാതാ അല്ല്വത്ഥാ അല്ല്വകേസാ ദിവാ ദിവസ്സ യേന ഭഗവാ

തേനുപസങ്കമി; ഉപസങ്കമിത്വാ ഭഗവന്തം അഭിവാദേത്യാ ഏകമന്തം നിസീദി.
ഏകമന്തം നിസിന്നം ഖോ വിസാഖം മിഗാരമാതരം ഭഗവാ ഏതദവോച -

“ഹന്ദ കുതോ നു ത്വം, വിസാഖേ, ആഗച്ഛസി അല്പവത്മാ അല്പകേസാ
ഇധൂപസങ്കന്താ ദിവാ ദിവസ്സാ”തി? “നത്താ മേ, ഭന്തേ, പിയാ മനാപാ
കാലങ്കതാ. തേനാഹം അല്പവത്മാ അല്പകേസാ ഇധൂപസങ്കന്താ ദിവാ
ദിവസ്സാ”തി. “ഇച്ഛേയ്യാസി ത്വം, വിസാഖേ, യാവതികാ [\[യാവതകാ \(?\)\]](#)
സാവത്ഥിയാ മനുസ്സാ താവതികേ [\[താവതകേ \(?\)\]](#) പുത്തേ ച നത്താരോ
ചാ”തി? “ഇച്ഛേയ്യാഹം, ഭഗവാ [\[ഇച്ഛേയ്യാഹം ഭന്തേ ഭഗവാ \(സ്യാം\)\]](#) യാവതികാ
സാവത്ഥിയാ മനുസ്സാ താവതികേ പുത്തേ ച നത്താരോ ചാ”തി.

“കീവബഹുകാ പന, വിസാഖേ, സാവത്ഥിയാ മനുസ്സാ ദേവസികം കാലം
കരോന്തി”തി? “ദസപി, ഭന്തേ, സാവത്ഥിയാ മനുസ്സാ ദേവസികം കാലം
കരോന്തി; നവപി, ഭന്തേ... അട്ഠപി, ഭന്തേ... സത്തപി, ഭന്തേ... ഛരപി, ഭന്തേ...
പഞ്ചപി, ഭന്തേ... ചത്താരോപി, ഭന്തേ... തീണിപി, ഭന്തേ... ദേപി, ഭന്തേ,
സാവത്ഥിയാ മനുസ്സാ ദേവസികം കാലം കരോന്തി. ഏകോപി, ഭന്തേ,
സാവത്ഥിയാ മനുസ്സാ ദേവസികം കാലം കരോതി. അവിവിത്താ, ഭന്തേ,
സാവത്ഥി മനുസ്സേഹി കാലം കരോന്തേഹീ”തി.

“തം കിം മഞ്ഞസി, വിസാഖേ, അപി നു ത്വം കദാചി കരഹചി
അനല്പവത്മാ വാ ഭവേയ്യാസി അനല്പകേസാ വാ”തി? “നോ ഹേതം, ഭന്തേ .
അലം മേ, ഭന്തേ, താവ ബഹുകേഹി പുത്തേഹി ച നത്താരേഹി ചാ”തി.

“യേസം ഖോ, വിസാഖേ, സതം പിയാനി, സതം തേസം ദുക്ഖാനി; യേസം
നവുതി പിയാനി, നവുതി തേസം ദുക്ഖാനി; യേസം അസീതി പിയാനി,
അസീതി തേസം ദുക്ഖാനി; യേസം സത്തതി പിയാനി, സത്തതി തേസം
ദുക്ഖാനി; യേസം സട്ഠി പിയാനി, സട്ഠി തേസം ദുക്ഖാനി; യേസം
പഞ്ഞാസം പിയാനി, പഞ്ഞാസം തേസം ദുക്ഖാനി; യേസം ചത്താരീസം
പിയാനി, ചത്താരീസം തേസം ദുക്ഖാനി, യേസം തിംസം പിയാനി, തിംസം
തേസം ദുക്ഖാനി; യേസം വീസതി പിയാനി, വീസതി തേസം ദുക്ഖാനി,
യേസം ദസ പിയാനി, ദസ തേസം ദുക്ഖാനി; യേസം നവ പിയാനി, നവ
തേസം ദുക്ഖാനി; യേസം അട്ഠ പിയാനി, അട്ഠ തേസം ദുക്ഖാനി; യേസം
സത്ത പിയാനി, സത്ത തേസം ദുക്ഖാനി; യേസം ഛര പിയാനി, ഛര തേസം
ദുക്ഖാനി; യേസം പഞ്ച പിയാനി, പഞ്ച തേസം ദുക്ഖാനി; യേസം ചത്താരി
പിയാനി, ചത്താരി തേസം ദുക്ഖാനി; യേസം തീണി പിയാനി, തീണി തേസം
ദുക്ഖാനി; യേസം ദേപി പിയാനി, ദേപി തേസം ദുക്ഖാനി; യേസം ഏകം പിയം,
ഏകം തേസം ദുക്ഖം; യേസം നത്ഥി പിയം, നത്ഥി തേസം ദുക്ഖം, അസോകാ
തേ വിരജാ അനുപായാസാതി വദാമീ”തി.

അഥ ഖോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിത്വാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം
ഉദാനേസി -

“യേ കേചി സോകാ പരിദേവിതാ വാ,
ദുക്ഖാ ച [\[ദുക്ഖാ വ \(അട്ഠം\)\]](#) ലോകസ്ഥിമനേകരൂപാ;
പിയം പടിച്ചപ്പഭവന്തി ഏതേ,
പിയേ അസന്തേ ന ഭവന്തി ഏതേ.

“തസ്മാ ഹി തേ സുഖിനോ വിതസോകാ,
യേസം പിയം നത്ഥി കുഹിഞ്ചി ലോകേ;
തസ്മാ അസോകം വിരജം പത്മയാനോ,
പിയം ന കയിരാം കുഹിഞ്ചി ലോകേ”തി. അട്ഠമം;

൯. പഠമദബ്ബസുത്തം

൧൯. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ രാജഗഹേ വിഹരതി
വേളുവനേ കലന്ദകനിവാപേ. അഥ ഖോ ആയസ്മാ ദബ്ബോ മല്ലപുത്തോ യേന
ഭഗവാ തേനുപസങ്കമി; ഉപസങ്കമിത്വാ ഭഗവന്തം അഭിവാദേത്വാ ഏകമന്തം
നിസീദി. ഏകമന്തം നിസിന്നോ ഖോ ആയസ്മാ ദബ്ബോ മല്ലപുത്തോ ഭഗവന്തം
ഏതദവോച - “പരിനിബ്ബാനകാലോ മേ ദാനി, സുഗതാ”തി. “യസ്സദാനി ത്വം,
ദബ്ബ, കാലം മഞ്ഞസി”തി.

അഥ ഖോ ആയസ്മാ ദബ്ബോ മല്ലപുത്തോ ഉട്ഠായാസനാ ഭഗവന്തം
അഭിവാദേത്വാ പദക്ഖിണം കത്വാ വേഹാസം അബ്ഭുഗുന്താ ആകാസേ
അന്തലിക്ഖേ പല്ലങ്കേന നിസീദിത്വാ തേജോധാതും സമാപജ്ജിത്വാ വുട്ഠഹിത്വാ
പരിനിബ്ബായി.

അഥ ഖോ ആയസ്ഥതോ ദബ്ബസ്സ മല്ലപുത്തസ്സ വേഹാസം അബ്ഭുഗുന്താ
ആകാസേ അന്തലിക്ഖേ പല്ലങ്കേന നിസീദിത്വാ തേജോധാതും സമാപജ്ജിത്വാ
വുട്ഠഹിത്വാ പരിനിബ്ബുതസ്സ സരീരസ്സ ത്വായമാനസ്സ ഡയ്ഹമാനസ്സ നേവ
ഛാരികാ പഞ്ഞായിത്ഥ ന മസി. സേയുമാപി നാമ സപ്പിസ്സ വാ തേലസ്സ വാ
ത്വായമാനസ്സ ഡയ്ഹമാനസ്സ നേവ ഛാരികാ പഞ്ഞായതി ന മസി; ഏവമേവ
ആയസ്ഥതോ ദബ്ബസ്സ മല്ലപുത്തസ്സ വേഹാസം അബ്ഭുഗുന്താ ആകാസേ
അന്തലിക്ഖേ പല്ലങ്കേന നിസീദിത്വാ തേജോധാതും സമാപജ്ജിത്വാ വുട്ഠഹിത്വാ
പരിനിബ്ബുതസ്സ സരീരസ്സ ത്വായമാനസ്സ ഡയ്ഹമാനസ്സ നേവ ഛാരികാ
പഞ്ഞായിത്ഥ ന മസീതി.

അഥ ഖോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിത്വാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം
ഉദാനേസി -

“അഭേദി കായോ നിരോധി സഞ്ഠാ,
വേദനാ സീതിഭവിംസു [പീതിഭഹംസു (സീം പീം), സീതിഭഹിംസു (കം)]
സബ്ബാ;
വുപസമിംസു സങ്ഖാരാ,
വിഞ്ഠാണം അത്ഥമാഗമാ”തി. നവമം;

൧൦. ദുതിയദബ്ബസുത്തം

൨൦. ഏവം മേ സുതം - ഏകം സമയം ഭഗവാ സാവത്ഥിയം വിഹരതി
ജേതവനേ അനാഥപിണ്ഡികസ്സ ആരാമേ. തത്ര ഖോ ഭഗവാ ഭിക്ഖു ആമന്തേസി
- “ഭിക്ഖവോ”തി. “ഭദന്തേ”തി തേ ഭിക്ഖു ഭഗവതോ പച്ചസ്സോസും. ഭഗവാ
ഏതദവോച -

“ദബ്ബസ്സ, ഭിക്ഖവേ, മല്ലപുത്തസ്സ വേഹാസം അബ്ഭുഗുന്താ ആകാസേ
അന്തലിക്ഖേ പല്ലങ്കേന നിസീദിത്വാ തേജോധാതും സമാപജ്ജിത്വാ വുട്ഠഹിത്വാ

പരിനിബൃതസ്സ സരീരസ്സ ഝായമാനസ്സ ഡയ്ഹമാനസ്സ നേവ ഛാരികാ പഞ്ഞായിത്ഥ ന മസി. സേയുമാപി നാമ സപ്പിസ്സ വാ തേലസ്സ വാ ഝായമാനസ്സ ഡയ്ഹമാനസ്സ നേവ ഛാരികാ പഞ്ഞായതി ന മസി; ഏവമേവ ഖോ, ഭിക്ഖവേ, ദബ്ബസ്സ മല്ലപുത്തസ്സ വേഹാസം അബ്ഭുഗുന്താ ആകാസേ അന്തരിക്ഖേ പല്ലങ്കേന നിസീദിത്വാ തേജോധാതും സമാപജ്ജിത്വാ വുട്ഠഹിത്വാ പരിനിബൃതസ്സ സരീരസ്സ ഝായമാനസ്സ ഡയ്ഹമാനസ്സ നേവ ഛാരികാ പഞ്ഞായിത്ഥ ന മസി”തി.

അഥ ഖോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിത്വാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി -

“അയോഘനഹതസ്സേവ, ജലതോ ജാതവേദസോ [\[ജാതവേദസ്സ \(സ്യാം\)\]](#); അനുപുബ്ബുപസന്തസ്സ, യഥാ ന ഞായതേ ഗതി.

ഏവം സമ്മാവിമുത്താനം, കാമബന്ധോഘതാരിനം; പഞ്ഞാപേതും ഗതി നത്ഥി, പത്താനം അച്ഛലം സുഖ”ന്തി. ദസമം;

പാടലിഗാമിയവഗ്ഗോ [\[പാടലിഗാമവഗ്ഗോ \(കം\)\]](#) അട്ഠമോ.

തസ്സുദാനം -

നിബ്ബാനാ ചതുരോ വുത്താ, ചുന്ദോ പാടലിഗാമിയാ; ദിയാപഥോ വിസാഖാ ച, ദബ്ബേന സഹ തേ ദസാതി.

ഉദാനേ വഗ്ഗാനമുദാനം -

വഗ്ഗമിദം പഠമം വരബോധി, വഗ്ഗമിദം ദുതിയം മുച്ഛലിന്ദോ; നന്ദകവഗ്ഗവരോ തതിയോ തു, മേഘിയവഗ്ഗവരോ ച ചതുരേമാ.

പഞ്ചമവഗ്ഗവരന്തിയ സോണോ, ഛരട്ഠമവഗ്ഗവരന്തി ജച്ചന്ധോ [\[ഛരട്ഠമവഗ്ഗവരം തു തമന്ധോ \(സീം കം\)\]](#); സത്തമവഗ്ഗവരന്തി ച ചുളോ, പാടലിഗാമിയമട്ഠമവഗ്ഗോ [\[പാടലിഗാമിയവരട്ഠമവഗ്ഗോ \(സ്യാം കം പീം\), പാടലിഗാമവരട്ഠമവഗ്ഗോ \(സീം കം\)\]](#).

അസീതിമന്നുകസുത്തവരം, വഗ്ഗമിദട്ഠകം സുവിഭത്തം; ദസ്സിതം ചക്ഖമതാ വിമലേന, അദ്ധാ ഹി തം ഉദാനമിതിദമാഹു [\[അത്ഥായേതം ഉദാനമിതിമാഹു \(കം\), സദ്ധാ ഹി തം ഉദാനന്തിദമാഹു \(സ്യാം കം പീം\)\]](#).

ഉദാനപാളി നിട്ഠിതാ.